

Odbor administrativy a zpracování informací MZV ČR

Zahraniční politika

České republiky

dokumenty

X-XII/2011

Ministerstvo zahraničních věcí ČR, leden 2012

Obsah:

Prezident České republiky	6
<i>říjen</i>	7
Vystoupení prezidenta u příležitosti odhalení sochy Woodrowa Wilsona	7
Prezident zaslal kondolenční telegram prezidentovi Turecké republiky	8
Prezident zaslal blahopřejný telegram prezidentce Argentinské republiky	8
Prezident zaslal blahopřejný telegram prezidentovi Bulharské republiky	9
<i>listopad</i>	9
Rozhovor o evropské krizi s prezidentem V. Klausem	9
Prezident zaslal blahopřejný telegram prezidentovi Rumunska	12
Veřejná vědecká rozprava s V.Klausem o ekonomických otázkách.....	13
Prezident zaslal blahopřejný telegram prezidentovi Irsko.....	15
Rozhovor prezidenta V. Klause o evropské ekonomice a vlivu na ČR	15
Prezident zaslal blahopřejný telegram prezidentovi Kyrgyzské republiky	17
Prezident zaslal soustrastný telegram prezidentovi Mexika	18
Prezident zaslal dopis prezidentu Zambie ve věci zadržených Čechů	18
Rozhovor prezidenta republiky pro LN o evropské integraci bez iluzí	19
Projev prezidenta republiky na státní večeři v Senegalu.....	23
<i>prosinec</i>	24
Projev na oficiálním obědě na počest státní návštěvy prezidenta D.Medveděva.....	24
Vystoupení prezidenta republiky na zahájení výstavy	25
Odpověď prezidenta republiky na otázky Radiožurnálu.....	26
Vystoupení prezidenta republiky v diskusním pořadu TV Prima – Partie.....	26
Parlament České republiky	34
<i>říjen</i>	35
Komentář poslance Františka Laudáta:Slovenský eurorozum	35
Komentář L. Zaoralaka: Nečas nás svou chybnou zahraniční politikou vede na východ	36
<i>listopad</i>	36
Prohlášení senátora Jaromíra Štětiny	36
<i>prosinec</i>	36
Poslanec Z. Stanjura hostem diskusního pořadu TV Prima	36
Předseda Senátu M. Štěch: Vláda poslala lékaře na Slovensko protiústavně	41
Rozhovor s poslancem J.Bauerem v Mladé Frontě dnes	41
Místopředsedkyně Senátu A. Gajdušková k vládnímu vyslání vojenských lékařů na Slovensko	42
Komentář poslance V. Kubaty	42
Poslanec J. Dolejš: Čas prohloubit diskusi o evropské budoucnosti na levici	43
Kondolenční dopis předsedy KSČM k úmrtí Kim Čong-ila	45
Čeští zástupci v eurostrukturách	46
<i>říjen</i>	47
Projev europoslance J. Zahradila na konferenci britských Konzervativců	47
Prohlášení komisaře Š. Füleho po setkání s jordánským ministrem plánování a mezinárodní spolupráce.....	48
Projev komisaře Š. Füleho v Evropském parlamentu	48
Vystoupení europoslankyně Z.Roithové ke Zprávě Vysoké komisařky	52
Kondolence europoslance E. Kožušníka Damas de Blanco.....	53
Europoslanec E. Tošenovský odpovídá Těšínským listům	53

Projev komisaře Š. Füleho na Oxfordské univerzitě.....	54
Stanovisko komisaře Š. Füleho po setkání s ministrem zahraničí Makedonie	59
Projev europoslance J. Zahradila v den 93. výročí vzniku samostatného československého státu	60
Společné stanovisko eurokomisaře Š. Füleho a vysoké představitelky EU C. Ashtonové k volbám v Tunisku.....	61
listopad.....	61
Projev komisaře Š. Füleho v rámci akce Friends of Bosnia and Herzegovina	61
Projev komisaře Š. Füleho na konferenci na téma Východní partnerství	64
Prohlášení eurokomisaře Š. Füleho po setkání s tureckým ministrem pro EU	67
Názor europoslance H. Fajmona: Držme se koruny a vyrovnejme rozpočet.....	67
Vystoupení europoslance M. Cabrnocha na plénu EP ve Štrasburku	69
Vystoupení europoslance O. Vlasáka na jednání Evropského parlamentu	69
Projev europoslance O. Vlasáka na jednání Evropského parlamentu	70
Europoslanec J. Zahradil : Ideologie převládá nad ekonomikou	70
Projev eurokomisaře Š. Füleho v Istanbulu	71
Stanovisko eurokomisaře Š. Füleho k Albánii	74
Rozhovor europoslance J. Březiny na Rádiu Česko o využití jádra v energetice	75
Projev eurokomisaře Š. Füleho na jednání poradní skupiny Anna Lindh Foundation ...	78
Stanovisko komisaře Š. Füleho a vysoké představitelky EU C. Ashtonové k případu Ales Bialiatski.....	81
Stanovisko komisaře Š. Füleho a vysoké představitelky EU C. Ashtonové k vývoji v Maroku	81
Prohlášení eurokomisaře Š. Füleho po setkání se srbskou vicepremiérkou a ministryní vnitřní.....	82
Projev eurokomisaře Š. Füleho v Poznani	83
Prohlášení eurokomisaře Š. Füleho po setkání s ministryní pro evropskou integraci Kosova.....	85
Komentář europoslance E. Kožušníka: Titanic a rozpočet EU pro rok 2012	86
Projev eurokomisaře Š. Füleho k EP ohledně přijetí Chorvatska do EU	86
Projev eurokomisaře Š. Füleho na European Policy Summit on the Balkans.....	88
Stanovisko eurokomisaře Š. Füleho po setkání s tureckým ministrem spravedlnosti	91
prosinec.....	92
Vystoupení europoslance J. Zahradila v Bruselu: Evropa potřebuje flexibilitu	92
Stanovisko europoslankyně Z. Brzobohaté k tzv. Lisabonské výjimce.....	93
Prohlášení eurokomisaře Š. Füleho po setkání s premiérem Arménie.....	93
Europoslanec M. Cabrnoh: Zpráva k novele Nařízení o koordinaci sociálních systémů	94
Prohlášení eurokomisaře Š. Füleho k návrhu rozpočtu na vnější nástroje EU	95
Projev komisaře Š. Füleho na Carnegie Europe event "Transforming Belarus – Ways Ahead"	97
Prohlášení Štefana Füleho po setkání s ministrem zahraničí Alžíru	101
Stanovisko europoslankyně Zuzany Brzobohaté k tzv. Lisabonské výjimce	101
Stanovisko komisaře Š. Füleho a vysoké představitelky EU C. Ashtonové k Srbsku..	102
Projev komisaře Š. Füleho na přístupových jednáních s Islandem	103
Europoslanec O. Vlasák: Společný návrh v rámci rozpočtového procesu pro 2012	103
Europoslanec J. Zahradil hostem v pořadu Události, komentáře	104
Stanovisko eurokomisaře Š. Füleho k návštěvě Ukrajiny	109
Europoslanec J. Zahradil: Projev v diskusi s předsedy Evropské komise a Rady	110
Europoslance O. Vlasák: Vystoupení v EP k problematice ovocných šťáv.....	111

Europoslanec O.Vlasák: Vystoupení k problematice Jednotného evropského dopravního prostoru.....	111
Europoslankyně Z. Brzobohatá: Evropská investiční banka a ekonomický růst EU.....	112
Europoslanec H. Fajmon pro Revue Politika: Přinesl summit EU řešení krize?	112
Stanovisko eurokomisaře Š. Füleho a vysoké představitelky EU C. Ashtonové k vývoji v Tunisku.....	114
Europoslanec E.Tošenovský hostem v pořadu Minuty regionu - Severní Morava.....	114
Usnesení poslanců ODS v EP k výsledkům summitu EU 8.-9.prosince 2011.....	116
Vláda České republiky.....	117
říjen.....	118
Tisková konference premiéra P. Nečase a předsedy vlády Bulharska.....	118
Rozhovor s ministrem financí M.Kalouškem	121
Vystoupení premiéra při zahájení Česko-saské energetické konference v Drážďanech	123
Projev premiéra a ředitele ÚSTR při podpisu Smlouvy o založení Platformy evropské paměti a svědomí.....	125
Tisková konference premiérů po jednání V4	126
Prohlášení premiéra P. Nečase k situaci v Libyi.....	129
Ministr P.Bendl v Radiofóru o jednání ministrů zemědělství EU v Bruselu	129
Rozhovor s M.Kalouškem: Nečasovo volání po referendu o euru je hloupé.....	131
Vystoupení premiéra na konferenci Dny USA-EU.....	131
Rozhovor s M.Kalouškem: V Evropě nechceme hrát druhé housle	134
Premiér Petr Nečas pro HN: V Bílém domě bude řeč o Temelínu	135
Projev premiéra na fóru EU-Washington.....	137
listopad.....	139
Projev předsedy vlády ČR na konferenci Jednotný evropský energetický trh - blízká vize nebo vzdálená budoucnost?.....	139
Premiér Petr Nečas: Rozhovor pro deník Mladá fronta DNES.....	141
Úvodní slovo premiéra pro konferenci Výzvy a perspektivy víceletého finančního rámce EU po roce 2013.....	144
Ministr A. Vondra pro E15: Vedle vrtulníků nabízíme spojencům logistické centrum. 147	
Tisková konference premiéra Petra Nečase a tajemníka OECD Angela Gurríi.....	150
Brífink po jednání premiéra P.Nečase s předsedou vlády Estonska	154
Tisková konference po jednání premiéra P.Nečase s bavorským ministerským předsedou	156
Tisková konference po jednání premiéra P.Nečase s předsedou vlády Moldavské republiky.....	159
Tisková konference premiéra P. Nečase a předsedy vlády Gruzie	161
prosinec.....	163
Ministr Alexandr Vondra v pořadu Ozvěny dne	163
Ministr P. Bendl pro Parlamentní listy: EU chce zdražit jídlo. Budu vás bránit	164
Premiér Petr Nečas pro LN: Sankce za rozpočtové schodky nám nevadí.....	166
Premiér P. Nečas pro MFDnes: Tři a půl miliardy eur se nám platit nechce.....	166
Tisková konference premiéra Petra Nečase po zasedání Evropské rady	167
Tisková konference premiéra Petra Nečase k problematice eurozóny a EU	172
Rozhovor s M.Kalouškem pro Český rozhlas 1	174
Článek ministra A. Vondry v LN	180
Premiér kondoloval belgickému předsedovi vlády	181
Tisková konference premiéra po jednání vlády týkajícího se mj. Evropské unie.....	181
Petr Nečas pro Právo: Členové vlády po zprávě guvernéra ČNB o půjčce zestrážlivěli	183

Tisková konference premiéra P.Nečase s premiérem Ukrajiny	184
Ministerstvo zahraničních věcí	187
<i>říjen</i>	188
Rozhovor pro aktuálně.cz o ministru zahraničí Karlu Schwarzenbergovi	188
Prohlášení MZV k odsouzení bývalé ukrajinské premiérky	189
Prohlášení MZV k dokumentu Evropské komise	190
Ministr zahraničních věcí ke smrti Laury Pollán	191
Prohlášení MZV k sérii útoků ve východních provinciích Turecka	191
Ministr Schwarzenberg zaslal kondolenční telegram do Turecka	191
Prohlášení MZV k vyhlášení osvobození Libye	192
K. Schwarzenberg pro LN: Třicátá léta to sice ještě nejsou, ale.....	192
Prohlášení MZV ke vstupu Ruské federace do WTO	197
<i>listopad</i>	197
Prohlášení MZV k rezoluci Rady guvernérů.....	197
Prohlášení MZV k Bělorusku.....	198
<i>prosinec</i>	198
Prohlášení ministra k procesu rozšíření EU o státy západního Balkánu.....	198
Projev ministra zahraničí na konferenci v Bonnu	199
K.Schwarzenberg: Buď půjčíme Unii 89 miliard, nebo přijde izolace	200
K.Schwarzenberg pro ČT24: Národním zájmem je zůstat v hlavním proudu EU	201
K. Schwarzenberg pro Rheinische Post: Evropa přežije i bez eura a prezidentem asi nebudu	206
Prohlášení MZV k osobě Václava Havla	207
Prohlášení MZV k sérii teroristických útoků v Nigérii.....	209
Zahraníční politika na ostatních úrovních.....	210
<i>říjen</i>	211
Projev B. Svobody při odhalení pomníku Woodrowa Wilsona	211
Stanovisko ČSSD k smrti diktátora Kaddáfího	212
<i>prosinec</i>	212
Lékaři bez hranic vyzývají k rozšíření financování léčby HIV.....	212
Rozhovor s Dr. Unnim Karunakarou, prezidentem Lékařů bez hranic.....	213
Neschopnost pravicových vlád v čerpání evropských peněz je alarmující	215
Komentář místopředsedy TOP 09 Marka Ženíška.....	216

Prezident České republiky

5. 10. 2011

Vystoupení prezidenta u příležitosti odhalení sochy Woodrowa Wilsona

Prezident republiky Václav Klaus se ve Vrchlického sadech v Praze zúčastnil slavnostního odhalení pomníku Woodrowa Wilsona. Prezident při této příležitosti pronesl projev.

Vážený pane velvyslanče, pane primátore, vážení vzácní hosté, dámy a pánové,

socha amerického prezidenta Woodrowa Wilsona bude v Praze za několik okamžiků slavnostně odhalena již podruhé. I to je důkazem naší složité historie a našich křivolakých osudů ve dvacátém století. Poprvé byla socha odhalována, před 83 lety, 4. července 1928. Bylo to nedaleko odsud, v místě, kde dnes stojí nová budova Hlavního, dříve – a pro mou generaci – Wilsonova nádraží.

Před 83 lety a stejně tak i dnes se o postavení pomníku prezidentu Wilsonovi přičinili Američané českého původu, kteří na svou vlast nezapomněli a kteří zůstali jejími přáteli. I dnešními iniciátory a organizátory znovupostavení této sochy jsou naši přátelé, sdružení ve společnosti American Friends of the Czech Republic.

Ani dnes se tedy nejedná o akci organizovanou státy či oficiálními institucemi, ale o aktivitu občanů obou spřátelených národů: Čechů a Američanů. Tento dobrý vztah se za těch 83 let nezměnil. Při své nedávné návštěvě Spojených států jsem se o něm mohl znovu přesvědčit.

Přátelství České republiky a Spojených států amerických není jen formálním spojenectvím dvou států. Je to přátelství mezi lidmi, jsou to široké a mnohovrstevnaté obchodní, kulturní a vědecké kontakty. Toto přátelství bylo pevné již za První republiky, o čemž tehdy svědčilo i postavení sochy amerického prezidenta, který stál u zrodu Československa, v samotném centru Prahy. Jak všichni víme, nacisté ji nechali strhnout 12. prosince 1941, den po vyhlášení války Spojeným státům.

I když komunistický režim vztahu mezi USA a Českou republikou nepřál, Spojené státy pro mnohé z nás byly i tehdy vzorem a ideálem a nejrůznější vazby na Spojené státy se u nás udržovaly po celou tuto dobu. Sám jsem měl příležitost prožít v roce 1969 skoro půl roku na pozvání amerického profesora českého původu na Cornellské univerzitě. Je tomu již více než čtyřicet let.

Pomník prezidenta Wilsona, symbol přátelství mezi USA a Českou republikou, se znovu vrací do centra Prahy. Podobně jako se sem vrátila tato socha, i my jsme se v posledních dvou desetiletích vrátili k osvědčeným myšlenkám svobody, tržní ekonomiky a demokracie, které jsme mnozí z nás se Spojenými státy vždy sdíleli a to navzdory režimům a vládám, které u nás byly. Podobně jako se obnovila tato socha, tak se v naší zemi před více než dvaceti lety obnovil kapitalismus, demokracie a občanské svobody.

Chtěl bych poděkovat organizaci American Friends of the Czech Republic, Nadaci Albína Poláška a všem dalším jednotlivcům a institucím, které se na obnově tohoto pomníku podíleli.

Ještě jednou Vám všem děkuji.

KPR

24. 10. 2011

Prezident zaslal kondolenční telegram prezidentovi Turecké republiky

Prezident republiky Václav Klaus zaslal v pondělí dne 24. října 2011 kondolenční telegram prezidentovi Turecké republiky Abdulahu Gülovi v souvislosti s ničivým zemětřesením, které postihlo východ Turecka.

Vážený pane prezidente,

s hlubokým zármutkem jsem přijal zprávu o ničivém zemětřesení, které postihlo východ Turecka a které si vyžádalo stovky lidských životů.

Dovolte mi, abych v této pohnuté chvíli vyjádřil jménem české veřejnosti i jménem svým hlubokou soustrast Vám i rodinám obětí.

S úctou

*Václav Klaus
prezident České republiky*

KPR

25. 10. 2011

Prezident zaslal blahopřejný telegram prezidentce Argentinské republiky

Prezident republiky Václav Klaus zaslal v úterý dne 25. října 2011 blahopřejný telegram Cristině Fernandez de Kirchnerové v souvislosti se znovuzvolením do funkce prezidentky Argentinské republiky.

Vážená paní prezidentko,

dovolte, abych Vám jménem svým, své ženy Livie i jménem občanů České republiky srdečně poblahopřál k Vašemu zvolení prezidentkou Argentinské republiky.

Rád vzpomínám na svou státní návštěvu ve Vaší zemi v březnu letošního roku, která přispěla k dalšímu rozvoji tradičních a přátelských vztahů mezi Argentinou a Českou republikou. Setkání s Vámi pro mě bylo inspirativní a věřím, že v našich rozhovorech budeme moci pokračovat i v budoucnu.

Přeji Vám, vážená paní prezidentko, do dalších let mnoho zdraví a úspěchů jak v osobním životě, tak i ve Vaší prezidentské funkci.

S úctou

*Václav Klaus
prezident České republiky*

KPR

31. 10. 2011

Prezident zaslal blahopřejný telegram prezidentovi Bulharské republiky

Prezident republiky Václav Klaus zaslal v pondělí dne 31. října 2011 blahopřejný telegram Rosenu Plevnelievovi v souvislosti s jeho zvolením do funkce prezidenta Bulharské republiky.

Vážený pane prezidente,

dovolte, abych Vám jménem svým i jménem občanů České republiky poblahopřál k Vašemu zvolení prezidentem Bulharské republiky.

Tradičně přátelské vztahy mezi Českou republikou a Bulharskem jsou intenzivní ve všech oblastech a na všech úrovních. Věřím, že i my dva budeme mít příležitost se setkat a přispět k jejich úspěšnému rozvoji. Těším se na spolupráci s Vámi.

Přeji Vám, vážený pane prezidente, mnoho zdraví a úspěchů jak v osobním životě, tak i ve Vaší prezidentské funkci.

Václav Klaus
prezident České republiky

KPR

listopad

3. 11. 2011, magazín Forbes

Rozhovor o evropské krizi s prezidentem V. Klausem

Steve Forbes: Pane prezidente, vy často mluvíte o tom, jak Evropa směřuje od integrace k centralizaci a jak se vytváří nadnárodní stát. A říkáte také, že Evropa sešla z cesty, že je tu místo svobody jen uvolněnost. A že je to sice pěkné místo k turistické návštěvě, ale že rozhodně nejde správným směrem. Proč to všechno?

VK: To jste pěkně shrnul moje názory, Steve. To už nemusíme dál dělat rozhovor.

Zkusme to.

Ale vážně. Napsal jsem teď za čtyři týdny knihu s názvem *Evropská integrace bez iluzí*. Bojím se totiž, že tu máme velmi hlubokou evropskou krizi. A úmyslně mluvím o evropské krizi, ne o dluhové krizi eurozóny, to je jenom špička ledovce, jenom symptom. Opravdovým problémem je celý sociálně-ekonomický model Evropy a její integrace. Nezdá se mi, že by evropští politici tuhle krizi brali vážně. Pořád sní o tom, že se dá vyřešit nějakou kosmetickou úpravou, a to je naprostý nesmysl. Máme sice jeden evropský summit za druhým, ne jednou týdně, ale i dvakrát týdně, ale nikdy se nedotknou podstaty, je to povrchní jednání.

Proč si myslíte, že se Evropa, jak říkáte, stala místem s protitržní mentalitou, spoléhajícím na přerozdělování? Kdysi přeci Evropané pracovali stejně, nebo i více než Američani, ale teď je to jen 80 procent času, co v USA. Kdy se to stalo?

Mám strach, že tam není žádný zlomový bod, že to začalo dávno, po válce. Vždyť už tenkrát komunisti mohli vyhrát v Itálii, ve Francii. Ono to možná nebylo paradoxně kvůli železné oponě vidět, protože se nemohli projevit tak jasně, když tu byl komunismus, s kterým se bojovalo.

Máme tu pár záblesků od Erhardta přes Thatcherovou až po sametovou revoluci v našem regionu. Ta třeba přinesla nový typ lídrů, kteří jsou pro trh, protože mají zkušenost z komunismu... To byly slibné momenty, ale vytratily se. Evropská unie dnes zabíjí každou šanci na změnu, proces integrace uspěl v likvidaci demokracie na evropském kontinentu. O tom se dnes běžně mluví jako o demokratickém deficitu...

Jak a proč se to stalo?

Obávám se, že jsme vstoupili do doby postdemokratické, Evropská unie se snaží tvářit jako apolitický projekt, apolitická instituce, kde se problémy řeší technicky, ne politicky. Snaží se o likvidaci národních států, a to je přitom místo, kde demokracie ještě může existovat a existuje. Víte, pro politiky z Prahy, Kodaně, Paříže či Budapešti je to krásný výlet, zajet si do Bruselu – pryč od všech těch starostí, voličů a politické konkurence. V bruselských strukturách žádná reálná politika není, žádná vláda, žádný opravdový parlament, tam je postdemokracie a je to úmyslně takhle udělané. Aby do toho nikdo nemluvil.

Ted' ale přeci evropští politici musí bojovat i mezi sebou, jak vyřeší dluhovou krizi...

Ano, musí něco dělat, určitě. Ale oni nebojují o to, aby našli řešení. Snaží se odkládat rozhodnutí, spoléhají na polovičaté kroky.

Kdybyste jel do Bruselu, co byste jim tedy řekl?

To není můj úkol a necítím, že by po mně někdo chtěl, abych jim něco takového říkal. Ale co je klíčové, vám řeknu. My nemluvíme o změně parametrů existujícího systému, o tom, jak posunout parametr sem či tam. Evropa musí udělat, co my jsme udělali před 20 lety. Radikální, fundamentální transformaci sociálního a ekonomického systému. Schválně neříkám reformy, ale transformaci. To je daleko hlubší. Změnit by se měl směr celé evropské integrace, měli bychom se vrátit zpátky. V knize se vracím ke své starší myšlence, že bychom se měli vrátit od Evropské unie k OES – Organizaci evropských států.

Je váš model stará evropská asociace volného obchodu?

Ne, to ne, to vím i já, že už jsme za tím, to by byla karikatura mého návrhu. Prostě se bojím, že vstupujeme do jiné organizace, do Svazu – abych použil ten sovětský výraz – do Svazu evropských postdemokratických republik.

Právě kvůli krizi eura se může Evropa vydat přesně opačným směrem, než vy navrhuje – k větší integraci.

S tím přeci přesně bojuju! Evropská unie se stala evropskou měnovou unií a teď směřuje k evropské fiskální unii a nakonec k evropské politické unii. Jsme na křižovatce, v mezistupni, ve velice nestabilní situaci. Evropa se chystá k fiskální unii, já bych šel zpátky. Fajn, kdo chce být v racionálně zdůvodnitelné evropské měnové unii, dobrá, určitě by byla o mnoho menší než dnes.

Proč si Němci a Francouzi myslí, že když se nějaká země eurozóny dostane do potíží, musí ji zachránit, místo aby ji nechali padnout a tím taky restrukturalizovat? Kdyby krachovalo Los Angeles, tak může zkrachovat, dát se do pořádku a používat přitom pořád dolar a nemusí ohrožovat celé Spojené státy.

To se ptáte mě? Zeptejte se jich! Evropští politici zneužívají současnou krizi, aby mohli skočit na další stupínek evropské integrace. Víte, když jste na evropském summitu, tak vidíte, jak jsou to všichni kamarádi, přátelé, nebo spíš soudruzi. Pro ně je prostě těžké říct jinému soudruhovi, běž pryč.

Vy jste v jednom projevu říkal, že lidi cítí, že je potřeba tyto věci změnit. Proč podle vás politici věci neřeší? Není krize dostatečně vážná?

Normální lidé to berou vážně. Byl jsem teď na cestách po regionech naší republiky. V malé vesnici se vás běžně ptají na lokální věci, vodovod a tak. Teď to bylo ale jinak a to mě velmi překvapilo. První otázka byla na Evropu, euro a eurozónu. Dřív by zahraniční politiku nikdo nediskutoval, tentokrát je to jiné, zajímají se o to.

To je nadějně znamení.

To je. Já to cítím i jinde. Když jezdím do zahraničí a mluvím v diskusích, na konferencích a tak dále, býval jsem se svými názory před dvěma třemi roky osamocen a moji spoluřečníci v panelech projevovali otevřené nepřátelství. V auditoriu to byly takové smíšené pocity. Vloni se to začalo měnit. Panel byl stále zcela nepřátelský, obecnost začala tleskat. A teď? Už i v panelu bývá někdo, kdo říká, máte pravdu, vaše názory jsou správné. To je změna v evropské atmosféře.

Myslíte, že lidé více oceňují demokracie v národních státech a vidí nedostatky v bruselské byrokracii?

Lidé vidí jen symptomy, nediskutují o národních státech, to je moc sofistikovaná diskuse. Vidí nefunkční instituce a projekty, jako je třeba teď euro nebo společná zemědělská politika. Vidí ty nestálé regulace a direktivy z Bruselu, které přichází každý den a vloupávají se do normálního života lidí.

Je těžké měřit legislativu. Kolik kilo zákonů, kolik metrů paragrafů a tak dále, to se nedá. Německé ministerstvo spravedlnosti ale udělalo s německou důkladností studii, kolik zákonů a nařízení je iniciováno v Bruselu a kolik doma. A zjistilo, že 85 procent, 85 procent přichází z Bruselu! A to prosím říká německé ministerstvo spravedlnosti, ne já, to nejsou moje odhady. Přijde to tedy z Bruselu, přeloží se to do češtiny, portugalské či finštiny a poslanci to schválí. Občas si k tomu ještě něco přidají – obvykle ještě k horšímu. Ale 85 procent jim někdo pošle z Bruselu, to vy, Američané, moc nevíte, že ne?

Pamatuju si, jak před pár lety mělo Finsko za úkol udělat nějakou regulaci v oblasti potravin, a Italové říkali: Co ví Helsinky o špagetách?

To není jen v tom. Vy musíte ty direktivy z Bruselu prostě přijmout, je to povinné. Nedávno jsem musel podepsat dva zákony, kvůli kterým jsme byli pokutováni z Bruselu, že je ještě nemáme. Nakonec jsem si řekl, nebudu dělat problémy, podepíšu to, aby mě levičáci neobviňovali, že to zdržuju a kvůli mně platí Česko pokuty. Steve, špagety a Helsinky – je to trochu podobné. Byl to zákon o řešení sporů v námořní dopravě. My říkali, my ale nemáme moře, ani lodě nemáme, žádné spory v námořní dopravě neřešíme, proč bychom to měli zavádět? Ale dostali jsme pokutu a zavést jsme to prostě museli. Hloupé a neuvěřitelné.

Vraťme se k té změně nálady v Evropě, cítíte ji skutečně?

Byl jsem nedávno na konferenci v Itálii. Jeden ze speakerů byl můj známý, Mario Monti, je prezident Bocconi univerzity v Miláně, býval evropským komisařem. Já jako obvykle kritizoval nedostatek demokracie, byrokratické struktury a tak dále. A on na to řekl: Je to nevyhnutelné. V komunitě sedmadvaceti zemí musí být nějaká asymetrie v rozhodování. Slyšíte to nevinné prohlášení? Asymetrie v rozhodování znamená, že někdo rozhodne a někdo jiný ne, jiné vysvětlení není. A já byl jediný, kdo proti tomu prohlášení protestoval!

Co to dokládá?

V panelu byl nejen Monti, ale také Trichet a Almunia. On býval komisařem pro měnové a fiskální záležitosti, teď je komisařem pro konkurenci – už ten nesmysl, komisař pro konkurenci...

Ano, komisař asi konkurenci nezařídí.

A on řekl, že se musíme vrátit k Lisabonské strategii. Více, co to je? Ne Lisabonská smlouva, Lisabonská strategie. To byl totální nesmysl z roku 2000 s nápadem, že musíme předhlonit Spojené

státy a jak bude Evropa do roku 2010 nejproduktivnější ekonomikou. To je klasická terminologie Leonida Brežněva, že musíme předhonorit imperialisty, vzpomínáte? Je to stejný model myšlení.

Ano, jak budete vyrábět víc traktorů, toho jsme se vždycky báli.

Před třemi lety se bez fanfár vyhlásilo, že to asi nestihneme a nezvládneme. My jsme se tomu od začátku smáli, nikdo to nemohl brát vážně. Ten dokument byl zapomenut, ztracen. A teď pan Almunia říká, že se k tomu musíme vrátit. Nemohl jsem věřit vlastním uším, myslel jsem, že si dělá legraci. Lisabonská strategie je klasický pamflet wishful thinking, zbožné přání: měli bychom tohle, měli bychom támhleto. Neobsahuje ovšem žádné metody, instrumenty, jak to udělat. A on řekl: Když jsem to teď studoval znovu, přišel jsem na to, kde jsme udělali chybu. Máme devět kapitol a chybí nám desátá. Zapomněli jsme na ni. A měla by to být kapitola Implementace. Zbožné přání nemůže být implementováno, to je z definice! Tohle je pro mě další potvrzení, že to evropští politici nemůžou myslet vážně. Co huň, že situaci neberou vážně.

Mluvíme mimo jiné o tom, jak by měl vypadat volný trh. Jak vy byste popsal morální zásady volného trhu?

Steve, vy je znáte daleko lépe než já, nevinný Čech, který žil v komunismu. Možná jedna věc. Díky tomu, že jsme žili v komunismu, jsme na některé věci daleko citlivější než Západoevropané. My vidíme jasněji, že jsme na kluzké ploše ke krásnému novému světu bez demokracie. V Evropě dnes demokracie politiky nezajímá.

A jaké z toho vidíte výhodisko?

Historie nekončí, něco se stane. Otázka je, jak ta nutná restrukturalizace Evropy začne. Vtipkoval jsem kdysi před 15 lety, že až vstoupíme do EU, uděláme tam sametovou revoluci, protože na to jsme experti. Byl to takový vtípek, ale myslel jsem ho zpola vážně, protože jsem věděl už tenkrát, že se něco změnit musí. Jistěže se nám to ale nepovedlo. Ale já doufám, že nějaká sametová revoluce, plánovaná, připravená, racionální, organizovaná, nastane. Tak jsme to udělali my, abychom se vyhnuli anarchii. Pokud se nestane něco racionálního, může přijít spontánní akce ulice a neštěstí. Když nepřijde racionální řešení, stane se něco iracionálního. To bych nechtěl, toho se bojím. KPR

3. 11. 2011

Prezident zaslal blahopřejný telegram prezidentovi Rumunska

Prezident republiky Václav Klaus zaslal ve čtvrtek dne 3. listopadu 2011 blahopřejný telegram prezidentovi Rumunska Traianu Basescovi, který v těchto dnech slaví 60. narozeniny.

Vážený pane prezidente,

dovolte, abych Vám jménem svým, manželky Livie i jménem občanů České republiky srdečně poblahopřál k Vaším narozeninám. Přeji Vám v následujících letech pevné zdraví a mnoho úspěchů v profesním i v osobním životě.

Rád vzpomínám na mnohá naše setkání, především na Vaši návštěvu na Pražském hradě v roce 2009 i na svou státní návštěvu v Bukurešti o tři roky dříve, které přispěly k posílení tradičně velmi dobrých vztahů mezi našimi zeměmi.

Věřím, že také naše budoucí spolupráce povede k dalšímu upevnění vzájemných ekonomických, politických i kulturních vztahů.

Vaše Excellence, dovolte, abych Vám ještě jednou popřál vše nejlepší k Vašemu jubileu.

*S úctou
Václav Klaus
prezident České republiky*

9. 11. 2011

Veřejná vědecká rozprava s V.Klausem o ekonomických otázkách

Prezident V. Klaus hovořil na téma: „Kdo může za růst veřejných výdajů v posledních desetiletích a je monetární expanze vhodným lékem?“ na Národohospodářské fakultě VŠE

Poznámky k makroekonomickým dilematům dnešní Evropy a Ameriky

Děkuji za pozvání k diskusi na toto zajímavé a v dnešní době vysoce aktuální téma. Vzpomínám si, že jsme se zde před rokem při stejné příležitosti poměrně obsírně a navíc přiměřeně kriticky věnovali tématu příbuznému – euru. Dnes bychom o stejném tématu mohli mluvit znovu, neboť situace je stejná, nebo spíše horší. **V Evropě se – přes horečně probíhající summity politiků – v důležitých věcech za uplynulý rok nezměnilo vůbec nic.** Krize eurozóny pokračuje, a nejspitnější je to, že si rozhodující evropští hráči stále ještě myslí, že vznik eura byla dobrá myšlenka, kterou pouze někdo pokazil.

Je evidentní, že to dobrá myšlenka nebyla a že ztroskotat musela. V posledních týdnech opakovaně – a zcela souhlasně – cituji větu z nedávného článku bývalého britského ministra financí Nigela Lawsona, že „rozhodnutí o Evropské měnové unii bylo jednou z nejvíce nezodpovědných politických iniciativ poválečného období“ (v článku „We Need a Constitution to Protect Us from a Superstate“, The Times, 5. září, 2011).

Téma fiskální a měnové politiky navržené pro dnešní rozpravu je v mnohém podobné. V loňském roce bylo zřejmé, že se mluví o Evropě. Název dnešní rozpravy nespecifikuje tu část světa, kde neúměrně ekonomickému výkonu rostou veřejné výdaje a kde je monetární expanze používána jako falešný lék proti nikoli monetárně vzniklému problému, proti finanční krizi a ekonomické stagnaci. Přesto je na první pohled evidentní, o jakou část světa jde.

Celého světa se tedy naše diskuse ani letos netýká. Týká se pouze Západu, Evropy a Spojených států amerických. **Týká se té části světa, která svou nezodpovědnou politikou v závěru minulého desetiletí dopustila hlubokou finanční a ekonomickou krizi, která v návaznosti na to vyvolala dnešní dluhovou krizi eurozóny a která – jak je vidět – v těchto chvílích směřuje ke krizi další.** Řada ekonomických indikátorů ekonomický propad či minimálně zpomalení v budoucnu naznačuje velmi přesvědčivě.

Příčiny těchto problémů nejsou úzce ekonomické a už vůbec ne výlučně finanční či měnové. Západní civilizace v posledních desetiletích udělala osudovou chybu: **sama sebe přetvořila v ekonomicko-sociální model, který neklade na první místo ekonomickou výkonnost**, od které by se mělo všechno další odvíjet, ale který na první místo klade autonomně se vyvíjející nároky jednotlivců, různých zájmových a sociálních skupin, ale i celých států. **Je to radikální obrácení řazení klíčové sekvence, a v tomto smyslu je to podobné komunismu.**

Rozhodující začalo být slovo nároky a jeho odtržení od slova výkon, produkce, nebo s výkonem spojené příjmy. **Neadekvátní růst veřejných výdajů, ke kterému v mnoha zemích západního světa v poslední době dochází, není způsoben ničím jiným, než možností tyto dvě věci oddělit.** V soukromé sféře je toto oddělení technicky možné díky existenci bankovního úvěru, a není sebemenší pochyb o tom, že bylo lehkomyšlné poskytování bankovních úvěrů (a všech na ně navázaných finančních instrumentů) jednou z klíčových příčin vzniku nedávné hluboké finanční krize. Ve sféře veřejné je toto oddělení možné díky existenci států a jejich specifické rozpočtové politiky, kdy **u státu chybí – nikoli dlouhodobě, ale v kratším časovém období – „tvrdé rozpočtové omezení“.** Vznik dluhové krize států je dán možností krátkodobě nevyrovnávat státní rozpočet. Nic více a nic méně v tom skryto není.

Růst veřejných výdajů, rychlejší než růst příjmů institucí tyto výdaje realizujících, je – jak dobře víme – ekonomicky možný do té doby, dokud je někdo dluh státu, vyjádřený ve státních dluhopisech, ochoten kupovat. To platilo celá staletí, a proto se také celá staletí opakovaly a opakují bankroty států. Co je nového právě v dnešní době? Jako nové vidím čtyři věci:

- **míra nárokovosti a pocit možnosti nevázat nároky na to, zda na tyto nároky máme, dosáhla v dnešní západní společnosti mimořádného rozměru, historicky – mimo období válek či jiných mimořádných situací – neznámého.** Nemá to jen bezprostřední ekonomicko-sociální příčiny, je to odraz celkového posunu základního paradigmatu uvažování západní společnosti. To by však bylo téma na samostatnou rozpravu;

- západní společnost se po několika desetiletích opět navíc vrátila **k bezmeznému víře v keynesiánskou doktrínu**, která deficity státních rozpočtů obhajuje a ospravedlňuje a která navíc věří v jejich produktivní účinek. Kdybych teď byl na filozofické fakultě některé z našich univerzit, pokoušel bych se nesmyslnost této doktríny studentům vysvětlit. Doufám, že to na pražské Vysoké škole ekonomické, tím spíše na této fakultě, není třeba;

- specifickým fenoménem posledního desetiletí v Evropě byl **zrod Evropské měnové unie**, která do sebe posbírala ekonomicky velmi různorodé země, země s odlišným fiskálním chováním, země s odlišným sklonem k inflaci, se sklonem k odlišnému vývoji exportních a importních toků, s velmi se lišícím sklonem k úsporám a investicím a **kteřá tyto země zbavila klíčové ekonomické veličiny, kterou je nejvýznamnější ze všech cen – měnový kurs.** Tyto země jednotným měnovým kursem ztratily potřebné signály o sobě samých. A nejen to. I vnější svět na ně začal nahlížet – což bylo jeho tragickým omylem – jako na země stejné a výsledkem bylo, že se mohly – neúnosně dlouhou dobu – v podstatě beztretně zadlužovat. A řada z nich se také neúnosně dlouhou dobu zadlužovala. Proto dnešní dluhová krize;

- monetární expanze není, ač si to extrémní keynesiánci typu Paula Krugmana a Josepha Stiglitze snad skutečně myslí (ač ani tomu já nevěřím, protože tak hloupí nejsou), ani cestou z ekonomické recese, ale už vůbec není cestou z dluhové krize evropských států a USA. **Monetární expanze může ovlivnit jen monetární veličiny, může vyvolat inflaci a ta může smazat dluhy. Monetární expanze nemůže smazat dluhy bez vyvolání inflace.**

Abych se vrátil k názvu naší rozpravy, zcela nesmyslně rychlý růst veřejných výdajů posledního desetiletí není v Evropě odstranitelný „polepšeným“ chováním evropských ministrů financí či evropských vlád. Jedná se o důsledek **fundamentálního systémového defektu**, který je produktem omylu Evropy, a to jak co se týče modelu evropského integračního procesu, tak co se týče modelu evropského ekonomicko-sociálního uspořádání. Odstranění tohoto systémového efektu není v moci rozhodnutí toho či onoho evropského summitu. Jde o věci daleko hlubší. Tento problém nemá jednorázové řešení. Vyžaduje řešení systémového typu a to se nedá docílit sebelepší dohodou Angely Merkelové s Nicolasem Sarkozym, kteří navíc od samotného počátku jdou zcela špatným směrem.

Už teď je cena chybného systémového uspořádání Evropy obrovská. Varovné je to, že tato cena bude – **nedojde-li k transformaci, blízké svým rozsahem a hloubkou naší transformaci po pádu komunismu** – nikoli lineárně, ale exponenciálně narůstat. Buď bude v Evropě taková transformace rychle provedena, nebo se Evropa stane periferií dynamicky se pohybujícího zbytku světa.

KPR

11. 11. 2011

Prezident zaslal blahopřejný telegram prezidentovi Irska

Prezident republiky Václav Klaus zaslal v pátek dne 11. listopadu 2011 blahopřejný telegram Michaelu D. Higginsovi ke zvolení do funkce prezidenta Irska.

Vážený pane prezidente,

dovolte, abych Vám jménem svým i jménem občanů České republiky poblahopřál k Vašemu zvolení do funkce prezidenta.

Jsem přesvědčen, že tradičně přátelské vztahy mezi našimi zeměmi se budou k oboustrannému prospěchu i nadále úspěšně rozvíjet a jsem připraven hledat spolu s Vámi příležitosti k jejich dalšímu posílení.

Přeji Vám hodně úspěchů ve Vaší práci i v osobním životě.

*S úctou
Václav Klaus
prezident České republiky*

KPR

14. 11. 2011, Týden

Rozhovor prezidenta V. Klause o evropské ekonomice a vlivu na ČR

Ekonomický chaos v Evropě (a Řecku) má a bude mít na českou ekonomiku velmi silný dopad

Časopis Týden mne vyzval k napsání této úvahy. Zdůrazňuji to proto, že bych sám v této chvíli neměl motivaci něco takového psát, protože si myslím, že některé věci jsou až příliš jasné (a vědí je všichni) a jiné zase nikdo nechce slyšet. Je třeba vyjít z toho,

- že je Evropa (nikoli výlučně Řecko) ve vážné a hluboké krizi, že to není pouze krize finanční či měnová, a že to není ani jen krize ekonomická. Je to krize evropské společnosti jako takové, jejího chování, jejího způsobu uvažování;

- že je Česká republika tímto defektem zasažena také, ale že ho spíše importuje, než exportuje, a že je a bude v následujících letech narůstání evropské krize naší zemi díky naší ekonomické propojenosti se západní Evropou ekonomicky výrazně poškozovat.

Mám-li být racionálně pesimistický, nikoli nemístně optimistický, **obávám se, že Evropu – a nás spolu s ní – čeká „ztracená dekáda“**, podobná té, jakou v 90. letech prožilo Japonsko. Dekáda bez ekonomického růstu, dekáda permanentních škrťů a záchranných balíčků, dekáda sociálního neklidu. V posledních týdnech jsem na toto téma napsal knihu s názvem „**Evropská integrace bez iluzí**“, která za několik dní vyjde v nakladatelství Euromedia–Knížní klub. Na tu odkazuji, neboť tento článek je svým rozsahem nutně limitovaný, a proto některé věci přeskakuje či pouze naznačuje.

V Evropě by nás měly trápit – a mne trápí už dlouhou dobu – dvě (zdánlivě jsou jenom dvě, ale obsahují v sobě v podstatě téměř všechno) věci: **způsob evropského integrování** (bezduchého, protismyslného, veškeré kouzlo Evropy v podstatě likvidujícího unifikování) a **evropský paternalistický, a proto nevýkonný ekonomicko-sociální systém** (tzv. soziale

Marktwirtschaft). Nic z toho nevzniklo včera, ale chybný politický projekt evropské měnové unie znamenal překročení Rubikonu a obnažení daleko hlubších problémů.

I v éře komunismu jsme – alespoň někteří z nás – evropský integrační proces sledovali s velkou pozorností.[1] Viděli jsme jeho pozitivní stránky, a proto jsme se na něm po pádu komunismu chtěli podílet, ale viděli jsme i jeho stránky vysoce problematické. **Všimli jsme si toho, že v prostoru nad úrovní státu nevyhnutelně vzniká pro občany nebezpečné, pro politiky však lákavé pásmo – ničím a nijak neodstranitelné vakuum legitimacy.** To nás trápilo a trápí, a proto – znovu říkám, alespoň někteří – nepodceňujeme problém, který bývá v dnešní Evropě, poněkud eufemisticky, nazýván demokratický deficit. Já bych ho nazval absencí demokracie, eventuálně postdemocracií.

Poučení komunismem, poučení naprosto evidentním selháním státu, věříme daleko více v trh, než je v západní Evropě obvyklé, a proto jsme tolik deprimováni ekonomicko-sociálním modelem, který v Evropě převládá. **Míra regulace, kontroly, řízení, organizování ekonomického života shora a míra potlačení trhu jsou daleko za hranicí jakéhokoli racionálního ekonomického uspořádání.** Míra státní intervence do ekonomiky je sice v dnešní EU diametrálně odlišná od raného agresivního komunismu, ale až tak odlišná od jeho závěrečných, už značně „měkkých“ fází není.

Nikoli náhodou mluvím o Evropě, neboť dnešní problém se celého světa netýká. Týká se pouze Západu, tedy Evropy a Spojených států amerických, a tato část světa už dávno není „svět“, ač si to stále ještě namlouvá. **Týká se to tedy té části světa, která v závěru minulého desetiletí svou nezodpovědnou politikou dopustila hlubokou finanční a ekonomickou krizi, ohrožující samu podstatu kapitalistického systému, která umožnila dnešní dluhovou krizi eurozóny a tím ohrozila Evropu jako takovou, a která – jak je vidět – v těchto chvílích směřuje ke krizi další.** Řada ekonomických indikátorů nastupující ekonomický propad či minimálně zpomalení naznačuje velmi přesvědčivě.

Příčiny těchto problémů nejsou úzce ekonomické a už vůbec ne výlučně finanční či měnové. Západní civilizace svým posledním vývojem udělala osudovou chybu. Vytvořila, pod heslem pokroku, ekonomicko-sociální model, který neklade na první místo ekonomickou výkonnost, od které by se mělo všechno další odvíjet, ale který na první místo klade autonomně se vyvíjející nároky jednotlivců, různých zájmových a sociálních skupin, ale i celých států. **Je to radikální obrácení řazení věcí, a v tomto smyslu je to podobné komunismu.**

Rozhodující začaly být nároky a jejich odtržení od výkonu, produkce, s výkonem spojených příjmů. Neadekvátní růst veřejných výdajů, a z nich plynoucí dluhy, v mnoha zemích západního světa není způsoben ničím jiným, než možností tyto dvě věci oddělit. V soukromé sféře je toto oddělení technicky možné díky existenci bankovního úvěru, a není sebemenších pochyb o tom, že bylo lehkomyšlné poskytování bankovních úvěrů (a všech na ně navázaných finančních instrumentů) jednou z hlavních příčin vzniku nedávné hluboké finanční krize. Ve sféře veřejné je toto oddělení možné díky existenci států a jejich specifické rozpočtové politiky, neboť v případě státu chybí „tvrdé rozpočtové omezení“. Vznik dluhové krize států je dán možností krátkodobě nevyrovnávat státní rozpočet. Nic více a nic méně tajuplného v tom není.

Není pro mne žádnou výhrou a žádným zadostiučiněním, že bych teď mohl říkat, že jsem se svou kritikou jako jeden z mála nepřišel až nyní, kdy je to módní a v podstatě legitimní. To mne těšit a uspokojovat nemůže. Nejsem nezávislým pozorovatelem Evropy z jiného kontinentu či jiné planety. Jsem obyvatelem tohoto kontinentu, žije zde má rodina, žijí zde moji synové a vnoučata, žijí zde lidé, které mám rád, na pozitivním vývoji Evropy mám eminentní zájem, a proto jsem frustrován, že evropští politikové dnešní situaci neberou vážně. Pořád si myslí, že stačí dělat jen drobné kosmetické zásahy, pořád věří (či předstírají), že nejsme na osudové křižovatce. My na ní ale jsme.

Specifickým fenoménem posledního desetiletí v Evropě a akcelerátorem dnešního evropského problému byl **zrod Evropské měnové unie**, která do sebe posbírala ekonomicky velmi různorodé země, země s odlišným fiskálním chováním, země s odlišným sklonem k inflaci, se sklonem k odlišnému vývoji exportních a importních toků, s velmi se lišícím sklonem k úsporám a investicím a **kteřá tyto země zbavila klíčové ekonomické veličiny, nejvýznamnější ze všech cen, měnového kursu.** Bylo tragicky podceněno, že členské země eurozóny jednotným měnovým kursem

ztratily potřebné signály o sobě samých. I okolí na ně začalo nahlížet – což bylo jeho fatálním omylem – jako na země stejné a výsledkem bylo, že se mohly – neúnosně dlouhou dobu – v podstatě beztrestně zadlužovat. A řada z nich se také neúnosně dlouhou dobu zadlužovala. Proto dnešní dluhová krize.

Už teď je cena chybného systémového uspořádání Evropy obrovská. Ještě varovnější je to, že tato cena bude – **nedojde-li k hluboké změně, blízké svým rozsahem a hloubkou naší transformaci po pádu komunismu** – nikoli lineárně, ale exponenciálně narůstat. Řekněme to jasně: buď bude v Evropě taková transformace co nejdříve provedena, nebo se Evropa stane periferií dynamicky se pohybujícího zbytku světa.

Existuje vůbec nějaké řešení? Jistě existuje, ale předpokládalo by, že by se do Evropy vrátila politika. Když říkám do Evropy, nemyslím, že může „přijít“ do Bruselu. Tam politika (na rozdíl od politikaření či lobbování za parciální zájmy) nepřijde, protože tam být nemůže. Politika může být jen tam, kde je demokracie, to je na úrovni státu. Na úrovni kontinentu politika být nemůže. Žádný evropský lid – jako předpoklad demokracie a politiky – neexistuje a ani existovat nemůže. Politiku, ohlížející se na evropský celek, mohou dělat jen politici v jednotlivých evropských zemích, jako doplněk své politiky domácí.

Neštěstím evropského vývoje posledních desetiletí, zejména od éry Jacquese Delorse, je i to, že se věcnou lidskou – a navýsost politickou – otázkou vztahu plánu (státní regulace) a trhu podařilo fakticky zrušit. Zlý národní stát v EU mizí a tím je tato věčná otázka lidstva jakoby vyřešena – reguluje (řídí) jiná entita, která se dilematu plán-trh údajně vyhýbá. Řídí Evropská komise (a další EU orgány), což přece není žádný stát! Tento úžasný tah těch, kteří lidské svobodě a trhu nevěří (a nikdy nevěřili), evropští liberálové a demokraté bohužel neprokoukli. Proto se lidem typu Jacquese Delorse, Romana Prodiho, José Manuela Barrosa zdařil. Teď je snad jedinečná příležitost začít to zase pomalu vracet zpět.

KPR

15. 11. 2011

Prezident zaslal blahopřejný telegram prezidentovi Kyrgyzské republiky

Prezident republiky Václav Klaus zaslal v úterý dne 15. listopadu 2011 blahopřejný telegram Almazbeku Atambajevovi ke zvolení do funkce prezidenta Kyrgyzské republiky.

Vážený pane prezidente,

dovolte mi, abych Vám jménem svým i jménem občanů České republiky poblahopřál k Vašemu zvolení prezidentem Kyrgyzské republiky. Pevně věřím, že budete mít dostatek síly, odhodlání i trpělivosti k naplnění své náročné mise.

Přeji Vám, pane prezidente, hodně zdraví, štěstí a úspěchu ve Vašem profesním i osobním životě.

*S úctou
Václav Klaus
prezident České republiky*

KPR

15. 11. 2011

Prezident zaslal soustrastný telegram prezidentovi Mexika

Prezident republiky Václav Klaus zaslal v úterý dne 15. listopadu 2011 v souvislosti s tragickou havárií soustrastný telegram prezidentovi Spojených států mexických Felipevi Calderón Hinojosovi.

Vážený pane presidente,

s hlubokým zármutkem jsem přijal zprávu o tragické havárii vrtulníku a smrti ministra vnitra José Francisca Blaka Mory a dalších osob, které jej doprovázely.

Blake Mora byl významnou postavou mexické politiky a zaslouhuje si úctu nás všech především za velmi záslužný, avšak obtížný boj proti drogovým kartelům a organizovanému zločinu.

Dovolte mi, abych Vám i celému mexickému lidu vyjádřil touto cestou upřímnou soustrast nad skonem této významné osobnosti.

*S úctou
Václav Klaus
prezident České republiky*

KPR

25. 11. 2011

Prezident zaslal dopis prezidentu Zambie ve věci zadržených Čechů

Prezident republiky Václav Klaus zaslal prostřednictvím zvláštního vyslance pana Vladimíra Galušky dopis prezidentu Zambijské republiky Michaelu Satovi ve věci tří českých občanů, kteří byli v Zambii zadrženi a obviněni ze špionáže:

Vaše Excellence,

dovolte mi, abych navázal na svůj dopis ze dne 21. října 2011, ve kterém jsem Vám blahopřál ke zvolení prezidentem Zambijské republiky a ve kterém jsem vyjádřil zájem nadále rozvíjet přátelské vztahy mezi našimi zeměmi. V regionu subsaharské Afriky náleží Zambie k tradičním přátelům České republiky, společně rozvíjíme spolupráci v mnoha oblastech a věnujeme se vládním projektům, zaměřeným na zemědělství, zdravotnictví a vzdělávání. Jsem rád, že naše vláda dlouhodobě poskytuje pro zambijské studenty stipendia ke studiu na vysokých školách v České republice.

Rád bych využil této příležitosti, abych Vás informoval o tom, že pozorně sleduji případ obvinění tří občanů České republiky ze špionáže, které dne 14. října 2011 vnesly příslušné zambijské úřady vůči panu Jiřímu Četlovi, Janu Coufalovi a Michalu Veberovi. Jmenovaní se trestné činnosti měli dopustit tím, že fotografovali budovy a veřejně vystavené předměty, některé z nich náhodou v blízkosti vojenských nebo vládních objektů. Na základě podrobných informací, které jsou mi od počátku této nemilé události předkládány, si dovoluji vyjádřit přesvědčení, že účelem jejich jednání nebyl úmysl spáchat trestný čin, ale že si chtěli na památku vyfotografovat cvičné letadlo vyrobené v naší zemi, které náhodou objevili vystavené na veřejném prostranství.

Oceňuji přístup příslušných zambijských úřadů vůči Chargé d'Affaires České republiky panu Ludškovi Zahradníčkovi, kterému byly poskytnuty relevantní informace o vývoji případu. Dovoluji si Vás také informovat, že ministr zahraničních věcí České republiky vyslal do Vaší země zvláštního vyslance pana Vladimíra Galušku, náměstka ministra zahraničních věcí, jehož cesta do Lusaky vyjadřuje nejvyšší stupeň zájmu české vlády o celý případ a jehož mise má rovněž mou podporu.

Excellence, obracím se na Vás kvůli autoritě, kterou požíváte v souvislosti s výkonem funkce, svěřené Vám v souladu s ústavou Zambijské republiky, abych vyjádřil své přesvědčení, že celý případ bude urychleně a spravedlivě posouzen.

Na závěr mi dovoluje, abych ještě jednou vyjádřil svůj zájem na dobrých vztazích mezi našimi zeměmi, a doufám, že někdy v budoucnu budeme mít příležitost se sejit a osobně prodiskutovat programy, které by spolupráci našich zemí ještě prohloubily.

Přijměte, prosím, Excellence, ujištění o mé hluboké úctě

Václav Klaus
prezident České republiky

KPR

26. 11. 2011, Lidové noviny

Rozhovor prezidenta republiky pro LN o evropské integraci bez iluzí

Daniel Kaiser: Vydal jste knížku Evropská integrace bez iluzí. Proč právě teď, je už situace v eurozóně tak kritická? Víc než před rokem?

Václav Klaus: Určitě. Dnes je krize nepochybně hlubší než před rokem, a i to mě samozřejmě motivovalo k psaní. Kromě toho jsem marodil, a měl tedy čas na psaní.

Tvrdíte, že je laciné zužovat krizi na Řecko. Není to ale tak, že kdyby se před rokem a půl Řecku masivně pomohlo, dnes by žádná krize eurozóny nebyla?

Nepochybné je, že kdyby se Řecku před rokem a půl odpustily všechny dluhy, krize by se v žádném případě nerozpoutala tímto způsobem. A že Řecko do eurozóny nepatřilo od prvopočátku, to každý věděl. Ale kdyby problém nevznikl z Řecka, vznikne z něčeho jiného, protože neplatí, že heterogenní skupina zemí si může bezbolestně a bez trestu vytvořit jednu měnu. Eurozóna není optimální měnovou zónou, a proto náklady na její udržování z definice převyšují výnosy a efekty. Pokouším se to diskutovat v třetí kapitole své knížky, která se jmenuje Příliš optimistické chápání ekonomických přínosů teritoriální integrace. Tam se snažím říct, že aprioristický optimismus nebyl na místě. A co platí o teritoriální integraci, platí dvojnásob o měnové integraci. Přínosy eura byly nadsazené o řád. Náklady jsou nemalé.

Budou náklady dál eskalovat?

Určitě. Tím nechci spekulovat o tom, jestli do většího krizového dramatu spadne další země, ale v každém případě udržet nekvalitní měnovou zónu bude nákladné. Dokud bylo hezké počasí, ten problém se neobnažil. Když máte špatnou střechu na domě, v suchém létě se to neukáže jako dramatický problém. Ale když přijdou podzimní lijáky, zjistíte, že střecha je děravá. Přesně to se stalo eurozóně. Kdyby eurozóna mohla v dobrém počasí žít ještě o pár let déle, jak žila v první dekádě 21. století, tak možná že by krize eura i Řecka nastoupila o kousek později. Ale že světová ekonomika není lineární pohyb vzhůru bez jakéhokoliv výkyvu, to snad ví celá generace ekonomů.

Podle vás se eurozóna ocitla na křižovatce, a teď se může buď rozvolnit, nebo odbočit k evropské fiskální unii. Který scénář máte za pravděpodobnější?

Jedna věc je, co bych si přál já, druhá, co považuji za pravděpodobnější. Já bych si samozřejmě přál to rozvolnění, vrátit se z dnešního mezistavu zpátky. Evropská fiskální, přerozdělovací či transferová unie je pokračování slepou uličkou. Není to tunel, na jehož konci bych viděl nadějná světýlka. Je samozřejmě možné totálně vyloučit jakoukoliv svobodu a demokracii v Evropě, totálně zavést

organizované hospodaření a jistou dobu to dál tlačít slepou uličkou, jak se o to pokoušel komunismus. A víme, že v komunistickém tunelu žádné světýlko na konci nebylo, že bylo třeba ten tunel opustit.

Myslíte, že někdo chce Evropany totálně zbavovat svobody?

Nemyslím, že někomu jde o zbavení svobody, myslím, že někomu jde o svou pozici, o svou hegemonii, o své zájmy. Zbavení svobod různého typu je potom důsledek.

A ten někdo jsou euroelity v Bruselu, národní vlády silných členů eurozóny?

Národní vlády silných členských států eurozóny jsou ty elity, v tom bych neviděl protiklad. Ale nezužujeme to na politiky. Přeci na evropském projektu je zainteresována celá řada dalších lidí, těch fellow travellers, kteří se na tomto projektu vezou jako spolucestující. To nejsou jen euroúředníci nebo politici, ale různá seskupení napojená na evropské granty, stejně napojení novináři, vědecká nebo kulturní seskupení, a další. Špičička těch politiků, to možná ani nejsou ti hlavní demiurgové. Oni to jen posvěcují.

A vy myslíte, že nějací novináři jsou napojení na penězovody?

Jestli myslím, že Evropská unie má kasičku, ze které se novináři vyplácejí za ten či onen článek? To si určitě nemyslím. Takhle triviální a banální to není. Ale na ten evropský svět je spousta médií velmi intenzivně napojena. Tady jde o hraní role na základě sdílených zájmů. To přerozdělování obrovského množství peněz je přeci nabídka pro různé lidi, i u nás, kteří všichni dobře vědí, že peníze daleko snadněji dostanou z evropských grantů než z českých rozpočtů. Proč jsou kraje, obce, města tak hrr, aby měla zastoupení v Bruselu?

V knížce jsem trochu postrádal konkrétní návrhy, kudy z krize eura a evropské integrace ven.

Já na návrhy nejsem tázán. Kdybych cítil politickou šanci, že se svými návrhy mohu něco dělat, tak já bych jako člověk spíše pragmatického typu okamžitě začal psát balíček opatření. Ale necítím to jako své poslání a myslím, že na to nikdo není zvědav. Mám ambice menší, ale dlouhodobější – chci spíš měnit jisté schéma uvažování, než abych přišel s deseti body a předkládal je paní Merkelové a ona říkala: aha, to jsme nevěděli, bezvadný nápad, já vám moc děkuju.

Nicméně jednou větou zmiňujete, že by zemím typu Řecka možná pomohla jednorázová dotace. Jak by měla vypadat?

Já se bojím vzniku evropské fiskální a evropské politické unie, a přitom jsem si vědom neúnosné situace. Tudíž bych prostě byl radši za nějaké ad hoc mimořádné řešení. Bylo by to lepší než zavádět věčný systém transferů po celé Evropě, podobný těm, které si navykli posílat ze západního do východního Německa. Nejsem fundamentalista, abych trval na tom, že tu či onu zem je třeba nechat projít nejhorším bodem. Kdyby se řeklo: je potřeba tolik a tolik peněz, ať je to skutečně razantní pomoc, která balvan dluhu odvalí, to bych já klidně byl schopen obhajovat – jako obranu před neblahým, navždy zabetonovaným institucionálním řešením. Podívejte, poslední dva balíčky pomoci Řecku byly 110 a 109 miliard eur. Tedy 219 miliard. Tento týden se v německých médiích rozebírá jako naprosto skandální věc fakt, že řečtí občané přesunuli do švýcarských bank 200 miliard eur. Hrubá shoda těch dvou částek má nepochybně svůj půvab.

Tou jednorázovou pomocí byste garantoval vklady řeckých občanů při návratu k drachmě?

Ne, ne, opravdu se nehodlám vměšovat. Kdybych byl šéf mise Mezinárodního měnového fondu na pomoc Řecku, jsem ochoten o tom mluvit, v roli českého prezidenta nikoliv. Navrhuji ale – a to je velmi praktická věc –, že jediné řešení je návrat politiky. Z postdemokracie, která si myslí, že rozhodování o společnosti je pouhým administrováním, já žádám návrat politiky.

Krizi eura řeší přece právě národní vlády, Sarkozy a Merkelová Evropskou komisí upozadili.

Mluvíte o nominálně existujících, formálních institucích. V každém lidském společenství ale existují neformální instituce, které mohou být stokrát významnější. Tandem Sarkozy-Merkelová je dnes nejvýznamnější institucí EU, jakkoliv není založena na žádném paragrafu ve smlouvách.

Oba jsou však zvolení politici.

Jsou zvolení – jeden, aby řídil Německo, druhý, aby řídil Francii. Pokud se nemýlím, vy jste nevolil Sarkozyho a já jsem nevolil Merkelovou. A nemáme sebemenší šanci je volit. Že v Evropě vždycky byly země, které díky svému rozsahu a síle byly větším hegemonem než jiné, že tedy asi bude v Evropě hrát vždycky větší roli Německo než osmkrát menší Česká republika, to je naprosto evidentní, to bylo v dějinách od chvíle, kdy se tyto de facto národní státy zformovaly. Ale dokud neexistoval ten unijní guláš, byla přece jen každá evropská země v systému mezinárodního práva autonomnější. A teď skrze tu komunitarizaci EU svou autonomii ztratila. Teď už Merkelová se Sarkozym rozhodují bezprostředně.

O nás až tak moc nerozhodují, spíš o Řecku, Portugalsku, Itálii.

Ne, oni rozhodováním o Řecku a Itálii rozhodují strašně moc také o nás. Atmosférou v Evropě, konečkonců přijímáním nejrůznějších zákonů, direktiv, rozhodováním o penězích, tím vším samozřejmě rozhodují i o nás. To, že neposílají padesát miliard na sanaci České republiky nebo že naopak nechtějí, abychom poslali ještě navíc k těm penězům, které posíláme, padesát miliard do eurovalu, to přece není veškeré rozhodování o České republice. To je jen viditelná věc na povrchu. Podstata je jinde: jestli se přijmou direktivy motivované nesmyslnou obavou z globálního oteplování, jestli se přijme módní zákon, že každá budova musí být energeticky soběstačná, jestli se přijmou směrnice typu REACH, což je obrovský chemický balík. To jsou fatální zásahy do života každé členské země. Takže míra naší autonomie je opravdu velmi malá. V nadsázce o sobě mohu hovořit už jen jako o honorárním prezidentovi České republiky.

Posílila nadvláda Sarkozyho a Merkelové s krizí eurozóny?

Nemohla neposílit, protože ty evropské instituce jsou naprosto bezzubé a v tomto smyslu zcela bezcenné. Někdo se toho chopit musel a reálnou politickou sílu mají v dané chvíli jen oni dva. Nehleďte v tom nic osobního, mně nejde o ty dva, ale o tandem těchto dvou nejsilnějších evropských zemí. A ten by nikdy nemohl tolik rozhodovat, kdyby předtím nebyla dramaticky potlačena role národních států.

A má tandem Sarkozy-Merkelová od vypuknutí eurokrize větší sílu prosadit si svou i u nás?

Mají ohromnou sílu prosadit jakékoliv rozhodnutí, k němuž oni dospějí a které se bude týkat celé EU včetně České republiky. Určitě znáte příklady, kdy jsou rozčilení i tradičně proevropští politici ze staré Evropy. Dnes a denně od nich slyšíme, že to nikdy nebylo tak šílené jako dnes, že dřív sedmadvacítka vždycky seděla kolem stolu a radila se. Teď prostě v nějakou chvíli – a i já jsem toho byl víckrát svědkem – vstane paní Merkelová, zajde za Sarkozym, odejdou do vedlejší místnosti, za půl hodiny se vrátí, jeden z nich má v ruce papír a říká: my přicházíme s tímto návrhem. A návrh je přijat. Všiml jsem si, že minule na Ecofinu hlavní hráči jednali do večera, ale náš ministr financí měl tiskovku už v poledne. A nejde jen o to, že nejsme v eurozóně, ale že de facto rozhodují jiní.

Co by fiskální unie znamenala pro nás? Bude nás dostředivá síla centra vcucávat ještě víc?

Pořád ještě doufám, že jsme si ždíbec vlastního rozhodování ponechali a že aspoň tato vláda se tomu bude ještě chvíli zpěčovat – ačkoliv si tím nejsem úplně jist a ani v tom bych jí nevěřil. Vidím, že je v této věci velmi rozpolcená, nepochybně TOP 09 je extrémně europeistickou stranou, ODS je polovičatá a VV o tom myslím ještě nikdy neřekly ani slovo. Samozřejmě jsme ztratili zásadního spojence z druhé poloviny první dekády 21. století v Polsku. Tuskovo Polsko je jiné Polsko, než které bylo tehdy.

Karel Schwarzenberg v této souvislosti vždycky připomíná, že na Německo připadá 30 procent našeho zahraničního obchodu a že to musíme brát do úvahy.

Málokdo v Evropě je mi v názorech na Evropu vzdálenější než pan Schwarzenberg. Že máme 30 procent zahraničního obchodu s Německem, je banální závěr, bezprostředně z něj nic neplyne. To jsou chybné úvahy politiků-ekonomů.

Ještě jedna věc se týká Evropy i česko-německých vztahů: chtěl jste výjimku z Listiny základních práv Lisabonské smlouvy. Jak je schvalování výjimky daleko?

Opravil bych váš minulý čas na minulý a současný. Chtěl a chci. Je to v bezprostředním zájmu republiky a naše vláda teď na podzim znovu potvrdila, že o to zásadně usiluje. Jestli všichni členové vlády s nadšením, je věc druhá. Poslední licitace je na téma, jestli to má být v přístupové smlouvě s Chorvatskem nebo jinde. Což je technikálie. Ale samozřejmě si myslím, že by to ještě tato vláda měla prosadit.

Výjimku jste odůvodňoval majetkovými nároky sudetských Němců. Zatím výjimku nemáme, a pořád se nikdo nesoudí. Nebyl ten argument lichý?

Já myslím, že lichý nebyl. Že se nikdo nesoudí, tím si mimochodem nejsem jist, máme tu každou chvíli restituční kauzy. Nicméně takových dopisů a reakcí ze sudetoněmeckého světa, které dostávám, tak málo není, a já je beru vážně.

Čili někdo se soudí, vznášejí majetkové nároky?

Oni nároky vznášejí, nejrůznějším způsobem: dopisy, formulacemi, články a tak dále. To přece všichni známe.

Máte dojem, že s Evropou vám historie dává za pravdu?

Já opakovaně říkám, že z toho žádnou radost nemám, nepozoruji Evropu z jiné planety, žiji tu a žije tu moje rodina, žijí tu lidé, které mám rád. Takže mě netěší, že Evropa má problémy. Já bych byl šťastný, kdybych neměl pravdu.

Nebyla od vás chyba dávat vašim kritikům ve chvíli, kdy by měli vysvětlit, proč vám nenaslouchali, únikové téma obranou Ladislava Bátoru?

Ale vy přece víte, že já jsem začal hájit jedním svým krátkým článkem pana Bátoru, když jsem uviděl tu nechutnou, odpornou, zlou štvaniči na jeho osobu. To bych udělal vůči komukoliv jinému. Jestli někteří lidé v mnohohlasu eurohujerství říkají některé věci jinak, a já říkám: to je dobře, že má někdo jiný než eurohujerský názor pánů ministrů zahraničí a podobných, co je na tom špatného?

Jinak EU kritizuje klasický liberál, jinak kandidát Národní strany.

Já pana Bátoru nekádroju, já nestuduju jeho životopis, já si všímám některých jeho výroků v roce 2011 a hnusného ataku, co se na něho valí. Myslím, že v té straně nebyl, ale to je jedno. Tato strana, pokud se nemýlím, měla námluvy s ODS, předsedkyni této strany, předsedkyni! přijímal pan Topolánek.

Ta strana měla v programu i odsun českých Romů do Indie.

Nestudoval jsem tuto stranu, nezajímá mě, nebudu jí volit. Nezakázalo ji ministerstvo vnitra, tak asi má nárok na bytí, jakkoliv já s ní nikdy nebudu mít nic společného.

Vy evropskou integraci kritizujete z liberálních nebo národních pozic?

Pokud jste si mou knihu skutečně přečetl, víte, že moje kritika míří dvěma směry. Za prvé je to polemika o údajných enormních ekonomických přínosech zvoleného typu integrace, to kritizuje

liberální ekonom ve mně. Ale kladl bych spíš důraz na slovo ekonom. Úvaha, jestli se výnosy z rozsahu zvětšují dalším přidáváním teritoria, je vážná ekonomická diskuse, která s ideologií Keynesa či Hayeka nemá bezprostředně nic společného. Druhá moje kritika je politická, kritizují likvidaci dominantní entity, v níž se odehrává lidské žití a rozhodování, což je stát. To je jediná entita, která umožňuje demokracii, a vše, co nad něj jest, od ďábla jest.

Hájíte národní stát. Chápete ho etnicky, nebo jako množinu občanů, kteří v něm žijí, bez ohledu na národnost?

Samozřejmě to druhé. Nevěřím, že to není jasné. Děláte si legraci.

Vám se přeci úplně rutinně vytýká národovectví, toho jste si musel všimnout.

Že někdo nechte mé texty, samozřejmě vím. Ale co mám dělat? Bráním se tomu dnes a denně, například rozhovory tohoto typu.

Většina pořád volí proevropské strany. Nebyla vaše misie, ať už jste při ní snesl, kolik chtěl argumentů, neúspěšná?

Míru úspěšnosti mé mise ať hodnotí někdo jiný. Ale že je obrovské množství lidí, kteří tyto názory vnímají, a že i do německého, rakouského, anglického tisku prosakují dopisy čtenářů, kteří si najednou všimají, že někde nějaký Klaus už to dávno říká a říká to silně, to vás tedy mohu ubezpečit, že to existuje. A to mě těší. A myslím, že stejný názor rezonuje i v České republice.

KPR

30.11.2011

Projev prezidenta republiky na státní večeři v Senegal

Vážený pane prezidente, vážené dámy, vážení pánové,

dovolte mi, abych Vám poděkoval za pozvání k návštěvě Vaší krásné země a za srdečné přijetí, kterého se mně, mé manželce a celé naší delegaci u Vás dostává. Tato moje návštěva je vůbec první návštěvou českého prezidenta v západní Africe. Není to náhodou. Vaši zemi považujeme za nejvýznamnější stát tohoto regionu a za tradiční bránu do této oblasti.

Víme, že Vaše země oplývá rozmanitou kulturou a bohatými tradicemi národů, které Senegal obývají. Víme, že Vaše historie začala mnoho staletí před tím, než evropské koloniální mocnosti vstoupily na Vaše území. Středověké africké říše Mali a Songhaj, které zasahovaly do dnešního Senegalu, patřily k významným civilizačním centrům, a to nikoliv pouze v africkém měřítku. Expanze evropských koloniálních říší život obyvatelů Vašeho regionu změnila. V mnoha směrech jej obohatila, ale Vaším předkům přinesla i velká utrpení v podobě obchodu s otroky, drancování nerostného a přírodního bohatství a četných válečných konfliktů.

Přesto Vaše země dokázala absorbovat impulsy z evropské kultury, rozvinout je a obohatit. Chtěl bych jako příklad uvést především osobnost Vašeho prvního prezidenta, velkého básníka, myslitele a politika Leopolda Sedara Senghora, který se stal významnou a uznávanou osobností africké i světové kultury. Jeho básnické sbírky vyšly i v češtině a získaly si mnoho příznivců.

Oceňujeme, že je současný Senegal politicky stabilní zemí s rozvíjející se ekonomikou, která je pro nás v mnoha oblastech atraktivním partnerem. Objem a struktura vzájemného obchodu přes pozitivní vývoj v několika uplynulých letech bohužel ani zdaleka neodpovídají existujícím možnostem. Česká republika je země s dlouholetou průmyslovou tradicí, která může svým senegalským partnerům nabídnout vedle tradičních položek, jako je textil či sklo, i vynikající výrobky svého vyspělého strojírenského průmyslu. Mám na mysli především dopravní prostředky – tramvaje, automobily, traktory, zemědělské stroje a technologie pro ochranu životního prostředí a vodní hospodářství. O některých projektech v tomto směru se jedná již dlouho – zejména o projektu tramvajové dopravy

v Dakaru. Věřím, že má návštěva bude znamenat impuls jak pro tyto konkrétní projekty, tak pro celkový rozvoj vzájemných vztahů.

Jsem velmi rád, vážený pane prezidente, že vedle Vašeho hlavního města budeme mít v průběhu této návštěvy příležitost poznat i další místa spojená s historií Vaší země a jejími přírodními krásami. Věřím, že naše návštěva přispěje k rozvoji přátelství a všestranných vztahů mezi našimi zeměmi.

Přeji Vám, vážený pane prezidente, aby Senegalská republika zažívala klidný a stabilní rozvoj, aby se jí dařilo ve všech oblastech alespoň tak, jako se v nedávné minulosti dařilo Vaším fotbalistům, jejichž sportovní umění čeští fotbaloví fanoušci obdivovali nejenom na mistrovství světa v roce 2002, ale i v české fotbalové lize, kde někteří Vaši fotbalisté působili.

Dovolu mi, abych pozvedl číši a připil na šťastnou budoucnost Vaší země a na spolupráci mezi Českou a Senegalskou republikou.

KPR

prosinec

8. 12. 2011

Projev na oficiálním obědě na počest státní návštěvy prezidenta Medveděva

Vážený pane prezidente, vážená paní Medveděvová, vážení členové vlád a parlamentů obou zemí, vážené dámy a pánové,

dovolte mi Vás všechny zde na Pražském hradě velmi srdečně přivítat.

Je mi velkou ctí, vážený pane prezidente, že Vás mohu již podruhé přivítat v České republice. V loňském roce jste v těchto historických prostorách spolu s americkým prezidentem Obamou podepsal významnou odzbrojovací dohodu. V roce letošním přijíždíte na bilaterální návštěvu, kterou považuji za další důležitý mezník ve všestranně se rozvíjejících česko-ruských vztazích.

Ruská federace je v řadě oblastí jedním z našich klíčových partnerů. Je zemí, která má významnou váhu a vliv ve světové politice a ekonomice. Je zemí, která má nadějně perspektivy dalšího rozvoje. Proto naše veřejnost Vaší návštěvě, vážený pane prezidente, přikládá velký význam.

Česká republika má zájem na našich stabilních a vzájemně prospěšných vztazích. Má zájem i na stabilitě celého našeho kontinentu. Jsme proto rádi, že uplynulé období v tomto ohledu přineslo některé pozitivní výsledky a že se mezi Ruskem a evropskými zeměmi podařilo zvýšit vzájemnou důvěru a spolupráci. Přejeme si, aby takový trend pokračoval i do budoucna.

Vážený pane prezidente, přijíždíte k nám v neklidné době. Dluhová krize, v níž se ocitla řada evropských zemí, je jen dobře viditelným projevem hlubších problémů evropských ekonomik a dosavadního způsobu evropské integrace. To se dotýká, i když s různou intenzitou a v různé míře, obou našich zemí.

Česká republika je zemí, která je velmi silně závislá na exportu do západní Evropy, dopady nastupující recese proto pocítí a cítit už je začíná. Vývoj v Evropě se nepochybně dotkne i Vaší země, i když ta je na Evropu navázána úplně jiným způsobem.

Měli bychom tento složitý vývoj využít jako příležitost pro zvýšení hospodářských kontaktů našich zemí, které mají nejen dlouhou tradici, ale i mnoho úspěšných příkladů ze současnosti. Potenciál je ohromný. Svědčí o tom velký zájem, který Vaše dnešní návštěva, vážený pane prezidente, vyvolává mezi českými podnikateli, ale i řada mezivládních dohod a významných hospodářských smluv a kontraktů, které byly mezi českou a ruskou stranou dnes podepsány. To jsou ta nejlepší protikrizová opatření.

Na českém trhu již působí stovky ruských investorů a stejně tak i v Rusku existuje velký počet českých investorů, z nichž někteří jsou zde dnes přítomni. Máme zájem na spolehlivém partnerství v dodávkách energetických surovin, v energetice, v dopravním strojírenství, v infrastrukturních projektech a v řadě dalších oblastí. Naším velkým tématem je i projekt rozšíření jaderné elektrárny Temelín. Chci Vás, pane prezidente, ubezpečit, že v soutěži o realizaci tohoto projektu zajistíme všem účastníkům rovné podmínky.

Česko-ruské vztahy však nejsou pouze politikou či hospodářskými kontakty. Patří k nim i intenzivní vztahy v oblasti kultury, sportu, vědy, školství, turistiky a mezilidských vztahů v nejširším slova smyslu. Jsem velmi rád, že je s Vaší dnešní návštěvou spojen mimořádný kulturní počín – unikátní výstava pokladů kremelských uměleckých sbírek, na jejímž uspořádání jsme se domluvili před dvěma lety při mé návštěvě v Moskvě a kterou dnes odpoledne společně zahájíme.

Vážený pane prezidente, Vaši dnešní návštěvu chápu jako symbolické potvrzení vysoké úrovně vztahů mezi našimi zeměmi, které se nám v uplynulých letech postupně dařilo zbavovat nelehké zátěže minulosti. Naše dnešní vztahy jsou vztahy dvou suverénních zemí, které respektují své zájmy a jsou připraveny spolupracovat.

Dovolte mi, abych pozvedl číši a připil na naši spolupráci, na přátelství a partnerství, na šťastnou budoucnost Vašich spoluobčanů a na zdraví Vás a Vašich blízkých.

KPR

8. 12. 2011

Vystoupení prezidenta republiky na zahájení výstavy

„Carský dvůr pod žezlem Romanovců“

Vážené dámy, vážení pánové,

nemíváme příliš často příležitost být svědky setkání kulturních a historických světů, které mají na jedné straně mnoho společného, na straně druhé jsou odlišné. **Pražský hrad jako symbol české státnosti, moskevský Kreml jako symbol státnosti ruské.** Unikátní výstava pokladů uchovávaných v muzeích moskevského Kremlu našla na Pražském hradě stejně jedinečné zázemí – výstavní prostor Císařské konírny postavené v době Rudolfa II., který vládl ve stejné stejné době jako první romanovští carové, jimž je výstava věnována.

Význam této výstavy vidím ve třech oblastech. V oblasti kulturní představuje pro naši veřejnost jedinečnou příležitost seznámit se se starým ruským uměním vyjadřujícím pravoslavnou východní křesťanskou tradici, která leží v základech ruské kultury. Je odlišná od naší západokřesťanské, má jiný výraz i akcent a dosud jsme u nás neměli příležitost ji dostatečně poznat a pochopit.

Současně chci vyzvednout politickou dimenzi této výstavy. Myšlenka na její uspořádání vznikla v průběhu mé pracovní návštěvy v Moskvě na podzim roku 2009, s prezidentem Medveděvem jsme se na ní shodli a dali jí svou záštitu. Přesto jistě každý, kdo trochu tuší, kolik práce a problémů představuje uskutečnění takto mimořádně náročného projektu ve velmi krátké době, ocení dílo všech, jimž tato výstava vděčí za svou existenci.

Chci při této příležitosti poděkovat prezidentu Dmitriji Medveděvovi, jehož podpora nepochybně přispěla k velkorysosti, s jakou ruská strana ke spolupráci s Pražským hradem přistupovala. Chci

poděkovat všem našim ruským partnerům, zvláště pak ředitelce kremelských muzei Jeleně Gagarinové a jejím kolegům, kteří odvedli ohromný kus práce. Stejně tak děkuji za součinnost ministerstvu kultury ČR, pochopitelně i mým spolupracovníkům z Kanceláře prezidenta republiky a Správy Pražského hradu a všem dalším, kteří se o úspěch tohoto výstavního projektu zasloužili.

Tuto výstavu otevíráme u příležitosti oficiální návštěvy prezidenta Ruské federace Dmitrije Medveděva v České republice. Má proto i výrazný symbolický význam. Dokumentuje, že naše vztahy jsou všestranné a plnohodnotné, že jim dominuje zájem na vzájemném poznání a porozumění, že minulost, která zatěžovala naše vztahy, se daří našim společným úsilím překonávat a otevírat dveře budoucnosti.

Proto je tato výstava o starém ruském umění nejen výstavou o historii, ale mnoho vypovídá i o současnosti česko-ruských vztahů. Věřím, že bude takto i přijata a oceněna naší veřejností. Bude mi ctí ji s panem prezidentem Medveděvem otevřít.

KPR

12. 12. 2011

Odpověď prezidenta republiky na otázky Radiožurnálu

Prezident V. Klaus odpovídal v pořadu Radiožurnál na otázky k pozici České republiky vůči nedávnému bruselskému summitu

1. Páteční summit EU s žádným plánem na řešení akutní evropské dluhové krize nepřišel. Pouze zformuloval obecný záměr na vytvoření jistého dlouhodobého rámce institucionálních změn, který sám o sobě žádný bezprostřední dopad na dnešní, rychle se prohlubující dluhovou krizi mít nemůže.

2. Česká republika sama žije s deficitem, který – jak je vidět – není schopna eliminovat. V této situaci by bylo nezodpovědné naše zadlužení zvyšovat poskytováním dalších půjček pro extrémně zadlužené země, kterým to pouze umožní další odklad skutečných řešení.

3. Základní povinností vlády je udržet české veřejné finance a výši státního dluhu na bezpečné úrovni. Proto vláda zvyšuje daně, proto provádí rozpočtové škrty, které tvrdě dopadají na občany, zejména na sociálně slabší. Ještě umím pochopit, že opozice, která nenese vládní odpovědnost, lehkomyšlně volá po dalším zvyšování našeho zadlužení. Ale vládní koaliční strana, která má v rukou klíčový rezort ministerstva financí, by se k tomuto volání připojovat neměla.

4. Věřím, že naše vláda v čele s premiérem Nečasem zvolí v této věci pro Českou republiku to nejrozumnější řešení. Toto rozhodnutí však musíme udělat sami. Předem si zužovat svobodu našeho rozhodování argumentem, že se bez našeho přijetí bruselského plánu dostaneme do jakési izolace, je mylné. Strašení izolací jsme si v posledních letech užili dost a teď jsme v důsledku toho v těžko řešitelném evropském problému. Proto jsem uvítal, že jsme spolu s několika dalšími zeměmi naznačili, že se k dalšímu bílmu šeku připojovat nehodláme.

KPR

18. 12. 2011

Vystoupení prezidenta republiky v diskusním pořadu TV Prima – Partie

Jan Punčochář: Poslední týdny jsou poměrně nabitý politickými událostmi, ono to téměř vypadá, jako by obecně politikové neměli příliš času svátečně rozjímat, přemýšlet.

Václav Klaus: Naše země je rozhádaná, rozpolcená a vzájemně si nedůvěřuje. Ti s těmi, oni s oněmi. To vede k tomu, že všichni překotně vydávají nejrůznější signály. Myslím, že leckdy nedobré. A jestli nám ty Vánoce pomohou k tomu, abychom se všichni trochu zklidnili a zastavili, budu moc rád. Bylo by to dobré poselství, kdyby se jej podařilo tady odsud vyslat.

Vy jste teď mluvil o naší zemi. Byl to záměr, anebo to, co se děje na evropské úrovni, téměř nevnímáte?

To, co se děje na evropské úrovni, vnímám velmi. Pořád si ale myslím, že tou základní entitou a základní jednotkou, vůči které se vymezujeme, ve které žijeme a která tvoří základní obrysy našeho myšlení a uvažování, je Česká republika. Nemám nic proti Finsku, Portugalsku nebo Kypru, abych si zvolil tři nejvzdálenější země od nás, nemohu však říci, že bych to, co se v nich dnes děje, intenzivně prožíval. Evropa je nám nicméně strašně blízko. Je to naše nejbližší okolí a to, co se v ní děje, určitě dobré není. Táhne to dolů i nás.

Nedostal jste vlastně už dopředu několik věcí, které by se daly hodnotit jako vánoční dárky? Krize eurozóny, faktický rozpad Kjótského protokolu?

Krize eurozóny není dárek, ale antidárek. Nečivám se na eurozónu odkudsi z Marsu, z Venuše, nebo z nějakého dalekého ostrůvku v tichomoří. My jsme tady, žijeme tady, žijí tady naše rodiny, naši nejbližší, naši přátelé. Evropa se v mnoha ohledech bortí a je to pro nás strašlivou nevýhodou. Musím se přiznat, že mi – podobně, jako jste se teď zeptal vy – řada lidí říká: No, to musíš být spokojený, že na tvá slova došlo. Ale já se tvářím odtažitě, tento pohled mě spíše mrzí a nemám z toho žádnou radost.

Čili je vám líto, že na to došlo?

Mně je líto, že k tomu došlo, jestli to můžu takhle s nadsázkou říci. Byl jsem jako ekonom po dvě desetiletí přesvědčen, že projekt, který se nazval eurem, musí skončit tak, jak nyní končí. K tomu prostě nevyhnutelně muselo dojít. Je škoda, že nikdo neposlouchal a že si někdo pořád myslí, že je to možné nějak překonat. Není.

Na druhou stranu ono v tomto smyslu na vaše slova tak úplně nedošlo. I dnes se – minimálně v České republice - diskuse o krizi eurozóny smrškla na to, jestli má Česká národní banka poskytnout půjčku 90 miliard korun Mezinárodnímu měnovému fondu. O tom, co jste teď naznačil, to znamená o příčinách nebo minimálně z vašeho pohledu nevyhnutelnosti té krize, se nemluví?

To máte velikou pravdu. Myslím, že se velmi nepřesně hodnotí onen bruselský summit před deseti nebo devíti dny. Interpretace toho, co se tam udělalo nebo neudělalo, jsou nejen u nás velmi nejasné. A to jak v médiích, tak mezi politiky. K žádnému řešení aktuální akutní dluhové krize v dnešní eurozóně tam v žádném případě nedošlo. Vznikl zárodek schématu budoucí Evropské fiskální unie, tedy sjednocení financí v celé Evropě, což já si nepřeji. Nicméně připustíme, že to někdy bude zavedeno, někdy to začne nějak působit a bude to zabraňovat tomu, aby v roce 2015 vzniklo nějaké nové Řecko. Budiž. Ale co udělat s dnešním Řeckem, s dnešním Portugalskem a s dalšími zeměmi? To se v Bruselu vůbec neřešilo. Myslím, že to lidem splývá, lidé jsou z toho zmateni, lidem to takto jednoduše nikdo nevysvětluje.

A v čem vidíte ten problém Řecka a Portugalska? V tom, že objektivně nejsou schopny splácet své závazky, anebo v tom, že jim v tuhle chvíli nikdo nevěří, že by byli schopni splácet své závazky, a proto jim nepůjčí, protože ony to mohou být dva problémy. Jednak jestli někdo objektivně umí splácet a na druhé straně, jestli jim někdo půjčí na běžný provoz a na to, aby splácel?

Oboje. Včera večer jsem četl studii jednoho velmi kvalitního australského ekonomů o dnešní evropské krizi. Ten Australan nemá nezbytnost vymezovat se ve prospěch své země nebo proti jiné zemi. Dívá se na to z dálky, což může být poučné. Připomíná jednu úžasnou věc, která je sice banální, ale já jsem tato čísla nikdy po ruce neměl. Od 60. let do dne vzniku eura, za čtyři desetiletí, devalvoval francouzský frank proti německé marce o 63 procent, italská lira o 84 procent, španělské peseto o 82 procent a nebudu říkat další. Hodnoty těchto měn permanentně klesaly až do noci, kdy bylo zavedeno euro. Pak někdo očekával zázrak, že tento čtyři desetiletí probíhající proces mávnutím kouzelného proutku skončí a už vůbec nebude důvod, aby ostatní země vůči Německu nebo některým dalším silným zemím slábly. Najednou už tu nebyly ty měny, které mohly postupně mírně a klidně devalvovat. Vše se zafixovalo a bubliny se vynořily někde jinde. A to je dnešní řecká krize.

Čili pokud bychom to ekonomicky shrnuli, tím, že nemohly oslabovat měny, vládám zůstal jediný nástroj na vyrovnávání ekonomiky, to znamená rozpočet. A to je zárodek toho, proč tak výrazně narostly jejich dluhy?

Takto bychom to mohli do jisté míry říci. Deficitní rozpočet, tedy zadluženost země, se zemím evropského jihu řešila snadno, protože oni za to platili nízké úrokové sazby. To půjčování bylo vůči nim velmi laskavé a oni si myslely, že to jde. Najednou však ty úrokové sazby poskočily úplně někam jinam a teď to nejde splácet.

A nesvědčí ta historie o určité, omlouvám se za to slovo, hlouposti finančních trhů, pokud nebyly schopny prokouknout, že dluhopis, který je sice v eurech, ale splácí ho nějaká konkrétní vláda s nějakým konkrétním chováním, není tak čistý jako jiný rozpočet v eurech od jiné vlády?

Já bych slovo hloupost nepoužíval, dokonce bych možná řekl, že ony ty banky tak hloupé nebyly. Byla to od nich spíše vychytralost. Věděly, že eurozóna nedopustí, aby zkrachovaly i země i jednotlivé banky, a že se nakonec obrátí na nás na všechny, na daňové poplatníky, abychom tyto dluhy zaplatili. Od těch bank to možná nebyla úplná hloupost, ale vychytralost.

Na Českou republiku se už také obrátili, zprostředkovaně, prostřednictvím 90miliardové půjčky, o které jsme mluvili. Když bychom měli v kostce shrnout váš postoj, jaký je?

Myslím, že tudy cesta nevede. Byl bych ochoten o tom uvažovat, kdybychom jinak nastavili racionální vztahy a pořádky. Kdyby se „černá díra“ ucpala, kdyby bylo jasné, že peníze jen stále někam neodtékají. Tedy říci si: Složme se na to, ale udělejme jednorázovou věc za předpokladu, že do lodi už dále neteče, neboť všechny díry jsou ucpané. Jenže pokud do té lodi dále a dále teče, pak je skoro zanedbatelné přidávat tam nějakou částku peněz. Celkově se uvažuje o 200 miliardách euro (nikoliv Kč) za celou Evropu. Jako ekonom musím říci, že 200 miliard euro (podivně přes měnový fond, který pro to vůbec není zkonstruován) je daleko méně, než jsou splatné dluhy dvou velkých zemí. Žádného Řecka či Portugalska, ale Itálie a Španělska, a to jen za první čtvrtletí roku 2012. Čili za první čtvrtletí příštího roku budou muset tyto dvě země splatit téměř dvojnásobek toho, co se teď eventuálně vybere jako jistá pomoc. Ty částky jsou v jednom smyslu šíleně velké, ale zároveň i malé.

Na druhou stranu cesta přes Mezinárodní měnový fond může mít určitou logiku, protože Mezinárodní měnový fond se jakožto věřitel chová s prominutím drsněji než evropské země. Poskytnutí úvěru tam bývá obvykle vázáno na dost přísné a tvrdé podmínky. To by mohlo Evropské unii pomoci, tedy těm konkrétním zadluženým zemím?

Říkáte hezké slovo drsněji. Bylo by dobře, kdyby drsněji mělo být ve smyslu přísněji. Myslím, že měnový fond udělal v 90. letech spoustu hrozných chyb a moc mu nedůvěřuji. A když se jeho šéfkou stala prodloužená ruka pana prezidenta Sarkozyho, paní Lagardeová, nevěřím mu už prakticky vůbec. Mezinárodní měnový fond a Světová banka po 2. světové válce celá desetiletí pomáhali chudým zemím světa. Teď najednou od roku 2008 nebo 2009 za veškeré své peníze pomáhají ekonomicky vyspělé Evropě, ještě na to nemají, a tak si musejí dále vypůjčit. To je úplný paradox. Já být představiteli těch rozvojových zemí, kterých je na světě drtivá většina, říkal bych, pozor, my jsme tady a není sebemenší důvod, abychom teď najednou všechny peníze převekslovali do Evropy.

Když se vrátíme do České republiky. O té české části půjčky bude nakonec rozhodovat Česká národní banka - její Bankovní rada. Nebo myslíte, že se Bankovní rada vzdá své nezávislosti a dá na doporučení vlády?

To nevím, netipoval bych to. Ale neznamená to, že se to musí udělat z devizových rezerv. Pan ministr Kalousek, který to tak zásadně propaguje, si dokonce v úterý večer dovolil dosti falešný příměr, že buď pomůžeme, anebo se posadíme na letadlovou loď Ruské federace. Myslím, že on si velmi rád půjde těchto 90 miliard vypůjčit na světové finanční trhy a zaplatí to z daňových příjmů. Nemusí to tedy jít přes centrální banku, pan Kalousek si může půjčit, když mu o to tak jde.

Pokud by se vás někdo z členů Bankovní rady - koneckonců jsou to všechno lidé, které jste do ní nominoval vy - ptal na váš názor. Doporučíte jim zásadový postoj, rozhodně nepouštět devizové rezervy do zahraničí a nechat na vládě, která se v tomto smyslu zavázala nebo ještě zaváže, aby si ten problém řešila "ze svého"?

Mé názory jsou známé. Nemám sebemenší důvod obvolávat členy Bankovní rady a něco takového jim říkat. Bankovní rada je sbor sedmi rozumných lidí, žádných mladíčků. Ekonomikou se zabývají dlouho a budou tuto věc určitě zvažovat seriózně. Ještě je zde ale jedna věc, která, myslím, mnoha lidem utíká. My zatím máme centrální banku, zatímco 17 zemí eurozóny už ji nemá. Ty už mají ve Frankfurtu Evropskou centrální banku. Francie, Německo, Holandsko, Belgie, Finsko, Rakousko, Itálie a tak dále, tedy nemají své devizové rezervy v Paříži, Berlíně, Římě či Lisabonu u svých centrálních bank, oni už dávno všechny své rezervy dali do Evropské centrální banky. Ono je docela snadnější, když budu Finem, Belgičanem nebo Rakušanem, abych si stáhnul své rezervy z Evropské centrální banky z Frankfurtu, protože ty peníze už stejně svým způsobem v užším slova smyslu té zemi vlastně nepatří. To je další věc, na kterou se u nás trošku zapomíná.

Vy jste v souvislosti s evropskou krizí citoval ministra financí Miroslava Kalouska, ale on to není postoj vlády, naopak vláda ukázala speciálně u tohoto tématu poměrně velkou roztržitost, pokud bychom to shrnuli, tak TOP 09, tedy ministr financí, říkají spíše ano, tedy půjčme peníze na pomoc zadluženým zemím eurozóny, Občanská demokratická strana se tváří velmi rezervovaně a Věci veřejné říkají, v žádném případě, na to teď prostě Česká republika nemá.

Česká republika si před několika dny schválila deficit státního rozpočtu na rok 2012 ve výši 105 miliard korun. Těch 105 miliard korun si musí půjčit. Ona je nemá. Pan ministr Kalousek správně řekl, že ekonomika se vyvíjí daleko hůře, než očekával, když sestavovali státní rozpočet, a proto to číslo není realistické. Vláda tedy bude muset přijít zanedlouho do parlamentu a požádat o zvýšení toho parlamentem povoleného deficitu státního rozpočtu. Dávat v této situaci někam do světa částky, které jsou s našim deficitem téměř srovnatelné, je samozřejmě věc nesmírně sporná. Zejména, když účel té pomoci je tak nehmatatelný a tak mlhavý, protože neexistuje žádný projekt, co se s těmi penězi konkrétního udělá. To je půjčka „an sich“, jen tak.

Nicméně tak, jak to tlumočí politici TOP 09 a sociální demokracie, to zní o něco přímočařejí. Není to míněno jako půjčka na konkrétní věc, ale je to míněno jako naše vyjádření zájmu o stabilitu eurozóny, Evropské unie. Našeho zájmu být takzvaně u tvrdého jádra, to nejsou věci, které by Česká republika měla zvažovat?

V našem zájmu určitě je, aby byla v Evropě a tudíž i v eurozóně maximální ekonomická a politická stabilita. Každá nestabilita na nás bude dopadat negativně. Ale na druhé straně v lidské společnosti a v lidských životech přeci platí systém příčiny a následků a Česká republika tuto krizi opravdu nezpůsobila, způsobil ji někdo jiný. Myslím si, že následky by měl primárně nést ten, kdo ji způsobil. My jsme se velmi obezřetně k eurozóně nepřipojili. Ne, jak se zjednodušeně říká, kvůli nějakému euroskepticismu některých z nás, ale protože jsme na to ještě nebyli připraveni (Řecko na to samozřejmě bylo připraveno ještě méně, než my). My jsme se do toho necpali a udělali jsme velmi dobře. A jestli je o tom sociální demokracie tak přesvědčena, tak ať přesvědčí svoje voliče, když se pere o každý milion na sociální, zdravotní, školské, penzijní a já nevím, jaké další výdaje. V parlamentu je rvačka o každý milion, o desítky či stovky milionů, ale tady mluvíme o 90 miliardách. Možná se to někomu zdá tak velká suma, že už je skoro nezajímavá, protože si ji nikdo nedovedeme ani ve své nejbujnější fantazii představit. Zatímco 200 milionů chybějících na konkrétní platy učitelů základních škol a dalších lidí, ty si člověk trošku představit umí.

Vy jste říkal, že Česká republika není tím, kdo současnou dluhovou krizi v Evropské unii zavínil, pokud bychom to tedy převrátili, kdo ji podle vás zavínil? Předpokládám, že pouze Řekové se svojí ambicí vstoupit do eurozóny to asi nebyli?

Řekové určitě ne, byli tam lákáni, byli tam sváděni, byl vytvořen model téměř starých komunistických hesel - kdo nejde s námi, jde proti nám, kdo nejde do toho úžasného, bezvadného projektu, bude vytrestán svou neúčastí. To byla filozofie 90. let. Někteří jsme říkali, že to je omyl, že ekonomicky pro to nejsou důvody, že je to politický nápad několika tehdejších klíčových evropských politiků a že se

nám to vymstí. Řecko bylo do eurozóny velmi zváno a s potleskem vítáno. Zrovna tak neviním Řeky za to, že si půjčovali. Vždy k tomu dodávám, že on jim také někdo půjčoval, takže na Řecko bych to neshvaloval. Napsal jsem o tom dokonce knížku - Evropská integrace bez iluzí, která vyšla asi před 14 dny. V ní se všechny tyto věci snažím docela jednoduchým způsobem vysvětlit.

Zatím jsme mluvili o tom, co mohlo způsobit z vašeho pohledu krizi eurozóny a Evropské unie. Myslím, že i pro naše diváky bude daleko zajímavější a důležitější říci, co nás naopak čeká. Bude příští rok pokračovat série záchranných summitů, u kterých budeme s napětím sledovat, s jakou další myšlenkou přijdou – a to zhruba do pondělka, kdy se otevře obchodování na burzách, které ohodnotí to úsilí asi trochu jinak, než jak to bude vypadat v závěrečných prohlášeních? Co od toho příštího roku očekáváte?

Hned v úvodu své zmiňované knížky výslovně říkám, že se chci dívat na vývoj šířeji a neobávám se, že její obsah přestane být aktuální s dalším bruselským summitem. Myslím, že jde o věci daleko obecnější, daleko zásadnější, které jedno setkání od osmi večer do půl páté ráno prostě nemůže vyřešit. Co nás čeká? Prožili jsme nešťastný záporný, minusový, čtyřprocentní výkyv, největší od vzniku České republiky. V podstatě nezaviněně, v podstatě nám byl importován, byl nám sem dovezen. Mysleli jsme, že po tom zakolísání, když se ekonomika v roce 2010 trošku sebrala, bude pokračovat další podobný vývoj v letech 2011 a 2012. Najednou máme pocit, že dochází k druhému zastavení. Vývoj našeho HDP za třetí čtvrtletí jasně říká, že máme nulový růst a že se ekonomika zastavila. Mimochodem, kdo si v pátek všiml zprávy Francouzského statistického úřadu, že Francie vstoupila do recese? Očekávám ekonomicky velmi chabý rok, ale spekulovat o číslech se teď skoro neodvažuji.

Jak byste se v tom případě choval jako „obyčejný“ člověk? Partie má řadu diváků, kteří se teď dívají a chtějí od prezidenta-ekonomů nějaké doporučení: Mají víc šetřit a méně utrácet?

Lidé se chovají přiměřeně racionálně. Hlavně bych doporučoval, abychom nepodlehli žádné panice, žádnému stádnímu chování. Ať se lidé chovají pořád normálně, ať přiměřeně vydělávají, ať přiměřeně spotřebovávají, přiměřeně spoří, ať nedělají žádný zvrst, žádnou revoluci ve svém chování a nenechají se vykat tou či onou zprávou. To bych moc doporučoval.

Na druhou stranu i bez lekání. Myslím, že všichni čteme a vidíme, co nás od příštího roku čeká bez ohledu na to, jak se bude vyvíjet ekonomika. Například zvyšování dolní sazby DPH bude znamenat růst řady životních nákladů. Na to přece lidé nějak reagovat musí.

Na tohle určitě reagovat musí. Všichni dobře vědí, že jsem se na některé reformní změny nedíval s velkým souhlasem. Nicméně tuto vládu obecně podporuji, myslím si, že jádro reformních změn, které zavádí, míří správným směrem a jsem o tom přesvědčen. O spoustě jednotlivostí bych ovšem s vládou diskutoval, a také jsem to dal několikrát veřejně najevo. Nechci ale vést žádný zásadní souboj s touto vládou.

Nicméně předpokládám, že minimálně ekonomický pohled na to máte – například na poměr mezi tím, jak moc vláda šetří a tím, kde hledá další zdroje k vyrovnání schodku.

To se opět vracíme k tomu základnímu. V žádném případě nebylo žádným velevítezstvím, když se vláda odváží snížit schodek rozpočtu na 105 miliard. Vláda v jistém smyslu odráží širší postoje naší společnosti. Lidé přijali tu beznadějnou a bezvýhodnou evropskou myšlenku, že mají jakýsi automatický nárok na to mít se pořád lépe. Že to je něco, co vzniká samovolně, bez ohledu na přínos každého jednotlivce k tomu, co se vytvoří, aby se to potom mohlo rozdělovat a spotřebovávat. To je filozofie, postoj k životu, názor na svět, který daleko přesahuje chování sedmnácti ministrů Vlády České republiky. To je zakotveno velmi hluboko v celé naší společnosti, a pokud se toto nezmění, tak se ani těch dluhů nezbavíme. Nejde o to, jestli ten či onen ministr financí bude moudřejší, anebo radikálnější a odvážnější, jde o daleko hlubší změnu způsobu našeho uvažování. Nejen, že nevidím, že by k ní docházelo, ale mám strach, že se to uhnízdilo v celé Evropě. A my jsme jenom součástí tohoto celoevropského procesu, který je diametrálně odlišný od přístupu k životu na jiných světadílech. Když se dnes mluví nebo mluvilo o nějaké globální krizi, já vždycky říkám: To je hloupost, to není žádná

globální krize, to je maximálně krize euroamerická, ale žádná Asie, Afrika, Jižní Amerika o žádné krizi neví a netuší.

Když se vrátím k našemu státnímu rozpočtu, ten předpoklad tedy je, že by vláda mohla být z vašeho pohledu razantnější v hledání úspor na výdajové stránce, nicméně že ta ambice, kterou předvedla, odráží nějaké širší názory veřejnosti, určitý postoj směrem k nárokům. Není v jistém smyslu krátkozraké přenášet tu odpovědnost z politiků na veřejnost? Neměli by být politici ti, kdo říkají: Máme ten a ten cíl, pojďte do toho s námi?

Samozřejmě, že to politici musí lidem vysvětlit, že politici musí lidi přesvědčit a jediné tak se s tím dá něco udělat. Já se v tomto smyslu nevymlouvám nebo neomlouvám a nespádám to na lidi, ale jenom tím říkám, že i oni žijí v kultuře jistého automatického nároku na všechno, který tady strašně silně existuje. To se pak všechno dělá těžko. V takovém světě žijí Řekové, a proto nechtějí připustit, že se musí všechny jejich příjmy, platy, starobní důchody a všechno možné snížit. Ne, že nebude valorizace důchodů o 5 procent, ale o 2 procenta, ale že bude pokles o 20 %. To je svět, který prostě nechce ta zadlužená (zejména jižní) Evropa přijmout. A toto si musíme uvědomit i my.

A není právě chyba v argumentaci? Vláda Petra Nečase vlastně tvrdí: musíme stabilizovat rozpočet v zásadě za každou cenu. Pro běžného člověka, pro voliče není až tak zajímavé, jestli je stabilizovaný rozpočet, ale nějaký další cíl. Strašení Řeckem nebo bankrotem přeci není věc, pro kterou by se člověk dokázal nadchnout. Jestli dovolíte odbočku: Na začátku 90. let tady bylo několik srozumitelných hesel typu - doženeme Rakousko, vrátíme se do Evropy a podobně, což byly věci, které byly srozumitelné - jakékoliv rozpočtové a transformační kroky byly vlastně tady pod tím jednotícím heslem a na mě to působí tak, jako by v současné době něco takového jednotícího chybělo.

To máte stoprocentní pravdu. Že se nepodařilo v dané chvíli dát v celé té druhé a teď už v začínající třetí dekádě našeho polistopadového vývoje stejné poselství lidem a sjednotit je kolem nějakého pozitivního programu, to je evidentní realita. Ale zase realita, která, řekl bych, přesahuje jednu konkrétní vládu. Velmi bych si přál, aby se zrodila vláda, která si toto uvědomí, dá si to do vínku a zkusí s tím něco udělat.

Nevyklízí tím současné parlamentní strany prostor nějaké straně, která si najde jednoznačný jasný argument, který bude srozumitelný a který nebude muset být zrovna po vůli těm, kteří v současné době vládnou?

Nemám nic proti zrodu nových politických seskupení, ale zatím nevidím, že by se rodila. Zatím ani nevidím zřetelné a přesvědčivé osobnosti v jejich čele a ani nevidím, že by tato seskupení přišla s natolik nosnými myšlenkami, že by kolem sebe sjednotila dostatečný počet voličů. Možná, že cesta je formou dílčích pohybů, transformací uvnitř existujících stran, možná je cestou zrod nějakých jiných seskupení.

Takže třeba nedávná akce podnikatele Babiše z vašeho pohledu nepatří mezi ty, které by měly základ nějakého nového politického směru?

Toto nechci vůbec komentovat. Prostě těch seskupení, která se tady snaží oslovit voliče a z nichž některá mně jsou sympatická a některá nikoliv, je tady celá řada, ale zatím v nich tu sílu nevidím.

Nemůže to být i tím, že jsou voliči trochu otráveni nejružnějšími novými stranami, které vznikaly, které vzbudily určitou naději, která vzápětí opadla?

Jsem konzervativní člověk, a proto bych samozřejmě to řešení hledal spíše v rámci těch existujících standardně definovaných politických stran. To je nepochybně moje životní krédo. Nicméně někdy možná potřebuje přijít nějaká štika do rybníku, která prožene ty trošku zlenivělé kapříky.

Naznačujete tím, že tou štikou byste mohl být i vy? Příští rok je vaším posledním prezidentským a už jste naznačoval, že určitě nebudete chtít opouštět veřejný život.

To v žádném případě nenaznačuji. A dokonce do momentu, než jste to teď vyslovil, mě to ani nenapadlo. A když jsem mluvil o té štice, já už jsem taková trošku zbaculatělá štika.

Pokud jde o ten příští rok. Co vy sám chystáte pro poslední rok svého prezidentství?

Prezident má jisté kompetence, v rámci nichž se může pohybovat. Není administrativou, vládou země, kde je převážná většina každodenního rozhodování. Nicméně chci být viditelný, aktivní, slyšitelný, fungující a nemám sebemenší pocit, že bych uklízel svůj pracovní stůl. 2. ledna se začíná obědem s premiérem, 3. ledna obědem s předsedy obou komor parlamentu a nastává normální fungování. Ten rok bude těžký. A jestli mě teď něco trápí, tak je to třeba novoroční projev, který musí být přiměřeně optimistický a dávat naději a zároveň nesmí být naivně optimistický, aby upozorňoval na nebezpečí, která nás nyní čekají. To je věc, nad kterou se v těchto dnech vážně zamýšlím.

Vy jste o tom mluvil nedávno na snídani s podnikateli. Tam jste si vymínil možnost být kritičtější a analytičtější. Je to tedy tak, že v tuhle chvíli nevidíte moc prostoru pro to, kudy nalévat energii a kde hledat optimismus?

Tak zase nepropadejme panice a nemalujme si žádné katastrofické scénáře, to vůbec není na místě. Už jsem zmínil několikrát, že jsme si navykli mít permanentní a jakýsi automatický nárůst všeho, tedy i životní úrovně. Kdyby mezi příštím a letošním rokem životní úroveň nevzrostla, tak to přeci pro tuto zemi - když teď před Vánoci vidíme ty nacpané obchodní domy - není žádná tragédie. Neboli nepropadejme v tomto smyslu panice, není pro to žádný důvod.

Je tedy to základní sdělení: nebojte se, v nejhrošším případě bude stejně?

Nebojme se, neprožívejme žádnou paniku a vezme, že je to vždycky na každém z nás, že to není něco, co by padalo odkudsi zvnějšku a co bychom vůbec nemohli ovlivňovat. Snažme se každý, jak můžeme.

Ono se o tom příštím roce hodně mluví jako o roku nejrůznějších hrozeb nebo ohrožení. Pokud bychom to převrátili, v každé hrozbě, v každé takové situaci bývá i nějaká příležitost. Kde byste viděl tu příležitost Vy?

Jedna rovina je zase ta ekonomická. Pro každou firmu přeci platí odvěké pravidlo, že krize je vždy zároveň i příležitostí vědět, že tudy cesta nevede a příležitostí zkusit něco jiného. To se týká jak institucí či firem, tak každého z nás izolovaně. Každý z nás musí sám sebe inovovat, jakkoliv toto slovo nemám rád. Každý z nás si musí říci: aha, tudy moje cesta nevede, musím to zkusit někudy jinudy.

A další možností je samozřejmě diverzifikace, což už je ale záležitost, která by mohla být i pro politickou reprezentaci. Sám jste říkal, že ta krize, která v současné době je, je možná euroamerická, ale určitě ne celosvětová.

Opravdu nemůžeme ekonomicky bezvýhradně záviset na západní Evropě. Jsme jedna ze zemí, která je nejvíce uvnitř Evropy a nejvíce na Evropě sama závisí. Po pádu komunismu, kdy jsme byli totálně pootočení na Východ a přirozená otočka na Západ byla logická, správná, nevyhnutelná a určitě nám pomohla, to byl náš přirozený pohled. Nicméně čas plyne a od pádu komunismu už je to více než 22 let. I země jako Čína, Indie, Brazílie, Rusko a jiné země tohoto typu byly v momentu pádu komunismu strašně slaboučké, zatímco dnes se z nich vynořili ekonomičtí giganti, kteří táhnou světovou ekonomiku daleko více než tradiční světová centra, jako jsou Spojené státy nebo západní Evropa. Ve studii, kterou jsem včera četl a kterou jsem v úvodu zmínil, byl jeden pozoruhodný závěr. Autor se zamýšlí nad tím, co všechno to bude znamenat pro Austrálii. Dochází k tomu, že ekonomický vývoj Austrálie – na rozdíl od minulosti – už dávno nezávisí na vývoji v Evropě, ale na vývoji v Asii. To, že v tomto smyslu Evropa svým významem ustupuje, musíme prostě brát na vědomí.

A pro relativně malou zemi, Českou republiku, to znamená co? Má se orientovat na tento typ trhu? Má se naopak více přimknout k tomu evropskému prostoru a doufat, že v rámci Evropské unie získá nějaké výhody i směrem k Rusku, Číně?

Myslím, že Česká republika, respektive firmy České republiky, mají daleko větší komparativní výhody v nových centrech světové dynamiky, které se nacházejí mimo Evropu. Když vezmete Itálii, tak její průměrný ekonomický růst za posledních 10 let bude o nějakou desetinku procenta nad nulou. To není ani jedno procento. Měli bychom tam umisťovat stále větší a větší množství našich výrobků? To nedává vůbec žádný smysl. V zemi, která roste 10 procent ročně, se snadněji uplatní spousta výrobků než v zemi, která celou dekádu stagnuje. A jestli Čína roste o 10 procent, Indie o 8 a podobným způsobem rostou všechny ty další země, jako Turecko, Rusko, Jižní Amerika, nebo leccjaké, přece jenom se klubající země Afriky...?

Pojďme ještě k jednomu tématu, které vyplynulo z tohoto týdne a které se ne vás přímo, ale vašeho úřadu bezprostředně dotýká. A to je přímá volba prezidenta. Myslím, že se poprvé stalo, že prošla alespoň dolní parlamentní komorou. Vy jste se zatím k přímé volbě přímo nevyjadřoval, snad jenom v souvislosti s centrální bankou a s diskusemi o tom, jestli má mít přímo volený prezident pravomoc sám jmenovat členy bankovní rady. Jaký je váš postoj k přímé volbě prezidenta?

Přímou volbu prezidenta považuji za fatální chybu, fatální omyl a populismus politiků, kteří když nemohou občanům naší země přinést řadu jiných pozitivních věcí, tak je aspoň chtějí uspokojit tím, že jim řeknou: Vy si budete volit svého prezidenta. Mlčel jsem o tom od svého vstupu do prezidentského úřadu – což je osm a tři čtvrtě roku – prostě proto, že se mě to nepřímě týkalo. Mlčel jsem a říkal jsem, že k tomu žádné silné výroky dávat nebudu. Teď, když to snad poslanci schválili, mám pocit, že to mé mlčení již není nezbytné nebo nevyhnutelné. Jestli se někomu zdálo, že nepřímá prezidentská volba – to znamená volba parlamentem – byla komplikovaná se spoustou sporů, podezření atd., tak si myslím, že to byla selanka proti tomu, čeho budeme svědky ve volbě přímé. Přímá volba prezidenta bude nová velká česká superstar, kde racionální úvahy půjdou stranou. Toho se strašlivě obávám a děsí mě to.

V čem tedy vidíte hlavní rizika? V tom, že prezidentští kandidáti budou slibovat něco, co nebudou moci naplnit, nebo že si voliči zvolí problematickou, i když populární osobnost?

Toto všechno dohromady. Přímá volba prezidenta má eventuálně nějaký smysl v prezidentském systému typu USA, kde prezident je klíčovým hráčem na politické scéně. Myšlenka nechat občany země zvolit prezidenta přímou volbou – tedy mu zvýšit statut, ale nezvýšit mu pravomoci (někoho dokonce napadá, že by některé pravomoci přímo voleného prezidenta měly být ještě omezeny), hrozí velkým nebezpečím. Takový prezident bude muset hrát svou kartu a vlády se to vůbec netýká, zatímco dnešní prezident přeci jenom musí nesmírně usilovat o to, aby se nerozhádaly jednou Věci veřejné s dalšími dvěma stranami, aby se nerozhádala TOP 09 s dalšími dvěma stranami a tak dále. A když je nejhůř, má snahu se do toho vmístit a nějakým způsobem udržet jistou politickou stabilitu. Přímou volený prezident, myslím, nebude mít žádnou vazbu, ten může být politicky zcela opačný, než je ta daná vláda.

Pane prezidente, mluvíme spolu o čtvrté adventní neděli. Předpokládám, že už víte, jak budete trávit Štědrý den?

Doufám, že mě neschvátí nějaké nastuzení nebo chřipka, co se na mě v poslední době derou. Strašně rád bych jako vždycky mezi Vánoci pár dní prožil s rodinou v Krkonoších.

Máte už nakoupené dárky? Nebo jak vlastně prezidenti nakupují dárky?

Dárků mám lajdácky málo. Musím se přiznat, že o to se u nás daleko více stará manželka.

Taková byla poslední nedělní Partie v letošním roce. Pane prezidente, děkuji. Na shledanou.

Děkuji pěkně. A přeji klidné a hezké Vánoce.

KPR

Parlament České republiky

19.10.2011**Komentář poslance Františka Laudáta: Slovenský eurorozum**

Slovenský „eurorozum“

Nedávno jen těžko představitelné situace servíruje jižní křídlo eurozóny v čele s Řeckem svým zbylým členům. Slovensko si svým angažmá v klubu eurozóny vykoledovalo pád vlády a následnou „záchranu eurozodpovědnosti“ sebevědomým Robertem Ficem.

Ještě ani neodezněl šok z konce vlády blondřaté slovenské dámy a Slováci musí zkousnout další hořkou pilulku. Mezinárodní měnový fond a Evropská centrální banka jsou jistě o šancích Řecka vybědnout z krize informováni lépe než Robert Fico a část slovenské vlády. Proto jejich ochota dále přispívat na dluhovou ruletu už je na bodu nula. A tak Slováci zatnou solidární sekýru ještě více, než se čekalo. Výchozí částka slovenské účasti byla 4.4 miliardy eur, minulý týden už vystoupala na 7.7 miliardy a kdoví, kde to skončí? Stačí si to vynásobit nějakými 25 korunami a už je zřejmé, co se po relativně chudém Slovensku vlastně chce. A to ještě nikdo neví, kolik vlastně bude potřeba. Černé scénáře hovoří dokonce o pětinásobku současné kapacity eurovalu. Pokud byste si transponovali tyto závazky na českou ekonomiku, asi by nás polil pot.

Ale nejásejme, že se nás krize eurozóny netýká. Z dluhového průšvihů eurozóny hrozí recese, která může překonat tu z let 2008/2009. Při naší notorické závislosti na exportu do zemí EU je jasné, kolik toho naši producenti v EU prodají. Navíc nedávný průzkum poukázal na alarmující fakt, že většina českých malých a středních podniků nejen že nevyváží mimo země EU, ale že ani o vývozu neuvažuje. Přitom hloubku dluhové krize může překonat její časová rozvleklost. Stačí jen poukázat na možná málo známý fakt, že řada titulů se po krachu na new yorské burze v roce 1929 vrátila na původní hodnotu až v padesátých letech.

Šéf Evropské komise Barroso má ovšem jasno v tom, kde hledat viníka. Přece v chamtivosti finančních trhů. Podle něj si asi nepůjčovali nezodpovědní politici od bank na svůj sociální populismus, ale naopak. Také finanční trhy se asi rozhodly dotovat početné řady lidí, jejichž handicapem byla nutková potřeba odpočinout si dříve, než zavadili o práci. Teprve v druhém sledu začaly po světě kolovat podivné finanční produkty, které zabalily to vše do úhledných balíčků, kterým přiřadily trhy virtuální hodnotu. Banky přestaly hledat investiční příležitosti, neb proč riskovat, když stačí nakoupit státní dluhopisy s garantovaným výnosem. Státní dluhy začaly vytěšňovat soukromé investice.

Někteří zejména levicoví tragédi mluví o konci kapitalismu, o konci neoliberalismu. Ale podle všeho spíš krachuje pokus o socialismus s kapitalistickou tváří. Ekonomický potenciál kapitalismu, pokud funguje, je velký. Velký ale neznamená nekonečný. Šanci vyhrabat se ze současné krize mají ti, kteří nepodlehnu líbivým povídačkám o rovnostářském ráji na zemi. Jak to končilo u nás, starší ročníky mají v čerstvé paměti. A na závěr, pane Fico, Vaše zdanění bohatých na eurosolidaritu stačit nebude.

parlamentnilisty.cz,

22. 10. 2011

Komentář L. Zaoralaka: Nečas nás svou chybnou zahraniční politikou vede na východ

Neschopnost čelit korupci balkánských rozměru a zvyšování sociální nerovnosti, která charakterizuje méně rozvinuté země

Neschopnost čelit korupci balkánských rozměru a zvyšování sociální nerovnosti, která charakterizuje méně rozvinuté země a kterou svou chybnou politikou realizuje vláda P. Nečase - nás posouvá mezi tzv. emerging countries. Nyní k tomu přistupuje i výzva premiéra Nečase, zpochybňující de facto naše členství v EU. Nečasova vláda nás svou nesmyslnou zahraniční politikou vede na okraj mimo dění v EU.

Pokud ODS, která referendum určitě nemiluje ústy svého předsedy Nečase vyzývá k referendu o euro, předloží ČSSD znovu do Parlamentu náš návrh obecného referenda - ten návrh, který nám ODS tolikrát smetla. Jde o to aby se referendum konalo nejen tehdy, kdy se to hodí ODS, ale také aby měli možnost se o referendu přihlásit občané.

Referendu o vstupu do eurozóny se nebráníme, ale určitě není na pořadu dne. Nikdo nás ke vstupu dnes nenutí. Eurozóna má jiné problémy. Dnes se vede debata o její budoucí podobě. My jsme se z ní bohužel sami vyloučili odmítnutím účasti v paktu Euro plus.

www.cssd.cz

listopad

7. 11. 2011

Prohlášení senátora Jaromíra Štětiny

Senátor Jaromír Štětina odmítá tvrzení tisku, že Senát PČR převzal záštitu nad akcí Dny srbské kultury v Praze.

Odmítá být jako senátor spojován s prezentací knihy Žaluji - Hovory s Ratko Mladićem autora Rajko Dolečka, která byla představena veřejnosti v rámci těchto Dnů v pátek 4. listopadu.

“Záštitu nad akcí, podle informací senátního protokolu, převzal předseda Senátu Milan Štěch. Je to jeho nezadatelné právo senátora takovou záštitu převzít. Mluvit však o záštitě Senátu, tak jak to učinili organizátoři Dnů srbské kultury, je hrubé zkreslení skutečnosti.“ Senátor Štětina se proto distancuje od adorací válečného zločince Ratko Mladiće, ke kterým během Dnů srbské kultury došlo.

ceska-media.cz,

prosinec

8. 12. 2011

Poslanec Z. Stanjura hostem diskusního pořadu TV Prima

Hostem diskusního pořadu TV Prima byl předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura.

Barbora TACHECÍ, moderátorka:

Zbyněk Stanjura, předseda poslaneckého klubu ODS dnes u nás ve Faktech na Primě. Pane předsedo, vítějte ve studiu.

Zbyněk STANJURA, předseda poslaneckého klubu ODS:

Dobrý den.

Barbora TACHECÍ, moderátorka:

Sledoval jste dnešní tiskovku prezidentů Medveděva a Klause?

Zbyněk STANJURA, předseda poslaneckého klubu ODS:

Ne. Bohužel ne, protože dneska zasedala sněmovna, takže jsem ji neviděl.

Barbora TACHECÍ, moderátorka:

Řekněte upřímně, očekáváte nebo očekával jste od prezidenta Klause, že třeba s panem Medveděvem otevře otázku téma lidských práv v Rusku?

Zbyněk STANJURA, předseda poslaneckého klubu ODS:

Abych řekl pravdu, tak jsem to neočekával.

Barbora TACHECÍ, moderátorka:

A co téma voleb a povolebních demonstrací?

Zbyněk STANJURA, předseda poslaneckého klubu ODS:

Tak já myslím, že je to hlavně vnitřní problém Ruska a já nemám dostatek informací, abych uměl říct, zda to proběhlo nebo neproběhlo úplně v pořádku. Nicméně z té znalosti Ruska víme, že ta vládnoucí strana má takřka neomezený přístup do médií, takže má jednoznačně výhodu v celém tom nejenom předvolebním, v těch samotných volbách, ale i v tom předvolebním období. To si myslím, že není nic překvapivého, že to všichni znají a...

Barbora TACHECÍ, moderátorka:

Ale jenom někdo z nás má odvalu to říct nahlas. Třeba Hillary Clintonová.

Zbyněk STANJURA, předseda poslaneckého klubu ODS:

Hillary Clintonová je ministryně zahraničí Spojených států a myslím si, že Spojené státy jsou stejná váhová kategorie jako Rusko. A nemyslím si, že ty výroky ministryně zahraničí se nějak dotknou vzájemných americko-ruských vztahů. To si myslím, že budou pořád stejné. A zejména v té obchodní oblasti budou pro ty Američany stejně zajímavé, jako jsou zajímavé doposud.

Barbora TACHECÍ, moderátorka:

To bezpochyby. Ale není vám někdy líto, to je čistě pocit, že byť Spojené státy jsou světovou velmocí a my nikoli, tak prostě ministři jejich vlády jsou schopni, alespoň v případě Ruska, nazývat věci pravými jmény, zatímco my se tady jakoby na té nejvyšší úrovni tváříme, že se nic neděje?

Zbyněk STANJURA, předseda poslaneckého klubu ODS:

Já si nemyslím, že to tak je. Já si nemyslím, jestli se všechny věci nazývají pravými jmény, diplomaté pak řeknou, že se nemáme divit, že to je diplomatický jazyk. Já si myslím, že třeba Spojené státy mají velmi čilé vztahy s Čínou. Tam si myslím, že ten problém lidských práv není větší, tak minimálně stejný jako v Rusku.

Barbora TACHECÍ, moderátorka:

Máte pravdu. Ano.

Zbyněk STANJURA, předseda poslaneckého klubu ODS:

A nemám pocit, že by Spojené státy nějak razantně vystupovaly a komentovaly situaci v Číně. Takže ti diplomaté, oni vždycky řeknou, že se nemáme divit, že v diplomacii to běhá trošku jinak, že se to úplně přesně neříká a že to říkají někde na nějakých uzavřených jednáních. Já si myslím, že jsme země, která má deset milionů obyvatel a to, jak se chovají naši čelní představitelé, je zcela standardní, jak se chovají ostatní v Evropě.

Barbora TACHECÍ, moderátorka:

Dnes totiž na té tiskovce, co jste neviděl, tak některý z novinářů se otázal na demonstrace v Rusku i Václava Klause a Klaus řekl, já jsem si to napsala: „V některých městech snad byly demonstrace.“ A už touhle formou odpovědi evokuje, že kdo ví, jak to vlastně bylo a že netřeba se nějak zvlášť vzrušovat. Nezdálo se, že by novináři, kteří byli na místě, z této formy odpovědi byli úplně nadšeni, se musím přiznat. Vy ano?

Zbyněk STANJURA, předseda poslaneckého klubu ODS:

Já jsem tu tiskovku fakt neviděl. Já myslím, že asi správná odpověď byla, nechci nikoho poučovat, že pokud ty informace máme, že proběhly tam a tam demonstrace.

Barbora TACHECÍ, moderátorka:

A toť vše.

Zbyněk STANJURA, předseda poslaneckého klubu ODS:

Toť vše.

Barbora TACHECÍ, moderátorka:

Říká Zbyněk Stanjura, předseda poslaneckého klubu ODS u nás ve Faktech na Primě. Sněmovna by měla příští týden, pane předsedo, schvalovat rozpočet v definitivním znění. Má už koalice jasno v tom, jestli bude nebo nebude jednotná?

Zbyněk STANJURA, předseda poslaneckého klubu ODS:

Já myslím, že v tom máme jasno. Koalice bude jednotná. Já neočekávám žádný problém při schvalování rozpočtu.

Barbora TACHECÍ, moderátorka:

Jak trefně poznamenal jeden novinář v dnešních novinách, už nebudete porcovat medvěda ale veverka. A v rámci té veverky tam prostě nějaké drobnosti, které někdo někam chce šoupnout, jsou. Ptám se, jestli je mezi nimi takový návrh, který vy nebo ODS byste byli ochotni podpořit?

Zbyněk STANJURA, předseda poslaneckého klubu ODS:

Já jsem se usmíval, protože veverky, tak někdy říkáme ve slangu kolegům z Věcí veřejných. Tak nevím, jestli se příští týden budou porcovat veverky. Ale my budeme postupovat stejně jako vždycky, to znamená, budeme podporovat ty návrhy, které získají koaliční podporu. V této chvíli stojíme o dva, abychom tu koaliční dohodu dojednali.

Barbora TACHECÍ, moderátorka:

Mohu jenom? Vy říkáte, budeme podporovat návrhy, které získají koaliční podporu. Vy tvoříte taky tu

koaliční podporu.

Zbyněk STANJURA, předseda poslaneckého klubu ODS:

Ano. Já vím. Já popíšu, o kterých si myslíme, že by bylo dobře, abychom přesvědčili i kolegy, aby podpořili. Jeden, ten asi problém není, to je ten pozměňovací návrh, který načetl ministr financí. Týká se to jedné miliard 180 milionů mají být výdaje do sportu, sto milionů na starost o kulturní památky a sto milionů do sociální oblasti. A můj kolega Vilímeček načetl pozměňovací návrh 300 milionů pro obce.

Barbora TACHECÍ, moderátorka:

A to je ten, co jste řekl, že byste ho podpořil?

Zbyněk STANJURA, předseda poslaneckého klubu ODS:

Ten chceme podpořit. Zatím nemáme souhlas našich koaličních partnerů a budeme se snažit do té středy ho získat, tak aby měl šanci projít sněmovnou, aby se obcím od tisíc do deseti tisíc obyvatel přidalo aspoň těch 300 milionů. Sice nesystémově, ale pro rok 2012.

Barbora TACHECÍ, moderátorka:

Rozumím tomu dobře, takže v okamžiku, kdy vám vaši dva koaliční partneři, oba dva, nekývnou, tak nic nebude?

Zbyněk STANJURA, předseda poslaneckého klubu ODS:

Je to tak. Je to tak úplně stejně u každého návrhu zákona. Je to tak i u státního rozpočtu. Jsou k tomu mechanismy, které jsou zachyceny v koaliční smlouvě, která je zveřejněná. Přesně tak to je, jak jste řekla.

Barbora TACHECÍ, moderátorka:

Tak hladce úplně nevypadá v danou chvíli tolik očekávaná a možná přímá volba prezidenta. Ale tady už nejde o vás v rámci koalice, ale o koalici versus sociální demokraty. Proč máte neustále problém s tím, co chtějí oni jako jedinou věc teď, jestli jsem to dobře pochopila, což jsou ti členové bankovní rady?

Zbyněk STANJURA, předseda poslaneckého klubu ODS:

Vy jste pěkně řekla, že chtějí jednu věc teď. Podle mně chtěli celkem pět věcí a my jsme už ve čtyřech řekli, že s tím souhlasíme. Mnohdy s velkým sebezapřením, abych řekl pravdu. A vždycky se vynoří něco dalšího. Tak buď nám jde o přímou volbu anebo vždycky říkám, jsme pro přímou volbu, ale my chceme ještě, abychom vyřešili imunitu prezidenta. To jsme vyřešili. Ale my chceme ještě, aby se zvýšila...

Barbora TACHECÍ, moderátorka:

Jasně. Ale mě by teď zajímalo, jestli vy na ten poslední, teď momentální, návrh nekývete proto, že prostě se vám nelíbí jejich metodika přidávání dalších ale, anebo proto, že nesouhlasíte s tím návrhem, který mimo jiné podpořil ale i Václav Klaus překvapivě?

Zbyněk STANJURA, předseda poslaneckého klubu ODS:

Nesouhlasíme s tím návrhem ze dvou důvodů. Já bych řekl jakoby procesním, protože pravomoci prezidenta při jmenování České národní banky žádným způsobem nesouvisí s tím, jestli je prezident volen přímo nebo nepřímo. To si myslím, že spojovat není úplně košer a že by se to mohlo debatovat i jindy. Nicméně ten hlavní důvod, proč jsme proti, je v této chvíli si pohrávat s tím, že někdo bude zpochybňovat způsob ve jmenování členů bankovní rady, to znamená, mohlo by to být vykládáno jako útok na nezávislost České národní banky. Máme negativní zkušenost, když napíše Financial Times něco o východní Evropě, tak nerozlišují, jestli u nás občané mají nebo nemají půjčky v eurech, jako je to v Maďarsku a podobně.

Barbora TACHECÍ, moderátorka:

Řekněte mi jenom, znamená to, co říkáte, pane předsedo, že prostě víte jistě, že žádný z členů koalice tento návrh sociálních demokratů nepodpoří?

Zbyněk STANJURA, předseda poslaneckého klubu ODS:

Ne, tak to nevím. To samozřejmě někteří poslanci to podpořit mohou. To já nevyklučuji. My jako koalice ale ten návrh zatím podporovat nechceme. Budeme o tom ještě jednat. Někteří členové koalice říkají, že je jim to v zásadě jedno, jestli ten návrh bude nebo nebude přijat. My i TOP 09 máme názor, že by přijat být neměl.

Barbora TACHECÍ, moderátorka:

Pane předsedo, vaše jméno také padalo v souvislosti s různými kandidáty na místo po uvolněném ministru Kocourkovi. Teď je tam pan Kuba, připomeňme. Dotklo se vás, určitě ne tak jako kolegy Doktora, ale dotklo se vás nějakým způsobem, že premiér nakonec sáhl po tak kontroverzní figuře, jako je pan Kuba?

Zbyněk STANJURA, předseda poslaneckého klubu ODS:

Nevím. Mě se to nějak nedotklo.

Barbora TACHECÍ, moderátorka:

To, co říkáte, znamená, že o panu Kubovi jakoby nevíte nic špatného, nedoneslo se to k vám anebo si myslíte, že v dané etapě to prostě nehraje roli?

Zbyněk STANJURA, předseda poslaneckého klubu ODS:

Já si myslím, že když si pan premiér vybírá ministry, zejména z řad ODS, tak zvažuje všechny faktory. A já věřím, že Martin Kuba bude úspěšný ministr. Pokud jsou nějaké pochybnosti, je na něm, aby je vyvrátil. To za něj nemůže udělat nikdo jiný a musí přesvědčit veřejnost, nejenom nás, ale veřejnost, že nic špatného neudělal a že bude schopný ministr.

Barbora TACHECÍ, moderátorka:

To, co říkáte, trochu vypadá, že ať si vybere premiér, koho chce, tak vy vždycky budete prostě respektovat a nebudete komentovat.

Zbyněk STANJURA, předseda poslaneckého klubu ODS:

Je to pravda.

Barbora TACHECÍ, moderátorka:

Tak a poslední dotaz. Komunikujete s panem Doktorem, který už není členem ODS?

Zbyněk STANJURA, předseda poslaneckého klubu ODS:

Ano.

Barbora TACHECÍ, moderátorka:

A máte pocit, že bude podporovat partaj, i když stojí mimo ni v tuto chvíli?

Zbyněk STANJURA, předseda poslaneckého klubu ODS:

Já nemyslím, že partaj. Já myslím, že bude podporovat vládní reformní zákony. Já jsem ho přemlouval, aby z ODS nevystupoval, nevystupoval z klubu a že se mi to nepovedlo. A věřím, že ta spolupráce bude korektní a že ty návrhy, které budou v souladu s vládním prohlášením, bude podporovat.

Barbora TACHECÍ, moderátorka:

Říká Zbyněk Stanjura, předseda poslaneckého klubu ODS, který byl dnešním hostem ve Faktech na Primě. Pane předsedo, díky, že jste přišel. Hezké odpoledne.

Zbyněk STANJURA, předseda poslaneckého klubu ODS:

Děkuji za pozvání.

www.ods.cz

7. 12. 2011

Předseda senátu M. Štěch: Vláda poslala lékaře na Slovensko protiústavně

Vláda podle předsedy Senátu Milana Štěcha (ČSSD) rozhodla o vyslání armádních lékařů na Slovensko v rozporu s ústavou, neboť neměla souhlas parlamentu. O souhlas s vyslání požádala Senát až dnes, uvedl Štěch na tiskové konferenci senátorského klubu ČSSD, který má v horní komoře parlamentu většinu. Okolnostmi slovenské mise se bude Senát zabývat na žádost ministra obrany Alexandra Vondry ve čtvrtek dopoledne.

Je to velmi vážné porušení ústavy podle mého názoru," uvedl Štěch. Vláda podle něj misi schválila jako vojenské cvičení, což ale neodpovídá skutečnosti. Štěch podotkl, že armádní lékaři odjeli na Slovensko na žádost tamní vlády. Třicítka doktorů pomáhala zajistit zdravotní péči po hromadných odchodech slovenských lékařů kvůli nesplněným mzdovým požadavkům.

Štěch uvedl, že nebyly "důvody pro takovýhle výjezd a vláda by podle toho měla postupovat". Pokud tak kabinet neučiní, Štěch chce prozkoumat možnost stížnosti k Ústavnímu soudu.

www.parlamentnilisty.cz

12. 12. 2011

Rozhovor s poslancem J.Bauerem v Mladé Frontě dnes

Parlamentní výbor pro evropské záležitosti zpracovává pozici Česka k plánům Bruselu. Podle předsedy Jana Bauera (ODS) by vznik fiskální unie znamenal pro Česko výrazné omezení kontroly nad domácí finanční politikou.

Podle premiéra Nečase prosazuje Česko už řadu opatření, která včera navrhla Evropská rada v Bruselu. Proč tedy nekývl na dohodu hned v Bruselu?

Česká republika si vzala jakýsi oddechový čas, aby si mohla věci lépe rozmyslet. Hlavní důvod byl, aby vznikl prostor k diskusi na české půdě, a to nejen v parlamentu. Z tohoto důvodu je mi rozhodnutí premiéra sympatické. Návrhy, které jsou na stole, jsou tak zásadní, že si myslím, že se o nich v mnoha zemích povede bouřlivá diskuse.

Ke kterým opatřením má Česká republika kladný postoj?

Máme výraznou závislost na obchodování s Evropskou unií a s Německem, takže našim bytostným

zájmem je stabilita. Diskuse o dluhové brzdě není aspoň v ODS ničím novým a na rozdíl od jiných států se my už několik let snažíme snižovat deficit státního rozpočtu. Doufám, že se v roce 2016 dočkáme vyrovnaného státního rozpočtu.

Se kterými návrhy naopak Česko nesouhlasí?

Hlavní problém je fiskální unie. Pod tímto dvouslovím je schována významná ztráta možnosti ovlivňovat podobu státního rozpočtu a financí či reakce vlády na ekonomické výkyvy.

Sněmovna ve čtvrtek odmítla zavedení daně z finančních transakcí a už dříve vyslovila nesouhlas se společným základem. Proč jsme proti sjednocení daní na evropské úrovni?

Daň z transakcí ve Švédsku zavedli a po roce zase zrušili, protože výsledkem byl odliv finančních institucí do Finska a dalších zemí. Námitkou také je, že zavedení bude mít velké náklady, takže není vůbec jisté, že by se jí vyplatilo vybírat. Hlavní důvod však je, že vybírání daní je prostě národní záležitostí. Podobný důvod je i u daňového základu. Česká republika by si neměla nechat vzít jeden ze základních nástrojů pro ekonomické řízení státu.

www.idnes.cz

14. 12. 2011

Místopředsedkyně Senátu A. Gajdůšková k vládnímu vyslání vojenských lékařů na Slovensko

„Plně souhlasím s názorem, že ani Senát Parlamentu ČR, ani Poslanecká sněmovna, ale ani vláda ČR není ten orgán, který by měl dávat autoritativní vyjádření o tom, co je v souladu či co není v souladu s Ústavou,“ říká místopředsedkyně Senátu PČR Alena Gajdůšková.

„Jako horní komora parlamentu ČR ale můžeme a myslím si, že musíme vyjádřit své stanovisko, svůj nesouhlas, jestliže je parlament vyřazován vládou z rozhodovacího procesu, který je podle Ústavy ČR v jeho kompetenci. Stejně tak musíme vyjádřit své stanovisko, jestliže je zde obcházena Ústava pohádkou o vojenském cvičení,“ podotkla Gajdůšková.

„Jak pak chceme po občanech, aby ctili právo, aby v této zemi byla vymahatelnost práva a aby jsme byli právním státem, když nejvyšší ústavní instituce se chovají tímto způsobem,“ dodala místopředsedkyně Senátu PČR. „Protože jen Ústavní soud může mít v této věci poslední slovo, měla by horní komora parlamentu jít do kompetenčního sporu,“ je přesvědčena Gajdůšková.

www.cssd.cz

21. 12. 2011

Komentář poslance V. Kubaty

Zdá se, že tato prostá otázka se třemi slovy nejlépe vystihuje momentální vztah Česka k Evropské unii (ovšem nejen dnes) – nerozhodnost, nejednotnost. Zatímco naši sousedé Polsko, Slovensko, kteří společně s námi vstupovali do EU v roce 2004, vyjádřili zcela jasně svůj proevropský postoj v otázce poskytnutí půjčky na záchranu eura, Česko si se svým vyjádřením dává načas. Proč tomu tak je? Proč se debata koná téměř výhradně v médiích a ne na politické rovině?

Od počátku je jasný snad jen tradiční postoj Václava Klause. „V této situaci by bylo nezodpovědné naše zadlužení zvyšovat poskytováním dalších půjček pro extrémně zadlužené země, kterým to pouze

umožní další odklad skutečných řešení.“ Tak uvedl v rozhovoru pro Český rozhlas v reakci na informaci, že by se Česko podílelo na finanční pomoci pro Mezinárodní měnový fond 89 miliardami.

Stejně odmítavý postoj zastávají politici z řad komunistů nebo Věci veřejné. Například předseda Radek John sdělil médiím: "Nemůžu s tím souhlasit, pokud by nedošlo k potrestání řady přehmatů bankéřů několika evropských bank. Jedno bez druhého nejde.“ Mimochodem kterých bankéřů a hlavně jakých trestněprávních přehmatů?

Premiér Petr Nečas se přímé odpovědi, zda je pro nebo proti poskytnutí peněz do záchranného fondu, dlouho vyhýbal. Během úterního dne však prohlásil: "Považuji situaci, kdy by ČR jako jediná zůstala mimo, za politicky velmi komplikovanou. Přesto se kloním spíše k tomu, aby se ČR pomoci neúčastnila." Zároveň však klade důraz na to, že konečné rozhodnutí závisí na dostatku informací a objasnění detailů podmínek pomoci. Podobný názor zastává místopředsedkyně VV Karolína Peake.

Tomu se dá s nadsázkou říci „český taneček“. A přitom v životě, v partnerství, ve firmách a většinou i na mezinárodním poli má jasný postoj cenu zlata. Transparentnost je výsada, mlžení je buď alibismus nebo čekání na to, kam je lepší se nakonec přidat, což mi připomíná, že fandím těm, co vedou ligu.

Dobří partneři jak v životě, tak v politice, si mají vážit dobrého přátelství i vztahu a to, jak se říká v dobách dobrých či zlých. Stali jsme se pevnou součástí Evropské unie, NATO a nejsme součástí eurozóny, tedy zemí s měnou euro. To je fakt! Ale také je fakt, že více jak 85% našeho zahraničního obchodu, na kterém jsme my, tedy naše podniky, naši zaměstnanci, naše rodiny závislí, tak jde do eurozóny.

Jak se asi zachová partner k někomu, kdo mu nerozumí nebo není ochoten „z principu“ vyjít vstříc. A to vyjít vstříc je přeci forma půjčky poskytnuté Mezinárodnímu měnovému fondu (MMF), tedy půjčka vratná a ztrátou je pouze rozdíl v úrocích, které jsou na volném trhu větší než u MMF. A to je naše cena za pomoc. A kdyby MMF již nemohl splatit svoje půjčky, tak to by byl opravdový konec světa financí a to prostě nehrozí!! A už vůbec odmítám naprostou mystifikaci veřejnosti, kolik bychom z těchto rezerv postavili nemocnic, školek a dálnic. Vážení ani jedinou!! Jde o zhruba 10% statní devizové rezervy, která je využívána Českou národní bankou na ochranu naší měny. Tedy to nejsou nějaké peníze, které můžeme použít na cokoli!!

Nestrašme tedy občany, že se budou mít hůř než v Somálsku nebo co to všechno zaznělo, ale chtějme slyšet jasné podmínky půjčky. To je v pořádku. Vyjednávejme tvrdě a v zájmu naší země, ale stůjme pevně za našimi partnery a hledejme cestu, jak pomoci a ne jak naše partnerství bořit a to jak slovy, tak především činy!

idnes.cz-blog,

21. 12. 2011

Poslanec J. Dolejš: Čas prohloubit diskusi o evropské budoucnosti na levici

Komentář poslance Parlamentu ČR a stínového ministra KSČM pro resort financí Jiřího Dolejše k diskusi o budoucnosti Evropy.

Jednání o řešení evropské krize pokračují. Po evropském summitu 9. prosince se konala 19. prosince videokonference unijních ministrů financí (za ČR se zúčastnil náměstek ministra Tomáš Židek). Pozornost médií se soustřeďuje stále na otázku úvěru pro MMF, který má pomoci při řešení dluhových problémů eurozóny. Ani po této konferenci se nenalezla shoda. Polsko, Dánsko a Švédsko jsou vstřícné, ale výhrady Velké Británie a ČR trvají, i když nepadlo jasné NE. Zatím tedy MMF půjčí na základě společné dohody jen země měnové unie. Ostatní jak se individuálně rozhodnou.

Závažnějším problémem je, že se neřeší v širších souvislostech co dál s Evropou. Bývalý šéf Mezinárodního měnového fondu Dominique Strauss-Kahn na nedávném ekonomickém fóru v Pekingu prohlásil, že eurozóně zbývají na to, aby se svou dluhovou krizí něco udělala, pouze týdny. Rozpad eurozóny by přitom vedl k hluboké recesi a ta by měla katastrofální sociální dopady. V zájmu obrany sociálních jistot jde o udržení a perspektivní prohloubení evropské integrace. Bylo by naivní snažit se v evropské integraci zařadit zpátečku. Ekonomicky slabší země totiž dnes již jen těžko uhájí sociální stát samy. Posílení evropských struktur je možností, jak se společně bránit tlaku globální konkurence.

Postoj levice k stabilitě v eurozóně by měl být proto pragmatický. Podaří-li se to, posílí to projekt společné Evropy ve směru sociální soudržnosti, ale i fiskální integrace. Přitom se dostáváme do dvojích kleští. Krajní liberálové chtějí restrikcemi odvrátit „neodpovědný život na dluh“ a kritizují lití peněz do záchranných valů. V podstatě dávají vybrat – buď rozpočtová restrikce, která z transferové unie udělá unii liberálního byznysu, a nebo návrat k národním státům, které budou loutkou v rukou nadnárodního kapitálu a k dominanci dolaru jako mezinárodního platidla.

Na druhou stranu se k pouhému negativismu vůči eurozóně přidávají i některé hlasy v levicových kruzích. Argumentují tím, že jakákoliv záchrana eurozóny stejně jen proteče do bezedných chřtánů bank a spekulantů. A obávají se posunu EU k tuhé fiskální disciplíně. Eurozóna je přitom spíš obětí destruktivního tažení globálního kapitalismu proti jakékoliv bariéře či regulaci. Dlouhodobé řešení by mělo jít více k podstatě věci, a tou je špatně a nedostatečně regulovaný finanční kapitál.

Pokud chápu evropskou integraci jako způsob, jak zdivočelý globální kapitál přivázat na řetěz, musím si říci, zda pro takový cíl mám nějaký program. Zda jsme na leviči schopni nějakým reálným způsobem dostat krizové procesy, které se nyní spouští, pod kontrolu. Zatím se evropská levice jen s vypětím sil brání tlaku na kvalitativní zhoršení situace a její diskuse o budoucnosti Evropy je mělká. Evropská levice by měla alternativní projekt solidární Evropy předložit co nejdříve a začít za něj bojovat.

Bude-li Evropská unie proti lidem, budou lidé proti Evropské unii. Pouze takový projekt evropské integrace, který nabídne zlepšení životních podmínek, má šanci zarazit vzestup populistického nacionalismu a zhojbného izolacionismu. I to byl jeden z důvodů, proč se sešla 16. prosince v Berlíně porada expertů levicových stran s cílem pracovat na společné iniciativě. V úvodu Gregor Gysi za hostující Die Linke uvedl, že je potřebné rozbít monopol hodnocení krize i monopol jejího řešení a předložit vlastní politickou nabídku.

Potřebujeme především flexibilnější Pakt stability umožňující i růst, tomu by se přizpůsobila i reforma Evropské centrální banky. Insolvenční řízení pro předlužené státy musí být nejen transparentní, ale ohleduplné k budoucímu rozvoji. Ke konsolidaci financí může přispět zvyšování přímých daní (posílení jejich progresu), samozřejmě v míře, která bude přátelská k potřebě růstu. Odmítnout tlak na mzdový a daňový dumping je součástí takové růstové alternativy. V rámci dlouhodobého boje za lepší evropské instituce je potřeba prodiskutovat i postupné kroky k silnější koordinaci hospodářské a rozpočtové politiky bez zásahů do suverenity.

Zazněly i varovné hlasy před reálnou redukcí evropského rozpočtu s tím, že z dnešního 1% podílu tohoto rozpočtu na unijním HDP by bylo třeba podstatně zvýšit jeho váhu (výhledově až na 10 %). Místo pouhých úsporných programů a rozpočtové disciplíny by se pak těžiště přesunulo k rozvojovým

investičním programům. K tomu patří větší společenská kontrola finančního sektoru a větší spoluúčast profitérů z této branže na solidárnější Evropě.

Jde o alternativu, která bude přijatelná jak pro širší levici, tak i v různých zemích EU. Jinak hrozí, že řešení ovládne pravice posílená o chaos ve stále širších vrstvách obyvatelstva, které podlehnou různým populistům. Nestačí jen kritizovat – v tom nás historie dostatečně poučila.

www.kscm.cz

28. 12. 2011

Kondolenční dopis předsedy KSČM k úmrtí Kim Čong-ila

Vážený soudruhu,

se zármutkem v srdci jsem přijal smutné zprávy, že Kim Čong-il, velký vůdce Vaší země, zemřel. Velmi jsme si vážili Kim Čong-ila, jenž se obětoval, aby přinesl blaho korejskému lidu, zajistil bezpečnost KLDK a dosáhl mírového sjednocení Koreje.

Komunistická strana Čech a Moravy pevně věří, že Korejská strana práce překoná nynější smutek a nadále povede hrdinný boj korejského lidu za obranu socialismu ve Vaší krásné zemi.

Přijměte, prosím, můj soudružský pozdrav.

www.kscm.cz

Čeští zástupci v eurostrukturách

5. 10. 2011

Projev europoslance J. Zahradila na konferenci britských Konzervativců

Evropská integrace nyní prochází zásadní krizí, která jasně ukazuje, že dosavadní politika "stále těsnější unie" selhala. Řekl to na konferenci britské Konzervativní strany předseda europarlamentní frakce Evropských konzervativců a reformistů Jan Zahradil. Právě konzervativní politici podle Jana Zahradila dnes mluví za všechny občany a daňové poplatníky, kteří cítí, že bruselské elity dávno přestaly brát ohledy na jejich zájmy, ekonomiku a zdravý rozum.

Jsem hrdý na to, že nyní jako předseda naší společné frakce Evropských konzervativců a reformistů založené před dvěma lety mohu reprezentovat vaši stranu v Evropském parlamentu.

Nikdy nebyla potřeba reformy EU tak naléhavá, jako dnes. Nikdy předtím také nebyla atmosféra v EU tak příznivě nakloněna naší politice. Nikdy jsme neměli větší právo říci našim oponentům z řad eurofederalistů: Mýlili jste se, a my jsme měli pravdu.

Evropská unie čelí krizi. Není to jen krize společné měny. Je to krize jejího politického směřování. Je to krize existenciální.

Příliš dlouho nechala EU převládat ideologii nad zdravým rozumem, ekonomikou a zájmy daňových poplatníků. Dokonce i dnes se najdou lidé, kteří současnou krizi vnímají jako příležitost k dalšímu rozšiřování pravomocí EU.

Abych citoval někoho, kdo je vám všem dobře znám: Ne, ne, ne.

Jak řekl ve svém projevu Martin Callanan, konzervativci dnes nemluví jen za Velkou Británii, ale za miliony lidí v celé Evropě, kteří cítí, že politici přestávají brát ohled na jejich vlastní potřeby.

Přesně z tohoto důvodu vznikla v Evropském parlamentu skupina EKR. Aby zastupovala voliče a daňové poplatníky, kteří chtějí jinou Evropu. Za poměrně krátkou dobu existence, a s pomocí vašich poslanců, již EKR dosáhla mnohého.

Za prvé - sílíme. Máme ve skupině dva premiéry: českého, a samozřejmě Davida Camerona.

Krize nám nyní dává příležitost dále prosazovat naši agendu. Musíme říci bruselským elitám, že krize společné měny je jasným důkazem toho, že jejich politika selhala.

A musíme dále prosazovat vizi svobodné EU tvořené členskými státy, které nebudou podřízeny bruselské byrokratické mašinérii. Nepotřebujeme stále těsnější unii. Potřebujeme otevřenou a flexibilní unii.

Dámy a pánové, Evropská unie stojí na křižovatce. Padesát let staré představy zakladatelů EU Schumana a Monneta se neosvědčily a dávno zastaraly. Evropská integrace již není řešením problému, ale naopak jeho součástí.

EU musí být reformována. Ne zničena nebo opuštěna, ale aktivně proměněna. A nositeli těchto změn jsme a musíme být my. My musíme nabídnout Evropě nové paradigma šité na míru jedenadvacátému století.

S vaší pomocí v rámci skupiny EKR, s ohledem na obrovskou práci vašich poslanců myslím, že tuto bitvu vyhrájeme. Budoucnost Evropy je v našich rukách – tak ať je to budoucnost konzervativní.

www.ods.cz

6. 10. 2011

Prohlášení komisaře Š. Füleho po setkání s jordánským ministrem plánování a mezinárodní spolupráce

Statement by Commissioner Štefan Füle following his meeting with Dr Jaffar Hassan, Minister of Planning and International Cooperation of Jordan

Today I had a very constructive meeting with Dr Jaffar Hassan on a number of issues regarding relations between the EU and Jordan in the context of the European Neighbourhood Policy (ENP).

We discussed the constitutional amendments adopted by the Parliament which represent an important progress in the on-going political reform efforts of Jordan.

I stressed that the implementation of the amendments is also essential to keep the momentum and credibility of the process: these reforms should lead to the consolidation of the institutions safeguarding democracy and the rule of law and the empowerment of the political parties.

We also discussed the new elections law and the political parties' law that will be debated by the Parliament in October and which should ensure genuine political pluralism and respond to the legitimate aspirations of the citizens.

I received from the Minister the new "Country Action Plan" which provides a comprehensive view of the key reforms already adopted in Jordan. I assures the Minister that we will study it and that the EU remains committed to support Jordan's own reform efforts in the political, economic and social sphere, as well as to provide targeted assistance.

Within the framework of the new programme "Support for Partnership, Reform, and Inclusive Growth" (SPRING) we are focusing on challenges in a number of areas including human rights, good governance and democracy. Due to the strong reform effort Jordan is well positioned among frontrunners to benefit from SPRING.

www.europa.eu

12. 10. 2011

Projev komisaře Š. Füleho v Evropském parlamentu

Mr Chairman, Honourable Members of Parliament.

This was another important year for enlargement. Croatia completed its accession negotiations. We have seen good progress on reforms in a number of other countries in the region. Furthermore, the last indictees of the International Criminal Tribunal to the former Yugoslavia were transferred to The Hague.

Regrettably, not every development has been positive. Relations between Belgrade and Pristina have continued to be strained, but we now expect the talks between Belgrade and Pristina to resume. And the situation between Turkey and Cyprus is yet another reminder of the potential for problems in the region.

Last year, I spoke to you about the credibility of enlargement policy. The progress made this year, clearly confirms that our policy is credible and delivers real results.

Our policy is credible because countries deliver on their reforms, and the EU delivers on its commitments once the conditions are met. Croatia's progress is the best example of this.

It is credible because we monitor the demanding criteria and conditions, and their implementation. Thanks to this, candidate countries achieve a higher level of readiness to join, which benefits both them and the European Union.

For the candidate and potential candidate countries our policy facilitates a profound transformation.

- A transformation to a stable, pluralistic democracy which upholds and reinforces the rule of law.
- A transformation to a functioning market economy and the prospect of long term prosperity.
- A transformation to a modern society, which fully embraces the values at the heart of the European Union.

This same process benefits the European Union and its Member States. At this time of on-going economic uncertainty in Europe, the transformational enlargement process:

- provides stability in the region,
- creates a larger economic space and
- increases the human and cultural capital of our common European home.

Honourable members,

The transformation that is underway in the enlargement countries is built on the same foundations, on which our Union is constructed.

The 2011 Strategy paper continues to focus on these essential elements.

First, strengthening the rule of law and public administration reform;

Many countries have made progress, but this is a long term project and will require further work in the years to come.

To underpin this work, I announce today that we are proposing a new approach to Judiciary and Fundamental Rights and to Justice and Home Affairs. We intend to tackle these issues early in the accession process, opening the relevant chapters on the basis of action plans adopted by governments and these chapters will be among the very last ones to be closed. We will report regularly on implementation, on meeting the milestones in the action plans and on the development of track records. If needed we will propose corrective measures.

Second, ensuring freedom of expression in the media;

There can be no real transformation without freedom of expression. The importance that the Commission and the European Parliament attach to this issue was demonstrated by the Commission's "Speak Up!" conference in May 2011.

Conference conclusions setting out our concerns were sent to all Prime Ministers of enlargement countries. We expect to see concrete steps: notably to review and revise legislation concerning the media and to better protect journalists and prosecutors. I can assure this house that this will also be reflected in the accession negotiations themselves.

Third, enhancing regional cooperation and reconciliation in the Western Balkans is one of the cornerstones of the stabilisation and association process: from energy and the environment to refugees and war crimes.

We encourage our partners to tackle bilateral issues as early in the enlargement process as possible. These should not act to hinder the accession process.

Finally, achieving sustainable economic recovery, embracing Europe 2020 and extending energy and transport networks. In most enlargement countries, economic recovery is underway. The challenge now is to ensure economic growth and job creation for the economic prosperity of the countries but also for the European Union as a whole.

Mr Chairman,

The transformative power of the enlargement process of the European Union can be seen most obviously in Croatia.

Today, Croatia is very different to the country that applied for accession to the European Union a decade ago. Democracy functions. Fundamental rights are respected. The economy has weathered the financial crisis. And Croatia will be ready to accept the rights and obligations of membership from the day of accession.

Therefore, today's enlargement package includes the Commission's favourable Opinion on Croatia's accession to the European Union. I hope that the European Parliament will give its consent to allow for the signature of the Accession Treaty in December.

Of course, Croatia needs to continue preparations on the ground. Today's report identifies the areas where further delivery is needed. The Commission will closely monitor the fulfilment of all remaining commitments made by Croatia during the negotiations.

It is my pleasure to witness that the transformative impact of the enlargement process is also being seen in other countries.

Let me start with Montenegro.

Last year, Montenegro was granted Candidate Status. The Council decided to consider opening accession negotiations, once the Commission has assessed that Montenegro met the 7 key priorities identified in the Opinion. Montenegro has worked hard. We have seen real progress including in; judicial reform, revising the electoral law, media freedom, anti-discrimination and the fight against corruption and organised crime. I am therefore proposing today to open accession negotiations with Montenegro.

Montenegro will need to maintain the momentum of reforms, and consolidate its progress. The track record on rule of law implementation needs to be further developed. Our new approach and focus on Judiciary and Fundamental Rights and Justice and Home Affairs from the very first stage of negotiations will help to create a new dynamic of reforms in these areas and is the best way to support this consolidation.

The enlargement package also contains our Opinion on Serbia's application for membership. On the basis of the progress achieved in reforms, co-operation with the International Court Tribunal for ex-Yugoslavia, and regional reconciliation, I recommend granting Serbia Candidate Status on the understanding that Serbia re-engages in the dialogue with Kosovo and is moving swiftly to the implementation in good faith of agreements reached to date.

Furthermore, we recommend that accession negotiations be opened as soon as Serbia achieves further progress in meeting the one key priority we identify namely: further steps to normalise relations with Kosovo in line with the conditions of the Stabilisation and Association Process.

This is the only priority we set which in itself is a tribute to the reform efforts we have witnessed in Serbia over the last year in the area of judicial reform, rule of law and other areas intrinsically linked to the Copenhagen political criteria.

Iceland has made good progress in negotiations with the European Union right from the start. I am confident we will continue to do so this year. Within Icelandic society, there continues to be diverging views on the prospect of EU accession. I encourage all Icelandic citizens to engage in this debate, a debate which we will actively support.

Turkey, with its dynamic economy and its important regional role, continues to be a key country for the European Union. I am convinced that the accession process remains the most effective tool to frame our relations with Turkey.

Regrettably, accession negotiations have not moved forward for more than one year. There are frustrations about this on both sides. But these should not blind us from the importance of our relationship, or the underlying fundamentals which remain good. I believe it is time to work for a renewed positive agenda in EU-Turkey relations. To build together on our common strategic interests.

In our strategy paper, we propose concrete measures to re-build momentum in the process and establish a new positive agenda. An agenda which will include support for political reform, in particular an inclusive constitutional reform process. This agenda also covers a broad range of areas of common interest such as: foreign policy dialogue; alignment with the European Union acquis; practical progress on visas; mobility and migration; and deepening our economic relationship to get the most out of the Customs Union.

Mr Chairman,

Let me turn to a subject which we discussed in the last plenary meeting in Strasbourg namely the relations between Cyprus and Turkey. We are concerned about the recent tension and our report today makes four points very clear. First, the Commission stresses the sovereign rights of all EU Member States to enter into bilateral agreements in accordance with the EU acquis and international law. Second, we recall the necessity for Turkey to refrain from any kind of threat or action which could negatively affect good neighbourly relations. Third, we underline the urgency of Turkey to fulfil the non-discriminatory implementation of the Additional Protocol to the Association Agreement and make progress towards normalisation of bilateral relations with Cyprus. This could clearly give a significant boost to the accession process. Fourth and most importantly we reiterate our strong support to the comprehensive settlement talks on Cyprus. As we enter into this intensive phase of the Cyprus talks, it is essential that all parties exert restraint and do their utmost to ensure a positive climate that will facilitate a successful completion of the process.

Concerning the former Yugoslav Republic of Macedonia, we maintain our recommendation to open accession negotiations. The prospect of European Union accession has been a driver of the reform process.

However, with the continued impasse over the name issue, the motivation for reforms has diminished. There has been some progress over the past year. Core challenges remain, notably: independence of the judiciary, reform of public administration and fighting corruption. Freedom of expression remains a serious concern.

It is, therefore, crucial that there is progress on the name issue. A solution is long overdue. Opening negotiations will benefit not only the country and the region but the EU as a whole. Another year should not be lost.

On Albania, I would have liked to see more progress. Last year, we identified 12 key priorities that need to be addressed before the accession process can reach the next stage. However, progress has been hampered by the continuation of the political stalemate and parliamentary boycott. This despite all our efforts to support progress.

More recently, some positive signals suggest that the political parties want to restart dialogue. This is urgently needed to re-establish and maintain a level of cooperation which would allow for progress on the EU integration path.

In Bosnia and Herzegovina, political and institutional deadlock has continued. This has prevented work on the reform agenda including those needed to bring the country closer to the EU. A state-level government is urgently needed to drive forward the reform process and so is constitutional reform. To advance towards the EU, the country needs to amend its constitution in line with the European Court of Human Rights ruling to eliminate ethnic discrimination regarding representation in institutions and adopt a state aid law at the federal level.

The March 2011 Council Conclusions, show the European Union's commitment to Bosnia and Herzegovina's European perspective.

The appointment of the new double-hatted Head of Delegation and European Union Special Representative is one sign of this commitment. The Structured Dialogue on Judiciary is another demonstration of our desire to support the reform agenda. This seems finally to be bearing fruit.

In Kosovo, lengthy electoral processes meant progress achieved with the reform agenda was limited. However, the new institutions are committed to Kosovo's European perspective. They have produced some initial reforms. Organised crime and corruption remain major challenges. Kosovo needs to strengthen public administration. Judicial reform is pressing. The Commission proposes to launch a structured dialogue with Kosovo on the rule of law to address these challenges.

While the integration of Kosovo Serbs has improved in the South, tensions in northern Kosovo have increased. It is of utmost importance that Kosovo launches a comprehensive agenda for the north.

We will continue supporting Kosovo's efforts to reach key objectives such as a trade agreement and participation in Community programmes. On visas, a dialogue will be launched towards the end of this year. We will also review our 2009 Communication to ensure that Kosovo can further benefit from the EU accession process.

Mr Chairman,

To conclude, Enlargement is a strong policy, a credible policy, a policy with the transformative power to change countries to the benefit of their populations and to the benefit of the European Union as a whole.

Naturally, I have spoken about progress over the past year. I would like to take the opportunity here today to thank you for your co-operation and support. Without it I doubt that we would have seen the achievements which I have set out today.

Looking at the work we have set ourselves for next year, that co-operation and support will be required more than ever if we are to ensure further progress in the year to come and the transformation of the countries and the lives of the people.

I look forward to your questions and comments.

www.europa.eu

12. 10. 2011

Vystoupení europoslankyně Z. Roithové ke Zprávě Vysoké komisařky

Vážená paní vysoká komisařko,

nedělní masakr křesťanů v Káhiře, za kterým stojí de facto dnes vládnoucí egyptská armáda, je naprosto nepřijatelný. Překvapilo mne, že jste jej ve svém pondělním prohlášení jednoznačně neodsoudila, jako zločinecký směr, kterým se nesmí Egypt v žádném případě ubírat. Souhlasím s Vámi, že je potřeba případ vyšetřit a konkrétní viníky dostat před soud. Ale protože to není jediný exces vůči Koptům, tak to nestačí. Je třeba politický akt. Dovoluji si Vás požádat, abyste důrazně varovala egyptské vůdce, že naše, tedy evropská podpora bude nekompromisně podmíněná zajištěním skutečné svobody pro náboženské vyznání a že islamizace provázená zabíjením Koptů je zločinem. Zločinem, proti kterému musí elity Unie rázně vystoupit a nedovolit jeho relativizování, jinak ztratíme respekt.

www.roithova.cz

15. 10. 2011

Kondolence europoslance E. Kožušníka Damas de Blanco

Vážené Damas de Blanco,

hluboce nás zarmoutila zpráva, že v pátek zemřela Vaše zakladatelka, paní Laura Pollán.

Odešla v ní jedna ze skutečných osobností kubánského prodemokratického veřejného života. Odešla žena, manželka a matka, která byla celosvětovým symbolem nerovného zápasu kubánského lidu se zvrátnou tyranii kastrovského totalitního režimu. I díky Laura Pollán dává Vaše organizace naději a morální podporu ženám a dcerám všech disidentů nejen na Kubě, ale ve všech nedemokratických zemích po celém světě, že nenásilný projev solidarity se svými bližními dokáže přemoci nedemokratický, despotický režim a přivést tak svou zemi k vítězství demokratických hodnot.

Odchodem paní Laura Pollán utrpěly Damas de Blanco citelnou ztrátu. Přestože jizva po odchodu tak výrazného jedince se nikdy nezacelí, přejeme Vám, abyste vytrvali ve svém odporu proti castrovskému komunismu až do jeho pádu. A naplnili tak odkaz zesnulé Laura Pollán, kterým je svobodná a demokratická Kuba. Na paní Laura Pollán budeme vzpomínat vždy s úctou a vděčností. Přijměte prosím, Vy i pozůstalí, naši nejhlubší soustrast.

S úctou,

Edvard Kožušník

za Friends of Cuba, skupinu poslanců v Evropském parlamentu

www.kozusnik.eu

15. 10. 2011

Europoslanec E. Tošenovský odpovídá Těšínským listům

Plynárenské soustavy Česka a Polska spojil v polovině září první společný vysokotlaký plynovod Stork. Provoz hraniční stanice zahájili premiéři obou zemí Petr Nečas a

Donald Tusk. Události se účastnil také poslanec Evropského parlamentu Evžen Tošenovský.

Jaký má konkrétní význam tato investice pro obyvatele Těšínska?

Každá infrastrukturální investice tohoto typu je z různých důvodů důležitá pro dané území. Místo propojení plynových soustav dvou zemí vždy vytváří šanci na realizaci nových projektů v regionu. Již vyřešený průchod přes hranice nabízí možnost využití trasování pro další infrastrukturu, případně návazný průmysl a tím rozšiřuje možnosti uplatnění obyvatel.

Může se stát Těšínsko energetickou křižovatkou Evropy? Nese to i některá rizika?

Významná rizika nevidím. A zda se Těšínsko stane energetickou křižovatkou Evropy je možná trochu příliš silné označení. Takovýchto míst-křižovatek je v Evropě několik a každé je důležité. Propojení na Těšínsku je zásadní tím, že umožňuje využití oboustranného toku zemního plynu a napojení Polska ze západní větve, což může vyvolat další potřebné investice pro posílení energetické stability EU. Dají se tedy předpokládat následné investice v tomto území.

Kterým směrem by se mělo Česko ubírat ve snaze zabezpečit energetickou soběstačnost v situaci, kdy jsou nepokoje v Africe, na Blízkém Východě a ze strany Ruska jsou tendence řešit problémy uzavřením kohoutku?

Česko by mělo využívat (a již využívá) své geografické polohy. Naším územím procházejí trasy z východu (staré trasy plynovodu Družba) a nově také trasy ze západu, jihu i severu. To enormně zvyšuje energetickou stabilitu České republiky. Máme také výhodu velkých zásobníků plynu. Větším problémem pro Evropu je spíše severní Afrika než Rusko. Po dobudování plynovodu Nord Stream se hrozba ruského uzavírání kohoutků velmi snížila. Pro naši energetickou bezpečnost je také zajímavé budování polského mořského terminálu na zkapalněný plyn.

www.ods.cz

17. 10. 2011

Projev komisaře Š. Füleho na Oxfordské univerzitě

Ladies and Gentlemen,

Professors and Students,

It is a great pleasure to address you here today.

Like St. Antony's College, the European Union traces its origins back to the 1950s. The past sixty years have brought instability and challenges, but also great changes and opportunities. Indeed, St Antony's College has developed a world-wide reputation by studying these events – the Cold War, the break-up of the Soviet Union, the wars in the former Yugoslavia, but not least European integration, enlargement and neighbourhood policy.

Indeed, Oxford University has many connections to the European Union. The Chancellor of the University, Lord Chris Patten served as European Commissioner for External Relations from 1999 – 2004. During this time, his portfolio covered all of the countries currently part of our enlargement and neighbourhood policies with the exception of Turkey. Turkey of course was a part of the enlargement portfolio which included what are now our 12 newest member states.

In many respects, my work today builds on the foundations which Chris lay.

I have heard that Oxford students like writing essays. 9

To honour this tradition, I decided to structure my talk today around three essay-style questions:

- 1) Enlargement policy and neighbourhood policy: compare and contrast.
- 2) The European Union's enlargement policy: how does it promote credible transformation?
- 3) European Neighbourhood Policy: What lessons have we learned?

Let me take each of these questions in turn and share my views with you.

1. Enlargement policy and neighbourhood policy: compare and contrast.

When this Commission was formed, I sought to ensure that the competences for the EU's enlargement and neighbourhood policies were united under a single portfolio.

The reason for this is simple: the two policies share similar objectives.

Both policies seek to foster democracy, stability and prosperity in our neighbouring regions. Both policies are in the EU's strategic interest and help us to better achieve our own policy objectives in a number of areas that are key to economic recovery and sustainable growth. Both policies seek to further the interests and objectives of our partners. And let me add, both policies are our best reaction to increasing competition in our neighbourhood.

- Our Enlargement policy covers nine countries at various stages of the journey.
- Our Neighbourhood policy reaches out to sixteen countries, with whom we wish to have closer relations, but these countries do not have an accession perspective - for the time being.

The distinction is important: We can not blur the dividing line. Rather we must work to prepare those who would wish to cross it in the future.

This brings us to question two:

2. The European Union's enlargement policy: how does it promote credible transformation?

The membership perspective offered by our Enlargement policy provides a strong incentive. When this perspective is combined with the hard work and determination of a country that wants to move towards EU standards and values, they can experience profound political, economic and social transformation.

Croatia, who completed its accession this year, is an excellent example. The Croatia of today is a very different country to that which applied to join the European Union a decade ago.

However, to be effective, Enlargement Policy must be credible.

For Member States, credibility means applying rigorous conditionality towards the applicants, but also providing them with a tangible European perspective as they fulfil the relevant conditions.

For the candidate and potential candidate countries, credibility needs to be built through a track record of credible reform and implementation.

Allow me to take three examples of 'credibility in action':

Last year, Montenegro was granted Candidate Status. The Council decided to consider opening accession negotiations, once the Commission has assessed that Montenegro met the 7 key priorities identified in the Opinion. Montenegro has worked hard. We have seen real progress including in; judicial reform, revising the electoral law, media freedom, anti-discrimination and the fight against corruption and organised crime. We therefore proposed to open accession negotiations with Montenegro. Montenegro will need to maintain the momentum of reforms, and consolidate its progress.

This year's enlargement package contained our Opinion on Serbia's application for membership. On the basis of the progress achieved in reforms, co-operation with the International Court Tribunal for ex-Yugoslavia, and regional reconciliation, we recommended granting Serbia Candidate Status on the understanding that Serbia re-engages in the dialogue with Kosovo and is moving swiftly to the implementation in good faith of agreements reached to date. Furthermore, we recommended opening accession negotiations as soon as Serbia achieves further progress in meeting one key priority, namely: further steps to normalise relations with Kosovo in line with the conditions of the Stabilisation and Association Process.

In Kosovo, lengthy electoral processes meant progress achieved with the reform agenda was limited. However, the new institutions are committed to Kosovo's European perspective and they have produced some initial reforms. In recognition of this, we will launch a visa dialogue with Kosovo towards the end of this year. We will also launch a structured dialogue with Kosovo to support its rule of law reforms. We encourage Kosovo to develop a comprehensive strategy for the North and it is our goal to create a positive European agenda for Kosovo.

All of the examples I have given have been built on progress in establishing the fundamental values which are at the heart of the European Union.

The 2011 Strategy paper continues to focus on these essential elements.

A) strengthening the rule of law, public administration reform and the fight against organised crime and corruption. These efforts must be built on and credible track records established.

To achieve this, we have proposed in our Strategy paper a new approach. On the basis of action plans, we will open the judiciary and fundamental rights and justice and home affairs chapters as early as possible. We will follow developments through regular reporting with, as appropriate, necessary corrective measures.

This new approach is based on the lessons we have learnt with Croatia. There was enough time before closing the chapter to see the reforms put in place and a track record established, Benchmarks were met but the system needs time to bed down. For this reason until the day of accession monitor Croatia and ensure it delivers on all its commitments.

B) ensuring freedom of expression in the media. Last May we organized a "Speak up" conference, which identified political, economic and criminal harassment of media organisations as key concerns. The conference built on our efforts to work closely with all partners, governments, international community, journalists and NGOs. We sent the conference conclusions to all the Prime Ministers. We expect to see concrete steps to meet our concerns: notably to review and revise legislation concerning the media and to better protect journalists who are threatened and successfully prosecute attackers. We follow this closely in the context of the accession negotiations.

C) enhancing regional cooperation and reconciliation in the Western Balkans.

Mr Chairman, our European Union was born out of the realisation that these two elements can form a virtuous circle. We have taken this lesson and made regional co-operation one of the cornerstones of the stabilisation and association process: from energy and the environment to refugees and war crimes.

Bilateral issues should be resolved at the first available opportunity and should not have an impact on the accession process.

D) achieving sustainable economic recovery and extending transport and energy networks are in the strategic interest of the Enlargement countries and of the European Union as a whole. In the year to come, we will work to deepen and broaden co-operation in these areas which are vital for our future economic prosperity.

The credibility of Enlargement policy enables countries to undertake the necessary reforms that aim to bring profound transformation:

- A transformation to a stable, pluralistic, democracy that upholds and reinforces the rule of law and freedom of speech for all the citizens.

- A transformation to a functioning market economy and the prospect of long term prosperity.

- A transformation to a modern society, a society which fully embraces the values that form the foundation of the European Union.

At this time of on-going economic uncertainty in Europe, it is important to reaffirm that Enlargement also benefits the EU.

- it fosters stability in the region,

- it creates a larger economic space and

- and it increases the human and cultural capital of our common European home.

We are the largest trading partner of the enlargement countries and the largest investor; our economic futures are bound together. It is important that this is understood not just in the region but inside the EU where the focus is on other matters

The transformation that is underway in the enlargement countries is built on the same foundation stones on which our Union is constructed. These provide the platform for reforms but also a message of hope for the people.

Let me now move to my third and final question:

3. European Neighbourhood Policy: What lessons have we learned?

In May this year, we published a review of European Neighbourhood Policy entitled a "New Response to a Changing Neighbourhood." This Review incorporates a number of lessons that we have learned.

First and foremost, the Arab spring showed that there can be real stability, security and prosperity only if there is real democracy. It also underlined the universality of call for living in dignity, with transparent and accountable government and more inclusive economic and social development.

While the people in Syria continue to demonstrate and risk their very lives as we speak, the will of the people is there to bring about such change. This calls upon the EU to rethink our approach to the region and better align our values and interests, something that we have not done sufficiently in the past.

The first priority is to ensure that our policy will support the key building blocks of deep and sustainable democracy.

- 1) Respect of human rights and fundamental freedoms;

- 2) Genuinely free and fair elections;

- 3) Freedoms of assembly and of expression, including a free press and media;

- 4) The rule of law administered by an independent judiciary and right to a fair trial;
- 5) Fight against corruption and
- 6) Democratic control over security and armed forces.

These are reinforced by the more for more principle which is at the core of the neighbourhood policy. Second If a partner country wants greater support from the EU, it must commit to significant political reforms. For our part the European Union must deliver on this support.

We will deliver through one of the “3Ms”: money, mobility and markets.

A) money. We are adapting our financial instruments to make them more flexible and more focussed, and we will allocate, in 2011-2013, up to EUR 1.2 billion in additional grant money to support the new approach. With the extra resources, we have already set up the SPRING programme (Support for partnership, reforms and inclusive growth) for supporting reforms in the Southern Mediterranean regions and endowed it with 350 million euro for 2011-2012.

We have already drawn from SPRING to double our assistance to Tunisia this year from 80 million planned before the revolution to 160 million euro. We have also set up the neighbourhood civil society facility (22 million euro for this year) and increased the Erasmus Mundus programme by 20 million which will allow an additional 1150 scholarships to be granted for our partners both in the East and in the South.

B) mobility of people. We want to develop mobility partnerships; these go beyond visa facilitation and readmission agreements. We have such partnerships with Moldova and with Georgia and we are working with Morocco, Tunisia, Egypt and Armenia. Beyond this we are looking towards full visa liberalisation action plans and are being implemented with Ukraine and Moldova.

C) market access. This is vital for the future economic prosperity of the countries and by creating jobs at home can reduce migratory pressure. We want to see deep and comprehensive free trade areas with Morocco, Jordan, Egypt and Tunisia in the South. In the East, technical negotiations of an association agreement with Ukraine including a deep and comprehensive free trade area are nearing completion. We also aim to launch negotiations on Deep and Comprehensive Free Trade Areas with Moldova and Georgia, once they have met the necessary requirements.

Using the 3Ms, we will allow each partner to develop its links with the EU as far as its own aspirations, needs and practices allow.

Dear colleagues,

We will listen to our partners and we will adapt our offer where possible to their particular situation. We will work not only with governments, but also with civil society and peoples. It is indeed a fundamental new element of our approach to work more closely with civil society organisations, not only human rights NGOs, but also representatives of trade unions, political parties, the private sector, press and media, and think tanks. This is crucial for strengthening the voices of accountability inside our partner countries but also for the relevance of our policy. And this is Our third 'lesson learned': To engage directly with all people within our partners' societies.

Tunisia is a good example of this. We have just had the first meeting of the EU-Tunisia Task Force. We discussed each of the M's: including concrete financial support, a mobility partnership and resumption of negotiations on the liberalisation of agricultural trade and starting negotiations on the deep and comprehensive free trade area. These discussions were not just with the government but also with representatives of civil society. We have also reaffirmed our commitment to embark into negotiations over the establishment of a privileged partnership with Tunisia, which we would conclude with a democratically elected government.

In the East, we have reconfirmed our desire to support the reform process and to promote the shared commitment to the principles of democracy, respect for human rights and fundamental freedoms, and the rule of law. Our Eastern partners are at different stages along this path, and our role is to give practical support to that process of their political association and economic integration with the EU.

To take account of the specifics of the countries our policy allows for differentiation. One size does not fit all. We must help those who wish to push on with deeper reforms and a closer relationship with the EU. This is not unique to the east. Differentiation will apply also to the south.

It is important to recognise civil society's role in the east as well. The second summit of the Eastern Partnership highlighted that our partnership extends beyond governments, to links between peoples. To underline this dimension, Civil society and business forums have been set up within the Partnership. Furthermore, the EU has acknowledged the European choice of our Eastern partners. But we also underline that this choice goes hand in hand with our expectations for their commitment to progressing towards deep and sustainable democracy.

Ladies and gentlemen,

To conclude, there are perhaps two further lessons which can be drawn. The first of these concerns endgames. We know where we would like countries to end up. But our policies must allow the space for them to find their own path to this point.

Finally, ensure that your policy framework is dynamic not static, in a rapidly changing world it is hard to predict what will come.

I have sought to give you a brief overview of the European Union's enlargement and neighbourhood policies. This has been a momentous year for both policies and there are many challenges and expectations for the future. I look forward to our discussion.

www.europa.eu

26. 11. 2011

Stanovisko komisaře Š. Füleho po setkání s ministrem zahraničí Makedonie

Statement by Commissioner Füle following the meeting with the Minister of Foreign Affairs of the former Yugoslav Republic of Macedonia, Mr Nikola Poposki

I had a productive meeting with the Minister of Foreign Affairs of the former Yugoslav Republic of Macedonia, Mr Nikola Poposki, in which we discussed our future cooperation following the publication of the Progress Report.

The renewed Commission Recommendation to start accession negotiations recognises the work of the government. However further efforts are needed to address core challenges. We now look forward to working with the new government, which can bring new momentum. The core challenges concern freedom of expression in the media, reform of the judiciary, public administration reform and the fight against corruption. Dialogue between the political forces needs to be strengthened. As regards the economy, structural reforms need to continue to address high unemployment whilst maintaining macro-economic stability. Regarding the acquis, the country needs to address shortcomings in effectively implementing legislation.

I look forward to the government responding concretely to the findings of the Progress Report by adopting an Action Plan and revising the National Plan for the Adoption of the Acquis.

The Commission aims to deepen the cooperation on the above issues this autumn, notably through a High Level Accession Dialogue and an Economic Policy Conference.

Maintaining good neighbourly relations, including a negotiated and mutually acceptable solution to the name issue, under the auspices of the UN, remains essential. The Commission underlines the need for redoubling efforts to find a solution without further delay.

www.europa.eu

28. 10. 2011

Projev europoslance J. Zahradila v den 93. výročí vzniku samostatného československého státu

Vážení hosté,

hezké odpoledne a vše nejlepší ke státnímu svátku nás všech.

Letos to není kulaté výročí, tento rok končí jedničkou, ne osmičkou. Ale v našich novodobých dějinách lze najít i roky, končící jedničkou, které mají své místo a význam a mohou být inspirací pro úvahy nad českou státní ideou a smyslem naší státnosti.

Dovolte mi použít k dnešnímu zamyšlení jedno takové výročí. V roce 1931, před 80 lety, tragicky zahynul na chorvatském ostrově Lopud český dramatik, básník, politik a především vlastenec Viktor Dyk. Člověk, který byl neoddělitelně spjat se samostatným československým státem svým srdcem i duší. Člověk, o němž se dnes již mnoho nepíše - a kdyby se psalo, byl by možná odbyt pohrdlivou nálepkou "nacionalista", kterou lze dnes téměř kdykoliv nalepit na kohokoliv.

Dyk byl demokratickým oponentem dvou hlavních symbolů předválečného Československa - Masaryka a Beneše. To jistě nijak nesnižuje jejich velikost ani Dykův patriotismus. V roce 1929 napsal pozoruhodný článek "Touha po širší vlasti?". Dovolte z něj ocitovat jednu větu: "Mimořádným zajisté zjevem jest, že v republice naší tak krátce po znovudobytí samostatnosti setkáváme se s intelektuály, kteří hledají, co ztratili - širší vlast. Touto vlastí jeví se mlhavá příští Panevropa nebo SSSR."

Prorocká slova. Když z té věty vynecháme zmínku o SSSR, který naštěstí už neexistuje, mohla by být napsána klidně včera. Dyk vystihl intelektuální módu či touhu, dodnes u nás přítomnou - tedy názor, že český stát není schopen samostatné existence a musí žít jen coby přílepek nějakého většího celku. O SSSR jistě nikdo dnes už nesní, ale cosi jako "mlhavá Panevropa" se vznášá na obzoru jako podivný vztažný rámec naší současnosti a budoucnosti. Uvědomil jsem si to znovu letos v létě při četbě záplavy oslavných nekrologů po úmrtí Otty Habsburského. Jako by snad zemřel otec vlasti a ne člověk, který byl celým svým životem a dílem v protikladu k naší samostatné státní existenci. Mnozí mají tendenci idealizovat si minulost - tím lepší, čím vzdálenější. Proto si prosím připomeňme, jak vznikl náš novodobý stát - na rozvalinách nedemokratické a byrokratické rakousko-uherské nadnárodní říše, která se nedokázala vnitřně reformovat a proto zkolabovala.

Česká státnost má bohatou tradici a má co přinést i současné podobě spolupráce evropských národů. Ale vždy bychom měli vycházet z vlastní, prožitě historické zkušenosti, ne slepě přejímat cizí vzory. A pokud se Evropa vydá tou cestou, kterou jsme si na vlastní kůži měli možnost neúspěšně vyzkoušet - a takové náznaky jsou zde čím dál častější - pak máme nejen právo, ale i povinnost k tomu nemlčet. Přál bych si, aby se na tomto pohledu byli čeští politici schopni shodnout a prosazovat jej jako český národní zájem. A je třeba využít každé příležitosti, aby se to připomnělo jim i veřejnosti. 28. říjen je z takových příležitostí bezesporu tou nejvhodnější.

www.zahradil.cz

28. 10. 2011

Společné stanovisko eurokomisaře Š. Füleho a vysoké představitelky EU

C. Ashtonové k volbám v Tunisku

Joint statement by Catherine Ashton, High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy and Vice-President of the Commission, and Štefan Füle, Commissioner for Enlargement and European Neighbourhood Policy, on the Constituent Assembly Elections in the Republic of Tunisia

We have taken good note of the preliminary results of the elections announced by Mr. K. Jendoubi, Chairman of the Independent High Commission for the Elections.

We commend the candidates and parties that took part in the democratic process. We also congratulate the Ennahda party which obtained the highest percentage of votes. The EU looks forward to working closely with the new Constituent Assembly and the Tunisian authorities and institutions in responding to the Tunisian people's demands for democracy, freedom, social justice and dignity.

We thank the Election Observation Mission (EOM) led by Michael Gahler for its work and contribution to this process. We underline the words of Chief Observer Michael Gahler who said that the elections in Tunisia were an 'encouraging first step to democracy', and that they were generally well-conducted, underpinned by a strong political consensus, accompanied by extensive freedom of expression and organized in a transparent manner.

For the first time Tunisian citizens have had the opportunity to choose in a free and democratic manner their representatives and determine their own future. The newly elected Constituent Assembly will now have the key task of writing the new Constitution of the country. It will need to work in a spirit of consensus in order to build a new democratic State.

It is also important to recall the work of the transition authorities which have led Tunisia through a crucial and difficult period of its history, in particular the interim government led by Prime Minister Essebsi and the members of the High Authority for the Realisation of the Objectives of the Revolution and Political Reforms and of the Independent High Commission for the Elections (ISIE).

The EU remains fully committed to continue its political and financial support for the Tunisian society. In this regard the meeting of the Tunisia-EU Task Force last September showed Europe's strong support for Tunisia.

Finally, we regret the violent clashes that occurred after the announcement of the preliminary results of the elections and urge calm and restraint.

www.europa.eu

listopad

8. 11. 2011

Projev komisaře Š. Füleho v rámci akce Friends of Bosnia and Herzegovina

Dear friends of Bosnia and Herzegovina, dear Bosnian friends.

Let me start by thanking Ms Bozkurt for organising this event and inviting me to speak to you about EU-Bosnia and Herzegovina relations and to remind each other where are the challenges and what

needs to be done. Rules of the game are there and there is clarity in what is needed. What we need is the political will.

The timing could not be better.

First – the Foreign Affairs Councils in March and in October adopted important conclusions on Bosnia and Herzegovina, so the framework for the way forward has been established. Both of these Councils demonstrate the European Union's commitment to Bosnia and Herzegovina's European perspective.

Second – In June, the Structured Dialogue on justice was successfully launched. Its second round will take place on 10 and 11 November. This dialogue is another demonstration of our desire to support the reform agenda in Bosnia and Herzegovina. It is a valuable tool that will bear fruit in the coming months. From my perspective it is important that it has introduced not only the agenda but also instruments for the process in BiH.

Third – As of September, we have an integrated EU presence on the ground – Ambassador Sorensen is the Head of EU Delegation and European Union Special Representative at the same time. We can already see the benefits of one clear mandate with one sole focus: to assist you in following your European aspiration.

And - as you are all aware, the European Commission recently adopted its 2011 Enlargement Package.

Let me now concentrate on the enlargement package. It had two main messages: that our enlargement policy is **credible** and that it has a **transformative power**.

It is **credible** because we monitor the demanding criteria and conditions, and their implementation. Thanks to this, candidate countries achieve a higher level of readiness to join, which benefits both them and the European Union.

Our policy is **credible** because when countries deliver on their reforms, the EU delivers on its commitments once the conditions are met. Croatia's progress is the best example of this.

For the candidate and potential candidate countries our policy facilitates a profound **transformation**.

- A **transformation** to a stable, pluralistic democracy which upholds and reinforces the rule of law.
- A **transformation** to a functioning market economy and the prospect of long term prosperity.
- A **transformation** to a modern society, which fully embraces the values at the heart of the European Union.

In the Enlargement Package, there was another message too; less explicit, but very obvious when you look at our Strategy Paper and the package as a whole. This message is: **Where there is a lack of credibility because the conditions are not being met it is due to a lack of political will.**

As a result:

- there is no progress,
- there is no prospect of advancement and
- there is no real political and economic reform.

Let me stop here. Friends are supposed to be honest with each other. As a friend of Bosnia and Herzegovina, I will be frank with you: We all have to work hard as partners to make sure that the country does not fall behind the rest of the region.

Our report on Bosnia and Herzegovina is very clear about the facts. Political and institutional deadlock has continued. Bosnia and Herzegovina does not have a state level government. The reform agenda, aimed at bringing the country closer to the EU, did not move forward.

Now it is high time to form a new state-level government to facilitate the reform process.

We all know what is needed, and what has been done so far.

Let us now consider where we need to go from here – until the end of this year and beyond.

I would like to begin by making two remarks–

One - it is not clear if Bosnia and Herzegovina will be able to create a state level government by the end of this year, or, if it will decide to implement the European reforms. There is a possibility both will move forward. Please use it. But let me make it clear: do not use the non-existence of the government on the state level for not pushing for the reforms.

Two - Member States may decide in December for the Stabilisation and Association Agreement to come into force, which would be very welcome. However, if there are no developments on the above points, Bosnia and Herzegovina would be immediately in breach of any Stabilisation and Association Agreement. Please think about this carefully.

Let me now turn to what we are offering at different levels. There are two new things:

1) Straight after the Structured Dialogue this week, we are launching on the 14 and 15 November High-Level Coordination Meetings on the Instrument of Pre-Accession Assistance (IPA) for 2012, and multi-beneficiary meetings in order to pre-empt the problems experienced this year, which nearly lost Bosnia and Herzegovina 100 million €. Right afterwards, there will be a meeting to start the Programming exercise for IPA 2012-2013. This experience with the IPA was important lesson and we would like to help you to create a mechanism to avoid such thing to happen in the future.

2) We are using the experience gathered with the Structured Dialogue to reinforce the already existing subcommittees of Stabilisation and Association Process.

On 15 November, there will be subcommittee meetings on energy and on transport. The day after, the Commission will have meetings with the stakeholders of the TRANSCO electricity company to help solve problems there. That same afternoon, there will be high-level talks on the important transport link Corridor V.c. We are thinking of using the IPA 2012 funds for corridor V.c. design, as building of this corridor will mean not only an investment, but also direct employment. And it is not only DG Enlargement and my portfolio but more and more also other colleagues from the European Commission who are getting involved.

But for all we do, we can only help Bosnia and Herzegovina to help itself. Within the country there needs to be a European Consensus.

- A consensus to work together
- A consensus which goes above entity and party politics,
- A consensus to improve the lives of your citizens and to provide them and their children with a better future.

Political representatives have demonstrated that when there is a will, there is a way. Difficult reforms were agreed upon, which lead to visa free travel in the Schengen area for the citizens of Bosnia and Herzegovina.

Recently, there have been some **positive developments** on some requirements: the State Aid Law was adopted by the Council of Ministers. A Joint Interim Committee of the Bosnia and Herzegovina

Parliamentary Assembly for implementation of the Sejdic-Finci ruling was established. Bosnia and Herzegovina now needs to build on these developments.

- As parliamentarians, it is your task to do that. You have a vital role to play in developing a shared vision for the future of the country, in the work which you carry out inside your parliaments, but also in reaching out to your citizens. It is important to explain the benefits of European integration, and more importantly what needs to be done to deliver on the EU aspirations.

Dear friends !

This ceremony today in the European Parliament and the new impetus given by the Commission is a manifestation of our commitment. It shows that friends are there when they are needed to face challenges together.

We should use our time here together to take the necessary steps to moving Bosnia and Herzegovina into the European era.

Thank you for your attention.

www.europa.eu

9. 11. 2011

Projev komisaře Š. Füleho na konferenci na téma Východní partnerství

Ladies and Gentlemen, Distinguished guests,

It is a pleasure to be able to address you here today.

I would like to thank the Polish presidency and the Committee of the Regions for organising this conference. This event is timely coming as it does just one month after the Warsaw Eastern Partnership Summit.

More than that, it is also an opportunity to take up some of the lessons from the Polish experience of re-forming regional government following their ambitious reforms in the 1990s. [As you have probably heard this morning] it was not always an easy process but it was a worthwhile one.

Let me start today by setting the context in which our discussions take place: the Eastern Partnership after the Warsaw Summit. I will then look more specifically at the role of regional and local government.

Building on the objectives set out in the Communication 'A new response to a changing Neighbourhood', the Summit consolidated the EaP:

It gave clear guidelines for its future implementation;

It made an important step towards genuine joint ownership of the process;

It emphasised that conditionality and the “more for more” principle will be applied more systematically to EaP activities.

One message from the Summit came out particularly loud and clear: economic reforms are not sustainable without political reforms. Hence, in parallel with economic integration, we have to maintain our strong focus on democracy, human rights and the rule of law.

It follows that civil society should be even more involved in our activities and the Summit committed itself to strengthening the EaP Civil Society Forum's role in dialogue and cooperation.

The Summit welcomed the ongoing focus on the role of parliaments with the establishment of the Euronest Parliamentary Assembly.

It also highlighted the crucial importance of local and regional government:

- You are an important link between central administration and citizens.
- You represent local communities and have an unrivalled knowledge of the challenges they face and the specific context they work in.
- You are a leading actor in promoting regional and local development to the economic and social benefit of your populations.

Within the European Union we have always emphasised the importance of involving local and regional authorities in shaping our policies. We apply the same approach to our relations with Eastern partners. The initiative of the Committee of the Regions in this regard is especially welcome.

Mr Chairman,

The Warsaw Summit Joint Declaration welcomed the launch of the Conference of the Regional and Local Authorities of the Eastern Partnership (CORLEAP), held under the auspices of the Committee of the Regions.

The Joint Declaration also called upon the Committee of the Regions to work with local and regional authorities to establish a permanent institutional framework of cooperation.

Such a framework should not be a bureaucratic device. Rather it should allow for a real flow and exchange of information between local and regional government, learning from each others successes and, dare I say it, occasional failures.

Of course, we already discuss regional development aspects of our initiative within the EaP thematic Platform on Democracy, Good Governance and Stability. The Committee of the Regions is a permanent participant to this forum. We must explore how best to use the potential of CORLEAP within the context of these activities.

I wish to focus briefly now on two closely-linked areas in which I consider that local and regional government has a particularly important role to play: promoting regional development, and supporting cross-border cooperation.

Firstly, the essential role which local and regional government plays in promoting regional development. To support this, the Commission is currently developing, in close cooperation with Partners' authorities, Pilot Regional Development Programmes, with an overall budget of 70 million euros for 2012-13 to cover the Eastern Partnership region. The Commission is also establishing a European Neighbourhood Programme for Agriculture and Rural Development (ENPARD).

These programmes will promote regional and rural development and social cohesion within Partner countries and help them to reduce socio-economic disparities existing between a given partner country regions. While the funds currently available will not be sufficient to finance the development of infrastructure, much can be done to support other drivers of growth (regional development planning, human resources training and administrative capacity building, innovation and access to capital) in an integrated manner, to increase productivity and employment.

They are also based on the experience of the EU cohesion and agricultural policies. Local and regional authorities will therefore learn, on the job, the skills, procedures and capacity needed to implement EU funds.

Such support for socio-economic development at the local and regional level has the potential to underpin significant improvements in cross-border cooperation and contact.

The history of the region is complex. National borders have on occasion separated communities, severed economic ties or acted as a barrier to reaching out to and understanding neighbours.

The European Union's cross border programmes are intended to establish or re-establish ties, again based on the experience from within the European Union.

Six of our Cross-Border Cooperation (CBC) programmes focus on the regions bordering the EU and our Eastern partners, or between our partners.

The general goal of these programmes is to support the socio-economic development of local communities. But they aim also at facilitating contact between people and the exchange of ideas across borders.

Overall, we are launching calls for proposals for the amount of more than EUR 400 million for the period 2007-13. So far, the response to these calls for proposals has been excellent. We have received hundreds of applications. The first funds have already started to flow to the beneficiaries, bringing real benefits on the ground.

In response to this success, we are preparing to expand our programmes targeted at regional and local authorities in our Partner countries.

Of course, the mobility of people is another important element in facilitating these cross-border exchanges. We already have mobility partnerships in place with Moldova and Georgia, and have just signed one with Armenia. Visa facilitation and readmission agreements are in place with Ukraine, Moldova and Georgia. They will hopefully soon start with other partners as well. Action plans for full visa liberalisation are being implemented with Ukraine and Moldova.

At the local level, we also have the local border traffic regulation. This brings benefits to local communities on both sides of the EU border.

Mr Chairman,

The EU interest in cooperating with partner countries at the local and regional level is constantly growing. The expertise of regional and local authorities, through the CORLEAP, has the potential to bring strong added value to the Eastern Partnership.

Let me conclude by reiterating the important role of local and regional government in promoting socio-economic development, and the significant and practical role that support for such development can play in facilitating cross-border cooperation, including the increased flow of people and ideas across borders.

The review of the European Neighbourhood Policy emphasised that there are no limits to partners' European ambitions. Strong, efficient local and regional government is a key instrument in helping to fulfil these aspirations.

www.europa.eu

9. 11. 2011

Prohlášení eurokomisaře Š. Füleho po setkání s tureckým ministrem pro EU

Statement by Commissioner Stefan Füle following his meeting with Egemen Bağış Turkish Minister for EU Affairs and Chief Negotiator

The Commissioner for Enlargement and European Neighbourhood Policy Štefan Füle has met with the Turkish Minister for EU Affairs and Chief Negotiator Egemen Bağış on Wednesday in Brussels. It was their first bilateral meeting after the European Commission had published the Progress Report 2011 on Turkey.

Commissioner Füle and Minister Bağış agreed that defining a positive agenda as set out in the Progress Report is the way forward to provide new momentum to EU-Turkey relations. They also concurred that this positive agenda is not to replace, but to complement the accession process. Mr Füle repeated that Turkey continues to be a key country for the EU and that the accession process remains the most effective tool to frame the relations of the European Union with Turkey.

In the talks with Minister Bağış, the Commissioner highlighted various elements of the positive agenda such as intensified dialogue and cooperation on political reforms, alignment with the EU acquis under negotiation chapters, visa, mobility and migration, as well as addressing important trade issues which should be discussed in more detail during the upcoming visit of himself and the Commissioner for Trade, Karel De Gucht, to Istanbul on 17 and 18 November. Both partners agreed that with political support of the Council of Ministers and the European Parliament work should start to put the positive agenda into practice.

During the meeting, Commissioner Füle expressed his condolences to the people of Turkey following the earthquake that struck the Van province in Southeast Turkey, and expressed hope that the support from the European Union, including the supply of some 1,200 temporary housing units able to accommodate 6,000 persons, would contribute to offer relief. Minister Bağış thanked the European Commission for the swift response and solidarity.

As regards the constitutional reform in Turkey, Commissioner Füle praised the ongoing efforts to ensure an inclusive, participative process and encouraged its continuation.

In the course of the meeting, the Commissioner raised with Minister Bağış the concerns of the European Union about the recent tensions in relations between Turkey and Cyprus. As regards the talks on a comprehensive settlement for Cyprus, both parties welcomed the encouraging progress the Secretary-General of the United Nations reported during the recent meeting in New York of 30 and 31 October. Commissioner Füle also referred to the recent arrests of Turkish intellectuals, noting that both the Turkish anti-terror legislation and its interpretation raise concerns in the European Union. Minister Bağış explained the Turkish position on this matter. Commissioner Füle also stressed that the EU stands side by side with Turkey in its resolve to fight against terrorism, including acts perpetrated by the PKK, and that the EU remains committed to strengthen its cooperation with Turkey on this issue.

www.europa.eu

14. 11. 2011

Názor europoslance H. Fajmona: Držme se koruny a vyrovnejme rozpočet

Dluhová krize Západu se prohlubuje a bude ještě hůře. Veřejné dluhy, které státy Západu nashromáždily za posledních zhruba dvacet až třicet let, přesáhly všechny myslitelné meze. I Keynesovi dnes musejí vstávat vlasy hrůzou na hlavě. Dnešní dluhy západních států přesahují v absolutních i relativních číslech dluhy vzniklé první i druhou světovou válkou. Tyto gigantické veřejné dluhy přitom byly nashromážděny v době relativního klidu a prosperity. Naprosto dominantní roli v jejich akumulaci přitom má v rámci Západu a především v rámci Evropské unie politika budování

takzvaného státu blahobytu. Ve Spojených státech se tato politika uplatňovala o něco méně, ale o to více se na dluh vedly války v Iráku a v Afghánistánu.

Zde je jádro dnešních problémů. Západní společnosti si zkrátka žily dvacet let nad poměry. Někdo více (Řecko, Irsko, Portugalsko, Japonsko) a někdo méně (Česko, Estonsko, Finsko), ale všechny tyto státy spotřebovávaly více, než činily jejich příjmy a tyto nadměrné výdaje byly financovány vydáváním dluhopisů na finančním trhu. Nyní nastává čas začít dluhy splácet. Zachránit se dalšími dluhy už není možné. Půjčovat si dále je drahé a samo splácení již nashromážděných dluhů a úroků z nich je nad síly mnoha států – příkladem budiž Maďarsko, Lotyšsko, Island, Řecko, Portugalsko, Irsko a další ještě nejspíše přibudou – viz současná situace v Itálii a ve Španělsku.

Krachem k poučení

Problém eurozóny spočívá v tom, že se snaží vyřešit veřejné dluhy vzniklé na národní úrovni jejich přenesením na úroveň evropskou. Je otázkou, proč to EU (eurozóna) činí, když za tyto dluhy nenese žádnou odpovědnost. Evropská unie byla vždy koncipována jako unie hospodařící s vyrovnaným evropským rozpočtem a ctící princip, že za národní dluhy si každý stát ručí sám a od partnerů z EU nemá nic čekat. Takto je to dokonce napsáno v Lisabonské smlouvě. Realita je ale úplně jiná. Proč tomu tak je a proč se nad tím nikdo nepozastavuje, je nejzáhadnější otázkou dnešní doby.

Současná dluhová krize je na úrovni stávající eurozóny neřešitelná. Dluhová krize musí být vyřešena na té úrovni, kde vznikla, tedy na úrovni států. Ty, které jsou předlužené a neochotné se reformovat, musejí zkrachovat. Jen tak se voliči v těchto státech poučí ze svých chyb. Ano, čtete dobře. Nejen politici, ale také voliči dělají chyby. A ta jejich spočívá v tom, že hlasovali pro politiky, kteří rozhazovali více, než si jejich hospodářství mohla dovolit. Bez tohoto poznání a bez ochoty žít za tolik, kolik si vydělám, se žádný stát z dluhové krize nedostane a žádný evropský fond nebude nikdy dost velký na to, aby tomu zabránil.

Na dobré cestě

Pro nás Čechy je důležité to, že máme vlastní měnu českou korunu a že je to měna důvěryhodná a dobře spravovaná. Důležité je i to, že náš veřejný dluh je poměrně malý, asi 40 procent HDP oproti 85 procentům v eurozóně. Tento dluh je naším dluhem, který se má řešit a také splácet na národní úrovni. Nemusíme zachraňovat Řecko a ani další státy eurozóny. Stačí, že se podílíme na záchranách krachujících států v rámci Mezinárodního měnového fondu. Jsme ale odpovědní za své vlastní dluhy a musíme této odpovědnosti dostát. Proto je nutné zastavit další zadlužování a postupně začít opět hospodařit s vyrovnanými rozpočty. Čím dříve toho dosáhneme, tím menší celkový dluh budeme muset splácet. Zvyšující se rating České republiky a důvěra finančních trhů v korunu ukazují, že jsme na dobré cestě. Cesta k vyrovnanému rozpočtu bude ale i tak trvat u nás nejméně pět let a splacení stávajícího českého dluhu potrvá ještě nejméně dvacet let.

Odstavit zelené šílenství

Prioritou politiky v Evropě i na celém Západě se musí stát obnova hospodářského růstu. Bez něj se z dluhů dostat nemůžeme. Německá kancléřka Angela Merkelová řekla, že cesta z dluhové krize Evropské unie potrvá nejméně deset let. Mám obavu, že může mít pravdu.

Určitá naděje na rychlejší cestu ale určitě existuje. Její podstatou je radikální přehodnocení celé škály současných evropských i národních politik včetně některých takzvaných posvátných krav. První z nich je boj s globálním oteplováním, který zásadním způsobem ničí evropskou konkurenceschopnost. Celá tato politika musí být opuštěna stejně jako nesmyslné dotování takzvaných obnovitelných zdrojů energie. Pokud se zbavíme tohoto zeleného šílenství, tak se Evropa bude moci vrátit k hospodářskému růstu na úrovni pět až šest procent, který jsme zde měli naposledy v sedmdesátých letech. S takovým růstem se budeme moci s veřejnými dluhy v dohledné době vypořádat. Pokud tak neučiníme, čeká nás stagnace. Ta by v kombinaci s existujícími dluhy a s prudce stárnoucí západní populací nemohla vést nikam jinam než k úplnému bankrotu celé západní civilizace.

14. 11. 2011

Vystoupení europoslance M. Cabrnocha na plénu EP ve Štrasburku

Vzájemné uznávání odborných kvalifikací je nezbytnou podmínkou pro skutečně volný pohyb zaměstnanců v rámci Evropské unie.

Je podmínkou uplatnění kvalifikovaných pracovníků na trhu práce v dalších členských zemích, přispívá ke zvyšování zaměstnanosti, k mobilitě pracovníků i k uspokojení potřeb zaměstnavatelů pokud se týká nalezení kvalifikovaných pracovníků. Uznávání kvalifikací tak přispívá ke konkurenceschopnosti Evropy.

Stávající legislativa, která vzájemné uznávání odborných kvalifikací upravuje, vyžaduje změnu. Změna musí směřovat ke zjednodušení. Je třeba zjednodušit administrativu při ověřování odborné kvalifikace, dosáhnou zrychlení celého procesu a také snížit počet regulovaných profesí (kterých je dnes více jak 800).

Jedním z diskutovaných témat je profesní průkaz. Jedná se v podstatě o databázi. Na prvním místě o databázi osob, které dosáhly určité profesní kvalifikace. Tato databáze musí zůstat dobrovolná pro občany a závazná pro veřejnou správu a může být organizována na národní úrovni s podmínkou mezistátní interoperability. Druhým aspektem je databáze osob, kterým byl výkon povolání zakázán. Taková databáze musí být povinná pro všechny a měla by být řízena na jednotné evropské úrovni.

Závěrem zdůrazňuji, že Evropská Unie nemá v oblasti uznávání odborné kvalifikace žádné rozhodovací kompetence. EU pouze doporučuje řešení členským zemím. Proto vytváříme infrastrukturu, s pomocí které mohou jednotlivé členské země navzájem rychleji a snadněji uznávat odbornou kvalifikaci pracovníků.

www.ods.cz

16. 11. 2011

Vystoupení europoslance O. Vlasáka na jednání Evropského parlamentu

Vysvětlení hlasování k diskutované směrnici o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru

Diskutovaná směrnice o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru nově sjednocuje stávající legislativu do jednoho právního aktu, který zaznamenává oproti stávající úpravě velké množství zásadních změn. Ty se týkají zejména financování a zpoplatnění infrastruktury, nediskriminačních a transparentních podmínek pro soutěž na železničním trhu a dozoru nad železničním trhem.

Přestože jsem postoj Evropského parlamentu podpořil, protože jej považuji za křehký kompromis, jsem přesvědčen, že navrhované uplatnění principů internalizace externích nákladů povede k zbytečnému zvyšování regulační zátěže. Jsem také obezřetný, pokud jde o návrhy na vymezení rozsahu pravomocí Komise a rozsáhlý přesun pravomocí týkajících se regulace a dohledu nad hospodářskou soutěží v železničním odvětví pod jeden regulační úřad. V tomto ohledu by si návrh zasloužil výrazné zpřesnění.

www.ods.cz

16. 11. 2011

Projev europoslance O. Vlasáka na jednání Evropského parlamentu

Oldřich Vlasák: Rámcový program Evropského společenství pro atomovou energii pro výzkum a odbornou přípravu v oblasti jaderné energie

Vážená paní předsedající,

dovolte mi, abych nejprve ocenil zprávu mého kolegy Březiny. Prodloužení 7. rámcového programu pro jadernou energii je logickým krokem. Jde o zajištění kompatibility se stávajícím finančním výhledem platným do roku 2013.

Všichni zde víme, že kompromisní návrh, který osobně podporuji a který obsahuje spoustu zlepšení v oblasti jaderné bezpečnosti, se v Radě tvořil velmi ztěžka a zdlouhavě. Oceňuji mnoho vylepšení v oblasti zjednodušení programu včetně snížení administrativní zátěže. Zásadní připomínky týkající se především bezpečnostních aspektů měly zejména Rakousko a Lucembursko, které dohodu dlouho blokovaly a jednání byla na mrtvém místě. Dokonce i kompromisní návrh maďarského předsednictví tyto státy tehdy považovaly za málo vstřícný k jejich požadavkům. Nyní je však důležité, aby byl legislativní návrh co nejrychleji přijat, nejpozději však do konce roku 2011, aby mohl program pokračovat od roku 2012. Evropský parlament by proto neměl složitě přešlapovat na místě, vnášet do expertní problematiky politiku, a měl by text bez emocí schválit.

www.ods.cz

16. 11. 2011

Europoslanec J. Zahradil: Ideologie převládá nad ekonomikou

Vystoupení předsedy skupiny Evropských konzervativců a reformistů na plenárním zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku.

Všichni jste tu říkali, že je do budoucna zapotřebí více centralizace a více daňové a politické unie v rámci eurozóny. Takže to zamýšlené směřování je jasné: namísto snížení počtu členů eurozóny, které by přineslo ozdravení a posílení jednotné měny, nabízíte další a významný přesun pravomocí na instituce Evropské unie. Bohužel musím říci, že ideologie opět jednou převládla nad ekonomikou.

Lidé v mé části Evropy žili v systému, který také dlouho upřednostňoval ideologii před ekonomikou. A neskončilo to dobře.

Snažíte se v eurozóně zavést daňovou disciplínu, ale děláte to nikoli politickými a demokratickými prostředky, nýbrž prostřednictvím jakéhosi daňového diktátu, který by byl řízený z Bruselu, z Frankfurtu, z Berlína a z Paříže. Daleko více to ale připomíná Vídeňský kongres, než Evropskou unii. A žádná taková "komunitární metoda" nás nezachrání, protože tato federalistická ideologie je pouze iluzí, je to kouřová clona, která zakrývá realitu a která podkopává to málo, co zbylo z důvěry občanů v Evropskou unii.

Pokud jde o změny smluv, chtěl bych vám připomenout, že jakákoli jejich změna vyžaduje jednomyslné schválení všech dvaceti sedmi členskými státy, nikoli pouze sedmnácti zemí eurozóny. Protože Evropská unie má dvacet sedm členů, včetně mé země nebo Spojeného království, jakkoli se vám to

nelíbí. A jakmile se smlouvy jednou otevřou, můžete očekávat, že země stojící mimo eurozónu začnou vyjednávat a nedají svůj souhlas automaticky, nebudou se chtít stát součástí dluhové unie.

Problematika eurozóny ovlivňuje nás všechny. Vy chcete více centralizace, my ne. Já se nebojím dvourychlostní nebo vícerychlostní Evropy. Mířit špatným směrem je vaše volba, nenuťte ale ostatní, aby vás následovali.

www.ods.cz

17. 11. 2011

Projev eurokomisaře Š. Füleho v Istanbulu

Eurokomisař Š. Füle hovořil konferenci TUSKON/EPC Conference: " Turkey- EU: Common Interests Revisited"

Dear hosts, dear ministers, distinguished guests.

Let me first of all thank our hosts for organising today's event.

Looking around this well-filled room, I conclude that discussing our common interests still matters to many in Turkey and Europe. And there is a good reason for this; the fundamentals between Turkey and the European Union are very solid.

We are already closely linked by trade and investments, by contacts between peoples, and by fifty years of association and now accession negotiations. Let me just give some examples:

Some 46% of Turkey's trade is with the EU. We are so integrated in a number of sectors such as automotives, aviation, textiles or electronic goods, that it is irrelevant to distinguish between European and Turkish products.

Moreover, nearly 80% of foreign direct investments in Turkey come from the EU, including a significant part of technology transfer.

But also in education our ties are strong; close to 40.000 Turkish students, youngsters or academics participate each year in the education and research programmes of the European Union. Equally, every year 4.000 students from Europe follow their Erasmus year in Turkish universities.

So, there are many reasons for us to discuss our common interests, and how they can be shaped to provide for a common future. And I have some ideas to share with you on this.

However, before doing so, I wanted to briefly comment on a number of major developments that are of importance to all of us.

Let me start with the launch of the work on the constitutional reform and the way this process has been brought forward so far.

Turkey has a truly historic opportunity; the opportunity to upgrade the Constitution to the standards of a modern democracy. To shape a framework that will protect all citizens of Turkey and guarantee their freedoms, whatever their ethnicity, creed, beliefs and lifestyles. Or, as Prime Minister Erdogan has recently said, the new constitution should bring 'the individual, the citizen and freedoms to the forefront'.

Tragic events in Turkey of very different natures in the last few weeks have highlighted the need for a new foundation on which to build a Turkey for the 21 st Century.

Recent vicious terrorist attacks and the deteriorating situation in the South-East underline the tensions that still exist there.

Yet at the same time, the horrible earthquakes have demonstrated a great solidarity among the Turkish population. Let me express – once again – my profound sympathy with the people and government of Turkey and convey to the families of the victims and those injured, my expression of deep solidarity.

In fact, throughout the EU there was an outpour of solidarity, as many efforts were made to quickly provide early emergency assistance to the Turkey and to the victims.

As my friend Egemen Bağış has said, if solidarity would be one of the negotiation chapters in Turkey's EU accession process, it would already be closed!

This great strength in adversity convinces me that Turkey can overcome divisions in politics and more importantly in society.

This requires the building of consensus through a democratic, participatory process with the broadest possible consultation.

Here, I welcome the progress made, with work having now started in earnest, based on a constructive collaboration among the four main political parties represented in the Grand National Assembly. I have the feeling all are aware of the historic opportunity that is presented, and of the responsibility to make good use of it.

But this is not a process for politicians alone. Far from it.

Contributions from NGOs and think-tanks have already come in. And I appreciate the business community's active involvement in further democratisation and consolidation of the rule of law. Every voice in favour of reform is welcome. A well functioning, democratic and open society based on confidence in its institutions benefits not just business, but Turkey as a whole.

Ladies and gentlemen,

Work on the new constitution is important. However, there are other important matters which Turkey should address to work towards a better future. The European Commission's recent enlargement package identified some of these:

the right to freedom of expression in practice

a solution, at last, of the Kurdish issue and the dangerous situation prevailing in the Southeast of the country

Allow me to dwell on the issue of freedom of expression. This is not only a basic fundamental freedom, a central feature in a modern democracy. It is also a vital requirement for any society facing significant reform challenges. This is precisely when ideas and dialogue are so badly needed, without taboos, through all possible channels and media support.

In this context, the rules that the society produces, while certainly setting certain limits, must be designed to protect and expand this right. We all know, dear friends, that there is always and everywhere room for progress in this respect, including here in Turkey. Recent developments have been a matter of concern for us and probably also for most of you.

I am therefore pleased with the announced agreement two days ago by Prime Minister Erdogan and the Secretary-General of the Council of Europe, Mr Jagland, that as of January next year the ministry of Justice and the Council of Europe will work together to improve the situation in the field of freedom of expression and freedom of media. I note with satisfaction the foreseen amendments to the Anti-Terrorism and Penal Code, legislation which – as we have underlined at many occasions - at present does not sufficiently guarantee freedom of expression. Equally, I commend the intention to organise

awareness raising activities for prosecutors and judges on the case-law of the European Court of Human Rights, to avoid a restrictive interpretation of the right to freedom of expression and of media.

The Commission will gladly contribute, as foreseen, to the implementation of these activities, notably through the financing instrument for pre-accession. I look forward to discussing these matters further with Minister Ergin at our next meeting in two weeks time.

Now, ladies and gentlemen,

Let me return to the main course of the dinner; to the common interests I raised at the start of my speech. To further solidifying the fundamentals of EU-Turkey relations.

We are all aware that the EU and Turkey are in a delicate phase in their relations.

The pace of the accession process is disappointing with no chapter opened since June 2010. Frustrations are building as Turkey considers that the European Union blocks the negotiations unfairly, while the European Union demands the full implementation of the Additional Protocol to all 27 Member States, including the Republic of Cyprus, and expects more and faster reforms in Turkey to address urgent issues under fundamental rights and freedoms.

Should we allow these frustrations to set the agenda for our relations? The answer must be No. The reason is clear: we both have too many common interests, for now and for the future.

For this reason I proposed in the 2011 Enlargement package a renewed positive agenda for EU-Turkey relations.

This agenda will build on the achievements of the accession process and our joint interest, and give a new momentum to our relations.

This means renewed efforts in a number of key areas, including the support to political reforms in Turkey, the continued alignment of Turkey's legislation with the EU *acquis*, addressing important trade issues, a closer cooperation on visa and migration and a closer dialogue on foreign policy, energy and the fight against terrorism.

The "positive agenda" provides a realistic and feasible way to inject new life into EU-Turkey relations in general, and into the accession process in particular.

Ladies and gentlemen, let us avoid any misunderstandings: the positive agenda is a complement to, not a replacement for the accession process.

The first reactions of our Member States and Turkey are generally encouraging.

To be a success, the positive agenda must bring real benefits to both sides. It must also reinforce the strong fundamentals of EU-Turkey relations. I would like to give three examples of where the positive agenda could produce these benefits.

First, we want to convince Member States to put short-term measures into practice to improve visa issuance to Turkish applicants. I am aware of the impatience of the Turkish business community on further progress on visa issues. Measures include the harmonisation of supporting documents (which has been done recently); visa fee exemptions; multiple entry visas with a long period of validity and perhaps even consular coverage.

Second, we aim to take a good look at the Customs Union, and see how we can take concrete steps to have a more effective functioning Customs Union. We need to ensure the Customs Union can remain a key part of our strong fundamentals by addressing in parallel both the current trade irritants (including a more effective way we settle any disputes) as well as Turkey's concerns regarding the Free Trade Agreements which the EU concludes with third countries. Both Karel de Gucht and I are convinced that we need and can make progress here.

We are also keen to explore new avenues to make full use of the EU's and Turkey's joint economic potential. This is why the Commission is also interested in exploring how we can "modernize" the Customs Union to include public procurement and perhaps other areas. This joint visit by Commissioner De Gucht and myself is proof of the importance which the European Commission attaches to this matter.

Thirdly, we want to strengthen our cooperation in combating terrorism.

This is not an empty slogan: in the European Union too we have suffered immensely from terrorism. The menace of terrorism is the same all over the world. It is a threat to democracy wherever it occurs, and has the same face no matter whether it appears in Germany, Belgium or the Czech Republic. The PKK is on the EU list of terrorist organisations. The EU strongly condemns terrorist acts and understands Turkey's concerns about the need to fight terrorism.

We have made a number of concrete offers to increase our cooperation to fight terrorism, but also expect Turkey to make steps to intensify cooperation with the European Union. For instance, a proper law on the protection of personal data would open the door to an effective cooperation with Europol, the European Union's police cooperation, and Eurojust which promotes coordination between judiciaries.

Ladies and gentlemen,

This is the essence of the positive agenda, an agenda to bring the European Union and Turkey ever closer. An agenda to support the Turkish reform process, to expand the freedoms of Turkish citizens and to enhance their living standards. An agenda to shape our common future.

Thank you for your attention.

www.europa.eu

17. 11. 2011

Stanovisko eurokomisaře Š. Füleho k Albánii

Statement of Commissioner Štefan Füle on the political agreement in Albania

I welcome the adoption today by the Albanian Parliament, with cross-party consensus, of the decision to establish a parliamentary committee on electoral reform and of two laws requiring a reinforced three fifths majority vote. I would also like to welcome the decision by the Conference of Chairpersons, taken on Monday 14 November, to establish a Parliamentary working group on reform of its rules of procedure, and a calendar for the review and adoption of the three fifths majority laws.

These developments, together with the resumption of full parliamentary work in September, constitute decisive steps towards the normalisation of political relations in the country and are expected to mark the end of the political stalemate. These are important elements of Albania's renewed efforts to move ahead on key reforms and to fulfill the twelve key priorities set out in the 2010 Commission Opinion on the country's EU membership application.

I strongly encourage the ruling majority and opposition to build on these positive developments, fully restoring and sustaining a constructive political dialogue, to allow the proper functioning of key democratic institutions, notably the parliament, and to achieve consensual electoral reform results in line with OSCE-ODIHR and Venice Commission recommendations.

All of this should result in the creation of a new momentum for EU integration reforms in Albania, and in particular for the implementation of the twelve key priorities of the Commission's Opinion.

The European Commission stands ready to continue its support and cooperation efforts with a view to Albania's EU membership objective.

europa.eu

17. 11. 2011

Rozhovor europoslance J. Březiny na Rádiu Česko o využití jádra v energetice

Rozhovor s europoslancem Janem Březinou (KDU/ČSL) na Rádiu Česko Svět o desáté.

V Evropském parlamentu se tento týden hraje o budoucnost výzkumu využití jádra v energetice. Ale také v dalších oborech.

Poslanci mají na stole rozhodnutí o evropském programu společenství Euroatom, který umožní další podporu výzkumných projektů. Utrácení peněz na atomové bádání se nelíbí hlavně zeleným a rakouským poslancům. Parlament má nicméně v tomto případě pouze konzultační úlohu. Postoje poslaneckých skupin ale naznačují, kudy se bude využití jádra v Evropě ubírat. Dodává ze Štrasburku náš zpravodaj Pavel Novák.

Pavel NOVÁK, redaktor

Energie z jádra se chtějí nadobro vzdát Německo, Belgie nebo Itálie. Prosím, teď se tu ale v Evropském parlamentu svádí bitva o peníze i na výzkum atomu, tedy například také na technologie likvidace vysloužilých jaderných zařízení, upozorňuje poslanec Jan Březina z frakce Evropských lidovců.

Jan BŘEZINA, europoslanec z frakce Evropských lidovců

Výzkum se týká veškerého použití jaderné energie, ať už jako zdroje výroby elektrické energie, nebo rozsáhlého použití v medicíně, v testech různých záležitostí, základního výzkumu v těchto věcech i aplikovaného výzkumu.

Pavel NOVÁK, redaktor

Když se země chtějí odvrátit od jaderné energetiky pod dojmem událostí v japonské Fukušimě, proč ne? Výzkum atomových technologií by to ale podle Březiny ohrozit nemělo. Jsou v něm velké peníze. Asi 2,5 miliardy eur.

Jan BŘEZINA, europoslanec z frakce Evropských lidovců

Jedná se o to, aby prostě ty práce plynule běžely. Aby například britský reaktor fúzní JET mohl pokračovat, protože má peníze vlastně do konce tohoto roku. Je nutno zdůraznit i to, že naše vědecká pracoviště mají z této výzkumné záležitosti prospěch, protože ať už jsou to naše laboratoře v Řeži nebo jiná výzkumná zařízení Akademie věd, například profúzi, tak se účastní tady těchto programů.

Pavel NOVÁK, redaktor

Část europoslanců se ale snaží financování některých výzkumů zastavit. Proti výzkumu se staví například frakce evropských Zelených. Proč? Vysvětluje její spolupředsdkyně Rebecca Harms.

Rebecca HARMS, spolupředsedkyně frakce evropských Zelených

Nejsme zcela proti jadernému výzkumu, ale jsme přesvědčení, že výzkum financovaný z veřejných prostředků, by se měl soustředit na bezpečnost zařízení. Jejich odstavení a nakládání s vyhořelým palivem.

Pavel NOVÁK, redaktor

Podle Rebeccy Harms ale přitom největší část peněz vynakládá na výzkum nukleární fúze. Ta přitom prý nebude ke komerčnímu použití připravená ani v roce 2050. Hlasování o jaderném výzkumu se zdrželi také rakouští poslanci a to nejen ti zelení. Hannes Swoboda z frakce evropských socialistů:

Hannes SWOBODA, europoslanec, frakce evropských socialistů

Nemáme nic proti výzkumu, protože víme, že jaderná energetika tu zkrátka je, a to je fakt. Nechceme na to ale utrácet více peněz. Chtěli bychom zdůraznit význam obnovitelných zdrojů energie. Měli bychom být velmi zdrženliví ve financování jaderného výzkumu.

Pavel NOVÁK, redaktor

Zatím se zdá, že hlasy proti dalšímu nukleárnímu bádání podlehnou volání po novém zdroji energie z jádra.

moderátorka

Tolik náš bruselský zpravodaj Pavel Novák tentokrát tedy ze Štrasburku a zpravodajem celého legislativního balíčku k programu Euroatom je právě český europoslanec Jan Březina, kterého už jste měli možnost slyšet a kterého teď vítám po linkách ve Světě o desáté. Pěkné dopoledne.

Jan BŘEZINA, europoslanec z frakce Evropských lidovců

Dobré ráno ze Štrasburku.

moderátorka

Pane poslanče, v čem je rozhodnutí europoslanců tedy zásadní, pokud má Evropský parlament pouze konzultační funkci a nikoliv spolurozhodovací pravomoc o tom návrhu?

Jan BŘEZINA, europoslanec z frakce Evropských lidovců

Je to důležitý politický signál i pro Radu, která je v tomto rozhodnutí hlavním hráčem a z tohoto důvodu je důležité, abychom vyjádřili jadernému výzkumu podporu.

moderátorka

Je vůbec jaderný výzkum tedy ale zapotřebí, když se některé členské státy rozhodly využívat jaderné energie ukončit?

Jan BŘEZINA, europoslanec z frakce Evropských lidovců

Je to přesně v tom, že jsou to zaprvé, některé členské státy a zadruhé, že to pole je nekonečně širší, než je pouze používání jádra k výrobě elektřiny. To jsou všechny medicínské aplikace, to jsou záležitosti různých detekčních metod a podobně. Takže tady se jedná ve výzkumu o mnohem širší záběr, než je pouze výroba energie z jádra.

moderátorka

Jaká část výzkumu ...

Jan BŘEZINA, europoslanec z frakce Evropských lidovců

Proto je to důležité.

moderátorka

... ano, jaká část výzkumu by se tedy měla věnovat něčemu jinému, než energetice? Řekněme, že třeba 50 % těch finančních prostředků půjde na tyto další obory?

Jan BŘEZINA, europoslanec z frakce Evropských lidovců

Pokud se jedná o základní výzkum, tak tam vůbec nelze říct, že tyto prostředky jsou určené na výrobu energie. Takže pouze aplikační části v některých věcech jsou určeny k testům výroby energie, takto je těžko říct, to by ten program asi musel někdo přepočítat s tímto zorným úhlem, co je pro výrobu energie a co je pro jiný druh výzkumu, takže na toto vám číslem neodpovím. Ale v programu se pohybuje zhruba 2,5 miliardy euro. Je to včetně záležitostí jaderné fúze, což jsou věci velmi náročné, reaktor, fúzní reaktor ITER a všechno, co probíhá v souvislosti s ním, je finančně náročné, to je pravda, je to i kritizováno, ale mohlo by to vlastně vyřešit konečně vyřešit energetické potřeby lidstva. A kdyby to bylo i v roce 2050, jak na tom záznamu řekla moje kolegyně Rebecca Harms, tak bych se s tím klidně spokojil.

moderátorka

Do jaké míry se bude ten výzkum zabývat i další potřebnou oblastí, a to je problematika ukládání jaderného paliva a likvidace právě těch starých jaderných reaktorů, které už teď tedy nebudou potřeba?

Jan BŘEZINA, europoslanec z frakce Evropských lidovců

Ve své zprávě jsem se soustředil po Fukušimských událostech a po rozhodnutí některých zemí i na posílení této oblasti, takže tomuto směru jsme vyšli vstříc a tady trošku musím kritizovat postoje svých oponentů ze Strany zelených a například svých rakouských kolegů, protože sice slovně podporují její vědu a výzkum, ale prakticky pozměňovací návrhy byly ve směru vymazání téměř všech rozpočtových linek a skoro ve směru praktické likvidace toho programu. Takže ta vyjádření přísně nekorespondují s chováním a s podanými pozměňovacími návrhy.

moderátorka

To znamená, že byly vlastně i proti výzkumu, jak tedy likvidovat staré jaderné palivo, jestli tomu správně rozumím, podle vás?

Jan BŘEZINA, europoslanec z frakce Evropských lidovců

No v podstatě teď, protože už o třech zprávách jsme hlasovali, z toho jedna zpráva měla zakomponovaný z procesních důvodů pozměňovací návrh, který, pakli-že by byl respektován, protože ten návrh prošel, tak bychom vlastně vymazali veškerý základní výzkum aktinoidů, což jsou transuranové prvky a tam například jde výzkum směrem snížení poločasu rozpadu těch produktů štěpné reakce, to znamená, de facto ke změně toho odpadu na odpad s mnohem menším poločasem rozpadu. Čili to je přímá linka a přímý výzkumný směr toho, co se v budoucnu tedy s jadernými odpady po jejich využití dá dělat. Takže tady je chování kolegů podle mě dost kontraproduktivní.

moderátorka

Pane Březino, ještě jenom stručně na závěr. Říkáte, že je vyčleněno 2,5 miliardy euro. Ví se, jak vysokou částku by mohla získat Česká republika?

Jan BŘEZINA, europoslanec z frakce Evropských lidovců

Toto, tento směr byť jsem vlastenec, jsem tedy nesledoval, takže vám neřeknu jednotlivé sumy. Ale tyto linky opravdu vedou i do našich výzkumných pracovišť. Takže nevím, konkrétně, jaká suma by to byla pro Českou republiku.

moderátorka

Tolik Jan Březina, český europoslanec, který je zároveň zpravodajem celého legislativního balíčku k programu Euroatom. Děkujeme vám za rozhovor i za to, že jste si udělal čas.

Jan BŘEZINA, europoslanec z frakce Evropských lidovců

Děkuji. Na shledanou.

www.janbrezina.cz

22. 11. 2011

Projev eurokomisaře Š. Füleho na zahájení jednání vysoké poradní skupiny Anna Lindh Foundation

Good morning and welcome to the European Commission

It is appropriate that we should gather in a room dedicated to the memory of Walter Hallstein the first President of the then European Economic Community (EEC). Hallstein championed intercultural dialogue in those early days by stating that the process of European integration would be underpinned by 'a celebration of diversity without reservations'.

The Countries of the Euro-Mediterranean area reflect a large range of cultures and socio-economic situations. Some of them are benefiting from the European Neighbourhood Policy and others are part of our enlargement process. All are included in my current portfolio. And this makes the intercultural dialogue one of my daily concerns.

In October 2003, the High Level Advisory Group, many of you with us here today, presented its report on 'The Dialogue between Peoples and Cultures in the Euro-Mediterranean Area' to the European Commission.

The report - your report ! - proved to be both far sighted and practical. The report's rationale of a failure to invest in culture and the consequent danger of cultures being hijacked for 'retrograde and criminal' ends remains valid today.

The report's principal conclusion heralded the establishment of a Euro-Mediterranean Foundation, and 18 months later the Anna Lindh Foundation opened in Alexandria.

Since then, the region has undergone many tumultuous transformations - particularly in the past ten months. We witnessed history's pages in the Southern neighbourhood turn at a rapid pace.

Europe too has changed. We now have a greater understanding that the new scenarios are driven from the bottom up by the population.

Our old prescriptive policy has needed to adapt to the new reality.

The engines of change and reform are being driven by people. In this context, civil society organisations have become a crucial element:

- in communicating the peoples' wishes to the political table,

- in ensuring inclusiveness
- In providing public accountability which was never there before.

The hope now is that civil society organisations and Governments (provisional, putative or real) view each other more as partners than as adversaries.

What can we offer in this new landscape?

We responded quickly to events in the region. This response is set out in our two Communications of March and May on 'A Partnership for Democracy and Shared Prosperity' and 'A new Response to a changing Neighbourhood.'

Both communications reflect and react to the great work done by civil society and aim at a new level of commitment.

But we have offered more than words on paper. We offer our partners our experience, our expertise and our assistance towards democratic reform.

But we do not offer a blueprint for this exercise of reform, nor do we try and impose our model. There can be no one-size-fits-all or blanket approach. Diversity and differentiation are the key-words. Each partner must tailor their relations according to their own, intrinsic needs and aspirations.

Distinguished colleagues

There are many bridges that could be built or re-built between North and South to consolidate understanding and networks between institutional and non-institutional actors.

The enlargement process has given us considerable experience of bridge building of all kinds.

The Enlargement process allows us to be actively involved in a constructive dialogue with civil society actors. We encourage all governments to follow this policy, too. This helps inter-cultural dialogue to be flexible, to develop itself across and beyond the borders and to rely on citizens' willingness.

We have developed instruments such as the Civil Society Facility in the Western Balkans and Turkey. This supports a pluralistic dialogue between persons with different cultural, religious and social backgrounds. We have just launched a similar instrument for the Southern neighbourhood.

Our strong relationship with civil society in the Balkans and Turkey is one track. We also provide substantial support to state institutions (and churches to a lesser extent) notably to restore heritage sites that represent cultural jewels for all.

Last but not least, contemporary culture is also needed when inter-cultural dialogue is at stake. We support efforts to give a voice to creativity, innovation and research. These are often the source not only of more tolerance but also creative industries and new jobs.

I trust that citizens from the Western Balkans and Turkey could provide interesting testimonies and share their expertise with those of the southern side of the Mediterranean Sea who are now living in a society in transition.

The Foundation's next forum, most likely to be in Istanbul at the end of 2012 may be the occasion to build on the experience gained by civil society and other partners from Turkey and the Western Balkans. I would encourage more interaction between your Foundation and my services dealing with the EU enlargement process.

Dear colleagues

Let me return to the role of the dialogue between peoples and cultures.

To paraphrase one of the report's findings, the dialogue between peoples and cultures can no longer be relegated to a secondary element of Euro-Mediterranean relations.

Rather it should extend beyond the frontiers of its specific areas of action. It should become a cross cutting element. It should inform all aspects of our relations with a "common and collective civility which embraces difference and respects origin and fosters a will to live together."

The political landscapes and contexts are changing rapidly. But the fundamental ethos of intercultural dialogue does not, it just grows more important. I would like to be able to say that we have laid the ghost of Huntington's apocalyptic theory of a clash of civilisations. As the report suggests, it has proved to be 'a fiction manipulated by some and hoped for by others.'

However, I believe that there is more work to be done. Some in the west have expressed concerns that the success of moderate Islamic parties in recent democratic elections is the start of a move away from deep democracy. Islam has too often been seen as a problem linked to a threat against the West, against democracy, against universal values.

Such thinking can have a negative impact on our efforts in the region. Such thinking is simply wrong. There needs not be a trade off between religion and democracy. Europeans urgently need to rethink these attitudes. The Arab World and Islam are not immutable essences, but equally open to such influences as Europeans and their various faiths have been.

In Europe we have a long tradition of mainstream political parties having their roots in religion. Greater cultural dialogue and understanding will help reduce these misunderstandings.

All of which brings us back to the Anna Lindh Foundation and the pivotal role it plays in this regard. Your crucial work in areas of exchange, partnership and mutual understanding during the most tempestuous of times has demanded great courage, vision and determination.

Now, as the European Union faces up to the new political realities in the region we need, more than ever, partners such as the Foundation as we attempt to help the evolving and transforming societies in their legitimate struggles for reform and democracy. Our objectives for the region are similar to the Foundation's. We need consistency, clarity and coherence in our actions with partners to achieve those objectives.

- For the past six years we have supported the Anna Lindh Foundation financially and politically in their work, and the region's populations have enjoyed the returns of those investments. Today I am delighted to announce that we now intend to deepen that support through the launching of a new 3-year programme, to be managed by the Foundation, aimed at mobilising and revitalising civil societies in the southern Mediterranean countries and improving their capacity for participating in democratic transitions .
- This new programme is extra, and complementary to the work programme, already announced, for the period 2012-2014.
- It is hoped that the new initiative will help in building civil society capacity and spaces for exchange. It will also improve advocacy among national institutions, media and public opinion about the importance of a strong and plural civil society for building democracy.
- The Programme will start in 2012 in three countries: **Tunisia, Egypt and Libya** . It will be developed with the participation of the ALF Networks and other civil society organisations, in close collaboration with the EU Delegations and the National Governments. The programme may also be extended to additional countries in the Euro-Mediterranean region.

Ladies and gentlemen, in conclusion, let me return to the two key questions asked by President Prodi when he commissioned the report by the 'Groupe des Sages':

1) How can we contribute to the emergence of a 'society of peoples and cultures', alongside the society of states, in the Euro-Mediterranean area?

2) What shape should such a dialogue between cultures take, a dialogue conducted primarily among the peoples who inherit and pass on those cultures, bearing in mind that it should be governed by at least the three principles of equality, co-ownership and cross-fertilisation?

Those are the questions that have informed and steered the work of the European Union and the Anna Lindh Foundation together. Your report, its analysis and recommendations, has been more than just a legacy but a guiding light towards that Utopia that all Partners dream of.

Thank you.

www.europa.eu

23. 11. 2011

Stanovisko komisaře Š. Füleho a vysoké představitelky EU C. Ashtonové k případu Ales Bialiatski

Joint Statement by HR Catherine Ashton and Commissioner Štefan Füle on the trial of Human Rights Defender Ales Bialiatski

Joint Statement by High Representative Catherine Ashton and Commissioner Štefan Füle on the trial of Human Rights defender Ales Bialyatski

Catherine Ashton, the High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy and Vice-President of the Commission, and Stefan Füle, EU Commissioner for Enlargement and European Neighbourhood Policy, made today the following statement:

“We are seriously concerned about the detention and prosecution of internationally renowned Belarusian human rights defender Ales Bialiatski for alleged tax evasion.

We consider the charges against Ales Bialiatski in the ongoing trial as a politically motivated pretext to target his important work to the benefit of victims of repression. As such, the ongoing trial is a highly visible and symbolic manifestation of the crackdown on civil society in Belarus since the 19 December 2010 Presidential elections.

We call on Belarus to immediately and unconditionally release Ales Byaliatski and to drop the charges against him and against his deputy Valiantsin Stefanovich.”

www.europa.eu

26. 11. 2011

Stanovisko komisaře Š. Füleho a vysoké představitelky EU C. Ashtonové k vývoji v Maroku

Statement by High Representative Catherine Ashton and Commissioner Štefan Füle

Brussels, 26 November 2011 – Catherine Ashton, the High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy and Vice-President of the Commission, and Stefan Füle, EU Commissioner for Enlargement and European Neighbourhood Policy, made today the following statement:

“Friday’s parliamentary elections are an important step in the on-going process of democratic reform in Morocco initiated by the King to respond to the demands and aspirations of the Moroccan people. We welcome the fact that they took place in a calm and peaceful atmosphere with an increased voter turn-out and on the basis of an improved electoral framework following recent constitutional reforms.

The newly elected Parliament and future government now face the important challenge of taking forward political, economic and social reforms. We continue to encourage the swift and effective implementation of these comprehensive reforms. Moroccan citizens should remain at the centre of this process.

In line with the objectives of the Advanced Status with the EU and the European Neighbourhood Policy, the European Union will continue to fully support Morocco's efforts to implement an ambitious reform agenda.”

www.europa.eu

24. 11. 2011

Prohlášení eurokomisaře Š. Füleho po setkání se srbskou vicepremiérkou a ministryní vnitra

Statement by Commissioner Štefan Füle following his meeting with Serbian Deputy Prime Minister and Minister of Interior Ivica Dačić

"Today I met Deputy Prime Minister and Minister of Interior Ivica Dačić to review the current state of play in the European agenda in Serbia, the implementation of agreements reached in the dialogue between Belgrade and Pristina, and a number of issues in the area of justice, freedom and security. Our meeting took place two weeks before the Council of Foreign Ministers and the European Council will examine the Commission's recommendation of granting Serbia candidate status as explained in its Opinion on Serbia's membership application adopted on 12 October.

I acknowledged the commitment of the Serbian leadership to the European integration process and expressed encouragement at the latest positive developments in the dialogue between Belgrade and Pristina.

I emphasised the continuing expectation of the European Union that the dialogue is now actively pursued, that it leads to tangible results by identifying practical solutions for the benefit of the people. I also took note of recent steps in the implementation of agreements reached to date in the dialogue and expressed expectation that other steps will follow swiftly and allow as soon as possible for effective implementation of all agreements. These steps are essential in order for the Commission's recommendation to be positively received by member states in view of their decisions in December.

As regards the fight against organised crime and corruption, I commended the recent progress and encouraged the Serbian authorities to double their efforts. In particular, Serbia needs to continue building a solid track record of investigations and convictions, including in high level cases. I also recalled the importance to deploy all efforts to tackle any abuses of the visa free system through unfounded asylum applications, including long-term measure for socio-economic inclusion of vulnerable groups of which the Roma.

Finally, we exchanged views on the current political climate in Serbia. In this respect, I underlined our expectations that the pre-election campaigning in Serbia should be led in a constructive and responsible manner, in line with Serbia's European aspirations."

www.europa.eu

28. 11. 2011

Projev eurokomisaře Š. Füleho v Poznani

Eastern Partnership Civil Society Forum

Ladies and Gentlemen, Dear Participants and Guests of the Civil Society Forum,

It gives me great pleasure to address you today at the third annual meeting of the EaP Civil Society Forum.

As I look around, I am struck by just how far the Forum has come since its first annual assembly two years ago. And how appropriate, too, that this meeting should take place in Poland, in which civil society through the 'Solidarnosc' movement played such an important role in bringing about significant change at the end of the last century.

It always gives me great pleasure to meet civil society representatives. I am struck by the passion that you bring to your causes; by the immense courage that many of you show in fighting for change; and by your clear determination in the face of significant challenges.

In my view, the Civil Society Forum is about harnessing that passion, courage and determination to create a clear and coherent vision for the role of civil society in achieving our shared ambitions.

Today, I'd like to speak about my vision for the crucial role of civil society in the Eastern Partnership, and about the ways in which we will support you in achieving this potential.

Ladies and gentlemen,

There have been a number of important developments in the Eastern Partnership since we met together in Berlin last year. Following extensive consultation, including with many of you here, we set out a revised approach to the European Neighbourhood Policy as a whole through a new EU Communication in May. At the Eastern Partnership Summit in Warsaw in September, we also agreed a renewed agenda for the Eastern Partnership itself.

This renewed approach reinforces the central importance of those core values that have always been at the very heart of the Eastern Partnership. The need to secure democracy, basic freedoms and rights is fundamental and non-negotiable, and must continue to be the key strand running through all of our work if we are to achieve our aims.

At the same time, we also committed to extending cooperation in a range of important sectors, including economic integration, energy and climate change. I know that you will be discussing many of these issues during the course of this assembly.

In all of these areas, it is clear that we will be unable to achieve our goals simply by engaging with governments. We require your participation, both as individual organisations and through the Civil Society Forum. This was a point strongly reinforced by the declaration from the recent Summit.

Indeed, the crucial role that civil society organisations play, as well as the huge challenges that you face, has been starkly demonstrated by the recent developments in Belarus.

Following the crackdown since the Presidential elections last December, the EU has been clear that further cooperation with the Belarusian authorities will not be possible until significant progress is made to establish basic rights and freedoms.

In particular, we strongly condemn the recent sentence given to the key human rights figure, Ales Byalyatski. This conviction was clearly politically-motivated, and we have called on the Belarusian

authorities to ensure his immediate release and rehabilitation, along with all other political prisoners in the country.

In circumstances such as these, it is clear that cooperation with civil society organisations, including many of those here today, assumes an absolutely crucial role. It is essential not only in enabling us to continue our fight for basic human rights and freedoms, but also in ensuring that we maintain our support for the Belarusian people, and continue working to achieve our shared ambitions for the country.

Ladies and gentlemen,

As you consider your strategy over the course of the conference, I believe that you have a tremendous opportunity to agree a clear plan for the way in which the Civil Society Forum will help to shape and implement our renewed agenda.

There are a number of important areas in which I believe you can make a particularly important contribution:

First of all, it is clear that you have a crucial role to play not only in pressing for reforms, but also in monitoring their implementation. Your close involvement with developments in your countries makes you particularly well-placed to do this, and you should ensure a clear plan for coordinating this work.

Secondly, a key aspect of the renewed approach to the Eastern Partnership is the need to tailor our approach more effectively to the specific needs of each country. The National Platforms that have been developed have the potential to make a crucial contribution to this goal by harnessing your understanding of the situation at the national and local levels. It is therefore important that we ensure that these Platforms function as effectively as possible.

Thirdly, while not underestimating the challenges involved, it will be important for you to work constructively with all relevant stakeholders in your countries. The National Platforms will again play an important role in this regard, and I welcome the first meeting of these Platforms with government representatives in September, facilitated by the EU delegations in each country. I hope that this delegation-facilitated dialogue can continue in a structured way.

Finally, while I have focused on your work at the national level, one of the most important goals of the Civil Society Forum is of course to build networks between your organisations at the regional level, and to share experiences on different issues. I believe that the sharing of good practice, including from EU member states, will be essential in maximising the effectiveness of your work.

Ladies and gentlemen,

It is clear that you will not be able to achieve this single-handedly. We do not underestimate the challenges that you face, and we are therefore keen to support you as fully as possible as you work to achieve our shared ambitions.

We are keen to offer you financial assistance, and I would encourage you to make the most of these opportunities. In particular, we recently launched the first call for proposals under the newly-created Neighbourhood Civil Society Facility. The importance we attach to this initiative is demonstrated by the fact that, for 2011 alone, we have set aside €22 million for its activities. And of course this is in addition to the €9 million already committed to EaP civil society work in 2011 through existing instruments.

We are also working to establish the new European Endowment for Democracy, which will offer additional support for your work to achieve democracy.

The facilitation of visas is another key area where I believe we can aid you in your work. In my view, increased mobility is of real value in facilitating interpersonal contact and the exchange of ideas. To this end, we already have mobility partnerships in place with Moldova and Georgia, and have just

signed one with Armenia. We have also established visa facilitation and readmission agreements with Ukraine, Moldova and Georgia, and are working towards full visa liberalisation with Ukraine and Moldova.

Finally, we will continue to work to increase your involvement in all aspects of the Eastern Partnership and to encourage governments to create inclusive processes for your participation. While there is clearly still work to do, you are now invited to participate in a wide range of key meetings, including those of the EaP thematic platforms.

Ladies and gentlemen,

I would like to reiterate that this assembly comes at a crucial time in the development of the Eastern Partnership. We have a renewed agenda, and a strong belief that the role of civil society is essential in achieving it. You now have the opportunity to agree a clear plan for the way in which the Civil Society Forum will contribute to implementing this exciting and ambitious work.

Thank you for your attention.

www.europa.eu

29. 11. 2011

Prohlášení eurokomisaře Š. Füleho po setkání s ministryní pro evropskou integraci Kosova

Statement of European Commissioner Štefan Füle following his meeting with Kosovo Minister for EU Integration Ms Vlora Citaku

Today, I met Kosovo's Minister for EU Integration Ms Vlora Citaku. We had a fruitful exchange on the findings of the Commission's recent Progress Report on Kosovo and on ways to help advance Kosovo's progress towards Europe.

I emphasised the Commission's continued strong support for Kosovo's EU perspective and underlined the Commission's proposals made in its recent 2011 Enlargement Strategy. We proposed launching a structured dialogue with Kosovo on the rule of law. The Commission will continue to support Kosovo's efforts to further fulfil its European perspective, notably as regards visas, a trade agreement, and Kosovo's participation in EU programmes, in line with its 2009 Communication. I also underlined the importance of Kosovo launching a comprehensive agenda for the north. In addition, I appreciated the constructive role the opposition is playing on many issues of the European Agenda.

Ahead of the General Affairs Council of 5 December, I encouraged Pristina to continue its positive engagement in the dialogue with Belgrade, which is scheduled to meet again this Wednesday. Progress in the dialogue will help to bring both Pristina and Belgrade closer to the European Union and help them fulfil their European perspective. Both sides should be pragmatic, creative and flexible during the discussions, in the interest of the citizens of both Kosovo and Serbia and the region at large.

www.europa.eu

30. 11. 2011

Komentář europoslance E. Kožušníka: Titanic a rozpočet EU pro rok 2012

Vloni se Evropský parlament dohadoval s členskými státy o podobě unijního rozpočtu pro rok 2011 až skoro do Vánoc. Zlí jazykové tvrdí, že rozpočet byl nakonec Parlamentem schválen jen proto, že europoslanci chtěli být na Vánoce u svých rodin. A hrozba mimořádného zasedání mezi vánočními svátky je přiměla přistoupit na kompromis navrhovaný Komisí.

Letos na konci října, kdy Parlament na plenárním zasedání rozpočet projednával, se zdálo, že loňská patová situace kolem Unijního rozpočtu se bude zase opakovat. Tehdy lidovecko-socialistická hlasovací mašina prosadila více než pětiprocentní nárůst objemu rozpočtu. To byl návrh, který absolutně nerespektoval realitu ekonomické situace, v níž se dnes evropský kontinent nachází. Přitom členské státy již tehdy jasně deklarovaly, že mezní hranice nárůstu rozpočtu nesmí překročit 2,02%. Do smířčího jednání zástupců Parlamentu a Rady, na němž se hledala kompromisní podoba rozpočtu, uběhly od hlasování v Parlamentu jen tři týdny. Během nich však vrcholila antická dluhová tragédie, doplněná o italské dějství. A ve třech státech eurozóny se vyměnily vlády. I ti největší optimisté poznali, že velké eurofinále se kvapem blíží. Najednou bylo dosaženo kompromisu na podobě Unijního rozpočtu. A to dokonce v restriktivnější podobě, než původně navrhovaly samy členské státy. Růst rozpočtu se tak v příštím roce zastaví na 1,86%, což nepokrývá ani dvou procentní unijní inflaci. Chtělo by se říci, že zvítězil rozum nad naivitou a stavění vzdušných zámků. Bohužel ten kompromis byl krvavý, neboť to bylo také za cenu dodatečného nárůstu výdajů v roce letošním. Příští rok bude mít Unie rozpočet rozumnější, nikoliv však rozumný. Struktura rozpočtu byla zachována, včetně každoročního tupého, poměrného navyšování rozpočtových položek. Je nutno přiznat, že strukturu rozpočtu nelze měnit každoročně, ale jen při schvalování víceletého finančního rámce. To je úkol, který brzy nastane. A pro Unii to bude asi poslední šance změnit filozofii rozpočtu a obhájit svou existenci. K tomu však musí představitelé evropských zemí sebrat dost reformní odvahy. A také mít trochu toho štěstí, aby se Evropská unie, tak jak ji dnes známe, toho okamžiku vůbec dožila. Celé to divadlo, které bylo možné spatřit při schvalování rozpočtu, je jen viditelným vrškem ledovce. Mnohem více se toho děje v samotném zákulisí unijních institucí.

Někteří vrcholní představitelé Unie se chovají jako smetánka cestující na Titaniku. Spodní patra lodí jsou již z velké části pod vodou, zatímco na horní palubě se servíruje kaviár, hraje muzika a společnost se náramně baví. Demonstrovat to lze například na platu evropských úředníků. V době, kdy se snad ve všech členských státech mzdy úředníků snižují, Komise nevyužila příležitost zmrazit platy s ohledem na vážné zhoršení ekonomické a sociální situace a navrhla unijním úředníkům žijícím v Bruselu zvýšení platu o 1,7%. To vše s odůvodněním, že náklady na život v Bruselu stouply o 3,6%. Mimochodem unijní úředníci pracující v Praze si o 2,7 % platově pohorší.

Jestliže Komise je k bruselským úředníkům a jejich platům shovívavá, tak je to proto, že sami Komisaři nechtějí sáhnout hlavně na své platy. Ty stejně jako platy europoslanců a dalších evropských funkcionářů jsou odvislé od výše platu soudců Evropského soudního dvora. Vážnost ekonomické situace v Unii přitom nazrála k tomu, aby se snižovaly platy i těchto funkcionářů. K tomu je nutné podotknout, že jedinou instancí, která disponuje legislativní pravomocí a může tak návrh na snížení platu podat, je právě Komise. Je otázkou, jak dlouho se členové Komise budou tvářit, že v podpalubí se nic neděje. Či zda se začnou podílet na úsporných opatřeních také ve formě snižování vlastních platů. V Unii se často operuje se slovem solidarita. Pokud nebudou představitelé Unie s evropskými občany solidární v jejich strádání a zhoršování ekonomické situace a nesníží si své platy, dočkáme se potopení evropského Titaniku ještě dříve než si myslí i ti největší euroskeptici.

www.ods.cz

30. 11. 2011

Projev eurokomisaře Š. Füleho k EP ohledně přijetí Chorvatska do EU

President, Honourable Members of Parliament,

Today is a decisive moment: You are called to give your consent to Croatia becoming the 28th Member State of the European Union.

The Commission has already given its favourable Opinion on 12 October.

I hope that your vote of tomorrow on the recommendation and resolution, prepared by Honourable Member Mr Swoboda, will be positive. This will allow the Council to take its decision on the admission of Croatia so that the **Accession Treaty could be signed on 9 December**.

Your vote is

- A vote for Croatia
- A vote for the Region
- A vote for the European Union

First of all it is a **vote for Croatia**.

A **Croatia** that is **very different** to the country that applied for accession to the European Union nearly a decade ago. A Croatia where the **transformative power** of the enlargement process can be clearly seen in many regards:

The **economy** is ready to form a part of the internal market and has coped with the financial crisis, although in today's challenging times, Croatia should however not neglect further economic reform.

Most importantly, **democratic principles and fundamental rights** are respected and the rule of law has been strengthened through a number of reforms.

This is the result of the **hard work** Croatia has done across the board.

Following the renewed consensus on enlargement, Croatia is the first candidate country that completed accession negotiations in line with an **adapted negotiating methodology**, which involved a systematic use of benchmarks.

Croatia has been able to demonstrate that **it met the strict conditions** and will therefore be ready to become a Member State on 1st July 2013.

A specific focus has been placed on **judiciary reform and the fight against corruption**. This helped and guided Croatia during the negotiation process. It has also led to substantial results on the ground: for example, the way the Croatian prosecution and judicial authorities are addressing corruption cases.

This is not the end of the story. Croatia now has to demonstrate that it will **live up to the commitments taken** in the context of the negotiations. Preparations will continue until accession. Completing these preparations will be a key priority for the government which will be formed after the elections in December.

I can assure you that the Commission will **continue monitoring and reporting** on Croatia's respect of the commitments taken, thoroughly and objectively, all the way to accession. We will continue to assist Croatia in this final phase of preparation.

The Commission will also continue keeping the European Parliament fully informed and I am at your disposal to discuss our findings with you.

Mr Chairman

This is also a **vote for the region**: Croatia's progress has shown the way to others. It has shown that the benefits of European integration are within their grasp.

- Enlargement offers huge political, social and economic benefits.
- Enlargement has served as an anchor of stability and regional cooperation.
- Enlargement is a driver of democracy and the rule of law.
- Economically, enlargement has led to increased living standards in the new member states,

The enlargement process is not just about aligning legislation to the *acquis communautaire*. Above all it is about **changing society, about accepting the values** on which our Union is based.

These values are closely linked to the areas of 'Judiciary and fundamental Rights' and 'Justice Freedom and Security'. We have therefore developed a new approach and in **future negotiations we suggest tackling these issues first** and closing them last.

President, Honourable Members,

We must not forget that this vote is also a **vote for the European Union**.

Enlargement is in **our strategic interest**, for our security and our prosperity.

- The adoption by the Western Balkans of our values **ensures stability and irreversible political reform**.
- Integration into the internal market **benefits our exporters and investors**.
- Adoption of the *acquis* **enables us to better meet our strategic policy objectives** in fields such as energy transport the environment and other strategic interests.

A credible **enlargement policy is our most effective tool** to support this process of reform and transformation. That the accession of Croatia is now a reality proves the credibility of this policy.

I would like to conclude by thanking you for your co-operation and support. Without it I doubt that we would be here today making history.

Today I have listened to a very interesting debate and I am **encouraged by the broad support** you have given to the accession of Croatia. I hope this is translated tomorrow in a positive vote.

www.europa.eu

30. 11. 2011

Projev eurokomisaře Š. Füleho na European Policy Summit on the Balkans

Prime minister, ministers, distinguished guests,

Drawing up a scorecard for the Balkans – the European Commission is well used to doing this!

We do it every year through the enlargement package, with its strategy paper and progress reports. This is an incremental score card we build on year after year.

Today, the conference organisers are asking us to take a step back. To look at the last 20 years. To assess the long term developments and also to look into the future.

I will therefore address today the following points.

First, who has gained over the past 20 years?

Second, how do we ensure that those gains are not lost today or tomorrow?

Ladies and gentlemen,

Stepping back 20 years takes us to the month in which Vukovar fell: one of the emblematic events in the disintegration of Yugoslavia. And one of the lowest points in the history of the region.

The ensuing conflicts left wounds that are still being healed today.

Stepping back 10 years, the Ohrid Agreement was completed, which in many ways represents the end of a decade of instability, violence and conflict across in the region.

Taking 2001 as our starting point, the scorecard for the region deserves credit. Starting twenty years ago, from 1991, it is miraculous.

So, who has gained? In simple terms, all the citizens of Europe have gained - the citizens of the western Balkans and the citizens of our Member States.

Across the Western Balkans:

- We have political and economic stability.
- The rule of law has been strengthened.
- Fundamental rights and minority rights are broadly respected.

As we heard during the morning session, despite the economic crisis, economies continue to develop.

This progress benefits first and foremost the citizens of the region. But it also benefits the European Union as a whole.

However, the region is not without its problems. Many challenges remain:

- Strengthening political institutions,
- Finishing the reform of the judiciary,
- Fighting organised crime and corruption,
- Ensuring freedom of expression,
- Fostering sustainable long term economic growth.

All of these are identified in our enlargement package as challenges.

But the main point is that the countries of the region wish to become Member States of the European Union. They wish to share our values.

Dear colleagues,

Let us now consider the European Union's own score card.

20 years ago, we did not prevent the region from falling into the abyss of conflict. We did not succeed for many reasons. But we learnt important lessons: lessons with far reaching implications for the Western Balkans, and for wherever in the world that there is desire for change.

Through the Stabilisation and Association Process, we have brought the region to the point where membership of the European Union is a realistic objective. In the case of Croatia, it will soon become a reality.

Croatia today is a country transformed.

Croatia transformed itself because of the reforms undertaken, **reforms made possible because Enlargement policy was credible.**

For Member States, credibility means applying rigorous conditionality towards the applicants, but also providing them with a tangible European perspective as they fulfil the relevant conditions.

For the candidate and potential candidate countries, credibility needs to be built through a track record of credible reforms and implementation.

Where there is a lack of credibility:

- The incentive to transform is weakened;
- The ability to meet our strategic objectives is weakened;
- We risk losing the chance to cement our values.

Ladies and gentlemen, this is the challenge for the future: how to maintain the incentives but also how to ensure that the work is done.

Let's consider this:

To help meet this double challenge, we developed a new approach for issues concerning 'Judiciary and fundamental Rights' and 'Justice Freedom and Security.' These issues are rooted in the core values of the European Union

In future negotiations:

- we suggest tackling these issues first and closing them last.
- We should closely monitor and ensure that Member States are fully involved.
- We will therefore be able to guide every country's efforts.

We need to be innovative in providing the incentives, while maintaining the essential rigour of our process. The alternative - putting these countries in quarantine - will not only harm them but will also harm us, our credibility, our future potential and deprive the people of the region of the benefits of the accession process.

This is why for Montenegro we propose opening negotiations. At the same time, the new approach for Chapters 23 and 24 will ensure that the reform of the judiciary continues successfully. This is not just alibistic way to put member states behind enlargement process. It is also something to make citizens of the accession countries feel the benefits of the process and reforms in these areas since they touch the very values of the EU.

For Serbia, we have not set new conditions for candidate status. On the contrary, we have proposed candidate status on the understanding that Serbia reengaged in the dialogue with Kosovo and implements in good faith the agreements reached to date. The dialogue has now resumed and a further agreement was reached last week on mutual recognition of diplomas. But tensions in the North of Kosovo are still high and I pay tribute to President Tadic's call for the dismantling of the barricades yesterday and hope that today's meeting of the dialogue can make further progress. The 9 December European Council is close but Serbia can still successfully reach the finishing line and crown its major reform efforts.

Ladies and gentlemen,

These positive examples should not be taken to mean that all is well. Elsewhere in the region, recent developments have been disappointing. There is a lack of progress in reforms and often a lack of will to engage with the European agenda that people want.

- Concerning the former Yugoslav Republic of Macedonia, while we maintained this year our recommendation to open accession negotiations, core challenges remain. The prospect of European Union accession has been a driver of the reform process and it is thus all the more crucial that there is finally progress on the name issue. A solution is long overdue. Opening negotiations will benefit not only the country and the region but the EU as a whole.

I am encouraged by the decisive steps in Albania to build consensus on a number of reforms. I strongly encourage the ruling majority and opposition to sustain this constructive political dialogue and create new momentum towards EU integration. 2012 could finally be the year of opportunity.

In Bosnia and Herzegovina, progress behind the scenes on the EU reform agenda in the last month, even if not yet represented by adopted legislation, has been positive. A state-level government is now urgently needed to drive forward the reform process and cement some of the recent **positive developments**. **But our commitment and engagement and an increased EU role** seems finally to be bearing fruit.

In Kosovo, we need to step up our engagement on a number of fronts. We are proposing to launch a structured dialogue with Kosovo on the rule of law; to advance with a trade agreement and participation in Community programmes and launch a visa dialogue. More generally, we need to ensure that Kosovo can fully benefit from the EU accession process. I would also flag that while the integration of Kosovo Serbs has improved in the South, tensions in northern Kosovo have increased. It is of utmost importance that Kosovo launches a comprehensive agenda for the north.

To conclude, I am committed – and the European Commission is committed - to support those who wish to overcome the remaining obstacles. We are committed to those who wish to build a European future. And we are committed to ensuring that in the years to come the winners on the score card are **all members** of the European Union.

There is an opportunity to make this happen, Croatia has paved the way. And we will work to support all those who wish to follow in its footsteps.

Thank you.

www.europa.eu

30. 11. 2011

Stanovisko eurokomisaře Š. Füleho po setkání s tureckým ministrem spravedlnosti

Statement by Commissioner Štefan Füle following his meeting with Sadullah Ergin, Minister of Justice of the Republic of Turkey

My meeting today with Mr Ergin, the Turkish Minister of Justice, demonstrated again the very constructive working relation we have established.

We have discussed a number of issues that are high on the Turkish political reform agenda such as the new constitution and freedom of expression. We agreed that we need to focus on ways to accelerate the

process of Turkish political reforms and turn the positive agenda into social and political reality for the benefit of the Turkish people as a whole but also of Turkey's accession process. We agreed that judicial cooperation constitutes an important element of the positive agenda.

The Minister has also briefed me about his intentions to strengthen freedom of expression in Turkey, not only through amendments of the relevant legislative framework but also through raising the awareness of prosecutors and judges about the European Convention of Human Rights and the related case law. I have warmly welcomed these intentions, and the close cooperation that is foreseen with the Council of Europe on these matters. Furthermore, the Minister briefed me on the future developments related to the new constitution and the involvement of the Venice Commission.

www.europa.eu

prosinec

1. 12. 2011

Vystoupení europoslance J. Zahradila v Bruselu: Evropa potřebuje flexibilitu

Předseda skupiny Evropských konzervativců a reformistů Jan Zahradil vystoupil na debatě předcházející evropskému summitu v Bruselu.

Vážený pane předsedo,

máme se tu bavit o přípravě na Evropskou radu, ale někdy nevím, o jaké Evropské radě mluvíme. Zatím mám pocit, že máme minimálně dvě Rady.

První – ta formální – zastupuje dvacet sedm členských států a schází se pouze příležitostně, podle předem dohodnutého harmonogramu.

A další rada má jen dva členy – pana Sarkozyho a paní Merkelovou. Tato Rada zasedá nepřetržitě a skutečně rozhoduje. To je mimochodem pěkný důkaz toho, že když nastanou těžké časy, takzvaná komunitární metoda se ukáže jako jedna velká iluze a rozhodují členské státy, zejména ty silné.

Prosím, nevykládejte si má slova špatně, nejde o žádnou ironii. Mám pro paní Merkelovou určité pochopení. Kdo platí muziku, určuje, co se bude hrát. A Německo platí.

Bude za to ale také něco chtít. Například plnou kontrolu nad fiskálními politikami členských států eurozóny. Pokud si vy všichni v eurozóně přejete zachovat jednotnou měnu, musíte s tím počítat a vzdát se své daňové svrchovanosti.

Možná můžete dokonce ušetřit alespoň část veřejných peněz tím, že zrušíte svá ministerstva financí, protože už je nebudete potřebovat - vaše rozpočty bude sestavovat někdo jiný.

Je to každopádně vaše zodpovědnost a já vám přeji hodně štěstí.

Nemohu ale souhlasit s jednou věcí. Nemohu souhlasit s tím, aby se tento daňový protektorát rozšířil na všech sedmadvacet členských států EU, jak navrhl pan Schäuble. To je zcela nepřijatelné.

Jedna věc je od této chvíle jasná: dnes máme dvě Evropské unie v rámci jedné. Rozhodně máme dvourychlostní Evropu: eurozónu a "ne-eurozónu". A nejde rozhodně o žádný rozklad, neznamená to konec EU. Je to prostě skutečnost, která by měla být nejen veřejně přiznána, ale měla by se také odrážet v našich činech.

Obě části Evropské unie si musejí být rovné. Členové eurozóny by neměli stát nad těmi, kteří společnou měnou neplatí, nemohou za sebou automaticky táhnout všechny ostatní.

Tuto realitu musíme uznat. A je jedno, jestli dojde k nějakým změnám smlouvy nebo třeba k posílení Paktu stability. Pokud chtějí státy eurozóny jít jedním směrem, musejí také umožnit těm ostatním, aby se vydali svým vlastním směrem.

Nemůžeme jít všichni stejnou rychlostí a stejným směrem. A využívat tuto krizi pouze jako platformu k dalšímu posilování politické unie a další centralizaci moci je krátkozraké, špatné, a nakonec to roztrhá Evropu na kusy.

A stejně tak je špatné obviňovat ostatní z toho, že chtějí zničit euro. Nikdo nechce zničit euro, a rozhodně ne má skupina EKR, protože naše země jsou velmi závislé na stabilitě eurozóny. Nestavíme se proti existenci eura, jsme ale proti špatným opatřením, která euro nezachrání. Evropa musí být flexibilní nebo vícerychlostní, protože jinak tu žádná Evropa nezůstane - ať už s eurem, nebo bez něj.

www.ods.cz

2. 12. 2011

Stanovisko europoslankyně Z. Brzobohaté k tzv. Lisabonské výjimce

Česká výjimka z Listiny základních práv EU, kterou si vymohl Václav Klaus při podpisu Lisabonské smlouvy, nebyla nikdy schválena v českém Parlamentu, což již samo o sobě vyvolává pochybnosti o ústavnosti tohoto postupu.

Tehdejší pokus obejít Sněmovnu i Senát ČR pokračuje nyní kroky české vlády, která namísto včasného získání chybějící podpory obou komor, na které měla od začátku platnosti Lisabonské smlouvy celé dva roky, chce nyní přistoupit k projednávání na evropské úrovni opět bez potřebného mandátu.

Senát ČR ve svém usnesení z 6. října 2011 jasně deklaroval, že protokol o podobě české výjimky nepodpoří vzhledem k hrozcímu snížení sociálních práv českých občanů. ČSSD následně okamžitě vyzvala vládu, aby od projednávání české výjimky na půdě Evropské rady upustila a přešla tak v řadě již své další ostudě a negativnímu zviditelnění ČR.

Zpravodaj k české výjimce Andrew Duff (ALDE) na jednáních v ČR konkrétně uvedl, že jediný účinek, který protokol vytvoří, bude právní nejistota a právní zmatek.

“Od minulého pondělí mám k dispozici draft příslušné zprávy, pro kterou se chystám právě pro nízkou ochranu sociálních práv hlasovat a tím pádem zajistit, aby následně Evropský parlament nepodpořil Evropskou radu v přijímání daného návrhu protokolu,” uvedla Zuzana Brzobohatá.

www.cssd.cz

5. 12. 2011

Prohlášení eurokomisaře Š. Füleho po setkání s premiérem Arménie

Statement by Commissioner Stefan Füle following his meeting with Mr Tigran Sargsyan, Prime Minister of the Republic of Armenia

I had a fruitful and open discussion with Mr Tigran Sargsyan, Prime Minister of the Republic of Armenia. Shortly after the visit of High Representative Ashton in Yerevan and the Cooperation Council meeting of 25 November, this meeting confirms the mutual commitment to reinforce links between the EU and Armenia.

Regarding EU-Armenian relations, I expressed the view that the EU is very pleased to see new and ambitious reform efforts from Armenia, bringing together important priorities of EU-Armenia relations, including preparations for a Deep and Comprehensive Free Trade Agreement. In this context we also discussed setting up the EU-Armenia Partnership for Reforms, which is being developed in line with the Joint Declaration we had signed with the Minister of Foreign Affairs, Edward Nalbandian, during my visit to Armenia last April.

Today, I reiterated our commitment to support Armenia in advancing its ambitious reform strategy. I encouraged Armenia to remain committed to political reforms, particularly with regard to forthcoming elections.

I assured the Prime Minister that the EU is ready to organise an international event to mobilise international support for a sustained reform effort after Armenian Parliamentary elections in May 2012. In this context, I stressed the importance of ensuring that these elections will be conducted in line with international standards.

We also had a discussion on the Eastern Partnership agenda for 2012 and the road map, which is now being prepared to guide and monitor the implementation of the Eastern Partnership. In this context, I commended Armenia's commitment to the Eastern Partnership and its active involvement in Eastern Partnership initiatives.

We welcomed the recent signature of a Mobility Partnership with Armenia as an important step towards bringing European and Armenian citizens closer together. We also welcomed the recently adopted EU assistance for governance and the public sector in Armenia. We are also looking forward to start negotiations on visa facilitation and readmission agreements early in 2012.

We also mentioned the visit of the President of the Republic of Armenia, Mr Serzh Sargsyan, in Brussels early next year that should further build on the good momentum in our mutual relationship.

europa.eu

5. 12. 2011

Europoslanec M. Cabrnoh: Zpráva k novele Nařízení o koordinaci sociálních systémů

Jako zpravodaj Evropského parlamentu jsem na jednání Výboru pro zaměstnanost a sociální politiku v pondělí 5. prosince 2011 v Bruselu představil svůj návrh zprávy k návrhu novely Nařízení o koordinaci sociálních systémů.

Cílem Nařízení o koordinaci sociálních systémů je zajistit, aby pracovníci, kteří migrují v rámci členských zemí EU, byli za všech okolností pokryti systémem sociálního zabezpečení. Pracovníci mají právo znát svá jasná práva a povinnosti. Současně nesmí být nuceni platit příspěvky ve více zemích zároveň. Nařízení se týká nejen občanů členských států EU, ale i osob bez státního občanství a uprchlíků, vztahuje se na zaměstnance i osoby samostatně výdělečně činné.

Jistota sociálního zabezpečení je vedle jistoty dostupné zdravotní péče (kterou jsme nedávno řešili přijetím Směrnice o právech pacientů při přeshraniční zdravotní péči) důležitou podmínkou pro volný pohyb osob ve společenství. Volný pohyb pracovníků, kteří si hledají práci bez omezení ve všech členských zemích, je jedním ze základních pilířů Evropské unie a současně nástrojem udržení naší konkurenceschopnosti. Nejde jen o to, aby si pracovníci hledali práci, ale současně aby zaměstnavatelé našli své zaměstnance.

Projednávaná novela Nařízení byla předložena Evropskou komisí. Reaguje na probíhající modernizaci sociálních systémů v jednotlivých členských zemích a změny jejich vnitrostátních předpisů. Reaguje také na rozhodnutí Soudního dvora EU, podle kterého jsou v současnosti některá práva pracovníků narušena. Jedním z cílů návrhu je i zjednodušení předpisu a vyjasnění některých pojmů.

Návrh novely se soustředí na tři hlavní oblasti:

Koncept podstatné části činnosti dává jasná pravidla jak postupovat, když podstatná část činnosti pracovníka probíhá v jiném členském státě, případně ve více jiných členských státech, než je domovský stát pracovníka. Stanoví se, kde v jednotlivých i složitých případech pracovník odvádí příspěvky a dostává dávky.

Sídlo či místo podnikání pro členy leteckých posádek je reakcí na situaci některých leteckých společností. V případě leteckého personálu není snadné určit, ve kterém státě vlastně pracují. Návrh proto zavádí koncept "mateřského letiště" jako kritérium pro určení sídla podnikání a tedy místa sociálního pojištění.

Osoby samostatně výdělečně činné v některých zemích mají a v některých zemích nemají nárok na podporu v nezaměstnanosti, když skončí svou samostatnou činnost. V některých zemích mají takový nárok jen některé OSVČ. Návrh Komise zavádí jasná pravidla pro tyto situace, pokud se jedná o příhraniční činnost.

Mým cílem je připravit takový návrh, který by přinesl srozumitelné řešení a vedl by k přijetí novely v prvním čtení. Podmínkou toho je shoda Evropského parlamentu a Evropské rady. Právě proto pečlivě sleduji již rok trvající projednávání tématu v Radě. Projednávání není jednoduché, dlouho stála vedle sebe řada různých navzájem neslučitelných stanovisek členských zemí. Polskému předsednictví se však podařilo 1. prosince 2011 prosadit obecný přístup, který podpořily všechny členské země.

Budu navrhovat, abychom zavázali Evropskou komisi přezkoumat po dvou letech fungování nařízení v praxi a pokud to bude třeba, předložit návrh další novely.

Jsem přesvědčen, že tato mimořádně komplikovaná norma, která přes svůj technický charakter má stále větší bezprostřední dopady do života stále více občanů členských zemí, bude po své novele srozumitelnější a lepší než před ní.

www.ods.cz

7. 12. 2011

Prohlášení eurokomisaře Š. Füleho k návrhu rozpočtu na vnější nástroje EU

Statement by EU Commissioner for Enlargement and Neighbourhood Policy Štefan on the budget proposals for EU external instruments from 2014-2020

This is an important week for enlargement. In two days time, Member States will sign the Accession Treaty with Croatia, paving the way to become a new member state soon.

But today, we are already adopting proposals that demonstrate our continued commitment to all the other enlargement countries. We also demonstrate our continued commitment to the 16 countries in our neighbourhood.

By doing so, we continue our support for the democratisation process, support for economic and social development in our immediate neighbourhood, as well as support for the reform process in those countries preparing for EU membership.

Today's proposals will allow us to respond better to our partner's needs and ambitions. Through the new European Neighbourhood Instrument and the Instrument for Pre-accession Assistance, support to our neighbours will become faster and more flexible; allowing for increased differentiation and incentives for best performers.

The renewed instrument for pre-accession (IPA) has been a very successful instrument to promote important reforms in the enlargement countries. It has greatly enhanced the transformative power of our enlargement policy. Its success is important for both the enlargement countries and the EU.

We will continue to support the reform process and propose to maintain a substantial and stable level of funding (€ 14,1 billion for 2014–2020: the same level of funding as for 2013). A credible enlargement policy needs a credible level of financial assistance, and this is what we are proposing today.

Despite its success, improvements can be made to the current pre-accession instrument.

The improvements we propose are:

- A more coherent reflection of political priorities into a multi-annual strategy, targeting key sectors for reform
- a more tailored approach reflecting the needs of the countries,
- increased flexibility and simplification for faster and easier access to funding,
- more focus on results: a system of performance incentives will help to allocate funds more easily to the best performing countries and sectors.

These innovations to IPA will require **stronger political commitment**. But they will also provide for improved predictability for beneficiary countries, so that they can devote more resources on actual implementation.

On European Neighbourhood Instrument (ENI), we are today proposing a substantial increase in the resources allocated to our bilateral relations with the 16 countries covered by the neighbourhood policy. This is because peace, prosperity and sustainable democratisation in our neighbours are increasingly important for the security of the EU and its citizens.

The new European Neighbourhood Instrument is the complement of our more ambitious approach towards our neighbours that we outlined in the Joint Communication on the ENP released last May. It is part of the overall response to the evolution of our relationships with our neighbours and also a direct answer to the revolutionary movements to the south of the EU.

This is why we have decided to align deeds with words and are proposing a substantial increase (by 40%) in the budget allocated to the neighbourhood - to ensure the success of the democratisation process and to improve economic and social development.

Indeed, the ENI plays an important role in assisting the transformation process in the Southern Mediterranean and for our Eastern Partners.

The ENI will be based on the new principles of the ENP, in particular 'More for More' and increased differentiation.

A major effort has been made to simplify the implementation of the cross borders activities under the ENP, which remains a key feature of the instrument. Russia will remain eligible to cross border cooperation under the ENI.

Implementing the new European Neighbourhood Policy through the new ENI needs to be done together with the citizens and governments in our partner countries. In line with the new approach to

the ENP, I intend to make sure that the voice of Civil Society will be heard and that their opinions and suggestions are taken into account when preparing and delivering our assistance.

www.europa.eu

7. 12. 2011

Projev komisaře Š. Füleho na Carnegie Europe event "Transforming Belarus – Ways Ahead"

Dear colleagues, distinguished guests,

I would prefer to have this discussion in Minsk but Belorussian authorities had different ideas about the time and the place of this event.

I am very grateful for the invitation to address you today on this most important of issues.

As we all are aware, **this event takes place just a few days before the first anniversary of last year's Presidential elections**, which marked the beginning of a new wave of repression against civil society, the political opposition and the independent media. It is therefore a **very timely opportunity** for us to take stock of developments, and to discuss our approach.

I recognise many well-known experts in the audience – from respected academics to leading human rights figures. We are all very used to discussing the situation in Belarus. But I am sad to say that we have also become very used to hearing about the serious challenges facing the country, and the plight of the Belarusian people.

Violations of basic human rights and freedoms have become commonplace. Politically-motivated prosecutions are all too frequent. And new legislation will limit the fundamental freedoms of assembly, association and expression still further.

There is a fear which has taken hold of the country. It is a fear which is silent, and almost invisible. But it has taken away that which is most important – the vision of a better future.

Today, therefore, **I want to set out my positive vision for the future of the country.** A clear democratic alternative to the political repression and economic hardship of the current regime. And a **clear signal to the Belarusian people** of the real benefits that would result from a European future.

This vision is based not on empty words, but on concrete EU support and assistance. Our current approach paves the way for these changes, and I will turn to this shortly. But our ultimate vision is for a far more significant transformation in the country. Together, I believe that we can achieve this. But it will be **essential for Belarusian society to come together to support the drive towards transformation and modernisation.**

Dear colleagues,

Our current approach

We are already building the foundations for this shared vision.

Our approach has two strands. Firstly, a tough approach to the current repressive regime.

Following the crackdown since the Presidential elections last December, the EU has been absolutely **clear that further bilateral engagement with the Belarusian authorities will not be possible** until significant progress is made to establish basic rights and freedoms.

We have been **strong in our condemnation of this repression, and strong in targeting sanctions at the heart of the current regime.** These include a visa ban and asset freeze on a number of specific

individuals and economic entities, as well as an embargo both on arms, and equipment that could be used for internal repression.

In addition, we have **strongly condemned the politically-motivated trials of former Presidential candidates and key human rights figures, including the recent case of Ales Byalyatski**. His conviction was clearly flawed, and we have called on the Belarusian authorities to ensure his **immediate release and rehabilitation, along with all other political prisoners in the country**. Amongst others, the former Presidential candidates, Sannikau and Statkevich, still remain in prison. We **offer our support to the suffering families** of these political prisoners who have been subjected to torture, both physical and psychological. And we also **condemn those other cases of repression which may be less well-known publicly, but which are no less serious in their nature**.

We are **maintaining our cooperation with the authorities only in areas where we consider that withdrawing our support would impact on the Belarusian people rather than the regime**. On these issues, our technical dialogue and cooperation will continue.

We are also convinced that Belarus should continue to participate in the **multilateral part of the Eastern Partnership**, where it can gain substantial understanding in areas such as civil society development, culture, and youth exchanges.

And let me be clear that further bilateral cooperation with the authorities is impossible until they meet a set of non-negotiable political conditions – namely progress on human rights and freedoms, and the release and rehabilitation of all political prisoners.

Yet a country is about more than just its government, and our approach towards Belarus has always reflected that.

Dear colleagues,

The vision for a European future

The **second strand** of our approach is to **engage with all those in Belarus who support reform and modernisation**. We know that this multi-dimensional approach is essential if we are to bring about lasting change.

We must reach out to all Belarusian citizens if we are to sow the seeds for far more significant change. There are many new groups emerging who are becoming increasingly frustrated with the current regime, including a number within the government itself.

Both civil society and the political opposition must play a crucial role if we are to achieve our aims.

Civil society organisations are at the forefront of the vital work to secure democracy, basic rights and freedoms in the country. **Many of them are represented here today, and I will continue to give them my full support**.

This support takes a number of forms. The Nordic Council of Ministers has been leading efforts to provide **support to the victims of repression and their families** in the wake of the recent crackdown. We are also supporting the essential activities of the EU-funded '**Clearing House**' project, led by the Office for a Democratic Belarus, one of the co-hosts of today's debate.

There are a number of **opportunities for financial assistance**. I am pleased to say that we have significantly stepped up our financial support for civil society and the independent media in Belarus, and have even gone beyond our pledge to quadruple our funding. The assistance available to civil society now stands at a total of **€19.3 million for the period 2011-2013**.

There is funding to support those working on issues such as human rights through the **European Instrument for Democracy and Human Rights**. There is financial support for those working in areas such as economic development and capacity-building through the **European Programme for Non-**

State Actors and Local Authorities. And we are also holding regular **meetings to coordinate the work of international implementers and donors** in Brussels.

We also recently launched the first call for proposals under the newly-created Neighbourhood **Civil Society Facility**. And we are working to establish the new **European Endowment for Democracy**, which will offer a further means of supporting the work of these organisations to achieve democracy.

We are also working **to strengthen the role of civil society organisations at the regional level**. Last week, for example, saw the third annual assembly of the **Eastern Partnership Civil Society Forum**, at which civil society representatives from across the region agreed a clear strategy for the role of civil society in implementing our goals. They also united in condemning the ongoing repression in Belarus.

In addition to civil society, we will also **continue our cooperation with the Belarusian political opposition**. I believe that they have an important role to play if we are to achieve our shared ambitions. This was reflected in a joint letter from the EU High Representative Ashton and myself to key opposition figures earlier this month. And I was also pleased to meet with representatives of seven of the major opposition parties and movements only last week.

We will continue to work with these opposition movements to discuss the potential European future for the country, and to support them in becoming increasingly relevant to the people of Belarus. In turn, they must continue to work closely with each other, and with the rest of Belarusian society. They must set out a clear democratic alternative to the current regime. And they must engage with all those who support reform in the country.

Through civil society and the political opposition, we will therefore **continue to reach out to all key parts of Belarusian society**, and to encourage a strong and unified approach in the drive towards transformation and modernisation. The dividing line which some try to draw between civil society representatives and the political opposition on the one side, and Belarusian citizens on the other, is completely artificial.

After all, civil society, the independent media, and the political opposition cannot achieve this alone. They **need the support of an intelligentsia to give their approach intellectual shape and direction**. And **they need to tap into the wider frustrations in the country, including amongst the 'nomenklatura'**. **This was a key lesson of the transformation in central Europe**. While creating the external conditions for change is very important, autocracies always get eroded from within.

Dear colleagues,

The vision for a European future

These are some of the ways in which we are already helping to lay the foundations for change.

Yet our vision for a European future for Belarus is far greater than this. The EU has an array of tools which can support a far more significant transformation in our partner countries, but the political conditions must be right.

Our vision is to work with a strong and unified Belarusian society to bring about lasting change in all of these key areas.

Firstly, strengthened political links between partner countries and the EU can help to **cement the central importance of democracy, human rights and freedoms**. We have a range of tools which can help to achieve this, including bilateral assistance and action plans for reform.

These political ties also help to **build the role of partner countries internationally**. After all, **a key part of our vision for a European future for Belarus is about Belarus playing its vital role in shaping the future of Europe**. It has always been an important country, and it can play a key role in influencing the Europe of tomorrow.

Secondly, we have tools to support the **development of far greater prosperity** in partner countries. Enhanced economic integration with the largest trading bloc in the world has the potential to open up

important markets, and set countries on the course to achieving their full economic potential. For Belarus, economic links would also help the country to become more competitive, rather than simply relying on cheap oil and gas.

Thirdly, the EU can **provide significant investment and assistance to support the broader development of partner countries**. We have many important facilitating tools at our disposal, including the Neighbourhood Investment Facility, the Comprehensive Institution Building Programme, and the Pilot Regional Development Programmes. These all have the potential to help bring about major changes in a country.

We also have a number of means of **supporting countries at times of financial or economic stress**. These include the expansion of EBRD lending, inclusion in the EIB lending mandate, and EU macro economic assistance. These have the potential to provide very significant support – for example, EBRD loans to Eastern Partnership countries in the period 2007-2010 were in excess of €4 billion.

Fourthly, we can offer the prospect of **far greater mobility** to citizens of partner countries wishing to visit the EU. The first step is to establish visa facilitation and readmission agreements. Indeed, I should note that **we have been awaiting the response of the Belarusian authorities to our request to negotiate such agreements for many months**. This alone would be a significant step, helping to facilitate greater interpersonal contact and an increased exchange of ideas between our citizens. But once such an agreement is achieved, there is no reason to say that we could not go even further, with a visa-free regime as our eventual goal.

We are therefore keen to support people-to-people contact. We are ready to support it and have a vision for how to achieve it. **Yet, of all of our partner countries, the Belarusian authorities are the only ones who are not interested in this prospect. The question of why must be raised not just by us, but also by the Belarusian people.**

Finally, we can support countries to fulfil their potential in a **range of other key sectors** where they might find cooperation particularly valuable, such as energy security or transport. For this too, there are a range of EU programmes and agencies which can support collaboration.

Dear colleagues,

Achieving our vision

Together, we must now build on our current foundations to achieve this shared vision.

This means continuing our pressure for the reforms that will unlock this additional support. It means continuing our crucial fight for the core values of democracy, rights and freedoms. And it means continuing our work towards securing the release and rehabilitation of all political prisoners.

Lukashenko may believe that, by repressing his own people, he is helping to cement his rule. He may believe that, by adopting new laws against his own citizens, he is acting to make our interaction with them more difficult. But I can tell you that **when a regime begins to act in such a way, it is truly the beginning of the end**. I know this from my own experiences in central Europe.

It is **an illusion to have a stable country and society without ongoing democratic reforms**, and it continues to be an illusion **even if those reforms are being substituted by cheap oil and gas**. Without addressing this issue, we are headed towards a future black hole in Europe.

Dear colleagues,

I therefore believe that the opportunity will come to achieve our shared ambitions.

But the key parts of Belarusian society, including civil society, the independent media, and the political opposition, must play an even stronger role. They must work closely together to reach out to the broader Belarusian population, to offer a clear democratic alternative to the current regime, and to ensure that they engage with all those who wish for reform. A strong and unified approach will be crucial, particularly in **pressing for free and fair parliamentary elections next year**.

The Eastern Partnership project has already shown its ability to grow. I now call on Belarus and its society to grow with it. You should take all of the benefits that it can provide today, and together we can discuss and shape those that it will provide in the future.

In all of this, we do not underestimate the significant challenges that you will face. **I salute your courage and will continue to offer you our full and unwavering support.** And I will continue to reach out to all those who share our ambitions for a prosperous and successful Belarus, with the core values of democracy, human rights and freedoms at its heart.

I am looking forward to a Belarus of freedom and democracy. A country where it is the people who determine their future and not the authorities. A country benefitting from its traditional ties with Russia and its other neighbours. **And a country benefitting even more from erasing the last dividing line on the European continent.**

Thank you for your attention.

www.europa.eu

8. 12. 2011

Prohlášení Štefana Füleho po setkání s ministrem zahraničí Alžíru

Statement by Commissioner Štefan Füle following his meeting with Abdelkader Messahel, Deputy Foreign Minister of Algeria

I have met today Mr Abdelkader Messahel, Deputy Foreign Minister of Algeria, in charge of Maghreb and African issues, in order to exchange views on the regional issues in the Maghreb and Sahel, and to review bilateral relations with Algeria. We agreed that Algeria and the European Union have a mutual interest in the intensification of our cooperation in order to face the new challenges of instability, poverty and arms proliferation in the Sahel region. We also underlined the importance of intensifying and deepening regional integration, both for the Maghreb and for the Sahel and welcomed recent announcements concerning the revitalising of the Arab Maghreb Union. I should like to confirm that the European Union fully supports these important advances.

Concerning recent developments in Algeria, Minister Messahel described the significant reforms that Algeria has undertaken since the beginning of the year aimed at consolidating democracy in Algeria.

Turning to bilateral relations between the European Union and Algeria, Minister Messahel announced Algeria's willingness to start exploratory negotiations for the elaboration of an Action Plan in the context of the European Neighbourhood Policy.

I welcome these important decisions which demonstrate the authorities' willingness to take forward a process of ambitious reform. I trust that they will pursue this goal with determination and that the reforms will be put in place rapidly. The European Union is determined to support Algeria in this task and to work together with our Algerian partners to deepen the links between us. I offered my strong personal support and continued engagement in this process.

www.europa.eu

8. 12. 2011

Stanovisko europoslankyně Zuzany Brzobohaté k tzv. Lisabonské výjimce

Česká výjimka z Listiny základních práv EU, kterou si vymohl Václav Klaus při podpisu Lisabonské smlouvy, nebyla nikdy schválena v českém Parlamentu, což již samo o sobě vyvolává pochybnosti o ústavnosti tohoto postupu. Tehdejší pokus obejít Sněmovnu i Senát ČR pokračuje nyní kroky české

vlády, která namísto včasného získání chybějící podpory obou komor, na které měla od začátku platnosti Lisabonské smlouvy celé dva roky, chce nyní přistoupit k projednávání na evropské úrovni opět bez potřebného mandátu.

Senát ČR ve svém usnesení z 6. října 2011 jasně deklaroval, že protokol o podobě české výjimky nepodpoří vzhledem k hrozícímu snížení sociálních práv českých občanů. ČSSD následně okamžitě vyzvala vládu, aby od projednávání české výjimky na půdě Evropské rady upustila a předešla tak v řadě již své další ostudě a negativnímu zviditelnění ČR.

Zpravodaj k české výjimce Andrew Duff (ALDE) na jednáních v ČR konkrétně uvedl, že jediný účinek, který protokol vytvoří, bude právní nejistota a právní zmatek.

“Od minulého pondělí mám k dispozici draft příslušné zprávy, pro kterou se chystám právě pro nízkou ochranu sociálních práv hlasovat a tím pádem zajistit, aby následně Evropský parlament nepodpořil Evropskou radu v přijímání daného návrhu protokolu,” uvedla Zuzana Brzobohatá.

www.brzobohata.cz

9. 12. 2011

Stanovisko komisaře Š. Füleho a vysoké představitelky EU C. Ashtonové k Srbsku

Joint Statement by Catherine Ashton, High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy and Vice-President of the Commission and Stefan Füle, EU Commissioner for Enlargement and European Neighbourhood Policy on Serbia

We are very encouraged by the progress made by Serbia over the recent years and months. We would like to congratulate President Tadić, his government and the Serbian people for this.

The decision of the European Council today is recognition of this progress made. It is also a clear sign that the EU wishes to welcome Serbia into its ranks and looks forward to further intensifying its cooperation with Serbia.

We are very satisfied with Serbia's full cooperation with the International Criminal Tribunal for former Yugoslavia (ICTY), the considerable progress towards fulfilling the accession criteria and the requirements in the Stabilisation and Association Process. In particular, we appreciate the difficult reforms made to the rule of law and justice system. These are enormous achievements.

We are equally encouraged by the progress made in the ongoing EU facilitated dialogue. The latest agreement reached only a week ago, and recent positive signals on the implementation of previous agreements indicates that we are moving firmly in the right direction.

We are looking forward to see Serbia progressing on the path to the European Union in the near future and are confident that Serbia can now make the final steps and ensure that the decision to grant candidate status in February can be taken.

www.europa.eu

12. 12. 2011

Projev komisaře Š. Füleho na přístupových jednáních s Islandem

I am pleased to be part of today's event where we have opened five additional negotiation chapters with Iceland. These chapters cover the areas of Company law, Enterprise and industrial policy, Trans-European networks, Judiciary and Fundamental Rights, and Financial and budgetary provisions.

Perhaps even more importantly, we also already provisionally closed four of these chapters. This demonstrates again the extent to which Iceland shares the values of the European Union and is integrated in its markets. The benefits that Iceland enjoys as a result in terms of job creation and competitiveness can be further enhanced by full integration.

With the EU presently going through difficult times where bold and courageous decisions in the economic and financial area are called for, and where headlines of newspapers almost exclusively focus on worrying news, it is essential that we do not lose sight of what goes well in the enlargement process.

Since the official opening of negotiations in July 2010 so far 11 chapters have now been opened, and 8 of them are already provisionally closed. This is a remarkable achievement and I am very satisfied with the ongoing pace of negotiations with Iceland.

This success would not have been possible without the excellent work of our Icelandic partners and illustrates the strong and persistent commitment of the Icelandic government towards the accession process. The Commission is fully ready to build on this commitment, on this momentum and to help make 2012 a decisive year in Iceland's accession process.

I would also like to thank the Polish Presidency for putting enlargement high on its agenda and to bring the negotiations with Iceland decisively forward. Thanks to these joint efforts, we have succeeded in building up a good and ambitious momentum.

Indeed, today's result and, more broadly, the pace of negotiations across 2011, augur well for our further work. Thanks to the mutual trust gained over the negotiating process and the established methodology, we are ready to move the accession process forward – as thorough as necessary and as fast as possible. These experiences and the established procedures will be an invaluable asset when discussions on more complex chapters intensify.

Today's result also shows that EU membership and the enlargement process remain attractive and on track.

Our target for 2012 is to facilitate the opening of almost all negotiation chapters and provisionally close as many as possible. This is a very ambitious objective.

Further progress in the negotiations and finally towards accession depends on how well Iceland will be able to demonstrate that it can eventually meet the obligations of EU membership and at the same time enjoy the corresponding benefits. I am confident that with joint and determined efforts, we will be able to find win-win solutions to overcome the challenges ahead.

www.europa.eu

12. 12. 2011

Europoslanec O. Vlasák: Společný návrh v rámci rozpočtového procesu pro 2012

V rámci rozpravy na Plenárním zasedání Evropského parlamentu 1. 12. 2011 vystoupil Oldřich Vlasák.

Vážený pane předsedající,

nalezení shody nad návrhem rozpočtu nebylo v letošním roce vůbec jednoduché a víme, že výsledný kompromis byl v Radě přijat křehkou většinou. Celkové výdaje ve výši o něco málo více než 129 miliard eur, které znamenají nárůst o 1,86 %, podle mého názoru odráží konsolidační úsilí členských států na národní úrovni i realitu ekonomické situace, v níž se dnes evropský kontinent nachází. Zjednodušeně řečeno, evropské výdaje se v době krize daří udržet na uzdě a pod hranicí očekávané inflace.

Pro mě osobně jako koordinátora naší skupiny EKR ve Výboru pro regionální rozvoj bylo, je a i nadále bude hlavní prioritou při rozhodování o rozpočtu pro rok 2012 zajištění dostatečného množství prostředků pro soudržnost (tj. pro okruh 1b tak), aby bylo možné dostát všem závazkům z minulých let. Je proto pro nás zásadní, že součástí dohody o rozpočtu je i silná společná vůle k platbám (v bodě 3.1), která by v případě nutnosti zajistila dostatečné prostředky pro oblast politiky soudržnosti.

www.vlasak.net

12. 12. 2011

Europoslanec J. Zahradil hostem v pořadu Události, komentáře

Hostem komentovaných událostí ČT24 byl předseda frakce Evropských konzervativců a reformistů Jan Zahradil.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor:

Dobrý večer. Požadavek, aby se i Česko připojilo k půjčce pro Mezinárodní měnový fond na záchranu eurozóny, vyvolal velké debaty. A zdá se, že půjde o první velký domácí spor na téma euro a jeho budoucnost. Velmi razantní prohlášení. Tohle téma právě dnes otevřel muž, na jehož vyjádření se v této souvislosti asi dost čekalo. Protože jde o nejvýše postaveného českého ekonomu.

Václav KLAUS, prezident České republiky (záznam):

Já myslím, že si eurozóna opravdu pomoc nezaslouží. Eurozóna hrozí být bezednou dírou, do které se sice něco může hodit, ale ono to propadne do neznáma. Takže kdyby náhodou bylo zvoleno jiné řešení, co s tou eurozónou dál, tak pak jistou solidaritu já bych také uměl cítit. Ale to by znamenalo, že ta díra bude na tom dně opravdu už zašpuntovaná.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor:

A ve studiu je Jan Mládek, stínový ministr financí ČSSD. Já vás vítám ve studiu. Dobrý večer.

Jan MLÁDEK, stínový ministr financí /ČSSD/:

Dobrý večer.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor:

Co říkáte těm názorům třeba i pana prezidenta, že by se Česko nemělo připojovat k oné půjčkové pomoci, řekněme?

Jan MLÁDEK, stínový ministr financí /ČSSD/:

Já bych chtěl nejdřív vysvětlit, co ta takzvaná půjčková pomoc znamená. On pan prezident

dramatizuje. Posluchači by měli vědět jednu věc, že takováhle pomoc už probíhá. Česká národní banka už půjčila skrze měnový fond 48 miliard na podobné programy a ministerstvo financí za to doplácí 1 miliardu ročně na rozdíl v úrokovém výnosu.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor:

Takže se vlastně vůbec nic jakoby neděje?

Jan MLÁDEK, stínový ministr financí /ČSSD/:

Ne, děje se, ale chtěl bych jaksí osvětlit tu míru rizika a míru nákladů pro české daňové poplatníky. Protože pan prezident to podal tak, jako že vyhodíme 90 miliard do černé díry. Já bych chtěl jasně sdělit, že toto není pravda. Ano ...

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor:

Počkejte, promiňte, kde máme jistotu, že jakákoli záležitost, která se týká eura, není onou pověstnou černou dírou?

Jan MLÁDEK, stínový ministr financí /ČSSD/:

Já vám to hned vysvětlím, když mi necháte trochu prostoru, protože je to skrze Mezinárodní měnový fond, který když někomu půjčuje, tak ty peníze dostane zpátky, protože on je první věřitel, který vždycky dostane zaplacen. Čili nás to bude stát dodatečně 2 miliardy ročně oproti té jedné miliardě, kterou již platíme.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor:

Teď jsme ve spojení s europoslancem Janem Zahradilem z ODS. Do Štrasburku vám přeji dobrý večer.

Jan ZAHRADIL, předseda frakce Evropských konzervativců a reformistů v EP /ODS/:

Dobrý večer ze Štrasburku.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor:

Pane Zahradile, předpokládám, že vy budete zastávat poněkud jiné stanovisko než pan Mládek. Takže zeptám se vás, proč by se naopak Česko nemělo připojovat k té půjčkové pomoci eurozóně.

Jan ZAHRADIL, předseda frakce Evropských konzervativců a reformistů v EP /ODS/:

Myslím, že ty důvody jsou spíše symbolické. Já rozhodně nesdílím obavy z toho, že by ty peníze spadly do nějaké černé díry, ale na druhou stranu my nejsme členy eurozóny, my nevíme, jak se bude eurozóna vyvíjet v příštích pěti nebo deseti letech a my rozhodně do eurozóny v nějakých příštích pěti nebo deseti letech vstupovat nebudeme. Je možné, že euro ...

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor:

Promiňte, ale kde je potom ta symbolika, ta symboličnost té pomoci?

Jan ZAHRADIL, předseda frakce Evropských konzervativců a reformistů v EP /ODS/:

Ano, ta symbolika je v tom, že euro za 10 let nemusí existovat vůbec, nebo může být eurozóna rozdělena na dvě různé měny, nebo se může vyvíjet úplně jiným způsobem. Čili ta půjčka podle mého názoru je naprosto chybná v tom, že v podstatě na nás uvaluje povinnosti člena eurozóny, aniž bychom členem eurozóny byli. A my se musíme především rozhodnout někdy v budoucnu, jestli vůbec do eurozóny za stávajících podmínek chceme vstoupit. K tomu samozřejmě se musí konat referendum a pak teprve se můžeme rozhodnout, jestli se na podobné mezinárodní finanční pomoci chceme podílet. V tom je ta symbolika ...

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor:

No, tak to by asi ... Promiňte, pane Zahradile, to by asi tedy trvalo poměrně dost dlouho, protože ta pomoc nebo to rozhodnutí by mělo padnout asi o něco rychleji než nějaké referendum o našem vstupu do eurozóny.

Jan ZAHRADIL, předseda frakce Evropských konzervativců a reformistů v EP /ODS/:

Ano a právě proto já jsem proti tomu, abychom teď takové záruky poskytovali. Prostě podle mého názoru to není možné. Podle mého názoru se tady nehraje čistá hra. Nerad bych tady teď zabíhal do nějakých detailů toho čtvrtletního nebo pátého ujednání, ale podle mého názoru v tuto chvíli ty důvody pro to, abychom neposkytli tu půjčku, převažují nad těmi, které mluví pro to, abychom ji poskytli.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor:

A ČSSD, pane Mládku, říká, že pomoc státům eurozóny je i v českém zájmu. V čem tedy prosím?

Jan MLÁDEK, stínový ministr financí /ČSSD/:

Já bych se to pokusil vysvětlit. Je to velmi jednoduché. Ono v principu pan europoslanec má pravdu v jedné věci, že budoucnost je velmi nejistá. To, co je ovšem jisté, je, že my potřebujeme evropský ekonomický prostor, my potřebujeme Evropskou unii a my potřebujeme být v jádru, které rozhoduje o její budoucnosti. A protože jenom tak můžeme zajistit relativní blahobyt České republiky. Čili jakási symbolická pomoc, která není moc velká, slovní podpora na rozdíl od ...

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor:

Promiňte, těch 10%, přibližně 10% českých devizových rezerv, to není velká pomoc. Já vím, že ty peníze tam jakoby budou ležet, že je nikam neposíláme do té černé díry, ale přece jenom to zas není tak málo. Nebo je?

Jan MLÁDEK, stínový ministr financí /ČSSD/:

Ale já jsem se snažil vysvětlit, že ta reálná pomoc už tam posíláme miliardu ročně dneska, teď budeme posílat tři. To je výše té pomoci. A za to máme šanci, že budeme uvnitř té Evropské unie, uvnitř toho jádra, protože my tam potřebujeme exportovat. Protože pokud nebudeme exportovat, nebudou pracovní místa, nebude průmysl.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor:

Když mluvíme o tom exportu, pane Zahradile, nezní ten argument o tom, že tu eurozónu potřebujeme logicky? Tedy mám na mysli to, že sice v ní nejsme, ale že naše ekonomika je na země, které platí eurem, bytostně navázána a že jsme na nich, ať chceme nebo ne, závislí?

Jan ZAHRADIL, předseda frakce Evropských konzervativců a reformistů v EP /ODS/:

Ale to přece nemá žádnou souvislost s touto půjčkou. Ano, my jsme členy Evropské unie. Ano, my exportujeme a řekl bych až příliš mnoho na evropský trh. Já myslím, že by bylo lépe diverzifikovat ten zahraniční obchod, ale to přece nezmizí v momentě, kdy my poskytneme nebo neposkytneme nějakou půjčku. My prostě budeme členy Evropské unie i nadále. A to, jestli máme nebo nemáme patřit do takzvané jádra, jak o tom mluví pan Mládek, to musí být předmětem ekonomické debaty a politické debaty. Já z toho mám spíš obavy, já se domnívám, že bychom do toho francouzsko-německého jádra patřit spíše neměli, že tady by bylo možné hledat nějaké kořeny naší budoucí stagnace, ale to neznamená, že bychom se měli odpoutat od jednotného evropského trhu. To v žádném případě, nic takového se nestane, nic takového nás nečeká, a hlavně to není spojeno s tím, jestli poskytneme nebo neposkytneme nějakou půjčku.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor:

A teď ještě, pane Zahradile a pane Mládku, pojďme ke zmíněnému politickému rozměru té věci. Vy jste, pane Mládku, dneska dokonce řekl, že vláda by kolem zapojení do záchranného plánu neměla

lavírovat. Ale vláda to chce pouze projednat v parlamentu. To je nějaké lavírování? To je přece to, po čem ČSSD tak hlasitě volá, obstruuje, když má pocit, že jí vláda obchází, a teď by jí to najednou vadilo a dokonce by to označila za lavírování?

Jan MLÁDEK, stínový ministr financí /ČSSD/:

Ne, to jste to špatně pochopil, pane Železný. Vláda si z nás dělá legraci, protože sociální demokracie v parlamentu požadovala před odjezdem do Bruselu projednání této věci. A pan premiér toto projednání odmítl s tím, že se s parlamentem a s opozicí nebude bavit. A pak se v Bruselu vymlouval na to, že to nemá projednané s parlamentem. To je přece absurdní a ...

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor:

Tak on tím třeba chtěl říct, že to s tím parlamentem ještě projedná, třeba to byl jakýsi popel na hlavě.

Jan MLÁDEK, stínový ministr financí /ČSSD/:

Chtěl bych doufat, ale mám signály, že zítra o tom nebudou se chtít bavit v parlamentě. Čili já bych chtěl doufat, že pan premiér o tom bude mluvit, protože ta věc je opravdu zásadní. Tady nejde už jenom o nějaký export, tady jde v podstatě o geopolitickou orientaci země. Jestli tady budeme nějaká izolovaná zemička, která buď bude spolupracovat se Spojeným královstvím, a to je třeba si říct. Spojenec pana Zahradila je na cestě z Evropské unie, do dvou do tří let budou venku, anebo s Ruskem. Tak ať nám pan Zahradil řekne, s kým chce spolupracovat, jestli osamocený se Spojeným královstvím nebo s Ruskem.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor:

Promiňte, my za chvíli budeme hovořit i s člověkem z Británie velmi znalým, takže já si tady dělám poznámku. Vy jste říkal, že do dvou do tří let bude Británie z EU. Takhle jsem to pochopil, abych to zase nedezinterpretoval.

Jan MLÁDEK, stínový ministr financí /ČSSD/:

Takhle to dneska vypadá.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor:

Dobře. Izolace, pane Zahradile, to je slovo, které tady zaznívá několikrát. Zaznělo, myslím, od obou pánů. Ve studiu zaznělo třeba i podle ministra zahraničí pana Schwarzenberga. Podle něj nesmí v Evropě Česko být izolováno, protože jinak bychom nastoupili velice strmou cestu dolů. Vy se té izolace opravdu neobáváte? To pro vás skutečně není argument, který by vás posunul spíše ano k té pomoci?

Jan ZAHRADIL, předseda frakce Evropských konzervativců a reformistů v EP /ODS/:

To jsou absolutní nesmysly, co tady zaznívá. Já mám skoro pocit, že pánové asi museli doma opravovat nějaké elektrické vedení, protože slovo izolace se stává tedy jejich velmi oblíbeným termínem a používají ho za každým druhým slovem. Nicméně, řekněme si jasně, že právě naše nalepení na to francouzsko-německé takzvané tvrdé jádro Evropské unie může vést k tomu, že se ocitneme pod tlakem na harmonizaci daňových soustav, že se ocitneme pod tlakem na harmonizaci sociálních, penzijních, zdravotních systémů, což je přece všechno to, co nechceme. Čili podle mého názoru je dobré si uchovat jasnou obchodní exportní linku na evropský trh. Podle mého názoru je dobré se nezapojovat do fiskální unie a podle mého názoru je tudíž dobré zůstat stranou toho francouzsko-německého, dovolte mi to říci, poněkud imperiálního chování uvnitř Evropské unie. Ale to přece neznamená žádnou izolaci, to neznamená žádné vymístění někam na okraj. To jsou nesmysly, to je evropská mytologie, kterou si pánové přečetli, zejména pánové z ČSSD si to přečetli někde v nějakých spisech socialistické internacionály a teď to snaživě papouškují. Já myslím, že je zapotřebí se na to dívat zdravým rozumem, zachovat si chladnou hlavu a zachovat si odstup od toho, co nechceme, aby do této země bylo zaváděno.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor:

Ano, já jenom snad mohu indiskrétně říci, že ten váš elektropříměr s tou izolací nás tady ve studiu všechny pobavil. To snad říci mohu. Pane Mládku, "Zužovat si předem svobodu našeho rozhodování argumentem, že bez přijetí bruselského plánu se dostaneme do izolace, je mylné". To jsou další slova pana prezidenta, která souzní s tím, co říkal pan Zahradil. Jak vyvracíte tyhle argumenty?

Jan MLÁDEK, stínový ministr financí /ČSSD/:

Podívejte, pro Českou republiku by úplně nejlepší byla fungující EU 27. To je překonání všech historických problémů, to je ekonomické, politické, geopolitické začlenění země. Bohužel EU 27 se nám začíná rozplývat pod rukama a naším zájmem je tedy připravit se alespoň na to, co bude fungovat. Protože bez toho se octneme v geopolitickém mimoprostoru, bez toho naše ekonomika se propadne a pan Zahradil má výborné řeči o tom, jak čteme brožurky, ale on by měl spíše říci pozitivní program co s tou izolovanou Českou republiku potom budou dělat, jestli se spojí se stranou /nesrozumitelné/ nebo s těmi britskými konzervativci a jak ti nám pomůžou při své ochraně britského city.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor:

Já když dovolíte, tak bych se na závěr zeptal pana Zahradila spíše, jak to mají s tím spojením nebo nespojením na domácí politické scéně, protože tohle téma je jasné, že rozděluje politickou scénu. Ale pane Zahradile, i koaliční strany TOP 09 je spíš pro tu pomoc. Je to zárodek nějakého dalšího bůhví kolikátého sporu mezi vašimi koaličními stranami? Dlužno dodat, že jde tentokrát o asi opravdu zásadní téma, což se o těch předchozích sporech s tak velkou jistotou říci nedalo.

Jan ZAHRADIL, předseda frakce Evropských konzervativců a reformistů v EP /ODS/:

Víte, tady je jeden problém. TOP je členskou stranou Evropské lidové strany, ČSSD je zase členskou stranou Evropské socialistické strany a ty strany to prostě dostávají takřkajíc befelem z Bruselu. Ty jejich stranické centrály jim prostě nařídí, jak se mají k té věci postavit. Naše strany srazí paty, zasalutují a jdou to provést jako stranický úkol. My takhle nejednáme, my se snažíme vždycky postupovat tak, aby to bylo co nejlepší podle našeho vlastního vědomí a svědomí a podle toho, co je nejlepší pro Českou republiku. Takže to je asi ten zásadní rozdíl.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor:

Dobře, ale já jsem se, promiňte, ptal trochu na něco jiného. Tedy mezi námi to, že by třeba první místopředseda TOP 09 pan Kalousek dostával nějaké befely, před kterými sráží paty, tedy befely z Bruselu, nevím, nejsem si tím úplně tak jist. Ale mě by zajímalo, jestli neobáváte se toho, že by to mohlo mezi vašimi stranami teď vyvolat nějakou další kontroverzi předvánoční třeba.

Jan ZAHRADIL, předseda frakce Evropských konzervativců a reformistů v EP /ODS/:

Podívejte, vláda je složena ze tří koaličních partnerů, existuje tam určitý systém koaličního jednání K3, K9 a podobně a já jsem přesvědčen, že pokud bude potřeba, tak takové jednání bude vyvoláno, k nějakému výsledku to dojde a doufám, že ten, kdo se ocitne v menšině, tak ten výsledek bude respektovat.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor:

A když se tak nestane, tak může tohle třeba opravdu vést tu vládu zase k nějakému dalšímu téměř až pádu? Už jsme těch téměř pádů také pár zažili.

Jan ZAHRADIL, předseda frakce Evropských konzervativců a reformistů v EP /ODS/:

Já věřím, že se neoctneme v pozici Slovenska nebo Řecka nebo Itálie, kde eurokrize v podstatě vykopla vlády z jejich křesel. Já myslím, že tato vláda nebo věřím, že tato vláda a její tři koaliční složky jsou dostatečně rozumné na to, aby si uvědomily, že v této situaci není třeba destabilizovat zemi, není třeba destabilizovat vládnutí. Jsem přesvědčen, že ODS takovou zodpovědnost a takový rozum v sobě má. Jak je to s TOP 09 nebo VV, nevím ...

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor:

Promiňte, to znamená, pane Zahradile, to znamená ale i respekt ODS vůči tomu, kdyby ti ostatní partneři byli třeba většinou pro tu pomoc?

Jan ZAHRADIL, předseda frakce Evropských konzervativců a reformistů v EP /ODS/:

Ale samozřejmě já říkám, že prostě vláda má mechanismy koaličního jednání a že ty důležité věci určitě dokáže projednat.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor:

Dobře. Děkuji vám, pane Zahradile, i vám, pánové, ve studiu České televize. Díky a na shledanou.

Jan MLÁDEK, stínový ministr financí /ČSSD/:

Na shledanou.

Jan ZAHRADIL, předseda frakce Evropských konzervativců a reformistů v EP /ODS/:

Na shledanou.

www.ods.cz

13. 12. 2011

Stanovisko eurokomisaře Š. Füleho k návštěvě Ukrajiny

Statement by Commissioner Štefan Füle on his visit to Ukraine

During my visit to Ukraine, I have met with President Yanukovych of Ukraine, Deputy Prime Minister Klyuyev and Foreign Minister Gryschenko. I also had the opportunity to visit former Prime Minister Yulia Tymoshenko, leader of the Batkivshchyna Party, who is currently in detention.

The aim of my visit to Kyiv was to prepare the ground for the EU-Ukraine Summit on 19 December, where we have a number of important issues to discuss both in current EU-Ukraine relations and in relation to our longer-term goal of political association and economic integration for which the negotiations on the Association Agreement should be finalised.

My talks focused on a number of recent developments both in Ukraine and in the EU. I have stressed to my Ukrainian counterparts that the relationship with Ukraine is important for the EU, and that the Association Agreement is the best prospect for Ukrainian citizens to be assured of a future based on European values and standards.

I underlined that the EU is concerned about lack of progress on a number of critical reforms in Ukraine, including those in the constitutional and judicial spheres and we have had substantial discussions on these. I also reiterated our serious concern over recent cases of selective justice in Ukraine, including the cases of Yulia Tymoshenko and others.

We also had useful exchanges on issues related to economic governance and on the need to improve the business environment, including on the necessity for Ukraine to secure a fair and market oriented price for gas and to ensure full compliance with its commitments and obligations as a member of the Energy Community.

I was glad to have the opportunity of a private conversation with Yulia Tymoshenko, and to talk to her about her health condition and about the developments in her case. I informed her about the EU's

concerns regarding this process and assured her that we would continue to follow closely her appeal and would insist upon the need for her to benefit from of all her rights to defend herself in a fair process. We also discussed the prospects for a long-term political association with Ukraine, for which a strong consensus among all Ukrainians will be essential and the Association Agreement whose rapid conclusion she explicitly called for.

www.europa.eu

13. 12. 2011

Europoslanec J. Zahradil: Projev v diskusi s předsedy Evropské komise a Rady

Jan Zahradil: Merkozy nemluví za Evropu, ale jen za sebe

Summit nebyl úspěšný. Způsob uzavření dohody má navíc za následek dosud bezprecedentní rozdělení Evropy. Řekl to v diskusi s předsedy Evropské komise a Rady šéf Evropských konzervativců a reformistů Jan Zahradil. Podle něj také neexistuje žádný důvod ke kritice britské vlády. "To, co udělal premiér Cameron, byla prostě a pouze obrana své země. Stejně tak postupovali pan Sarkozy nebo paní Merkelová. Oni tvrdili, že hovoří jménem Evropy, ale ve skutečnosti mluvili pouze jménem svým vlastním," řekl Jan Zahradil.

Celý projev Jana Zahradila:

Summit nebyl úspěšný. Viděli jsme zrod dalších naléhavých opatření, která měla za cíl znovunavrácení fiskální stability. Nebude to ale dostatečné. Neslyšeli jsme žádné návrhy, jak znovu nastartovat ekonomický růst Evropy. Způsob uzavření dohody má navíc za následek dosud bezprecedentní rozdělení Evropy.

Někteří tu hovoří o dvaceti šesti státech. Nemyslím, že má kdokoli z vás právo hovořit o "šestadvacítce", a žádám vás, abyste to nedělali. Máme sedmáct členů eurozóny, ale i tyto státy jsou rozděleny do dvou skupin – na ty kdo platí, a na ty kdo dostávají peníze. A bude to hlavně skupina bohatších států, kdo za všechny všechno zaplatí: Německo, Rakousko, Nizozemí a Finsko. Jejich daňoví poplatníci svým politikům nejspíš hodně poděkují.

Také máme devět zemí stojících mimo eurozónu, které se k plánu připojit mohou, ale nemusejí. A pak je tu Spojené království. Někteří z vás se rozhodli udělat z této země obětního beránka, ale to, co udělal premiér Cameron, byla prostě a pouze obrana své země. Stejně tak postupovali pan Sarkozy nebo paní Merkelová. Oni tvrdili, že hovoří jménem Evropy, ale ve skutečnosti mluvili pouze jménem svým vlastním. Nemáte žádný důvod kritizovat Spojené království nebo jeho vládu.

Je nad slunce jasnější, že se nacházíme ve vícerychlostní Evropě. Taková je realita. V těžkých časech je zkrátka komunitární metoda nahrazena mezivládní spoluprací. Komise nebo parlament pak stojí stranou. A je tu samozřejmě vážná otázka, nakolik a jestli vůbec je takový postup v souladu s primárním právem EU.

Situace, ve které se nacházíme, je výsledkem zcela mylné doktríny "stále těsnější unie" a "one size fits all" neboli jedna velikost padne všem. Ekonomicky vzato za tento nesmyslný a ideologicky motivovaný boj o záchranu eura za každou cenu draze zaplatíme.

Možná, že se z této krize dostaneme. Přijdou ale nevyhnutelně další, a jejich následky už by mohly být osudné.

www.ods.cz

14. 12. 2011

Europoslanec O. Vlasák: Vystoupení v EP k problematice ovocných šťáv

Vystoupení Oldřicha Vlasáka na Plenárním zasedání EP 14. 12. 2011 k problematice ovocných šťáv a některých podobných produktů určených k lidské spotřebě:

Pane předsedající,

je zcela jistě zájmem spotřebitelů mít možnost při nákupu nápojů rozlišit, zda si kupují pravou ovocnou šťávu, nebo pouze nápoj vyrobený z koncentrátu, tzv. nektar. V tomto ohledu jde jistě o zpřesnění směrnice a jde to správným směrem.

S obavami jsem nicméně sledoval návrhy na zavedení nové povinnosti označování nektarů výrazy „přislazeno“ nebo „s přídavkem cukru“ následovanými údajem o maximálním množství přidaného cukru vypočteném jako sušina a vyjádřeném v gramech na litr. Taková změna by spotřebitele maximálně zmátla a zjevně by měla negativní ekonomický dopad na producenty. Nektary by se totiž staly jedinou kategorií nealkoholických nápojů, u nichž by množství přidaného cukru muselo být obligatorně uváděno, což by tyto výrobky podstatným způsobem znevýhodňovalo ve srovnání s jinými nápoji. Jsem proto rád, že zvítězil zdravý rozum a tento návrh neprošel.

Občany České republiky také jistě potěší, že i přes krizi eura se evropským institucím daří rozetnout významný dlouholetý spor o to, zda jsou rajčata zelenina či ovoce. Tato evropská směrnice jednou provždy stanoví, že rajčata jsou stejně jako kvajáva ovocem. Pochybnosti mám nicméně nad pozměňovacím návrhem číslo 22, kde je za ovoce považována rovněž mrkev. Obávám se, že o tom české zahrádkáře nepřesvědčím.

www.ods.cz

14. 12. 2011

Europoslanec O. Vlasák: Vystoupení k problematice Jednotného evropského dopravního prostoru

Vystoupení Oldřicha Vlasáka (EKR) na Plenárním zasedání EP ve Štrasburku 14. 12. 2011.

Pane předsedající,

odstraňování bariér ve volném pohybu osob, zboží, služeb a kapitálu je naší dlouhodobou prioritou. Z tohoto důvodu podporuji snahu Evropské komise o vytvoření jednotného evropského dopravního prostoru. Důležitou podmínkou je však také komplexní a efektivní propojení dopravních sítí napříč Evropskou unií a vytvoření sourodé multimodální sítě. V tomto ohledu považuji za správné, že jsou v bílé knize několikrát zmíněny rozdíly v dopravní infrastruktuře mezi východní a západní částí Evropské unie.

Na druhé straně však nejenom v této bílé knize, ale obecně v aktivitách Komise postrádám konkrétní opatření či iniciativy, jak tyto rozdíly odstranit. V tomto ohledu na mne aktivity Komise v oblasti dopravy působí poněkud nesourodě. Čekal jsem, že Komise přijde s řešením, jak rozdíly v dopravní infrastruktuře mezi východní a západní částí odstranit v podobě navrhovaného infrastrukturního fondu. Ten mě však velmi zklamal, protože opět soustředí většinu podpory do starých členských států,

přestože odebírá 10 miliard z politiky soudržnosti, která je primárně určena pro slabší regiony. To je nejenom velkým zklamáním, ale osudovou chybou evropské integrace.

www.ods.cz

21. 12. 2011

Europoslankyně Z. Brzobohatá: Evropská investiční banka a ekonomický růst EU

Tento týden na zasedání Rozpočtového Výboru v Evropském parlamentu proběhla prezentace výroční zprávy Evropské investiční banky za rok 2010.

K této zprávě vystoupila také česká europoslankyně za ČSSD Zuzana Brzobohatá, která řekla:

"Vítám přístup EIB k myšlence projektových dluhopisů Evropské unie. Jsem velmi ráda, že v říjnu tohoto roku, konečně Evropská komise předložila příslušný legislativní návrh iniciativy, která by měla být zahájena již v období 2012-2013, což znamená, že ještě v rámci stávajícího finančního období. Při této příležitosti bych chtěla připomenout, že to byla skupina sociálních demokratů (S&D) v Evropském parlamentu, která podporovala nové finanční opatření na úrovni EU, jako alternativu k úsporným opatřením a škrtnům ve veřejných výdajích, které provádí většina evropských vlád. Kromě projektových dluhopisů EU také jsme podporovali myšlenku daně z finančních transakcí na úrovni EU, která je nyní přijímána Komisí a většinou členskými státy EU. V rámci činnosti EIB je třeba věnovat pozornost také daňovým rážům.

Zejména v současné situaci probíhající finanční a hospodářské krize, je důležité, aby EIB zajistila, aby její finanční operace nepřispívali k jakékoli formě daňových úniků nebo dokonce k praní špinavých peněz."

www.brzobohata.cz

21. 12. 2011

Článek H. Fajmona v Revui Politika: Přinesl summit EU řešení krize?

Tak zní otázka, kterou si před vánočními dny roku 2011 kladou občané, politici a koneckonců i investoři v Evropě i okolním světě. Pojďme se pokusit najít na tuto otázku odpověď.

Poslední letošní summit EU přinesl v zásadě dva hlavní výsledky. Tím prvním je dohoda na sepsání nové mezivládní smlouvy na základě tzv. 17 plus týkající se ustavení fiskální unie. Druhým výsledkem je dohoda o tom, že EU pošle z rezervních fondů svých centrálních bank celkem 200 mld. eur na posílení kapitálu Mezinárodního měnového fondu (IMF), které by měly sloužit k "záchraně" eurozóny.

Pokud se podíváme na první část dohody, tak musíme konstatovat, že se fakticky jedná o "nedohodu". Duo Sarkozy a Merkelová předložilo summitu svůj návrh řešení krize, který spočíval v tom, že se změní Lisabonská smlouva. Připomínám, že tento smluvní rámec je v platnosti teprve dva roky. Návrh na revizi smluvního rámce odmítla Británie, a tím pádem se "Merkozyho" návrh posunul do roviny dojednání nové mezivládní smlouvy mezi státy EU-27 minus Británie. Během jednání si ovšem ty státy, které nejsou členy eurozóny, postupně uvědomovaly, že nemohou jen tak jednoduše schválit něco, co dosud ani nemá podobu psaného textu. Fakticky tak vznikla dohoda o sepsání mezivládní smlouvy mezi členy eurozóny s tím, že další státy EU se mohou k této dohodě připojit, pokud o to projeví zájem.

Výsledkem summitu je tedy fakticky konstatování, že EU není ani schopna, ani ochotna řešit krizi v rámci stávajících smluv.

Podstatou nové smlouvy má být to, že se členské státy eurozóny zaváží k jakési formě fiskální unie. To v praxi znamená, že se má zavést centrální evropský dozor nad rozpočty těchto států. Dozor má fungovat na principu automatického udělování sankcí v případě, že tyto státy nebudou hospodařit s rozpočty oscilujícími v úzkém pásmu kolem vyrovnaného rozpočtu. Smlouva, která má definovat přesné parametry fiskální unie, má být dojednána do března 2012.

Základní parametry druhé části dohody zní takto: Členské státy eurozóny mají poskytnout z rezervních fondů svých centrálních bank (fakticky z rezerv pod kontrolou ECB) celkem 150 mld. euro do Mezinárodního měnového fondu. Další 50 mld. euro mají dobrovolně přispět z rezerv svých centrálních bank ostatní členské státy EU včetně ČR. Smyslem této operace je vytvořit dostatečný finanční polštář v MMF, aby mohl brzy začátkem roku 2012 začít sanovat Itálii a Španělsko, které se přiblížily k pásmu bankrotu a očekává se jejich "pád" v souvislosti s jejich neschopností prodat na finančních trzích dluhopisy za přijatelných podmínek. Přitom se navíc předpokládá ještě finanční příspěvek USA, Ruska, Číny, Indie, Brazílie a dalších států. USA ale již daly najevo, že žádné peníze na tuto akci neposkytnou.

Pokud se podíváme na tuto část dohody ze summitu realisticky, tak musíme konstatovat, že EU tímto krokem přiznává, že záchrana Itálie a Španělska je již nad její síly a ochotu. Politicky vzato se jedná o nákup času, který nyní potřebuje především francouzský prezident Sarkozy, protože jej čekají v květnu 2012 prezidentské volby a pád Itálie by znamenal okamžitou nutnost sanovat francouzské banky, které jsou v Itálii extrémně exponovány. Taková sanace by Sarkozymu v prezidentské kampani zcela jistě nepomohla. Proto se snaží o to, aby účet za sanaci Itálie platil pokud možno celý svět a nikoliv francouzský daňový poplatník.

Z ekonomického hlediska je nutné konstatovat, že 200 mld. eur je příliš malý objem peněz na to, aby se eurozóna vyhnula hrozbě bankrotu některého ze svých velkých členů. Nejpozději v polovině příštího roku bude situace opět vyžadovat další peníze.

Český premiér postupoval na summitu velmi uvážlivě a fakticky svou zemi k ničemu konkrétnímu nezavázal. Takový výsledek je možné pro zemi o velikosti a vlivu České republiky považovat za velký úspěch. Podíl ČR na "záchranném plánu" by měl činit cca 3,5 mld. eur neboli cca 90 mld. Kč. Tyto peníze by měly být poskytnuty z rezerv České národní banky a činí cca 10 % celkového objemu rezervního fondu. Česká vláda zcela správně pověřila své úředníky vypracováním analýz dopadů takových kroků a nominuje rovněž své vyjednavatele o nové mezivládní smlouvě. Velmi podobné postoje přijaly rovněž některé další státy EU, které stojí mimo eurozónu.

Na závěr si položíme fundamentální otázky: Opravdu věříme tomu, že se dá státům z Bruselu nařídit vyrovnaný rozpočet? Opravdu věříme tomu, že tyto státy budou své závazky dodržovat? A co se stane, když je některý stát dodržovat přestane? Ano, dostane pokutu, ale co když odmítne zaplatit? Vyšle Brusel do tohoto státu své tanky a donutí takový stát k vyrovnanému rozpočtu násilím? Mám obavu, že něco takového není a nikdy nebude možné. Nevěřím tomu, že se dá prosadit vyrovnaný rozpočet proti vůli voličů. A pokud by se toho přece jen někdy podařilo dosáhnout, tak takový systém už nebude demokracií.

Ze všech výše uvedených důvodů si myslím, že summit EU žádné skutečné řešení současné dluhové krize eurozóny nepřinesl. Naopak je zřejmé, že příští rok přinese její další prohloubení a s tím i nutnost většího a hlubšího zamyšlení se nad podstatou současných evropských problémů.

27. 12. 2011

Stanovisko eurokomisaře Š. Füleho a vysoké představitelky EU C. Ashtonové k vývoji v Tunisku

Statement by High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy Catherine Ashton and Commissioner for Enlargement and European Neighbourhood Policy Stefan Fuele

Catherine Ashton, the High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy and Vice-President of the Commission, and Stefan Fuele, Commissioner for Enlargement and European Neighbourhood Policy, made the following statement today:

“We welcome the appointment of the new Tunisian government headed by Prime Minister Hamadi Jebali and wish him and his team every success. This is a further important step in the transition of the country towards democracy. It is highly symbolic that a democratically elected government has now been installed one year after the start of the Tunisian revolution. While the Tunisian people will continue to face new challenges, in the space of just one year, they have shed an authoritarian regime, engaged in an electoral process to set up a Constituent Assembly and put in place a democratic system. We pay tribute to the Tunisian people for this remarkable achievement.

We also wish to commend former Prime Minister Essebsi and his government for the excellent work they undertook during their mandate.

We look forward to starting an intense dialogue with the new Tunisian government. The EU has already provided substantial support to Tunisia in the process of democratic transition. We are committed to continuing our assistance in response to requests from the Tunisian authorities and civil society. There is a broad agenda of common work ahead of us, from the negotiations of a mobility partnership to the possibility of establishing a deep and comprehensive free trade area. We are keen to establish with Tunisia a privileged partnership that will be beneficial to our peoples.

The EU attaches great importance to the consolidation of democracy, respect for human rights and the rule of law in Tunisia, as well as to progress towards sustainable and equitable economic and social development. The new Tunisian government can rely on the full support of the EU to achieve these objectives.”

www.europa.eu

28. 12. 2011

Europoslanec E. Tošenovský hostem v pořadu Minuty regionu – Severní Morava

Moderátor:

Končí rok 2011 a o tom, jaký byl a jaký hlavně bude ten další, si se mnou dnes přišel popovídat poslanec Evropského parlamentu pan Evžen Tošenovský. Dobrý den, já vás vítám.

Evžen Tošenovský, europoslanec (ODS):

Dobrý den.

Moderátor:

Prozradte nám, vy se v celé své kariéře věnujete hlavně průmyslu a také energetice. Jaký byl rok 2011 právě z tohoto pohledu podle vás?

Evžen Tošenovský, europoslanec (ODS):

Tak já myslím, že byl takový možná normální, ale z hlediska energetiky hlavně byl velmi zlomový. Protože došlo k velké události Fukušimy, už si na to skoro ani nevzpomeneme, a to znamenalo rozhodnutí např. Německa, byl to velký impuls pro Německo odstoupit do budoucna od jaderných elektráren. Což bude mít velmi zásadní vliv na změnu energetické soustavy celé Evropy.

Moderátor:

Jak si myslíte, že se změní?

Evžen Tošenovský, europoslanec (ODS):

Ona už se mění delší dobu. My to možná tak nevnímáme, ale ta změna už probíhá a Fukušima to jenom urychlila. Což došlo k velkým, dlouhodobým rozhodnutím, že nebude v Německu jaderná elektrárna, ale o to víc se budou stavět takové ty větrníky nebo velké větrné elektrárny. Bude se víc investovat do fotovoltaiky, to znamená jednu věc bohužel pro nás pro všechny, pro lidi, bude to dražší. Bude to možná komplikovanější a na druhé straně do toho půjdou velké peníze do výzkumu, protože se musí najít jiné, jiný systém řízení. To je zásadní změna, kterou budeme v nejbližších letech prožívat bohužel i na našich peněženkách.

Moderátor:

Mluvili jsme o katastrofě, která se stala ve Fukušimě. Máte, ale i další jakoby mezníky v tom uplynulém roce?

Evžen Tošenovský, europoslanec (ODS):

Těch mezníků bylo možná víc. Ten mezník je i prohlubující se problém ekonomické Evropy, jak se vyrovnat s finanční krizí. Řecko bylo takové nejzásadnější, po tom se najednou objevila Itálie a s tím Evropa se vyrovnává. Ono to vypadá jenom jako finanční krize, ale Evropa se musí vyrovnat a celým svým konceptem velmi pohodlného života. Protože jestli chce být konkurenceschopná na úrovni světa, tak bude muset přehodnotit svůj politický systém, jak se s tím vyrovnat a jak zůstat v tom konkurenčním boji s Asií, s Amerikou ne úplně opuštěný.

Moderátor:

Jaké budou ty vaše hlavní pracovní priority v rámci Evropského parlamentu, o co budete za ČR hlavně usilovat?

Evžen Tošenovský, europoslanec (ODS):

Bude to o tom, o čem jsem hovořil. V energetice pro ČR bude zásadní, jak se vyrovnáme právě s tou přenosovou soustavou. Protože Německo tím, že odchází od jádra, tak to má velký dopad na přenos energie, protože ohromné množství kapacity v Severním moři, to jsou ty větrné elektrárny v řádech desítek megawatt, jak toto přenést. A my se musíme s tím srovnat, jak při nějakém nárazu z Německa se s tímto vyrovnáme. To bude mou prioritou, tak abychom v tom vyšli, abychom hráli s Evropou tu otevřenou rovinu nejenom, že bychom byli jí nuceni do nějakých rozhodnutí, ale abychom zvládli tu technickou, technické řešení v rámci ČR. Hodně zásadní ten příští rok bude velmi důležitý pro další léta.

Moderátor:

Tolik poslanec Evropského parlamentu pan Evžen Tošenovský. Já vám mockrát děkuji za rozhovor.

Evžen Tošenovský, europoslanec (ODS):

Děkuji za pozvání.

15. 12. 2011

Usnesení poslanců ODS v EP k výsledkům summitu EU 8.-9.prosince 2011

Podporujeme pozici premiéra Petra Nečase přijatou na závěr summitu vyčkat na přesné znění tzv. Smlouvy o rozpočtové unii. Vzhledem ke zcela nejasnému a obecně formulovanému konceptu Smlouvy považujeme za správné v žádném případě nepřipojovat předběžný souhlas ČR s jejím budoucím obsahem

podporujeme rozhodnutí premiéra Petra Nečase přenést debatu o konečném znění tzv. Smlouvy o rozpočtové unii do Parlamentu ČR. Obáváme se, že tento text bude obsahovat pro ČR dlouhodobě nevýhodné podmínky, které budou znamenat ztrátu klíčových pravomocí vlády ČR a Parlamentu ČR v oblastech rozpočtové, daňové, sociální a pracovní politiky ve prospěch bruselského centra

vláda ČR získala svůj demokratický mandát z vůle českých voličů. Za základní povinnost vlády ČR proto považujeme sledování dlouhodobých zájmů právě občanů ČR. Věříme, že koaliční strany vlády ČR budou mít tuto povinnost v těchto zlomových chvílích na mysli.

věříme, že se premiérovi Petru Nečasovi, s ohledem na současnou ekonomickou a sociální situaci v zemi, podaří prosadit ve vládě ČR zdrženlivé stanovisko k převzetí závazku ČR o půjčce ve prospěch MMF ve výši asi 90 mld. Kč z devizových rezerv ČNB

takto konstruovanou půjčku považujeme za spornou, neboť snižuje devizové rezervy ČNB v ekonomicky nejisté době.

varujeme před zvyšováním ekonomického hazardu, protože finanční půjčky centrálních bank členských států EU mají být prostřednictvím MMF uvolněny ve prospěch některých dlouhodobě vědomě špatně hospodařících členských států EMU

Vláda České republiky

4. 10. 2011

Tisková konference P. Nečase a předsedy vlády Bulharska

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Dobrý den, dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás srdečně přivítal na tiskové konferenci po společném jednání předsedů vlády ČR a Bulharské republiky. Pánů Petra Nečase a Boyko Borisova. Oba tu také srdečně vítám a ještě než je požádám o úvodní prohlášení, rád bych pozval na podium ministra kultury ČR pana Jiřího Bessera a ministra kultury Bulharské republiky pana Veždi Raschidova, kteří slavnostně podepíší Program kulturní spolupráce mezi ministerstvy kultury obou zemí na léta 2012 a 2014. Rád bych vás také informoval, že nad rámec dosavadní dohody tento nový program podporuje mimo jiné výměny uměleckých souborů, výstav, odborníků a umělců, dále také účast na mezinárodních knižních veletrzích a mezinárodních festivalech filmu nebo spolupráci v oblasti památkové péče. Děkuji pánům ministrům kultury obou zemí. A nyní prosím o úvodní slovo ke společnému jednání předsedu vlády ČR pana Petra Nečase.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Dobrý den, jsem velmi rád, že dnešní návštěva pana předsedy vlády jen podpořila tradiční velmi blízké vztahy, které jsou nejen mezi našimi zeměmi, ale i národy. Jsou to dlouhodobé a pozitivní vztahy a koneckonců i podpis kulturní dohody ukazuje, jak v mnoha vrstvách jsou tyto vztahy rozvíjeny. Já jsem velice rád, že se daří zvyšovat vzájemný obchodní obrat mezi ČR a Bulharskem. Bulharsko patří mezi nejvýznamnější teritoria, kam míří české investice. Chtěl bych připomenout význam podílů českých investic v energetice, rozvoji infrastruktury, životní prostředí, čistíčky vod, hospodaření s vodou a v dalších oblastech včetně modernizace železnic, podílu na výstavbě metra a podobně. To je rozsáhlá aktivita českých firem v Bulharsku a já jsem velmi rád, že i dnešní setkání s panem předsedou přispěje k tomu, že se tyto pozitivní vztahy v oblasti ekonomiky a investic budou prohlubovat. Chtěl bych velmi zdůraznit, že máme na celou řadu otázek velmi podobné postoje. I na evropské úrovni. Tady bych chtěl jednoznačně zopakovat pozici vlády ČR i mou osobní, že podporujeme připojení Bulharska do Schengenu. Považujeme za nekorektní a neférové jednání, jestliže jsou vůči Bulharsku vznášeny další požadavky, které jdou nad rámec podmínek pro přistoupení do schengenského prostoru. Bulharsko vykonalo obrovský kus práce za obrovské množství prostředků, aby splnilo schengenská kritéria. Chci také připomenout, že vstup do Schengenu je závazkem Bulharska, to není něco, co si Bulharsko vybralo ze své vůle jako součást přístupové smlouvy a z tohoto pohledu postoj některých členských zemí EU, které vznášejí další a další požadavky, my považujeme za postoj nejen nekorektní a neférový, ale za postoj neevropský. Já chci zdůraznit, že máme celou řadu podobných pozic, například v důrazu na zachování principů kohezní politiky, tedy aby nadále klíčovým cílem kohezní politiky EU byl cíl konvergence, tedy vyrovnávání životní úrovně chudších oblastí a regionů s bohatšími. Vidíme v tom jednu z hodnot evropské integrace. A byli bychom rádi, kdyby kohezní politika pokračovala tímto směrem a tímto způsobem. Společně také podporujeme evropskou integraci zemí západního Balkánu a máme i velmi podobné pozice ve vztahu k problému eurozóny a přistoupení k euru. Bulharská vláda stejně jako česká vláda naprosto vědomě odmítá stanovit termín přistoupení k euru i proto, že nikdo neví, jak se tento projekt vyvine. A mimo jiné i proto, že všichni víme, že se postupně původně monetární unie mění také v unii transferovou či dokonce v unii dluhovou. Já jsem velice rád, že jsem mohl toto jednání uskutečnit a potvrdit velice kvalitní a vysokou úroveň bilaterálních vztahů mezi ČR a Bulharskem. Pane premiére, vítejte v Praze.

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Děkuji za vyjádření a prosím o vyjádření i vás, pane premiére Borissove.

Boyko Borissov, předseda vlády Bulharska: Vážený pane premiére, Petře. S velkou úctou všichni, kdož jsme zde a vládní delegace, podnikatelská sféra, média, my vám děkujeme za kategorická a správná slova, co se týče procesů, které jsou v EU kolem nás. A k naší velké radosti to není pouze názor, to je stanovisko ohromné části kolegů. Naše země jsou si podobné velice, kromě tradičních přátelských vztahů možná co nejlepší vztahy, které máme již léta a jistě to bude pokračovat i po nás. My jsme v současné době jedni z těch nejdisciplinovanějších států v EU, kterým byl zvýšen rating. My plníme naše angažmá, naše závazky a já se vždy vrátím k tomu největšímu nebezpečí nejen, co se týče eurozóny, ale EU a to je finanční disciplína. Ne náhodou i Petr řekl, že vstup do eurozóny se stává

něčím, co my bedlivě pozorujeme a vyčkáváme, protože nevíme, jak se budou procesy vyvíjet. My nechceme vstoupit rovnou do dluhů. Naše pozice kategoricky jsou totožné – disciplína a kolik státy vydělají, tolik nechť utrácí. Aby někdo nemusel ze svého rozpočtu brát peníze a dávat těm, kteří disciplinovaní nejsou. Kategorická je naše pozice a existují způsoby jak pomáhat zůstalým, chudším, ale bohužel, my jsme bývalé socialistické státy, právě proto je ta kohezní politika a eurofondy, to jsou prostředky, které při svém exposé řekl Petr. Čtyřicet projektů, které české firmy realizují, metro, magistrály, ekologie, jaderná energetika a já nevím co ještě. Toto je takový dodatečný trh a možnost pro financování jak soukromého byznysu, tak i obchodní výměny mezi oběma státy. My bychom mohli nabídnout zejména ve farmácii a turismu mnoho bulharských služeb a zboží. Odpoledne bude byznys fórum, kde budeme moci na toto téma se více věnovat. K naší velké radosti s českou vládou jsme našli absolutní pochopení a my pracujeme disciplinovaně. Disciplína, odpovědnost a kohezní, abychom vyrovnali možnosti v Evropě. Nebudu se šířit o těch, kteří si to dovolují, to je extremismus. A já věřím, že evropské státy nepřipustí podobný typ chování, protože ono to pak snižuje prestiž a bude to nebezpečí a hrozba pro celistvost EU. Já nebudu komentovat, jestli je to pro Rumunsko či Bulharsko, ale ten precedens se dotkne dalších. V červnu přijala ER rozhodnutí, bylo to psáno, já děkuji, protože pro bulharskou opozici je velice důležité, aby slyšela, co se o Bulharsku říká v Evropě. My v současné době nejsme atakováni, my jsme kritéria splnili a to znamená, že EU se nás brání a my k EU i dnes přistupujeme se stejným úsilím i kdybychom nebyli členové Schengenu, tak to naše úsilí nezmenší. Je to korektní partnerství a Bulharsko to dělá. Pan premiér ví, že my hlídáme a chráníme EU způsobem, jakým si to unie přeje. Blahopřeji ministrům kultury k podepsání této dohody, je to důležité v oblasti umění a kultury. Obě země mají nesmírné možnosti a ještě jednou děkuji za možnost, abychom zde dnes mluvili, a věřím, že v nejbližší době mi vrátíš mou návštěvu, abychom se v realu podívali na ta místa, kde i vaše firmy pracují v Bulharsku.

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Děkuji vám, pane premiére, dámy a pánové, nyní je prostor pro několik dotazů, jako první pan Dospiva, ČTK.

ČTK: V Lucemburku jednají ministři financí o posílení té rozpočtové disciplíny v EU, jaký je pohled vašich zemí? Druhá věc, jaké jsou vyhlídky ČEZu v Bulharsku v příštích letech?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já jsem přesvědčený, že každý krok, který přispěje k větší fiskální disciplíně v rámci EU, je pozitivní. Tímto směrem se vedou jednání ze strany české vlády na Ecofinu či na ER a i pan premiér tady konkrétní čísla, která se týkají bulharských rozpočtů, říkal. Naše země patří mezi tu koalici rozpočtově odpovědných vlád a odpovědných zemí. Co se týče investic ČEZ v Bulharsku, jednali jsme o této věci s panem premiérem i mezi čtyřma očima. My máme zájem na úspěšnosti těchto investic. Je tam řada problémů, vidíme snahu o jejich řešení, vidíme možnost, jak tuto situaci zlepšit, a z tohoto pohledu jsem velice ocenil slova svého kolegy, že je snahou bulharské vlády tyto problémy řešit a přivést je k pozitivnímu výsledku. Dostal jsem ujištění, že toto je jeho osobním zájmem.

Boyko Borissov, předseda vlády Bulharska: Já na to mám recept pro kolegy, kteří v Lucembursku řeší ty otázky teď. My se snažíme změnit ústavu, ve které by mělo být založeno, že žádná vláda by si neměla dovolit více než 3 % deficitu. Chtěli bychom, aby to bylo zavedeno do evropské ústavy, protože dokonce teď některé státy, které mají problémy, které chtějí miliardy pomoci, pokud by daly své důchody a platy jako jsou v Bulharsku, hned by neměly deficit. My také chceme, aby naši důchodci dostávali 2000 euro, zaslouží si to, ale to znamená, že rozpočet bude v mínusu a budeme mít problémy v MMF. Měli by udělat důchody jako v Bulharsku a za rok či dva se bude mít Evropa dobře. Každý chce peníze a dát víc, ale právě proto jsou státníci, aby zariskovali, brali na sebe negativa a aby stát zůstal. Ale co to je za populismus, co se děje? Měli by zavést podobná pravidla jako my. A co to znamená scházet se každý den? Uvádím příklad, udělejte všechny důchody, jako jsou v Bulharsku a 3 % deficitu rozpočtu máte. To by mohlo být jedno z řešení setkání v Lucembursku. Co se týká ČEZ, v minulosti bylo hodně negativ, ale momentálně těch 33 % co má bulharský stát, ale bez práva hlasu, aby byla zprivatizována a další změny, které mají v novém vedení. A měli jsme krátké setkání s náměstkem ministra, aktivně se pracuje na 4. až 6. reaktoru v teplárně ve Varně. Je pravda, že oni si mysleli, měli plány pro rok 2006, nemysleli na to, že až skončí tyto reaktory a cena studeného rezervu, že najednou stát bude v pozici, že bude platit tolik peněz a proto my děláme vše možné, pracujeme s ČEZ, abychom mohli vyřešit tyto problémy s uložením peněz do bank. Vše patří už minulosti. Pracujeme dobře a doufám, že za pár měsíců to uzavřeme a budeme moci mluvit o ČEZ jako dobrém investorovi v

Bulharsku. Nic osobního, žádné problémy, nic takového není, přejeme si více investic v Bulharsku podle pravidel, které by byly výhodné pro oba státy. Doufám, že toto je i váš zájem.

Dotaz: Moje první otázka je na pana Nečase, vím, že máte analogicky k našim problém s romskými spoluobčany, můžete nám říci, jak tuto otázku řešíte? A pak interní otázka na pana Borissova, jestli ví, že lídr Dogan napsal, že mnoho voličů ze seznamů byli vyňati nezákonně?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: My chceme řešit otázku romské komunity v ČR cestou integrace a zamezení sociálního vyloučení. Proto vláda ČR schválil strategii boje proti sociálnímu vyloučení, kde chceme mít komplexní systém opatření, která umožní romské komunitě dostat se ke vzdělání. Chceme ale postupovat i tím způsobem, že vedle práv má každý občan i povinnosti. Například vázat dávky na pravidelnou docházku dětí do školy. To má romská komunita ve svých rukou bez ohledu na to, zda existuje diskriminace na trhu práce. Děti z romských rodin chodí do školy, a to drží v rukou jejich rodiče. My klademe důraz na vzdělávání, na inkluze, chceme také rozvíjet systém, který umožní příslušníkům se integrovat na trh práce. Tedy od nového roku bude výplata dávek vázána na výkon veřejné služby, což jsou i práce konané nezaměstnanými zdarma ve prospěch obcí, aby dosáhli na dávky, tak musí odpracovat určité hodiny. Chceme jít cestou postupného zaměstnávání. Začít s touto službou, pak na systém veřejně prospěšných prací přes tréninková zaměstnání až po plnou integraci na trh práce. Vedle toho se musí řešit i problém bydlení, protože tu vznikají uzavřené enklávy, kde se koncentrují tyto sociální problémy. Zamezení ghetta a umělého sestěhovávání, kde se pak koncentrují sociální problémy. Svou politiku nevidíme etnicky či rasově, ale vnímáme problém jako sociální problém a chceme, aby platila stejná pravidla pro všechny bez ohledu na národnost, jejich původ. Vedle práv máme i povinnosti a ty jsme povinni si plnit.

Boyko Borissov, předseda vlády Bulharska: Vidíte, že podobný problém je skoro ve všech východních státech. Co se týče vaší otázky, včera došel dopis od pana Dogana. Já jsem nařídil, aby se tímto zabývalo, řeklo se mi, že tam bylo podle prověrky zjištěno, že jsou tam pochybení, co se jmen týče, ale to je odstraněno. A všichni mají právo hlasovat. Četl jsem ty dopisy, deleguji to na někoho a ještě dnes paní Pavlová mu odpoví a to co mne tam uspokojuje, že co se voleb týče, to nebude mít vliv na pochybení v těch jménech. To nic neovlivní.

ČT: Já mám otázku na premiéra Borisova, předminulý pátek jsme zaznamenali ten nešťastný incident v Katonovi, pak se přelily protiromské nálady do celého Bulharska, jak konkrétně hodláte ten problém řešit? A druhá otázka, určité vrstvy společnosti trápí nezaměstnanost, platy jsou malé. Vy jste chtěl ekonomiku nastartovat půjčkou od MMF, jak to s tím vypadá?

Boyko Borissov, předseda vlády Bulharska: Nejdříve ten problém, to je čistě kriminální. Všichni ti pachatelé byli zatčeni a bulharský soud je poslal do vězení. Věřím, že soudní moc, když ten proces bude co nejdříve, aby byl i rozsudek. Rok a půl se o bulharských a rumunských Romech mluvilo hodně. Nepomáhá to romské integraci. Jak vidíte i v ČR i u nás, my se snažíme školou a docházkou a je to náš úkol. Dáváme jim i svačiny, aby byly ve školách a učili se. Pouze vzdělaný člověk může pracovat dobře. Je důležité, aby se romské děti vzdělávaly. My nepotřebujeme půjčku, máme rezervu, která stabilizuje leva. Ano, máme nízké platy, ale v bulharských bankách je 30 miliard vkladů, takže otázka je, jak budeme stimulovat spotřebu, to je otázka na stole. Jinak my děláme vše proto, abychom čerpali z fondů, protože tam jsou prostředky a já věřím, že to nastartuje i spotřebu a klesne nezaměstnanost. Jsou rekordní příjmy z cestovního ruchu. Bohužel se 20 let nedělalo v infrastruktuře a ekologii skoro nic a Bulharsko má nejnižší úroveň příjmů v EU. My nepotřebujeme půjčku dnes a ani ta otázka nebyla tak položena, nevím, kdo vám to řekl, že bychom si měli půjčovat. Moody nám zvedl rating a věřím, že do měsíce i SaP se vyjádří. Naše dobré hodnocení je z fiskální disciplíny, stability, lepšího cestovního ruchu a zemědělství. To jsou ta kritéria.

Bulharská televize: Když jste řekli, že si v mnoha aspektech jsme podobní, jsme si podobní i, co se minulosti komunismu týče. Zajímalo by mne, jestli jste chtěli zákaz komunistické strany? Slyšela jsem, že se takové kroky zvažují v ČR?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: V ČR byl již před 18 lety přijat zákon, který definoval komunismus jak zločinnou ideologii a jako zločinnou politiku. My jsme na něj navázali po vzniku mé vlády přijetím zákona, kterým jsme ocenili příslušníky protikomunistického odboje a odporu včetně toho, že to má pozitivní sociální dopad, včetně důchodů. Zrušení politické strany je možné v ČR pouze na základě rozhodnutí NSS. Není to věcí vlády, ani parlamentu. S tím, že je analyzována možnost, zda KSČM, která je nástupkyní KSČ, zda nepřekračuje normy ústavního systému, na základě kterého by potom NSS mohl případně rozhodnout o zákazu této politické strany. Klíčové je, že u nás o podobných krocích rozhoduje nezávislá soudní moc, nikoliv politické orgány typu vlády.

Boyko Borissov, předseda vlády Bulharska: V Bulharsku jsme tuto otázku vyřešili snadno. Socialismus a jeho památky jsme dali do muzea, máme pěkné muzeum totalitního umění, dali jsme vůdce vedle sebe a poslali jsme je do historie. Před Bulharskem tento problém nestojí. Je tu jedna strana, která je následovníkem této strany. Je dobře, aby existovala, aby lidé věděli, co se může stát, kdyby podporovali. Před námi ta otázka nestojí, takže udělejte si také takové muzeum.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Muzeum také máme a také jsme tam poslali celou řadu uměleckých děl. Vedle toho máme i příslušnou instituci, což je speciální instituce mapující totalitní režimy a zpracovává k nim konkrétní projekty. Součástí toho je i zpřístupnění všech svazků StB, které jsou veřejně dostupné.

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Vážení páni premiéři, děkuji za vyjádření, dámy a pánové, vám děkuji za pozornost, na shledanou.

www.vlada.cz

4. 10. 2011

Rozhovor s ministrem financí M. Kalouskem

Kalousek: Přáli jsme si přísnější postup vůči Řecku

Řecko zatím nedostane šestou splátku ze záchranného balíku 110 miliard eur. O její výplatě ministři financí eurozóny, kteří se sešli v Lucemburku, zatím nerozhodli. Řecko bude muset počkat nejméně do listopadu, ale do té doby splnit podmínky, které mu Evropská unie a taky Mezinárodní měnový fond daly. Všichni ministři financí evropské sedmadvacítky dnes mají přijmout změny v unijních předpisech, které mají přinést větší respekt k dohodnutým pravidlům, tedy paktu stability, který stanoví mezní zadlužení státu a maximální rozpočtový deficit. V Lucemburku bude Česko na jednání zastupovat ministr financí Miroslav Kalousek. Dobrý den, zdravím vás z Vinohrad.

Dobré ráno z vlasti Otce vlasti.

Možná jste ve vlasti Otce vlasti jedním uchem stále ve vlasti a sledujete to zajímavé dění kolem spořicíh státních dluhopisů pro domácnosti, ten mimořádný zájem. Je to pro vás překvapení, a pokud ano, tak příjemné?

Tak já chci poděkovat českým domácnostem za důvěru, která retailovým dluhopisům projevili. 15 let se o tom hovořilo a já jsem vždycky strašně stál o to zrealizovat, takže jsem velmi rád, že se tak stalo. Přiznám se, že to pro mě není velké překvapení. Já jsem oproti antireklamě mnohých škarohlíků věřil, že český občan dobře ví, co je to dobrá investiční příležitost. Pokud je o české dluhopisy obrovský zájem mezi zahraničními finančními společnostmi, proč by na nich nemohl vydělat také český občan a česká domácnost.

Česká republika patřila k zemím, která si přála ještě *přísnější přístup*. Během toho dohadování a během kompromisů došlo k jistému změkčení, ale **je to samozřejmě pokrok**, je to lepší než stávající stav.

Daleko **přísněji** se budou posuzovat nejenom o **výše ročních deficitů**, ale i **výše státního dluhu** a skutečnost, zda bude docházet k jeho růstu nebo naopak snižování pro ty země, které jsou přes 60 % státního dluhu vůči ročnímu HDP.

Je tedy zvláštní, že třeba ČSOB přijala v prvních hodinách 300 objednávek v součtu za 2 miliardy korun, to tedy blahopřeju českým domácnostem.

No, tak když se podíváte, jaké jsou úspory domácností, že jsou skutečně v řádu stovek miliard korun, no, tak to zase až takové překvapení není.

Pojďme teď do Lucemburku. Kdybychom se ještě jednou otázkou, pane ministře, vrátili k tomu problému řeckého dluhu. Eurozóna odložila, jak už jsem říkal, rozhodnutí o další splátce pomoci Řecku až někdy na konec října, na listopad, já být finančním trhem, tak zneklidním. Co si myslíte, že se stane?

Já být finančním trhem, tak jsem také velmi nervózní. Ony ty trhy nervózní jsou, nejenom kvůli Řecku, ale kvůli dalším zemím, jako je třeba Španělsko nebo Itálie. Původně měla eurozóna rozhodnout 13. října, ale do 13. října nebude hotova s prací takzvaná trojka, Mezinárodní měnový fond a fondy Unie, která má posoudit, zda Řecko plní či neplní dohodnuté, dohodnuté, postupně dohodnutá kritéria té zahraniční pomoci. Včera ministři uznali ono, onen vyšší deficit, než byl stanoven 8,5 %, že uznají Řecku skutečnost, že došlo k ochlazení ekonomiky a že mohou mít deficit zhruba o jeden bod vyšší. Nicméně další strukturální reformy, které Řecko provádí, musí posoudit ta trojka. Dá své hlášení do konce října, to znamená, i když se rozhodnou ministři eurozóny, a já jsem přesvědčen, že se tak rozhodnou, že tu pomoc poskytnou, tak ty peníze nedostane Řecko dřív než v listopadu.

Navíc Řecko přiznalo, že překročí ten svůj zamýšlený rozpočtový schodek letos i napřesrok. Podle přísnějších pravidel paktu stability bude možné uložit sankce těm příliš rozmařilým zemím jednodušeji. Země, která nebude dodržovat unijní pravidla, by se pak mohla vyhnout finančnímu postihu jedině, když by se za ně postavila takzvaná kvalifikovaná většina zemí. Co myslíte při znalosti přísnosti sedmadvacítky, bude to dostatečný strašák, aby se státy už víc nezadlužovaly?

Tak to bych také rád věděl. Česká republika neskončí vlastně devítiměsíční rozhovor o tom balíčku 6 nařízení ekonomického řízení. Dnes to schválení bude víceméně formální, protože už prošlo Evropským parlamentem. Diskutovali jsme o tom vášnivě na jaře. Česká republika patřila k zemím, která si přála ještě přísnější přístup. Během toho dohadování a během kompromisů došlo k jistému změkčení, ale je to samozřejmě pokrok, je to lepší než stávající stav.

Co to bude znamenat v praxi pro tvorby příštích státních rozpočtů a plánování jejich struktury?

V praxi to především znamená, že už nehlásí jednotlivé země své rozpočty, své případné deficity ex post, ale řekněme ex ante, aby ještě včas mohly dostat doporučení z Evropské komise, zda neriskují příliš takovýmto návrhem o rozpočtu a takovou rozpočtovou politikou. Daleko přísněji se budou posuzovat nejenom o výše ročních deficitů, ale i výše státního dluhu a skutečnost, zda bude docházet k jeho růstu nebo naopak snižování pro ty země, které jsou přes 60 % státního dluhu vůči ročnímu HDP. Zejména to kritérium státního dluhu, které bude posuzováno stejně přísně jako výše toho ročního deficitu, je poměrně velký pokrok. V minulosti bylo dost zanedbáváno.

Miroslav Kalousek, ministr financí, toho času v Lucemburku. Děkuju za rozhovor pro Radiožurnál. Hezký den a na slyšenou.

Hezký den přeji, na shledanou.

www.top09.cz

7. 10. 2011

Vystoupení premiéra při zahájení Česko-saské energetické konference v Drážďanech

Česko bude rozvíjet jádro i energetickou spolupráci se sousedy

Vážený pane premiére Tillichu, vážený pane místopředsedo vlády, dámy a pánové,

je mi ctí a potěšením, že mohu – spolu s panem premiérem Tillichem – zahájit první česko-saskou energetickou konferenci.

Energetika je bezesporu jedním z klíčových aspektů pro konkurenceschopnost celé evropské ekonomiky a tedy i důležitým tématem česko-německých vztahů, v nichž Sasko náleží velmi významný podíl.

Spolková republika Německo je nejen nejvýznamnějším zahraničním investorem v České republice, ale také naším nejvýznamnějším obchodním partnerem, s podílem přes 29% na celkovém obrátu českého zahraničního obchodu. V případě exportu je význam Německa pro ČR ještě vyšší – přes 32% našeho vývozu směřuje právě do Německa.

Vzájemný obchod našich zemí má dlouhodobě rostoucí trend, který byl krátkodobě přerušen pouze v roce 2009 v důsledku hospodářské krize. Aktuální ukazatele již znovu dokládají pozitivní vývoj a nárůst vzájemné obchodní výměny (za leden až červenec 2011 nárůst o 20,8% oproti loňskému období), což nás velmi těší.

Svobodný stát Sasko přitom mezi 16 spolkovými zeměmi představuje 5. největšího obchodního partnera (s podílem 6,8 % na celkovém obchodu ČR se SRN).

Věřím, že k dalšímu rozvoji vzájemného obchodu obou zemí přispějí – kromě podpory ze strany státní správy i další aktivity, ke kterým se řadí i otevření pobočky Sdružení českých podniků v Německu, která zahájila činnost v Drážďanech v červnu letošního roku.

Díky své bezprostředně blízké poloze je Sasko jedním z klíčových sousedů ČR, a mne velmi těší, že se Saskem sdílíme stejný pohled na řadu regionálních, ale i evropských a mezinárodních otázek dnešní doby. V posledních 20 letech intenzivně pracujeme na rozvoji vzájemných vztahů. Dnes nás díky tomu pojí konkrétní, hmatatelná spolupráce nejen v průmyslu a obchodu, ale také v kultuře, ve vědě a výzkumu. Rozvíjejí se též studentské i kulturní výměny; také turistika mezi našimi zeměmi vzkvétá.

Je to právě tato síť intenzivních kontaktů, která dává našemu sousedství přirozený obsah a zároveň jej činí tak dynamickým.

Energetika je jedním z vysoce aktuálních témat dnešní doby a partnerství tak blízké a intenzivní, jako je naše česko-saské, mu musí věnovat pozornost.

V současné době panuje v evropském energetickém sektoru velká nejistota ohledně dalšího vývoje, a pro energetické společnosti je velmi složité investovat do jakéhokoliv zdroje, ať už se jedná o jaderný, plynový, či obnovitelný. To vše v době, kdy se v evropských zemích přibližuje ke konci své životnosti mnoho až doposud páteřních zdrojů pro výrobu elektrické energie, což je i případ České republiky.

Právě proto, abychom byli i nadále schopni zajistit své potřeby elektrické energie a zároveň pokračovat v úsilí za snižování emisí skleníkových plynů, a to vše na ekonomicky udržitelném základě, rozhodli jsme se pro další rozvoj jaderné energetiky v České republice.

Jsem přesvědčen, že toto rozhodnutí nebude bránit pokračování těsné spolupráce mezi ČR a Německem v energetické oblasti. V rámci EU náleží rozhodování o složení domácího energetického mixu do suverénních pravomocí členských států. Proto ČR naprosto respektuje rozhodnutí Německa vzdát se jaderné energie. Na druhou stranu bychom rádi, aby také Německo respektovalo naše rozhodnutí i nadále pokračovat v rozvoji jaderného sektoru.

Naším společným úkolem zůstává dosažení ekonomické, investiční, technické, bezpečnostní a ekologické stability a udržitelnosti evropského energetického sektoru. Stejně tak je naší prioritou zajištění podmínek pro jeho další bezproblémový rozvoj.

Je přirozené, že každá země klade důraz na využití domácích energetických zdrojů. Českou republiku a Sasko v tomto ohledu pojí význam, který v našem energetickém mixu patří hnědému uhlí.

Tento zdroj energie, mnohými opomíjený a označovaný jako neperspektivní, se v obou zemích nalézá ve značných zásobách, které jsou zároveň snadno dosažitelné.

Hnědé uhlí může, spolu s budoucím využitím dalších domácích zdrojů (černé uhlí, uran a OZE), významně přispět k posílení energetické bezpečnosti a soběstačnosti našich zemí a udržovat dovozní energetickou závislost na přijatelné úrovni.

Měli bychom se tedy snažit jej využít s co největší účinností a s co nejnižšími dopady na životní prostředí. Ocenili bychom proto širší spolupráci se saskou stranou v oblasti hnědého uhlí, ať již formou výměny zkušeností stran nejlepších dostupných technologií, včetně zachytávání a ukládání uhlíku (CCS), tak ve formě spolupráce v oblastech energetické účinnosti, zahlazování důlních škod a přirozeně také v oblasti výzkumu a vývoje.

Pro Českou republiku samozřejmě nejsou jaderná energetika a hnědé uhlí jedinými zdroji, na jejichž rozvoj se soustředíme. ČR již v minulosti investovala do masivního rozvoje obnovitelných zdrojů, v čele se solární energií. Podpora energie z těchto zdrojů si i do budoucna vyžádá náklady v řádu miliard EUR, a je zřejmé, že Česká republika si nemůže dovolit podobně velkorosý postup dále rozšiřovat.

Přesto však věříme, že energie z obnovitelných zdrojů má budoucnost a že se bude stávat čím dál více konkurenceschopná i bez dotací – a rádi poté využívání energie z obnovitelných zdrojů dále rozšíříme.

Klíčovou roli v tomto směru bude hrát výzkum nových technologií, především v oblasti skladování elektřiny. Rádi se na něm budeme podílet spolu se Saskem, resp. Německem a dalšími partnery.

Domnívám se, že vzhledem k podobným klimatickým podmínkám bychom mohli společně koordinovat také vývoj, resp. užití vhodných větrných turbín pro vnitrozemské podmínky, podobně fotovoltaická a solární zařízení.

Společně se můžeme věnovat i zajištění co nejvyšší energetické bezpečnosti a soběstačnosti našich zemí posilováním energetických sítí a dalších liniových staveb mezi ČR a Saskem. Česká republika již dnes masivně investuje do přenosové soustavy, a velká část těchto sítí pomůže jak nám, tak i našim sousedům. V tomto směru máme zájem o prohlubování mezinárodní spolupráce v rámci jednotlivých provozovatelů přenosových soustav za účelem zvýšení investic do přenosové infrastruktury a zvýšení míry koordinace.

Další oblastí naší možné spolupráce v oblasti energetiky je projekt „Rozšíření, resp. prodloužení ropovodu Družba do rafinérie Spergau“, kterým by byla zajištěna přeprava ropy do rafinérie v Sasku prostřednictvím české části ropovodu Družba a ropovodu IKL.

Česká státní akciová společnost MERO ČR, a. s., je v současné době připravena řešit tuto záležitost především po technické stránce a hledat tu nejvhodnější z možných variant.

Zásadním determinanem realizace tohoto projektu je volná disponibilní kapacita ropovodu TAL, která je odhadována minimálně na cca 4 mil. tun ročně pouze pro potřeby rafinérie Spergau). Významným aspektem tohoto projektu jsou také obchodní a ekonomické podmínky – s ohledem na vysokou investiční náročnost by měly být s konečným zákazníkem vyjednány takové přepravní podmínky, které by zajišťovaly společnosti MERO ČR, a. s. návratnost vložených prostředků.

Věřím, že tento projekt by se mohl stát jedním z důležitých společných příspěvků České republiky a Saska ke zvýšení energetické bezpečnosti Unie a unifikaci přepravních cest.

O budoucnosti a o tom, jak zabezpečit své energetické potřeby uvažuje Česká republika, stejně jako Německo a Sasko, zodpovědně. Naše přístupy se v něčem liší, ale základní postoj máme stejný: nechceme být závislí na dovozech a chceme zajistit stabilní, dostupnou a udržitelnou energetiku pro naše ekonomiky.

Rád bych na tomto místě poděkoval saské straně a panu premiérovi za aktivní přístup při pořádání dnešní energetické konference. Věřím, že dnešní setkání, korunované společným prohlášením, a celá energetická konference dále přispějí k prohloubení vzájemného porozumění a k ještě intenzivnější spolupráci ku prospěchu našich sousedních zemí.

Děkuji za pozornost.

www.vlada.cz

14. 10. 2011

Projev premiéra a ředitele ÚSTR při podpisu Smlouvy o založení Platformy evropské paměti a svědomí

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Dámy a pánové, přeji vám všem hezké odpoledne, dovolte mi, abych vás přivítal na slavnostní ceremonii a podpisu smlouvy o založení Platformy evropské paměti a svědomí a stanov Platformy evropské paměti a svědomí. Dovolte mi zde srdečně přivítat především předsedy vlád, předsedu vlády České republiky pana Petra Nečase, předsedu vlády Maďarska pana Viktora Orbána a předsedu vlády Polska pana Donalda Tuska. O úvodní slovo prosím předsedu vlády ČR.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Dámy a pánové, středoevropský region a čtyři země – ČR, SR, Polsko a Maďarsko ve svých moderních dějinách zažily dva totalitní režimy. Tyto dva režimy likvidovaly nejen elity našich národů, ale zaútočily i na široké společenské skupiny, na tradiční vztahy, na tradiční kulturu a také na soukromé vlastnictví. Naše národy tomuto tlaku odolaly a nesou si výsledky tohoto tlaku a odolání tomuto tlaku také do nových demokratických a svobodných poměrů. Toto období nesmí být zapomenuto, protože to bylo období boje za svobodu našich národů. Jsem velice rád, že dnešní den vytváří příležitost pro podepsání spolupráce mezi institucemi, které se výzkumem totalitní minulosti zabývají, a to dokonce institucemi z obou stran bývalé železné opony. Naše národy si pravdu o své historii zaslouží a já věřím, že vytvoření této platformy k nalézání pravdy o této historii pomůže. Dámy a pánové, děkuji za vaši pozornost.

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Děkuji za vaše slova, pane premiére, nyní bych k mikrofonu rád pozval pana Daniela Hermana, který je ředitelem Ústavu pro studium totalitních režimů.

Daniel Herman, ředitel ÚSTR: Vážení páni premiéři, dovoluji mi, abych v této slavnostní chvíli na předním místě poděkoval vám, pane premiére Nečasi, i všem podporovatelům myšlenky uzdravení historické paměti a svědomí z Visegrádských zemí, z dalších států i z EP. Nyní nastává významný okamžik vzniku Platformy evropské paměti a svědomí, která byla v uplynulých třech letech pečlivě připravována. Tento moment nás nejen naplňuje radostí, ale je pro nás i velkým závazkem do budoucna. Jsme připraveni se maximálně vynasnažit stát ve službě pravdy, jejíž poznání osvobozuje. Děkuji vám.

www.vlada.cz

14. 10. 2011

Tisková konference premiérů po jednání V4

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Dámy a pánové, přeji vám všem hezké odpoledne, dovoluji mi, abych vás přivítal na tiskové konferenci po společném jednání předsedů vlády zemí Visegrádské skupiny. Za ČR tu srdečně vítám premiéra Petra Nečase, za Maďarsko pana premiéra Viktora Orbána a za Polskou republiku předsedu vlády pana Donalda Tuska a o úvodní slovo prosím předsedu české vlády.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Dobrý den, dámy a pánové, ČR předsedá V4 od července 2011 do června 2012 a pokračujeme ve spolupráci a kooperaci V4. Musím říci, k lítosti nás všech, zde stojíme pouze v trojici a velmi se těšíme na to, že na dalších jednáních opět budeme mít své slovenské přátele společně s námi. Protože nám opravdu chybí a my jsme se dnes shodli na tom, že i vzhledem k politickým okolnostem tohoto setkání, tak že se nám to nelíbí, že je nám lépe ve čtyřech a těšíme se na to, až opět ve čtyřech budeme. Dnešní summit se zaměřil na aktuální evropské otázky. Vyměnili jsme si názor na víceletý finanční rámec EU pro léta 2014-2020, který považujeme vedle řešení aktuálních problémů za klíčové téma evropské politiky. Chceme tu usilovat o co největší koordinaci v rámci V4. Co nás nejvíce spojuje je kohezní politika. Chceme silnou a efektivní kohezní politiku, která bude podporovat především konkurenceschopnost Evropy a Evropské unie v globální konkurenci, ale která zůstane i nadále ve svém hlavním cíli nástrojem, který má přispívat k podpoře méně rozvinutých států a regionů a současně přispívat tímto způsobem ke konkurenceschopnosti. V tomto duchu připravila ČR svou předsednickou deklaraci, která shrnuje naše základní společné zájmy v této oblasti, a v příštích týdnech společnou pozici dále rozpracujeme. Následující částí jednání jsme se věnovali dalším tématům: energetice, západnímu Balkánu a Východnímu partnerství. U energetiky jsme se soustředili na rozvoj energetické infrastruktury, tedy na vzájemné propojení sítí v oblasti plynu, ropy, elektřiny v našem regionu. Především jsme se soustředili na vybudování severojižního plynového propojení. Zde bych chtěl připomenout, že letos jsme společně s panem premiérem Tuskem otevřeli interkonektor plynu mezi ČR a Polskem. Velmi intenzivně jsme mluvili o projektu Nabucco, na kterém máme společný zájem, a především jsme se zabývali problematikou energetického mixu, tedy dalšího rozvoje energetiky, aby naše země zůstaly konkurenceschopné, protože všechny země V4 se hlásí k tomu, že není jaksí správné ustupovat od jaderného programu a že bezpečné užití jaderné energie má zůstat součástí energetického mixu. V případě západního Balkánu jsme vyjádřili společnou vůli na rozšiřování EU do této oblasti, společnou podporu členství Chorvatska v EU, rozšiřování EU vnímáme jako rozšiřování pásma politické, ekonomické a sociální stability. Zabývali jsme se také problematikou Východního partnerství, zde bych chtěl ocenit společnou maďarskou a polskou práci v období jejich předsednictví, vynikající summit Východního partnerství ve Varšavě. Shodli jsme se na tom, že podporujeme prozápadní orientaci a politiku Ukrajiny. Na druhou stranu říkáme otevřeně, že si nedovedeme představit, že bychom hladce ratifikovali asociační smlouvu za situace, kdy je právní stav na Ukrajině takový, že právní systém nefunguje a kdy například bývalá premiérka Tymošenkova je vězněna. To vytváří velmi vážné otázky o tom, nakolik na Ukrajině jsou dodržována základní občanská práva. Společně jsme také vyjádřili znepokojení nad vnitřní situací v Bělorusku, kde autoritativní režim zcela porušuje základní občanská práva a svobody a my jsme vyjádřili společnou solidaritu s lidmi, kteří v Bělorusku usilují o to, aby zde byl zaveden standardní systém ochrany

lidských práv a svobod. Čeká nás ještě pracovní oběd. To byla zkouška, jestli jste pozorní. Čeká nás pracovní oběd, kde budeme diskutovat aktuální témata, která budou příští neděli projednávána na ER.

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Děkuji, nyní prosím o vyjádření vás, pane premiére Orbáne.

Viktor Orbán, předseda vlády Maďarské republiky: Vážené dámy a pánové, nejdříve mi dovoluji říci, že české předsednictví není pouze inovativní, jak vyplývá z těch nápisů, ale je zároveň i efektivní. Za to chci poděkovat panu premiérovi. Protože jsme dospěli i poměrně rychle k dohodě v nelehkých otázkách a dohodli se na dalších tématech, na kterých budeme pracovat. Děkuji. Také chci poděkovat panu Tuskovi, vnitřní politika náleží Polákům, ale nás se týká v tom smyslu, že polská strana je významným hráčem této spolupráce, aby Polsko bylo stabilní a v čele stála stabilní vláda a jsme rádi, že byly k tomu vytvořeny předpoklady. Blahopřeji, pane premiére. Co se týče nás, jsme tu ve třech, pokud tato skupina chce mít vliv na EU, tak je v našem zájmu, abychom byli co nejsilnější, takže doufáme, že příští summit bude v plném počtu. Ještě mi dovoluji myšlenku o tom, v čem můžeme přispět jako V4 k řešení stávající krize EU. Všichni mluví o tom, že členské státy ji musí vyřešit co nejdříve, s tím souhlasíme. Zároveň vím, že každá krize jednou skončí a státy V4 musí myslet i na období, které přijde po krizi, a musíme se ptát, v čem budeme muset přispět k síle EU, až překonáme tu krizi, abychom se mohli věnovat i další perspektivě a vidím, že to naše dnešní jednání, ve třech, máme přinést pro Evropu jednak politickou stabilitu, protože tento region je pod pevnými vládami. Další je ekonomický růst, protože máme dobré šance, že země V4 budou motorem ekonomického růstu. A co se týče dalšího našeho přínosu, co se týče oblasti Balkánu i Východního partnerství. Všichni čtyři jsme dali takový závazek, sám si myslím, že ta Visegrádská spolupráce je dobře fungující a stává se spoluprací evropského významu a budeme moci přispět k posílení celého našeho kontinentu. Děkuji panu premiérovi, že nás pozval a mohl jsem se účastnit tak skvělého jednání. Děkuji.

Donald Tusk, předseda vlády Polské republiky: Vážení pánové premiéři, dnešní setkání na pozvání pana premiéra Nečase v Praze potvrdilo smysl aktivit našich zemí ve V4. Rovněž hospodářská situace V4 a stabilita v této oblasti, která je větší než v mnoha více rozvinutých regionech světa, vede k tomu, že reputace V4 a význam našeho hlasu v rámci EU roste. A jsem přesvědčený, že bude růst i v nejbližších měsících v Evropě. Chceme využít silnou pozici naší skupiny a schopnost mobilizovat jiné země v regionu kolem V4 a chceme to využít ve prospěch silných a rychlých a zodpovědných rozhodnutí celé EU. Rozhodnutí, která umožní vyvést Evropu zpátky na rovnou cestu. V nejbližších dnech a týdnech budou klíčové okamžiky v boji s krizí v Evropě i eurozóně. Krize v ní může označovat i krizi pro celou Evropu a pro celý svět. Proto nejen Slovensko, jehož premiérky jsme se nedočkali u stolu, ale i další tři země budou vyvíjet úsilí, abychom dospěli k rychlým a zodpovědným rozhodnutím. Chtěl bych zdůraznit, že pokud jde o energetickou bezpečnost, což je otázka, která je stálým znakem V4, jsme dnes získali jasné porozumění, došli jsme ke shodě ve vztahu k jednotlivým odvětvím energetiky, pokud jde o produktovody a domníváme se, že V4 může hrát významnou roli ve vytváření celoevropské politiky energetické bezpečnosti. Je to tím důležitější, že jsme svědky střetu zájmů v Evropě, pokud jde o energetiku, a proto rozhodný hlas bude v Evropě důležitý a potřebný. Imponující je také naše shoda, solidární myšlení, pokud jde o rozšiřování EU v balkánském kontextu. Jsme připraveni podpořit evropské aspirace všech balkánských zemí a stejně solidární jsme i v podpoře proevropských kroků v zemích Východního partnerství. S tím, že jasně deklarujeme, že nejdůležitějším evropským standardem je ochrana lidských práv, práv člověka a občana, a proto dokud bývalá premiérka Tymošenková sedí ve vězení, těžko zde hovořit o plnění evropských standardů z pohledu Ukrajiny. Ačkoliv ty rozhovory o přidružení jsou na dobré úrovni, ale budeme důslední v této záležitosti, zavazují nás k tomu naše historie.

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Děkuji i vám za vyjádření, pane premiére. Dámy a pánové, nyní je prostor pro několik otázek. První Jan Flemr, AFT.

AFT: Chtěl jsem se zeptat, vaše země se při vstupu do EU zavázaly přijmout euro. Chtěl jsem vás poprosit, jestli byste mohli být trošku konkrétnější k té současné situaci v eurozóně, k poslednímu vývoji, myšlenky fiskální unie, myšlenky posíleného dozoru nad veřejnými financemi a třeba i nad tím co říkal pan Barroso, že by bylo dobré změnit rozhodovací proces směrem k většinovému systému? Děkuji.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já bych zdůraznil, že ČR má silný zájem na stabilitě eurozóny, jsme s ní velmi silně ekonomicky propojeni jako malá, otevřená, proexportní ekonomika. 70 % našeho zahraničního obchodu směřuje do eurozóny, tak máme skutečně silný zájem na tom, aby eurozóna byla ekonomicky stabilní. Platí to, že ČR se hlasováním v referendu před vstupem do EU zavázala k přistoupení k euru. Já chci zdůraznit, že vláda pod mým vedením nestanovila a nestanoví datum přistoupení k euru a to minimálně ze dvou důvodů. Prvním je, že ČR nespĺňuje v tuto chvíli konvergenční kritéria, aby mohla přistoupit, a tím druhým a říkám otevřeně důležitějším důvodem je, že projekt eura se výrazně mění proti první polovině minulého desetiletí. Z monetární unie se stává transferová a dluhová unie a samozřejmě nyní je nezbytné vyčkat, kam se eurozóna bude vydávat dál. Podporujeme taková opatření, která vedou k větší fiskální disciplíně a vymahatelnosti pravidel, která se týkají fiskální disciplíny. Na druhé straně si nemyslíme, že útek ke stále hlubší integraci je řešením stávajících problémů.

Viktor Orbán, předseda vlády Maďarské republiky: Nikdy jsem nemyslel, že co se týče eura, budu na společné platformě s premiérem ČR. Plně souhlasím s tím, co řekl on. Jen bychom měli nahradit název ČR na Maďarsko a platí i pro nás každá jeho věta. Naše ekonomika není natolik silná, aby byla schopna připojit se k euru, my se tímto nezabýváme. Je důležité, že v rámci eurozóny vznikala rozhodnutí, která se sejdou s pozitivním ohlasem v zemích, které jsou kandidáty na vstup. Nebudeme záviset na těch, kteří bez ohledu na nás změnili pravidla vstupu. Jsme proti tomu, aby se EU dělila na země eurozóny a země EU, protože mezi nimi musí být propojení, vazba, protože díky této vazbě může posílit i předpoklad pro přístup Maďarska. Souhlasím s panem premiérem v tom, že je v zájmu Maďarska, aby eurozóna zvládla co nejdříve tu krizi, protože tento výsledek by měl pozitivní dopad i na maďarskou ekonomiku.

Donald Tusk, předseda vlády Polské republiky: Jednoznačně mohu potvrdit to, že polská vláda má zájem o přistoupení Polska do eurozóny. My jsme rozhodnutí, aby Polsko přistoupilo ke společné měně, jsou nezbytné podmínky, o tom hovořil český premiér. Polsko musí splňovat kritéria, která jsou definována, my je dnes nespĺňujeme, ale rád bych dodal, že i eurozóna musí splňovat kritéria, ke kterým se zavázala. Jedním ze zdrojů dnešní krize je to, že některé státy nespĺňovaly kritéria. Eurozóna se stane oblastí bezpečné měny v okamžiku, kdy jak ti, kteří aspirují na členství, ale i současní členové splňují tato kritéria. A proto otázka o budoucnosti eurozóny je otázkou, která má směřovat ne k těm, kteří hodlají přistoupit, ale k těm, kteří jsou účastníky této zóny a ne vždy se zodpovědně chovali a dovedli jí k této situaci. Jsme přesvědčení o tom, že bychom si všichni přáli integrovanou Evropu, která podléhá stejným pravidlům. Jedná se o Evropu, která by měla vyžadovat splňování kritérií všemi členy. Ale rád bychom, aby se splňování těchto kritérií týkalo všech, všichni musí splňovat maastrichtská kritéria, aby eurozóna byla tak atraktivní, jako v okamžiku jejího vzniku. Jsem přesvědčen, že se této chvíle dočkám, kdy všichni budeme členy společné měny.

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Prosím, Maďarská tisková agentura.

MTA: Dobrý den, V4 silně podpořila asociaci balkánských zemí k EU. V poslední době vznikly problémy, Chorvatsko je jinde. Naposledy v Srbsku, co se týče restitučního zákona, rád bych se zeptal pánů premiérů, jaký je postoj vaší země k těmto problémům? Děkuji.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Mohu potvrdit, že je společným zájmem všech našich zemí, aby se EU rozšířila směrem do oblasti západního Balkánu, protože je to rozšíření pásma stability d oblastí, kde před 10-15 lety lidé umírali a utíkali ze svých domovů, bombardovalo se a podobně. To je věc, která má svůj celoevropský význam. Je to region, se kterým V4 sousedí a je to i tento zájem. Pevně věříme, že případné bilaterální problémy, které se vyskytnou, tak budou vyřešeny jednáním, aby tyto země mohly získat kandidátský status a posléze členství. Já jsem jen své kolegy, kteří jsou velkými fotbalovými fanoušky, upozornil, že my vyčkáme na výsledek kvalifikace ČR:Černá Hora a k této zemi budeme přistupovat podle výsledku fotbalového utkání a oba dva moji kolegové jako fotbaloví fanoušci pro to vyjádřili pochopení.

Viktor Orbán, předseda vlády Maďarské republiky: Co se týče pozice Maďarska, musím připomenout, že vznikly určité problémy, ale nevzpomínám si na období v maďarské historii, kdy by

nebyly. To s námi neotřásá. Ale jinak si myslím, že ty potíže tu jsou proto, abychom je řešili a překonali a učiníme vše, je třeba řešit potíže, aniž bychom ustoupili z pozice evropských hodnot.

Donald Tusk, předseda vlády Polské republiky: Maďarské a polské předsednictví vynaložila spoustu úsilí k tomu, abychom se dostali mimo hesla a slogany. Zejména pokud jde o region západního Balkánu. Proto si musíme uvědomovat, jak velký kus práce jsme udělali a měli bychom se umět radovat. Tento rok bude klíčový. Chorvatsko podepíše přístupovou smlouvu. Černá hora bude moci o sobě hovořit jako o kandidátovi, dále je velice dobré ovzduší pokud jde o ambice Srbska a Makedonie. Jsem přesvědčen o tom, že Maďarsko s naší pomocí dovede najít klíč k řešení tohoto problému. Všichni, kteří aspirují do EU, musí se chovat v souladu s těmi kritérii. Chápeme zde pochybnosti Maďarska. Budeme se snažit ovlivnit naše balkánské partnery, aby se snažili držet kritéria, i když jde o interní legislativu.

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Poslední otázka, radio RMF.

RMF: Povedlo se odblokovat tu podporu, která by měla směřovat těm nejchudším občanům EU? Pan Komorowski o tom hodlá hovořit na prvním zasedání Sejmu, líbí se vám ten nápad?

Donald Tusk, předseda vlády Polské republiky: Hovořili jsme s panem premiérem Nečasem o možnosti dealokace toho programu, který umožňuje využívání evropských prostředků ve prospěch nejchudších, například na programy pro zajištění výživy. My k tomu přistupujeme vážně. Český premiér taktéž, já jsem přesvědčen, že do několika dnů budeme vědět, jaké je definitivní rozhodnutí. Pokud jde o naši interní otázku, pan prezident mnohokrát mne informoval před volbami i během našich setkání, že bude podporovat a přesvědčovat a popohánět ve všem, co považuje za věc dobrou pro Polsko a já mu budu vděčen a budu taktéž velice poslouchat projev pana prezidenta, je to šance pro Polsko v této krizové době. Je dobrou věcí, že politici, kteří plní klíčové úlohy ve státě, si rozumí. Každá dobrá rada, která je naplněna vůlí, to nám může pouze pomoci.

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Páni premiéři, děkuji vám za vaše vyjádření, vám, dámy a pánové, děkuji za pozornost. Přeji hezký den.

20. 10. 2011

Prohlášení premiéra P. Nečase k situaci v Libyi

Dnešek je milníkem libyjského lidu na cestě ke svobodě

Dnešní den je symbolickým milníkem na nelehké cestě libyjského lidu ke svobodě a zároveň dokladem toho, že zločiny spáchané diktátory proti jejich vlastním národům nezůstanou nepotrestány. Klíčovým prvkem pro další úspěšný rozvoj Libye je nyní zajištění dodržování práva, zákonné potrestání viníků bezpráví a zajištění bezpečnosti.

www.vlada.cz

20. 10. 2011

Ministr P. Bendl v Radiofóru o jednání ministrů zemědělství EU v Bruselu

Ministr zemědělství Petr Bendl hovořil v rozhovoru pro ČRo 1 – Radiožurnál o jednání ministrů zemědělství EU, které proběhlo v Bruselu.

Moderátor (Jan Bumba):

Převratné zprávy z Libye dnes do velké míry překryly jiné mezinárodní dění, včetně schůzky unijních ministrů zemědělství, kteří v Bruselu probírali sporné body ve formě společné zemědělské politiky a přitom jde o velmi důležité věci. Tato schůzka mimo jiné, pardon chci říci návrhy reformy mimo jiné kladou důraz na ekologické hospodaření. Česko dnes poprvé jako šéf resortu zemědělství zastupoval Petr Bendl. Dobrý den.

Petr Bendl, ministr zemědělství (ODS):

Hezký dobrý podvečer.

Moderátor (Jan Bumba):

Pane ministře, Vy jste dnes upozornil, že čeští zemědělci by mohli přijít až o pět miliard korun na tržbách, kdyby prošel návrh komise povinně vyčlenit části půdy na ekologické účely, byl to jeden ze stěžejních bodů dnešního jednání?

Petr Bendl, ministr zemědělství (ODS):

Je to jeden z klíčových bodů, protože návrh Evropské komise přichází s nápadem, aby naši zemědělci dali 7 % svých ploch do klidu, což by v praxi znamenalo, že budou platit dál nájemné tam, kde hospodaří na pronajatých pozemcích, dál platit daň z nemovitosti a přitom budou mít povinnost 7% plochy, kterou využívají a která by pomohla jejich lepší konkurenceschopnosti dát do klidu. To je něco, s čím máme zásadní problém. Stejně jako jsme upozornili na fakt, že nesouhlasíme s povinností 30% plochy ozelenění. Spíše bychom to viděli jako motivační faktor, aby se zemědělec mohl rozhodnout sám. Pak tady bylo skloňováno v podstatě od rána až doteď, jakési zastropování dotací, se kterým nesouhlasíme stejně jako řada jiných zemí. Musím říct, že ta kritická slova tady byla směrem k Evropské komisi slyšet velmi často.

Moderátor (Jan Bumba):

Proč by, pane ministře, to zemědělci měli dělat? Proč by měli dávat oněch 7 % ploch do klidu, jak říkáte?

Petr Bendl, ministr zemědělství (ODS):

Na to podle mě není relevantní odpověď a nedočkali jsme se jí příliš. Má to být jakýsi ekologický aspekt. Nicméně my říkáme, že má-li Evropa konkurovat třetím zemím, není možné nutit zemědělce k takovýmto opatřením.

Moderátor (Jan Bumba):

Proti těmto návrhům, ale rozumím tedy, se staví nejen Česká republika, ale i další země?

Petr Bendl, ministr zemědělství (ODS):

Ano, přesně tak.

Moderátor (Jan Bumba):

Myslíte si tedy, že ty návrhy projdou ještě výraznými změnami, nebo je nějaká pravděpodobnost, že by byly přijaty v té podobě, jak zatím zazněly?

Petr Bendl, ministr zemědělství (ODS):

My jsme dnes na začátku vlastně projednávání toho procesu a stanovení společné zemědělské politiky na roky 2014 až 2020. Čeká nás řada měsíců velmi tvrdého vyjednávání. Dnes jsme o tom mluvili takto veřejně poprvé a veřejně prezentovali stanoviska jednotlivých zemí, tudíž já pevně věřím, že tak, jak to pan komisař navrhl, nebo komise navrhla, že tak to schváleno nebude.

Moderátor (Jan Bumba):

Ministr zemědělství Petr Bendl, děkujeme za rozhovor, na shledanou.

Petr Bendl, ministr zemědělství (ODS):

Já děkuji za zájem, na shledanou.

22. 10. 2011

Rozhovor s M. Kalouskem: Nečasovo volání po referendu o euru je hloupé

Na kongresu ODS podmínil premiér Petr Nečas přijetí eura referendem. "Je to dětinské a hloupé," vzkázal mu v rozhovoru pro on-line deník TÝDEN.CZ ministr financí Miroslav Kalousek (TOP 09). Je podle něj nesmysl bavit se o referendu v době, kdy je nejistá budoucnost evropské měny i české ekonomiky.

Proč je podle vás Nečasův požadavek referenda o vstupu do měnové unie tak zákeřný?

Mně to přijde spíš dětinské. Věci se mají řešit podle toho, jak jsou aktuální. Výrok premiéra shovívavě chápu jako nezbytný dovnitř ODS v zájmu nějakého stmelení strany, ale nevidím v něm jakoukoli přidanou hodnotu pro Českou republiku, a už vůbec nevidím důvod, proč by se mělo jednat o aktuální politickou diskusi.

Ministr zahraničí Karel Schwarzenberg řekl, že Nečasovo volání po referendu znamená "vystrčenou prdel" na sousedy. Nebyl by však Nečasův požadavek oprávněný, kdyby v Evropě zrovna nezuřila dluhová krize?

Nad tím se mohu jen usmívat. Eurozóna prožívá svou absolutní krizi, řeší svou stabilizaci a budoucnost, o níž teď vůbec nikdo nic neví. A na druhou stranu Česká republika absolutně není připravená na vstup do eurozóny. Ve hře je několik variant. Podle mě vypadá nejreálněji, že to bude nesmírně nákladné, ale měnová unie se nějakým způsobem stabilizuje. Možná bude menší, možná bude mít jiné rozhodovací mechanismy. Nikdo nic neví, ale nějak to dopadne.

Česko by mělo přijmout euro, teprve když se eurozóna stabilizuje?

Přece nikdo neví, kdy bude Česká republika připravená na vstup do měnové unie. Vláda rozpočtové odpovědnosti skončí v roce 2014 a ani v tomto roce nebudeme schopni říct termín našeho vstupu do eurozóny. Poběží čas, v němž se eurozóna bude stabilizovat a Česká republika připravovat. Až když tato doba uplyne, můžeme si říct, jestli je přijetí eura výhodné z hlediska obchodních vazeb a strategického směřování země. Pokud by to bylo výhodné, bylo by hloupé nevstoupit do měnové unie. Vznášet dnes zásadní požadavek o referendu jako základní podmínce vstupu do eura je dětinské, hloupé. Jako přidanou hodnotu to mohou vidět jen málo přemýšliví voliči, a možná právě na ně se zaměřil kongres ODS.

Vy tedy navrhuje dál se přibližovat k euru a snažit se plnit maastrichtská kritéria?

My nekonsolidujeme rozpočty kvůli euru a maastrichtským kritériím. Konsolidujeme je kvůli své vlastní budoucnosti. Dojde-li k situaci, že eurozóna vybere zatáčku ze své krize a bude stabilizována, a my budeme připravení ke vstupu do eurozóny, teprve potom bude na místě otázka, jak se o tom rozhodovat. Teprve v tom případě jsem zásadně proti referendu. Před námi je však pořád možnost, že eurozóna nevybere zatáčku a Česká republika nebude připravená. Když v této fázi někdo vážně zvedne otázku referenda o vstupu do měnové unie, mohu se tomu jen smát.

www.tyden.cz

24. 10. 2011

Vystoupení premiéra na konferenci Dny USA-EU

Vážené dámy, vážení pánové,

je mi skutečně ctí a potěšením podělit se s vámi o pár úvah na téma podstaty a významu atlantické aliance.

Strategické partnerství Spojených států amerických a Evropské unie se z historického hlediska může jevit jako samozřejmé. Toto spojenectví bylo vždy založeno na sdílení stejných hodnot tvořících novodobou západní civilizaci. Transatlantické partnerství vždycky mělo, má a bude mít podobu obhajoby svobody a tradičních hodnot a zajištění jejich bezpečnosti nejen ve vymezeném prostoru, ale na celém světě.

Atlantická aliance je jednou z nejúspěšnějších, nejužitečnějších a nejbenevolentnějších aliancí v dějinách. Zrodila se z boje proti nacistické Třetí říši, jejím následným a hlavním posláním bylo zadržovat a odstrašovat sovětskou agresi a komunistický expanzionismus, přitom byla schopna uchránit svobodu v západní Evropě, nakonec i přivodit kolaps sovětského impéria v roce 1989, a tedy se zasloužit o návrat svobody do střední a východní Evropy, do naší země, a to vše aniž by došlo k válečnému konfliktu.

Máme spoustu dobrých důvodů být atlantické alianci vděční za její úspěchy a zásluhy z minulosti. Nicméně lze vznést otázku: co je misí atlantické aliance v současnosti, má atlantická aliance vůbec nějakou budoucnost?

Stále platí, že i v dnešním měnícím se globálním světě si nelze představit lepší garanci obrany tradičních západních civilizačních hodnot a bezpečnosti než je právě partnerství USA a Evropy. Na obou březích Atlantiku dobře víme, že obraně svobody a demokracie je nutné věnovat neustálou péči, protože hrozeb porušování svobody není nikdy málo. Nemůžeme ale mluvit jen o bezpečnosti jako takové a například o aktuální hrozbě mezinárodního terorismu, jakkoli jde o hrozbu zákeřnou, a proto účinnou. Západní civilizace má silné a zdravé kořeny, což pro naše silné sebevědomí stačí. Měli bychom si však neustále uvědomovat, že ani sebepevnější společenství není věčné. Musíme si uvědomovat, že o svobodu můžeme přijít jedině vlastní vinou – volbou pohodlnějších řešení.

Evropské země a USA musejí naopak společně trvat na co nejsvobodnějším prostoru nejen jinde ve světě, ale také doma, na obou stranách Atlantiku – bořit překážky, namísto vytváření nových. Máme pořád jako západní civilizace významný technologický náskok před zbytkem světa. Jsem si jistý, že svobodu mimo jiné udržíme a rozšíříme tehdy, když i nadále obstojíme v globální konkurenci.

Uvědomujeme si zároveň, že globalizovaný svět je příznačný znejistěním některých tradičních a prověřených hodnot. Do konfliktu se dostávají principy svobody s požadavky na bezpečnost. Volný pohyb lidí a imigrace zejména z islámských a afrických zemí vytvářejí tlak na kulturní identitu naší civilizace. Nejen v důsledku nynější ekonomické krize sílí neblahé tendence k protekcionismu na národní a k sociálnímu inženýrství na evropské úrovni.

Jsme stoupenci odstraňování bariér, nikoli jejich vytváření. Jsme stoupenci rozpočtově odpovědné a úsporné politiky, nikoli masivních zásahů státu do ekonomiky. Nevěříme některým apologetům vykládajícím, že současné ekonomické problémy spasí méně trhu a více státu. Musíme si klást tyto otázky společně s plnou odpovědností a rozvahou, na obou březích Atlantiku.

Jsem přesvědčený, že v obchodní spolupráci musí být USA a Evropská unie tahouny liberalizace světového obchodu. Nejdůležitější jsou investice do budoucnosti. Do vzdělání, vědy, inovací, nových technologií. Česká republika se chce přizpůsobit tomuto trendu a klade na projekty zvyšující konkurenceschopnost velkou váhu. Ve srovnání se zbytkem světa jsou naše nerostné i lidské zdroje omezené. Konkurovat můžeme jen díky rychlejšímu technologickému pokroku. Spolupráci v oblasti vzdělání, vědy a technologií proto pokládáme za naprostou strategickou prioritu. Na ní můžeme stavět budoucí prosperitu.

Kontury světa v 21. století začínají být zřetelné a jasně v nich vystupují nové mocnosti, Čína, Indie a další. V tomto nastávajícím světě 21. století možná zjistíme, že liberální demokracie nebudou mít takovou dominanci, jaké se těšily ještě před deseti lety.

To ale, dámy a pánové, bude velice silný důvod k udržování atlantické aliance, jejímu nejen zachování, ale i prohloubení. Atlantická aliance je totižto aliancí liberálních demokracií.

Všechny země a společnosti mají své ideály a své zájmy. Prozíravá zahraniční politika musí sledovat obojí. Prosazovat ideály, aniž by se věnovala patřičná pozornost zájmům by bylo naivní, mohlo by vést k vyčerpání a přecenění svých sil. Prosazovat zájmy bez zohlednění ideálů by mohlo vést k cynismu, ztrátě smyslu pro priority, ztrátě podpory u veřejnosti a paradoxně rovněž k paralýze a slabosti.

Správná politika musí zohledňovat jak zájmy tak i ideály ve správném poměru.

USA a Evropa mají společné ideály, společnou civilizaci, společnou minulost po Druhé světové válce. Naše zájmy se do značné míry překrývají a budou se překrývat i v 21. století, ale naše ideály liberální, ústavní demokracie, právního státu, občanských svobod, individuální, politické a náboženské svobody zůstanou stejné a nikdy nic na své aktuálnosti neztratí.

V tomto smyslu jsou Amerika a Evropa členové té samé rodiny – jsou velice blízcí příbuzní.

Posilování euroatlantické vazby znamená posilování svobody a také východisko ke konkrétním návrhům v bezpečnostní a ekonomické spolupráci. V bezpečnostní oblasti bychom však my, Evropané, měli převzít daleko větší díl odpovědnosti za vlastní obranu i za mír, svobodu, lidská práva a bezpečí ve světě. Toto má však probíhat v rámci NATO. Nikoli oslabováním Aliance a budováním vlastních obranných struktur EU. Protože současné problémy nevznikají ve vojenských strukturách Aliance, ale v politických strukturách členských států.

Dámy a pánové,

z hlediska svobody žijeme v zajímavých časech. Buďme si tedy vědomi toho, že demokracie, která občas svými plody může u nás vyvolávat rozpaky či nevěřící kroucení hlavou, je sice nedokonalá forma vlády, ale lepší, než cokoli jiného doposud vyzkoušeného. Je to ta nejlepší realistická naděje na to, jak si civilizovaně vládnout. A jako takovou si ji važme.

Děkuji vám za pozornost.

www.vlada.cz

25. 10. 2011

Rozhovor s M. Kalouskem: V Evropě nechceme hrát druhé housle

TOP 09 se jasně přihlásila k Evropské unii. Je to kalkul se snahou získat mladé a vzdělané voliče, vymezit se vůči ODS, nebo reflexe reality?

Podezřívát TOP 09 z nějakého kalkulu na voliče je tak trochu urážlivé. TOP 09 vnáší na politickou scénu v Česku určité ideje, hledá odpověď na otázku, kudy by země měla jít a jakou roli hrát ke svému prospěchu. Nerozhodujeme ale ani nekalkulujeme s momentálními emocemi. V TOP 09 zcela seriózně přemýšlíme o prostředí, kde budou žít naši vnuci. To je naše vize o naší aktivní účasti v EU. My hledáme odpověď na to, co jsou skutečné národní zájmy a jak je také v prostředí Evropy aktivně prosazovat. Proto si myslíme, že není dobré být mimo hlavní proud evropského dění. Naše přihlášení se k EU tedy není ani o tom, že bychom se vymezovali vůči nějaké jiné politické straně. Je to naše strategie. V tomto hledání se ale nezmítáme, jako některé jiné strany, v dohaděch a emocích.

Řada lidí ale namítne, že i vy sám dáváte Řecko – člena eurozóny – jako odstrašující příklad, že je třeba šetřit, škrtat výdaje.

EU je na určité úrovni, na určitém stupni integrace. Vstupovaly do něj země s rozdílnou ekonomickou úrovní. Klíčová otázka proto je, zda tento projekt při prvních obtížích vzdát, demontovat Unii, nebo se pokusit o řešení a posun vývoje správným směrem. Debata by měla probíhat, jak odstranit nedostatky a jak jít dál. My nechceme demontáž Evropské unie, eura, nechceme být jako země závislí na dvou velkých evropských zemích. Chceme o osudech a dalším směřování Evropy spolurozhodovat. Svoje zájmy prosadíme, když budeme v Evropě aktivní, nebudeme tam hrát druhé housle.

Co říkáte nápadu ODS, aby se o přijetí eura rozhodovalo v referendu?

To je tak trochu dětinská záležitost. Možná nápad s referendem mířil na málo přemýšlivé voliče, ve snaze odlákat je ČSSD. My samozřejmě nyní nevíme, jak rychle se zvládne evropská krize, jaký bude další postup, nevíme, kdy bude Česká republika připravena na euro. Nápad s referendem o euru mi připadá jako rozhodovat v referendu, zda bude mít váš právě narozený syn v budoucnu děti či nikoli.

deník Právo

27. 10. 2011

Premiér Petr Nečas pro HN: V Bílém domě bude řeč o Temelínu

Premiér Petr Nečas (ODS) se dnes setká v Bílém domě s americkým prezidentem Barackem Obamou. Předseda vlády v rozhovoru pro HN poprvé přiznává, že dostavba Jaderné elektrárny Temelín bude důležitým bodem jednání ve Washingtonu. Mimo jiné proto s sebou do USA bere čerstvého ředitele energetického polostátního kolosu ČEZ Daniela Beneše. "Tlak bych tomu neříkal, jde o přirozený zájem státu prosadit své firmy," zhodnotil Nečas úsilí politiků z Francie, Ruska a Spojených států přimlouvav se za firmy z těchto zem

Americký velvyslanec v Praze Norman Eisen se nijak netají silným lobbingem za společnost Westinghouse kvůli dostavbě Jaderné elektrárny Temelín. Očekáváte, že to bude tématem i při vaší návštěvě USA?

Temelín zajímá všechny tři mocnosti, které u nás chtějí uspět: Francii, Rusko i USA. Takže samozřejmě předpokládám, že o Temelínu bude řeč i v Bílém domě. Není na tom nic zvláštního.

Jak moc je pro českou delegaci Temelín důležitá otázka?

Je to jedno z důležitých témat.

Jak vlastně hodnotíte vystupování a tlak Američanů kolem Temelína? Je jiný oproti francouzským či ruským krokům?

Všichni tři uchazeči mají velkou snahu uspět. Tlak bych tomu neříkal, jde o přirozený zájem státu prosadit své firmy.

Na únorové návštěvě v Paříži vás doprovázel tehdejší šéf ČEZ Martin Roman. Kdo zastupuje ČEZ v delegaci do Washingtonu?

Součástí delegace předsedy vlády je početná skupina zástupců řady významných společností. ČEZ bude reprezentovat generální ředitel Daniel Beneš.

Naváže nějak vaše jednání v USA na smlouvu o vzájemné spolupráci v jaderné energetice, kterou v prosinci 2010 podepsali ve Washingtonu ministr Martin Kocourek se svým americkým protějškem Gary Lockem?

Není zvykem prozrazovat předem to, co chceme s americkými představiteli oznámit ve čtvrtek po jednání.

Během únorové návštěvy v Paříži jste s francouzským premiérem Fillonem podepsali plán strategické spolupráce do roku 2013 s důrazem na energetiku. Chystáte nějaký obdobný strategický dokument i teď?

Platí, co jsem odpověděl na předchozí otázku.

Jedním z významných energetických témat v českoamerických vztazích byl také odprodej podílu amerických firem v ropovodu TAL do českých rukou. Bude vaše vláda podobně jako ta Topolánkova či Fischerova – hovořilo se o tom například při pražské návštěvě Joea Bidena – usilovat o totéž?

Ta odpověď je pořád stejná.

Pro Američany by jistě bylo zajímavé i to, kdyby se Česko rozhodlo vypsát tendr na nové stíhačky, předběžný zájem už oznámily koncerny Boeing i Lockheed Martin. Budete o tom hovořit buď vy s Barackem Obamou, nebo někdo z delegace se zástupci USA?

Je pravdou, že v roce 2015 končí pronájem letounů Gripen. Na základě doporučení strategické armádní Bílé knihy vláda teprve rozhodne, zda si Česko zachová nadzvukové letectvo. O tomto procesu budu protějšky v případě zájmu informovat stejně jako o faktu, že se bude případně jednat o transparentní výběrové řízení, do kterého se může přihlásit každý ze zájemců.

A bude toto téma námětem vašich schůzek ve Sněmovně reprezentantů, respektive v Senátu?

Můžeme o tom mluvit v tom kontextu, který jsem naznačil.

Američané velmi pozitivně hodnotí českou účast v Afghánistánu, přivítali by ale rozšíření našeho provinčního rekonstrukčního týmu v Lógaru. Pokud prezident Obama tento požadavek vznesl, co mu odpovíte?

Přestože neznám konkrétní požadavek, o kterém hovoříte, mohu potvrdit, že Česko chce zůstat v Afghánistánu tak dlouho, dokud budeme moci smysluplně přispívat k bezpečnostní stabilizaci země a k její obnově. A náš příspěvek budeme flexibilně přizpůsobovat měnícím se podmínkám.

Které oblasti byznysu chcete na lince Praha – Washington pomoci zlepšit? Karel Schwarzenberg před časem letěl do USA s nabídkou podpory filmařů z Hollywoodu, co povežete vy?

Vnímám otázku vzájemných obchodních vztahů v širším kontextu. S ohledem na to velmi oceňuji nově zahájený obchodní a ekonomický dialog, který přináší konkrétní výsledky. Věřím, že jednání povedou a budou rychle směřovat k potřebnému cíli – moderní investiční dohodě. Mým cílem je orientace především na oblast vědy, výzkumu a inovací, a to nejen na "vědecké" půdě, ale i směrem k přímé spolupráci firem a uplatnění výsledků takovéto spolupráce na trhu. Pro Česko by zároveň bylo dobré, kdybychom ve spolupráci s partnerem uskutečnili kroky vedoucí k lepšímu porozumění toho, jak by se české firmy mohly podílet na trhu veřejných zakázek v USA.

Návštěvy minulých premiérů ve Washingtonu byly vždy ve znamení velké diplomatické události – válka v Iráku v roce 2003 a protiraketový radar v roce 2008. Co je klíčovou otázkou česko-amerických vztahů dnes?

Není to jedna jediná klíčová otázka. Naše vztahy s USA jsou založeny na třech pilířích, které hodláme posilovat. Je to bezpečnostně-obranné partnerství, hospodářská spolupráce a společné úsilí o podporu lidských práv a dobrého vládnutí tzv. Open Government.

Ve svém programu v DC máte i byznys snídani v University Clubu. Co bude tématem vašeho vystoupení?

Víte, kdo si vás přijde poslechnout? Tématem je obchodní a ekonomický dialog, a především představení ČR jako silného, perspektivního a předvídatelného ekonomického partnera s vyspělým průmyslem. Snídaně se zúčastní představitelé státního sektoru i soukromých firem.

Hospodářské noviny

27. 10. 2011

Projev premiéra na fóru EU-Washington

Good Morning, Ladies and Gentlemen,

The Trans-Atlantic Alliance has been one of the most successful, beneficent and benevolent alliances in the history of the World. It had emerged from the common fight against the Nazi Third Reich, it was cemented by a common need to contain and deter Soviet aggression and Communist expansionism, it has preserved freedom in the West, it has kept Western Europe free, it eventually induced the Soviet Empire to collapse in the 1989, and consequently, it has helped to extend freedom to Central and Eastern Europe. Even more, it has been able to achieve all that without a major war in the nuclear age.

All of us have reasons to be thankful to the Atlantic Alliance for its past accomplishments.

However, the question could be raised: what is the need for the Atlantic Alliance in a contemporary World, if any? Is there any need for the Atlantic Alliance today, at all?

Is it the current struggle against radical Islamist terrorism?

That is not the sole reason. The comprehensive reason for the Atlantic Alliance is much broader and more significant than just current events or military operations.

Yes, the Alliance has been standing together – from the beaches of Normandy and keeping the watch at the Fulda Gap yesterday, to patrolling the snowy hills of Afghanistan and sunny shores of Tripoli today, but this is not her sole Raison d'être. The reason for the Alliance is not a military and defensive one only, but primarily a political, even civilizational one.

In the emerging World of the 21st Century, there are several new rising powers, China, India, and others. In this emerging World, we might find out, and probably will, that liberal democracies of this World will not possess the sole hegemony in the World.

If that is the case, hence, in my view, it will be a powerful reason to stay together, to preserve our Alliance, even to renew it.

All countries and societies have their ideals and their interests. Prudent foreign policy must pursue both. To pursue ideals without paying attention to interests could be naive, lead to exhaustion and over-extension. To pursue interests without ideals could lead to moral confusion, cynicism, loss of support among our peoples, and hence, paradoxically, to paralysis and weakness.

The proper blend is the right mixture of ideals and interests, both in our foreign and domestic policies.

What we, America and Europe, have in common, are our ideals, our common Civilization, our mutual history. Our interests overlap to a considerable degree, no doubt about that, and will continue to do so in the 21st Century, too, but our ideals of liberal, constitutional democracy, rule of law, civil rights, and individual, political and religious freedom, will remain the same, identical, and will never change.

In that sense, we are more than just brothers – we are twins.

Our interests, e.g. the war against radical Islamist terrorism, might lead us to temporary alliances with emerging powers, which do not share our values and our ideals. However, in the long term perspective, the only solid foundation for an alliance in a shaky, turbulent and insecure World, where liberal democracies might find out one day that they do not enjoy a sufficient hegemony, is an alliance between those, who share the same values, the same ideals, the same Civilization – between liberal

democracies. Which means, primarily, between America, Europe, Israel, Australia, and our democratic allies in Asia and Latin America like India, Japan, South Korea and Colombia.

There is one sphere, where our ideals and interests overlap directly and which is highly relevant to the issues of today. That is the sphere of economic cooperation, trade and commerce. Freedom of trade, free movement of goods, is a part of our understanding of freedom. And, in a current situation of a continuing economic recession, further removals of remaining barriers and obstacles to trade between the European Union and the United States would lead to job-creation and would boost the economic growth. They would be, in other words, in our best interests.

Hence, in the current situation of general efforts to create jobs and boost economies, the issue of deepening and enhancing the trans-Atlantic trade should be focused on - both in the U.S. and in the E.U. There are no doubts, that an increased trans-Atlantic trade would lead to new jobs on both continents; that's why it should be a major issue for both the E.U. and the U.S.

It would contribute to our efforts to boost our economies, and simultaneously it would strengthen, integrate, and deepen the Western Alliance even more, which is just desirable in a contemporary World of many challenges. Simply, it would be a win-win situation for both Europe and America. Hence, I support putting the issue of a mutual trade enhancement through removal of trade-barriers on the agenda of the coming E.U.-U.S. Summit next November.

* * *

Ladies and Gentlemen, let me briefly state the priorities of the Czech foreign policy:

Firstly, we strive to have good, even excellent relations with all our neighbors, with all our neighboring countries. That goes without saying.

Secondly, we stand on two pillars of a cooperation with our friends and allies: the European pillar, in the form of the European Union, and the Atlantic pillar, consisting of the North Atlantic Treaty Organization.

Thirdly, we support the West Balkans countries' integration into the European and Atlantic structures. Those should be admitted, when they are ready to be admitted, not sooner, but if a country is ready, it must not be blocked by another country because of the name of her choosing, as it has happened in the case of Macedonia.

Fourthly, we support, in a prudent and efficient way, spreading of human rights and democratic values in the World. Let me mention just the case of Cuba, where the Czech Republic has been traditionally very active.

Fifthly, we consider our loyalty to our allies and cooperation with them in countries, where we have sent in our military and civilian missions, to be of an utmost importance. We might not be the first to join the missions, but once joining, we definitely will not be the first to leave them, to desert them.

Sixthly, predictability of the Czech policy in the above-mentioned sense is a must.

And last but not least, we struggle to persuade our partners in the European Union to develop a common Eastern policy of the European Union, a common European policy towards Eastern neighbors of the EU. As is well known, our closest allies in the EU Eastern policy are Poland and the Baltic states.

Concerning the Eastern policy, a lot has been said on the so-called "reset" between the United States and the Russian Federation. Our view from Central Europe is the following: as it takes two to tango, it takes two for a "reset", and we have seen, so far, a willingness for a "reset" by only one.

* * *

Ladies and Gentlemen, let me conclude by addressing the challenging events of the “Arab Spring“.

Firstly, we must be aware that there is a huge difference between particular Arab nations. Conditions in respective Arab countries are not identical. The most conducive conditions for a successful implementation of a liberal democracy are, by far, in Tunisia.

Secondly, we observe that pro-Western dictators abdicated their power without major or any bloodsheds; however those traditionally anti-Western ones have been more than ready to initiate bloodbaths in order to stay in power. That indicates a lot, for those willing to see. So far, the net result of the “Arab Spring“ has been a weakening of Western influence in and on the Arab governments in the countries, which have already experienced the “Arab Spring“.

Thirdly, due to the turmoil in the Arab Sunni world, an increase in a relative influence of the Islamic Republic of Iran in the region of the Middle East could happen. Hence, it is our Western interest that a possible increase of the Iranian influence is not misused against peaceful and liberal developments, that could otherwise happen in the Middle East.

Thank you for your attention.

www.ods.cz

listopad

3. 11. 2011

Pojev předsedy vlády ČR na konferenci Jednotný evropský energetický trh – blízká vize nebo vzdálená budoucnost?

Vážený pane komisaři, vážení účastníci, dámy a pánové,

dovolte mi Vás přivítat na konferenci k Jednotnému evropskému energetickému trhu. Už její podtitul „blízká vize nebo vzdálená budoucnost?“ naznačuje, že nás dnes nečeká jen a jen příjemné poplácávání se po zádech a konstatování všeobecného uspokojení nad dosaženými úspěchy. Mnohem více bychom se měli zaměřit na otevřené otázky a výzvy, jimž evropská energetika musí v současném kontextu finanční a hospodářské krize čelit.

Rok 2011 je plný témat a událostí, které mají přelomový vliv, jak na českou, tak i na evropskou scénu. Tento stav předznamenala již únorová Evropská rada, jejíž významná část byla zaměřena právě na energetiku. Výsledkem jejího jednání jsou závěry, které poskytují jasný politický stimul k další práci při naplňování energetické politiky Unie a které podtrhují zcela zásadní význam integrovaného a dobře fungujícího vnitřního trhu pro její uskutečnění. Efektivní vnitřní trh je současně výchozím předpokladem pro zajištění energetické bezpečnosti Evropy.

Skutečně integrovaný a propojený trh je výslednicí jednak správného zavedení všech stávajících předpisů do praxe, jednak dostatečné a moderní infrastruktury. Proces jeho vytváření má dodnes řadu rezerv. A není divu, Evropská unie si v oblasti energetiky vytýčila řadu cílů, které naráží na hranice možného.

Předsevzali jsme si, že do roku 2014 má být vnitřní trh s energií dobudován. Do roku 2015 chceme propojit doposud izolované energetické ostrovy. Abychom cílů dosáhli, potřebujeme investice do infrastruktury. Jejich výši Komise vyčíslila na 200 mld. EUR.

Že jde o velmi citlivou otázku, není potřeba s přihlédnutím k dnešní hospodářské situaci a podmínkám, které výstavbu znesnadňují, nikterak rozsáhle vysvětlovat. Je nutné hledat upřímné odpovědi na otázky, kolik jsme dnes reálně schopni investovat a jakou důležitost mají vybrané projekty

pro Unii jako celek. Nutné je zamyslet se také nad otázkou, zda je evropský energetický sektor atraktivní pro investice mezinárodního kapitálu.

Jak jsem naznačil, zajištění financování představuje pouze polovinu úspěchu. Aby došlo k výstavbě projektů klíčových pro zajištění energetické bezpečnosti a fungování vnitřního trhu, je zapotřebí kvalitní legislativy a efektivního regulačního rámce, v němž se investice odehrávají. Konkrétním příkladem, kde je nutné dále pokročit, je oblast povolovacích řízení. Ta trvá neúměrně dlouho, projekty prodražují či dokonce likvidují.

Jednoznačně proto podporuji iniciativy Komise, které navrhují zjednodušené schvalovací postupy pro projekty společného zájmu. Je otázkou, zda Komisí navrhovaný „Nástroj pro propojení Evropy“ by v sobě mohl zahrnout jak procesní efektivitu a transparentnost, tak zaměření na projekty zásadního významu pro celou EU.

Na hranici možného naráží za současné hospodářské situace také některé cíle stanovené v Klimaticko-energetickém balíčku. Jde o starou známou triádu, tzv. cíle 20-20-20, tedy o odpovídající snížení emisí skleníkových plynů, zvýšení podílu obnovitelných zdrojů na energetickém mixu a zvýšení energetické účinnosti. I zde nás čekají další investice v oblasti infrastruktury a nových výrobních technologií: úpravy zařízení emitujících oxid uhličitý, řešení otázek spojených se skladováním energie apod.

Při tom všem nelze zapomínat na udržitelnost cen energie. Rapidní zdražení energií by mělo za současné situace drastické dopady na celou škálu odvětví evropského průmyslu.

Rád bych se dotkl specificky problematiky energetické účinnosti. Její zvyšování je zásadním prostředkem k dosažení ambiciózních cílů Unie. Jistě má také potenciál přispět ke zvýšení konkurenceschopnosti našich ekonomik. Ovšem i zde je nutné hledat zdravou rovnováhu mezi ambicí a schopností ji naplnit.

Aktuálně projednávaný návrh směrnice zahrnuje možnost přijatá opatření v roce 2014 revidovat. V případě, že výsledky členských států nebudou vyhodnoceny jako dostatečné, může dojít k přehodnocení dosavadní politiky, tzn. ke stanovení závazných cílů.

Jakkoli tedy snaha o snižování energetické náročnosti jednoznačně zasluhuje podporu, nesmí vést k vytváření neúměrných nákladů spojených s splněním dílčích cílů. Stanovení příliš ambiciózních cílů bez realistického základu může vést ke zcela opačným důsledkům, než bylo zamýšleno, a v konečném důsledku ohrozit konkurenceschopnost českého a evropského hospodářství.

Rok 2011 do popředí veřejného zájmu posunul také další silné téma, kterým je jaderná energetika. Po havárii japonské jaderné elektrárny Fukušima jsme byli svědky poněkud překotné politické diskuse o budoucnosti jádra. V jejím důsledku došlo k upuštění od jaderné energie z energetického mixu některých evropských zemí. Odstavenou kapacitu bude však přirozeně nutné nahradit, a to při současném pokrytí nárůstu spotřeby.

Je otázkou, v jakém rozsahu dojde k opětovnému rozvoji těžby uhlí, nakolik se zvýší cena emisních povolenek, vyloučit pravděpodobně nebude možné ani potíže se zásobováním elektrickou energií. Státy, které se rozhodly pro odklon od jádra, a my respektujeme jejich rozhodnutí, své strategie staví na dovozu energií. Hlavní a nezodpovězenou otázkou pro energetickou bezpečnost ale zůstává, odkud a za jakých podmínek budou dovozy možné.

Smyslem evropských strategií – ať je to Strategie 2020 nebo cestovní mapa do roku 2050 - je uvést priority v energetické oblasti do souladu s klimatickými a energetickými cíli EU. Snížení emisí se těžko obejde bez snížení spotřeby elektrické energie, což může mít vážné důsledky na příslušná výrobní odvětví.

V současné době panuje v evropském energetickém sektoru určitá nejistota ohledně dalšího vývoje. Pro energetické společnosti je velmi složité investovat do klasických zdrojů, ať už se jedná o zdroj jaderný, plynový, či uhelný. To vše v době, kdy se v členských zemích Unie přibližuje ke konci své životnosti mnoho až doposud páteřních zdrojů pro výrobu elektrické energie, což je i případ České republiky.

Právě proto, abychom byli i nadále schopni zajistit své potřeby elektrické energie a zároveň pokračovat v úsilí směřujícím ke snižování emisí skleníkových plynů na ekonomicky udržitelném základě, rozhodli jsme se pro další rozvoj jaderné energetiky v České republice.

V této souvislosti se také vyslovujeme pro zachování otevřenosti evropského trhu i pro neevropské jaderné technologie. Není to kvůli tomu, že máme v tendru na dostavbu jaderné elektrárny Temelín dva neevropské uchazeče. Je to proto, že jsme přesvědčeni, že izolace Evropy škodí, obzvláště v dnešní době hospodářských problémů.

Je zjevné, že hledání odpovědí na otázky budoucí podoby energetické politiky není snadné. Jsem rád, že dnes otevírám fórum, které má za cíl diskusi o budoucnosti energetiky posunout o krok dál. Nelze přešlapovat na místě – energetika a energetická politika je jedním z klíčových aspektů pro konkurenceschopnost celé evropské ekonomiky.

Proto jde i o prioritní téma mé vlády. Mou snahou je otvírat je také na regionálních fórech, ať je to Visegrádská čtyřka nebo Skupina pro severojižní propojení. Naposledy jsme před dvěma týdny s kolegy z Polska a Maďarska diskutovali rozvoj vzájemného propojování energetických sítí ve středoevropském regionu a také problematiku národního energetického mixu, včetně nezastupitelnosti jádra.

Konkrétním příkladem „zhmotnění“ spolupráce v regionu je např. vybudování plynovodu STORK. V září jsme jej otevřeli společně s premiérem Tuskem. STORK jako historicky první plynovod propojuje plynárenskou soustavu České a Polské republiky a představuje první fungující část budoucího Severojižního plynového koridoru. Je tak významným příspěvkem k lepšímu fungování vnitřního trhu.

Věřím, že dnešní konference napomůže v hledání odpovědí na otázky, které právě s touto prioritou souvisejí. Přeji Vám podnětnou debatu a těším se, že její výsledky přispějí k nalezení řešení zcela konkrétních problémů, s nimiž se na tomto poli setkáváme.

Děkuji Vám za pozornost.

www.vlada.cz

5. 11. 2011

Premiér Petr Nečas: Rozhovor pro deník Mladá fronta DNES

"Jednoznačně se ukazuje, že problémy, se kterými se evropská ekonomika potýkala v letech 2008 a 2009, nejsou definitivně vyřešeny. Jsou tu problémy plynoucí i z krize eurozóny. Jestli budou muset banky v západní Evropě navyšovat vlastní kapitál, budou chybět prostředky v úvěrech, což se logicky odrazí ve snížené poptávce v západních zemích. A tím pádem i v poptávce po českém exportu."

Pane premiére, shodneme se, že pro nás všechny nastává horší období?

Ano. Jednoznačně se ukazuje, že problémy, se kterými se evropská ekonomika potýkala v letech 2008 a 2009, nejsou definitivně vyřešeny. Jsou tu problémy plynoucí i z krize eurozóny. Jestli budou muset banky v západní Evropě navyšovat vlastní kapitál, budou chybět prostředky v úvěrech, což se logicky odrazí ve snížené poptávce v západních zemích. A tím pádem i v poptávce po českém exportu.

Takže když jste před týdnem vzkazoval českým občanům, ať se teď soustředí na mezilidské vztahy více než na momentální ekonomickou nepřízeň, měli jsme to brát jako útěchu do horších časů?

Dobré mezilidské vztahy mi přijdou důležitější než to, jestli se váš příjem pohybuje zrovna o pět procent výše nebo níže než v loňském roce. Musíme se zbavit pocitu, který se v posledních desetiletích usadil v celé euroamerické civilizaci, že ekonomický rozvoj znamená v podstatě neustálý ekonomický růst. Tak to není. Stejně jako v životě zažíváme, že je nám někdy materiálně o něco lépe, jindy o něco hůř.

Padesát procent lidí podle posledních průzkumů hledí do budoucna s velkými obavami, což je prý historicky nejhorší výsledek. Chápete jejich obavy?

Naprosto je chápu. Každému přece záleží na tom, aby dokázal zajistit své děti, svou rodinu, sám sebe. Lidé nejsou hloupí, uvědomují si, že jsme provázáni s globální ekonomikou, a jak se její vývoj může odrazit v té naší. Teď jde o to, abychom to zvládli co nejlépe.

Kvůli zavedení soukromého pilíře důchodového systému se odhaduje, že dosavadní, průběžný systém přijde o dvacet miliard. Je to v dnešních ekonomických podmínkách únosné?

Těch dvacet miliard nejsou miliardy od prvního roku účinnosti zákona. Bude tam určitá náběhová křivka, takže dvacet miliard až za několik let. A jestliže si vezmeme, že v nynějším průběžném systému protéká zhruba 350 miliard, a z toho vyvedete dvacet, tak tam nadále zůstává zhruba 95 procent. Je to absolutně zbytečná hysterie.

Nicméně pro ČSSD je to důvod, proč zvolila ve Sněmovně obstrukce a chce bránit schválení zákona...

Kdyby neměli tento důvod, tak by si našli jiný. Je to záminka.

Záminka k čemu? Nevládnou, jsou v menšině, volby daleko...

Je to v jejich mentalitě. Ukazuje se, že ten agresivní, bulvární styl politiky, který byl přiřítán osobě Jiřího Paroubka, je hlouběji v genovém kódu ČSSD.

Co myslíte tím bulvárním stylem?

Tahle jejich zbytečná, nabubřelá gesta, agresivní styl politiky, přehánění, výkřiky o katastrofách, které se údajně mají stát. Znovu opakují: v průběžném důchodovém systému nadále zůstane 95 procent prostředků. Přesto slyšíme nabubřelé vykřikování, že jde o privatizaci důchodového systému. Je to paroubkismus bez Paroubka.

S tím křikem jste přece musel počítat, když jste s nimi – ačkoliv jsou vítězem voleb – nenašli kompromis na důchodové reformě.

A ČSSD teď vyhrožuje, že až přijde do vlády, vaši reformu zruší. My jsme kompromis hledali, pečlivě vyjednávali, ale nalezen nebyl. Mimochodem: to, co tady zavádíme, zavedla ve Švédsku právě sociální demokracie. Jedna věc je dělat politické bububu, druhá věc je skutečně rušit nějaký zákonem zavedený systém. Budou-li ve vládě, oni si to velmi rozmyslí. Naše země potřebuje modernizační reformy, aby byla konkurenceschopná. I OECD, Evropská komise či ratingové agentury říkají, že jdeme správným směrem. A těm je jedno, jestli tady vládne ODS, nebo ČSSD. Říkají: Toto je věrohodná a dobrá finanční politika, nakupujte jejich dluhopisy.

Teď jste se však dostali do situace, kdy jste schválili rozpočet postavený na pokřivených základech: počítá s dvouapůlprocentním růstem ekonomiky a sám ministr Kalousek mluví jen o procentním růstu, ne-li o poklesu. To by logicky znamenalo menší příjmy rozpočtu.

Ano, ten procentní růst by znamenal výpadek příjmů ve výši zhruba osmnácti miliard, což je půldruhého procenta výdajů rozpočtu. To bychom určitě dokázali ve výdajích upravit. Ale situace na bojišti se mění každou chvíli. Teď v listopadu nikdo neví, co bude v lednu, co problém eurozóny udělá s finančními trhy, jak se to přelije nebo nepřelije do reálné ekonomiky, a tím pádem i do poptávky po českém exportu.

Pokud by propad ekonomiky byl větší, což teď nevíme, očekává se, že by vláda prosadila zvýšení DPH na 20 procent. Je to tak?

Ano, dovedu si představit sjednocení DPH na této částce, a to dříve než v roce 2013. Obecně platí, že když za takové situace chcete zvýšit příjmy rozpočtu, každý trochu kvalifikovaný ekonom vám řekne, že máte jít cestou nepřímých, nikoliv přímých daní.

No, ekonom VV Michal Babák mluví i o zvýšení daní z příjmu.

Při vši úctě, pana poslance nepovažuji za ekonomickou autoritu, kterou bych bral vážně.

Ale může být indikátorem, co od vás ve vládě budou chtít Věci veřejné.

Ano, budeme hledat koaliční shodu a jsem přesvědčen, že ji najdeme. Tak jako jsme ji už našli u mnoha jiných komplikovaných věcí.

Nevnímal jste to, že ministr Kalousek nakonec sám rozhodl o zrušení ekozakázky, třeba jako jeho pokání? Přece jen se to stalo poté, co vás dost nevybíravými slovy urazil.

Ne, musím velmi férově říct, že to nebylo tak, že by pan ministr Kalousek byl připraven krváčet za tuto zakázku, jak mu bylo trochu podsouváno. On si naprosto realisticky zhodnotil hlasovací poměry ve vládě a zachoval se logicky.

Nicméně stalo se to pár dnů poté, co o vás řekl, že si musíte siláckými řečmi o odvolání Martina Romana z vedení ČEZ přifukovat muskulaturu a že ODS tápe ve svých ideových základech pod vlivem kmostrů...

O tom jsme měli rozhovor mezi čtyřma očima. On svá slova vzal zpět, přičetl je velkému tlaku, pod kterým byl, a já tím pádem tu věc považuji za uzavřenou a nechci se k tomu dál vyjadřovat.

A přesun Martina Romana z představenstva do dozorčí rady ČEZ, což tehdy ministr Kalousek glosoval, je pro vás také uzavřenou kapitolou? I ve světle dokumentů nedávno zveřejněných v MF DNES?

Nepovažuji to za uzavřené. Kdyby se ukázalo, že měl majetkové vztahy ke Škodě Plzeň i poté, co nastoupil do ČEZ, tak by to znamenalo poměrně dramatickou situaci. Ale tomu nechť se věnují příslušné orgány činné v trestním řízení.

Vy v tom nepodnikáte nic?

Samozřejmě, že se snažím dál zjišťovat. Nenechává mě to lhostejným, to tak není. Na druhou stranu se nechci nechat vtáhnout do silných, třeba možná byznysových, zájmových her.

Po Romanově odchodu z představenstva ČEZ následoval odchod ministra zemědělství Ivana Fuksy a najednou se o vás začalo mluvit jako o "čističi": kdo se vám znelíbí, jde. Jistě jste zaznamenal obavy ministra spravedlnosti Pospíšila, že teď je na odstřel on.

Nevím, žádný člen vlády není na odstřel. Je to spíš povahový rys Jiřího Pospíšila. Určitá nervozita. On byl vždycky nervózní. I proto, aby byl do vlády jmenován (směje se). Takže je to spíš jeho kontinuální osobnostní rys.

No upřímně, teď to vyznívá, jako kdybyste se ho chystal odstřelit co nevidět.

Ne, to jsou mediální fabulace. Pro všechny z nás ve vládě včetně mě samotného platí, že svoji funkci nemáme jistou. Každý z nás je budoucí bývalý člen vlády.

Ano, to říkáte často a rád.

Neříkám to rád.

Ale často ano.

Ano, je to prostě konstatování.

A chystáte se na nějakou personální obměnu vlády? Na jaře jste například ohlásil, že výhledově nějaká nastane. Co výhledově řeknete dneska?

V případě, že s některým ministrem nejsem spokojen, tak ten ministr odchází. Nevidím důvod, abych k tomu teď říkal cokoliv dalšího.

Na jedno vaše personální rozhodnutí se přece jen čeká: kdo bude kandidátem ODS na příštího prezidenta. Když si před dvěma týdny TOP 09 vybrala Karla Schwarzenberga, pohrdlivě jste řekl, že vy nemáte na hlouposti čas...

V porovnání s tím, co se děje s rozpočty, ekonomikou, reformami, na to vážně čas nemáme.

Ale dřív nebo později budete muset někoho vybrat. Přemysl Sobotka je už dlouho připraven to vzít.

Dokud nebude jasné, jestli hledáme kandidáta buď pro přímou, nebo nepřímou volbu, je to vážně předčasné. To totiž hraje velkou roli. A bude-li volba nadále nepřímá, nebo se změní v přímou, o tom se rozhodne zhruba do tří čtyř měsíců.

A obecně: byl by pro vás Přemysl Sobotka vhodným adeptem?

Ano. On dorostl do rozměru legitimního prezidentského kandidáta. Já bych ho za kvalitního kandidáta považoval.

MF DNES

14. 11. 2011

Úvodní slovo předsedy vlády ČR pro konferenci Výzvy a perspektivy víceletého finančního rámce EU po roce 2013

Vážené dámy, vážení pánové,

dovolte mi, abych Vás přivítal, letos již podruhé, na konferenci věnované příštímu víceletému finančnímu rámci Evropské unie.

Téma se, jak víte, v posledních měsících bouřlivě vyvíjí, byť mediálně zůstává hluboko ve stínu aktuální kritické situace v eurozóně. Přesto bychom na něj neměli zapomínat, neboť i zde jde o budoucnost celé Evropské unie.

Jsem rád, že tu máme zástupce současného a budoucího předsednictví, tedy Polska a Dánska, a také zástupce Evropské komise. Právě tito tři aktéři hrají totiž v celém vyjednávání o finančním rámci zásadní roli.

Jak jsem řekl, téma unijního rozpočtu jako by se dnes ocitlo v hledáčku médií na druhé koleji. Přitom však nelze přehlédnout, že současná krize a struktura unijního rozpočtu nejsou vzájemně bez souvislosti. Řekl bych také, že právě lepší využití unijních prostředků může být výrazným nástrojem prevence takových situací, v jaké se dnes nacházíme.

Jsem hluboce přesvědčen, že existuje jediná cesta ven z krize. Touto cestou není neustálé zběsilé hašení vzniklých požárů, ale jejich prevence. Ta ale nespočívá pouze v rozpočtových škrtech, ale v dlouhodobé podpoře konkurenceschopnosti evropských ekonomik a v nastartování růstu.

Jedině pokud bude Evropa konkurenceschopná, obstojí na globální úrovni. Evropa by se měla primárně zaměřit na oživení a dokončení svého vnitřního trhu, který je jedním z nástrojů, jehož potenciál musíme plně využít. Současně by měla vytvářet podmínky pro rovné příležitosti členských států. K těmto cílům lze přitom využít i evropský rozpočet.

Současná debata mezi čistými plátcí a čistými příjemci se často vede hlavně o otázce výše celkového rozpočtu. V této věci možná Česká republika trochu vybočuje. Jsme toho názoru, že daleko podstatnější je v tuto chvíli otázka struktury rozpočtu.

Jsem toho názoru, že bychom měli usilovat o lepší zacílení evropských prostředků. Otázkou tedy není primárně to, zda utrácet více, či méně, ale daleko spíše jak utrácet lépe. Jedině pokud evropská integrace bude i prostřednictvím rozpočtu EU přinášet našim občanům konkrétní a viditelné výsledky, smysluplné a životaschopné projekty, bude i do budoucna obhajitelná. Bohužel z minulosti bychom mohli dát řadu příkladů, kdy evropské prostředky takto efektivně vynakládány nebyly.

Často se objevuje oprávněná kritika, jaký smysl mají vůbec unijní výdaje, když právě země s dlouhodobě nejvyššími příjmy z unijního rozpočtu se dnes potýkají s dluhovými problémy, ale i nízkou konkurenceschopností a minimálním růstem. Tyto výhrady se ale nesmějí stát důvodem pro diskreditaci unijního rozpočtu, ale podnětem pro jeho lepší provázání s cíli v oblasti konkurenceschopnosti.

Myslím, že právě podpora konkurenceschopnosti by se měla stát perspektivou, ze které bychom se měli na unijní rozpočet dívat. Smysl mají jen ty výdaje, které mají charakter investic na podporu konkurenceschopnosti a zaměstnanosti. Hlavním prostředkem k naplnění tohoto cíle jsou nástroje kohezní politiky. Bylo by velmi špatným signálem, pokud by v příštím rozpočtu měla oslabit právě ta oblast, která má největší potenciál podpory růstu. Zejména pak ve srovnání s tak zbytnými výdaji, jako jsou prostředky na společnou zemědělskou politiku, kde si umím představit daleko razantnější škrty než ty, jež v současnosti navrhuje Evropská komise.

Právě na příkladu našeho regionu lze doložit velmi přesvědčivě doložit, jak Evropa posilováním své vnitřní soudržnosti stává konkurenceschopným hráčem. Výdaje na dopravní infrastrukturu, ale i na vědu a výzkum a mnoho dalších sfér jsou jasným a prokazatelným příspěvkem pro růst například i české ekonomiky. Stejně jako v současném období je proto i pro příští finanční rámec hlavní prioritou ČR silná a efektivní kohezní politika zaměřená na posílení konkurenceschopnosti méně vyspělých států a regionů. Mezi konkurenceschopností a kohezní politikou nevidíme žádný protiklad, na rozdíl od některých jiných států. Konkurenceschopnost je podle nás cestou ke konvergenci.

Pokud se na návrh budoucí podoby politiky soudržnosti v rámci příštího víceletého finančního rámce díváme optikou kohezní země, kterou ČR stále ještě je, je politika soudržnosti oproti současnému období oslabena, což vnímám s politováním.

Musím také přiznat, že ve mně s postupem vyjednávání sílí dojem, jako by se kohezní politika měla stát spíše mocenským nástrojem v rukou Evropské komise, kterým bude vynucovat plnění zcela jiných cílů, se soudržností nesouvisejících. Mám tu na mysli zejména systém tzv. makroekonomických kondicionalit. Samozřejmě podporujeme, jak jsem již uvedl, základní myšlenku úzkého propojení koheze s konkurenceschopností. Ale nesmí tu dojít k tomu, že si unijní instituce budou prostřednictvím kohezních fondů vynucovat poslušnost členských států v oblastech, které vůbec nepatří do kompetencí svěřených Evropské unii. Neumím si příliš představit, že by např. tzv. specifická doporučení, které dává Komise s Radou jednotlivým státům v oblasti národních kompetencí byla vynucována prostřednictvím de facto sankcí v podobě suspenze kohezní podpory.

Druhá podstatná výhrada k aktuálnímu návrhu kohezní politiky směřuje vůči novému Nástroji na propojení Evropy. Nemáme problém se samotnou podstatou – tedy podporou rozvoje celoevropské infrastruktury. Problematická je spíše podoba, v jaké byl onen nový nástroj navržen. Spojuje totiž tři různé sektorové infrastruktury – dopravní, energetickou a konečně informační technologii. Všechny tři jsou pro každý stát významné, nicméně jejich sloučení do jediného nástroje není příliš logické. Návrh navíc není transparentní, pokud jde o výběr projektů a způsob jeho centrálního řízení Komisí. Je proto zapotřebí ještě jeho výrazných úprav tak, aby se stal skutečnou pomocí tam, kde jí je zapotřebí.

Když opustíme oblast koheze, musím říci, že s nelibostí pozoruji neochotu jakýchkoli úspor v zemědělské politice. Nejde tu o to, že v ČR není zemědělský sektor nijak zvlášť silný. Otázkou spíše je, zda může unijní zemědělská politika skutečně pomoci evropskému růstu, nebo se stává spíše mamutím sociálně-politickým nástrojem.

Již jsem zmínil, že vnímáme tlak na redukcí celkové výše evropského rozpočtu a současně podporujeme zachování pro nás klíčových výdajových priorit, především kohezní politiky. Proto otevřeně říkám, že si ČR umí představit případné další snížení výdajů právě v na společnou zemědělskou politiku. Také podporujeme úsilí o komplexní reformu této politiky, k níž však předložený legislativní balíček zatím příliš nesměruje. Na jednu stranu sice došlo ke snížení prostředků na tuto politiku, na druhou stranu však vznikají nástroje nové, které jsou navíc vyčleněny mimo finanční rámec, tudíž srovnání výše prostředků se současným obdobím je obtížnější. Fakticky se ale zdá, že při zahrnutí všech výdajů na tuto oblast se zemědělství stane opět hlavní částí unijního rozpočtu.

Vzhledem k tomu, že k jednotlivým sektorovým politikám dnes vystoupí specialisté, zmíním již jen poslední oblast, která je z pohledu naší země citlivá, a to je příjmová stránka rozpočtu.

Již jsem zmiňoval, že nám jde spíše o strukturu výdajů, než o celkovou výši rozpočtu. Na jedné straně nejsme příznivci pouhých škrťů jen pro škrty samotné. Na unijní rozpočet je nutné nahlížet jinou optikou než na národní rozpočty, nicméně i zde musíme mít na mysli úspory. Jeho smysl je investiční, neplatíme z něj důchody a další mandatorní výdaje. Na druhé straně nelze nevnímat, že v době, kdy státy přijímají bolestivé úspory, nemůže se EU chovat okatě rozmařile. Tím by ztratila svou věrohodnost před občany.

Rozpočet EU není třeba, podle mého názoru, v příštím programovém období zásadním způsobem redukovat ani navyšovat, ale především lépe zacílit tak, aby celá jeho struktura sledovala cíl zvýšení konkurenceschopnosti Evropy jako celku. Je zde nutno hledat rozumnou rovnováhu.

Zásadní pro nás ovšem je to, aby příjmová strana rozpočtu byla jednoduchá a transparentní. Z tohoto důvodu je pro Českou republiku navrhovaný systém nových vlastních zdrojů – tedy daň z finančních transakcí a nový zdroj z DPH – velmi obtížně přijatelný. Oba navrhované nové zdroje představují spíše navýšení administrativní zátěže a ohrožení konkurenceschopnosti. Tedy pravý opak toho, co bychom chtěli dosáhnout.

Jednání o novém víceletém finančním rámci v současné době spějí do závěru své úvodní etapy a již nyní zřejmé, že další vyjednávání nebudou jednoduchá. V prvním semestru příštího roku musí být zahájena již skutečně politická jednání, která musí přinést konkrétní výsledky, protože času není nezbyt a právě první polovina příštího roku bude pro další vývoj rozhodující.

Velmi proto doufám, že zejména nadcházející Dánské předsednictví přispěje zásadním způsobem k nalezení shody na finančním rámci, který podpoří rozvoj jak členských států, tak i Unie jako celku a pomůže nám na cestě ze současné nelehké situace. Česká republika je samozřejmě připravena být nyní polskému, a dále pak dánskému předsednictví v maximální možné míře nápomocna, a doufám i dnešní konference svým dílem přispěje k naplnění našeho společného cíle, kterým je funkční a efektivní evropský rozpočet.

Dámy a pánové, přeji nám všem inspirativní diskuzi.

www.vlada.cz

16. 11. 2011

Ministr A. Vondra pro E15: Vedle vrtulníků nabízíme spojencům logistické centrum

Severoatlantická aliance nezbytně potřebuje koordinační logistické centrum a česká armáda takové kapacity má. "Momentálně se chce do projektu zapojit už osm spojeneckých zemí a s dalšími jednáme. Zásobování je jednou z typických oblastí, kde je zbytečné, aby měl každý úplně všechno. Tady můžeme sdílet řadu schopností," říká ministr obrany Alexandr Vondra. O vrtulnících, což je stěžejní aktivita Česka, se vedou jednání na nejvyšší úrovni.

Začátkem měsíce měl jeden ze čtyř letounů CASA poruchu na motoru. Jde už o třetí závadu, která se letos objevila. Byla zatím nejzávažnější?

Vedle problémů s napájením letounu a tedy i signalizace motoru se objevily také výpadky a samovolné přelaďování frekvencí komunikačních a navigačních systémů. Během letu do španělské Sevilly nastaly dvakrát a při návratu do Prahy třikrát. Podobné výpadky se přitom objevují opakovaně, docházelo k nim už na jaře.

Výrobce, tedy evropská EADS, měl přinstalovat softwarové vybavení. Jak to dopadlo?

Do letounů byl sice nainstalován jiný software, ale problémy přetrvávají. Inspekce ministra obrany nedoporučuje provoz, dokud se problémy nevyřeší. Výjimku tvoří pouze technické lety za účelem jejich odstranění. My to tedy vyhodnocujeme jako vážné závady. Z dosavadních jednání jsme ale získali dojem, že výrobce i dodavatel problémy zlehčují. To nemůžeme připustit.

Jak zástupci EADS a Omnipolu argumentují?

Nechci jejich výroky reprodukovat. Opakuji ale, že problémy zlehčují. A proto jsme se rozhodli bouchnout do stolu. Problémů s těmito letadly je skutečně mnoho. Navíc nejsou schopna nasazení v zahraničních misích. Nemohou tedy plnit hlavní úkoly, kvůli nimž je Česko koupilo.

Jak budete postupovat?

Pokud závady nebudou řádně a včas odstraněny, navrhu vládě odstoupení od smlouvy. E15: Letadla mají být zcela bez závad – včetně systému pasivní ochrany, který je klíčový právě v misích – do konce listopadu. Tento termín ale zřejmě splněn nebude. Na systému pasivní ochrany musí proběhnout uživatelské, tedy vojskové, zkoušky. Neumím si představit, jak by to bylo možné stihnout, když náčelník generálního štábu zakázal lety.

Mezi civilisty ještě rezervy jsou

Necelých 44 miliard korun, s nimiž hospodaříte letos, považujete za částku, kde už jde s trochou nadsázky o přežití. Jak to bude v příštích letech? Rozpočtové výhledy jsou stále temnější.

Příští rok ještě zvládneme. Mají-li ozbrojené síly plnit své současné úkoly, které vyplývají z vojenské strategie, ústavních povinností a spojeneckých závazků, jsme na absolutní hraně možností. A pokud jde o rozpočtové výhledy na léta 2013 a 2014, nervózní jsou všichni ministři financí v Evropě včetně toho našeho.

Co tedy máte v plánu?

Musíme mít schopnost pružně reagovat, mít více alternativ. A přesně na to se teď připravujeme. Dilema je jasné. Pokud by bylo méně peněz, musíme přehodnotit dosavadní úkoly. Ale v žádném případě nesmíme rezignovat na povinnosti, které jsou spojené s ochranou státu.

Spekuluje se o katastrofickém scénáři patnáct plus pět nebo šestnáct plus šest, tedy o výrazné redukci jak vojáků, tak občanských zaměstnanců. Jen připomenu, že rezort obrany nyní tvoří na 21 tisíc vojáků a osm tisíc občanských zaměstnanců.

V civilním sektoru rezervy ještě jsou. Ale u počtu vojáků teď naprosto odmítám hovořit o jakýchkoli číslech. V současnosti nevíme, s kolika penězi budeme za dva, respektive tři roky hospodařit. Jistě, určité výhledy existují. Z našeho pohledu jsou ale velmi neuspokojivé. Určitě budeme bojovat o to, abychom dostali více.

Dotklo by se další snížení rozpočtu závazků Česka vůči NATO?

Je pravda, že ledacos lze přehodnotit. Náš příspěvek ale oslabit nemůžeme. Aliance nám poskytuje nejlepší bezpečnostní záruky v našich moderních dějinách. Navíc platí přísloví, že žádný oběd není zadarmo. Čili představa, že bychom rezignovali na své spojenecké závazky a zároveň spoléhali na to, že ony záruky nám budou poskytovány dál, je iluzorní. Svým postojem bychom NATO oslabili.

Říkal jste, že některé věci je možné přehodnotit. Co třeba takzvané sdílení schopností mezi armádami spojeneckých zemí?

O větší dělbě práce v současnosti jednáme. A doufám, že nezůstane jen u slov. Už příští rok na summitu NATO v Chicagu mají být na stole první konkrétní výsledky.

Byla by armáda schopna i po škrtech, které naznačují rozpočtové výhledy, poskytnout na půl roku celou jednu brigádu, jak jsme se zavázali?

Podle vojenské strategie máme ambice poskytovat toho souběžně více než pouze jedno brigádní úkolové uskupení. Pokud bychom přistoupili k nějakým modifikacím, muselo by to být na bázi buď toho, anebo onoho. Na druhé straně si nedovedu představit, že bychom pro NATO nedali dohromady jednu bojeschopnou brigádu. To je absolutní minimum.

Jaké další schopnosti nyní nabízíme a kde by bylo možné uvažovat o propojení se spojenci?

Dlouhodobě se specializujeme na dopravní vrtulníkové letectvo. Jednáme jak s Ruskou federací, tak se Spojenými státy. Na podzim přiletí do Prahy prezident Medveděv, premiér Nečas o tom už hovořil s prezidentem Obamou. Na našem území je výcvikové centrum. Vedle toho tři české vrtulníky donedávna působily v Afghánistánu, se vrátily minulý víkend. Dále se zaměřujeme na oblast logistiky, kde připravujeme mnohonárodní zásobovací středisko. Mělo by být umístěno právě v Česku kvůli jeho strategické poloze uprostřed Evropy. Dalším příkladem je naše chemické vojsko.

Kde konkrétně by středisko bylo?

Zatím je ve virtuální podobě. Koordinační logistické centrum ale NATO nezbytně potřebuje. Momentálně se chce do projektu zapojit už osm spojeneckých zemí, s dalšími se jedná. Zásobování je jednou z typických oblastí, kde je zbytečné, aby měl každý úplně všechno. Tady můžeme sdílet řadu schopností.

Jak by se česká armáda na centru podílela?

Nabídli bychom vlastní logistické kapacity, například na střední Moravě, které jsou už modernizované. Ještě bych se vrátil k vrtulníkům. Nakolik je šance, že by v Pardubicích vzniklo výcvikové centrum USA? A skutečně se zvažuje výměna našich ruských či polských strojů za americké MH-6 Little Bird? Výcvikový program v Pardubicích byl zahájen už v létě. Předpokládáme, že se nebude týkat pouze afghánských pilotů, které jsme doposud školili a nadále školíme i v Kábulu, ale také jejich kolegů ze zemí NATO včetně Američanů. A pokud jde o modernizaci našeho vrtulníkového letectva, stále není definitivně schválena jeho koncepce. Platí ale, že chceme rozvíjet jeho transportní a multifunkční schopnosti. Naopak nepočítáme s investicemi do útočných Mi-24 a Mi-35. Výměna, na niž se ptáte, je otázkou dalšího rozhodnutí.

Kdy odejde česká armáda z Afghánistánu?

Platí rčení: společně do operace a společně zpět. Je evidentní, že všechny země dělají maximum pro to, aby byla afghánská vláda v roce 2014 schopna zajišťovat vnější i vnitřní bezpečnost své země sama.

Proto jsme také přeorientovali naše aktivity od rekonstrukčních projektů k výcviku afghánských vojáků a policistů. Tam je třeba postupovat velice rychle dopředu, protože nikdo nechce zůstat v Afghánistánu ani o den déle, než je nutné. Tím ale neříkám, že se chystáme k útěku. Musí to být společná akce.

Budete příští rok žádat vládu a parlament o prodloužení mandátu pro české vojáky?

Učiníme tak někdy v polovině příštího roku, zřejmě po summitu NATO. Zcela jistě budeme žádat o mandát pro rok 2013, možná i 2014. Obecně platí, že Západ se bude muset kvůli ekonomické situaci více uskmornit a misí už nebude tolik jako v posledních deseti či patnácti letech. Pro nás z toho vyplývá jediné: rozhodně nemůžeme stavět a budovat armádu výlučně pro fungování v misích. Primární odpovědností je chránit naši republiku a plnit úkoly v rámci kolektivní obrany.

Připravujete vojáky na úkoly doma?

Nic radikálního v tom smyslu, že žádné mise nebudou, neříkám. Těch možností už ale nemusí být tolik. Vždy záleží na bezpečnostní situaci ve světě a také na ochotě spojenců se do řešení toho či onoho konfliktu zapojit.

Už máte představu o budoucnosti státního podniku LOM Praha a továrny na opravy obrněné techniky ve Šternberku?

V posledních dvou až třech letech se náš rozpočet snížil o více než deset miliard. Proto nejsme a nebudeme schopni zaplňovat výrobní kapacity všech státních podniků. Pro ně z toho vyplývá nutnost shánět si zakázky jinde. Dozorčí rada LOM na jaře neschválila účetní uzávěrku, protože existovaly pochybnosti, zda z firmy nejsou účelově vysávány prostředky. To byl také důvod, proč tam sekce správy majetku neprodleně poslala externí audit.

Nyní se ale o údajně podezřelý výběr společnosti KPMG zajímá policie...

Návrh postupu mi předložil jak můj první náměstek, tak generální sekretář zodpovědný právě za majetek. Zcela správně argumentovali tím, že je třeba konat co nejrychleji. Na jaře skutečně hrozilo, že bez okamžitého nastolení pořádku nebude mít LOM koncem roku na výplaty. Druhým důvodem byla vážná podezření o způsobu hospodaření, která audit potvrdil a dokonce ještě rozšířil. Podali jsme trestní oznámení, zároveň byli odvoláni dva vysocí manažeři.

Chcete tedy říci, že na uspořádání řádného výběrového řízení na auditora nebyl čas.

Běžná otevřená soutěž by trvala půl roku. Přitom riziko, že se LOM ocitne ve vážných problémech, bylo extrémní. Konečná cena auditu je 8,8 milionu korun, není tedy pravda, že to bylo deset milionů. Kdybychom nejednali, škoda způsobená naší nečinností by byla desetinásobně vyšší. Nemám důvod jakkoli o postupu, který zvolili moji podřízení.

A co případná privatizace LOM či nalezení strategického partnera? Podle šéfa Asociace obranného a bezpečnostního průmyslu Jiřího Hynka je třeba i tady jednat rychle, protože jinak LOM i šternberskou továrnu opustí kvalifikovaní pracovníci a o prázdné haly už pak nebude zájem.

Souhlasím, že je třeba konat rychle, což jsme v případě LOM udělali. A co se týče šternberské továrny, je evidentní, že i tam je rychlost na místě. Je jasné, že v současnosti už nepotřebujeme tak velké kapacity, které ve Šternberku a rovněž v Novém Jičíně jsou. Nyní jednáme o transformaci ať už formou prodeje, anebo pronájmu šternberských provozů. Jiná cesta než zajištění zakázek ze soukromého sektoru v tomto případě není.

A privatizace LOM či vstup investora do firmy?

Tento podnik, který opravuje především vrtulníky, pro nás i nadále zůstane strategický. Zahájili jsme jeho restrukturalizaci, aby hospodařil efektivně. Prodej LOM tedy nepředpokládám. Dopravní vrtulníkové letectvo je jednou z priorit české armády. Vstup soukromého investora si dovedu představit, ale určitě ne v blízké budoucnosti.

Od 17. listopadu začne platit zákon o třetím odboji. Vláda, byť se značným zpožděním, splatila dluh ještě žijícím bojovníkům proti komunismu. Co to ministerstvu přinese?

Z této normy pro nás vyplývá důležitá role, budeme fungovat jako správní orgán. Neznamená to ale, že bychom o žádostech rozhodovali pouze my. Všechny je budeme zpracovávat ve spolupráci s Archivem bezpečnostních složek Ústavu pro studium totalitních režimů a případně regionálními archivy. V současnosti už máme několik stovek žádostí, podle předběžných odhadů by jich měly být tisíce.

Odhadnete, jak dlouho bude vyřízení žádostí trvat?

Vzhledem k tomu, že nejde pouze o symbolické odškodnění, ale možné materiální nároky, to úplně jednoduché nebude. Řízení proto může trvat i několik měsíců. Bezpochyby to ale zvládneme. Je důležité ocenit ty, kteří se postavili komunistické totalitě. Na rozdíl od prvního a druhého odboje jde stále o velmi živou problematiku.

E15

18. 11. 2011

Tisková konference premiéra Petra Nečase a tajemníka OECD Angela Gurrii

Jan Osúch, tiskový mluvčí Úřadu vlády: Dámy a pánové, přeji Vám hezké odpoledne. Dovolte mi, abych Vás přivítal na tiskové konferenci po společném jednání předsedy české vlády, pana Petra Nečase s generálním tajemníkem Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj, panem Angelem Gurriou, který do České republiky přijel prezentovat ekonomický přehled naší země za rok 2011. Pane předsedo vlády, pane generální tajemníku, oba Vás tu také srdečně vítám a prosím Vás, pane premiére, o úvodní slovo.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Dobrý den dámy a pánové. Já bych úvodem přivítal pana generálního tajemníka v Praze. Je tady vlastně již na představení tohoto dokumentu po několikáté a já bych chtěl velmi ocenit spolupráci s OECD? Která se týká celé řady oblastí, od ekonomiky po zdravotnictví, sociální systém až po například vzdělávací systém. Pro nás jsou doporučení, které dostáváme z OECD velmi cenná a velmi podnětná a vláda implementuje velmi často tato doporučení do provádění svých politik. Pro nás je to o to cennější, že OECD v sobě sdružuje nejvýznamnější ekonomiky světa. To znamená, že i ta zkušenost těch nejlepších praxí se potom může odrážet v těchto doporučení. Pro nás je samozřejmě klíčovou výzvou do budoucnosti konsolidovat veřejné finance, projít jistými ekonomickými problémy, které nás zřejmě čekají v následujících obdobích. Je skutečností, že českou ekonomiku díky absenci významnějších makroekonomických rovnováh zasáhla nedávná krize zejména prostřednictvím externích vlivů. To znamená dopadem na český export a pokud budou tady problémy pokračovat v eurozóně, kam směřuje více než 80% našeho exportu, tak samozřejmě lze očekávat, že se to promítne i do reálné ekonomiky v České republice. Při té obrovské propojenosti s ekonomikou Evropské unie tomu ani nemůže být jinak. Přesto u nás zůstává dominantní snahou o konsolidaci veřejných financí, také debata, která vidí dále než za nejbližší roh. My jsme si plně vědomi, že trvalá udržitelnost veřejných financí je možné dosáhnout pouze díky tomu, že naše země bude konkurenceschopná a bude schopna obstát v globální konkurenci a bude schopna tudíž produkovat zboží a služby, po kterých bude poptávka, protože charakter naší ekonomiky – tedy malé, otevřené a proexportně orientované ekonomiky – se prostě nezmění. My také jsme velmi rádi, že i v tomto přehledu, který vypracovalo OECD, tak je jasná podpora, jasné potvrzení toho, že reformy v české republice jsou nezbytné, že je nezbytné provést reformy v oblasti důchodového systému, zdravotnictví, sociálního systému, daní, ale také že musíme pokračovat v cestě zvyšování konkurenceschopnosti. To znamená také reformy, které se budou týkat vzdělávacího systému, reformy které umožní dostat na pracovní trh vzdělané a kompetentní lidi a také reformy, které umožní český průmysl postavit na oborech s vyšší přidanou hodnotou. To znamená reformy, které budou podporovat systém vědy, výzkumu a inovací. Z tohoto pohledu je pro nás spolupráce s OECD velmi cenná. Stojíme

samozřejmě před problémem, nakolik případný pokles tempa ekonomického růstu, nebo dokonce možnost ekonomické recese nás postaví před otázku, co dělat na příjmové a výdajové straně státního rozpočtu, zda některá opatření, pokud upřednostníme dodržování schodků v rámci konvergenčního programu, vlastně ještě neposílí tendenci k brždění ekonomického růstu, nebo dokonce k recesi, ale to je jedno z klíčových politických a ekonomických rozhodnutí, která nás čekají. Je to rozhodnutí, které velmi silně závisí na externích vlivech, na situaci v eurozóně, na situaci na globálních trzích a i tady určitě cenná expertní doporučení ze strany OECD budou brata v úvahu a my tu spolupráci opakovaně velmi oceňujeme a jsme také rádi, že Česká republika, která se stala z postkomunistických zemí jako první členskou zemí OECD, tak může velmi aktivně v této organizaci vystupovat. V organizaci, která má za sebou desítky let a slaví vlastně kulaté výročí a koneckonců ukazují i panely s fotografiemi, které jsou tomto tiskovém sále. Takže pane generální tajemníku, ještě jednou vítejte v Praze a děkuji za spolupráci.

Angel Gurría, generální tajemník OECD: Děkuji Vám, pane premiére. Dovolte, abych nejprve vyhověl formalitám, abych Vám oficiálně předal hospodářský přehled OECD o České republice za rok 2011. Myslím, že můžeme každý ukázat svojí kopii a možná bychom pak také mohli poskytnout kopii tlumočnickům. Je dobré být zde v Praze. Mám pocit, že toto pódium je mi skutečně povědomé, že jsem zde jak v rodině a samozřejmě hospodářský přehled, ten Vám chceme společně s panem premiérem tady představit. Já bych chtěl začít tím, že bych Vám nejprve pogrataloval, jaký dobrý reformní program, o jaký Vaše vláda usiluje pod Vaším vedením. Chci Vám pogratalovat k výsledkům, které jste dosáhli, protože je to samozřejmě otázka politik a politických reforem. Abychom vůbec reformy prosadili a potom když budou uzákoněny, budete mít dost hlasů a podpory, abyste dokázali skutečně reformy realizovat úspěšně. Česká republika slučuje dohromady stabilní ekonomiku, říditelné, fiskální a externí balance rovnováhy. Je zde zdravý finanční sektor a Česká republika dostala i lepší kredit od ratingových agentur. V té bouři poklesu jednotlivých ratingů, jak už jsem dnes říkal panu premiérovi, dnes se to vlastně počítá dvakrát, protože vy jdete nahoru a jdete správnou cestou. Toho si lidé všímají, trhy si toho všímají, všichni ostatní jdou dolů a Váš rating jde nahoru. A proto si Česká republika zlepšuje svůj přístup na trhy. Jak jsme však nedávno viděli, právě kvůli tomu, jak trhy reagovali na další sousedy, kteří nevypadají tak dobře, tak to samozřejmě na Vás dopadá. A tyto vlivy se přenášejí téměř okamžitě. Je potřeba brát toto v úvahu. Jak jsem řekl, vylepšení ratingů, samozřejmě vidíme, že je zde více důvěry ve Vaši zemi, současně vidíme také, že Vaši podnikatelé mají své závazky, že Vaši pracovníci usilují a že je zde kvalita za tvorbou politik. Myslím, že je zde skutečně ten minimální nezbytný konsenzus, který je nutný. Dnes vidíme mnoho případů, kde ani minimální konsenzus dosažen není, a proto není možné dobrou politiku převést do legislativy a do praxe. Současně samozřejmě před námi jsou výzvy, abychom zachovali konkurenceschopnou ekonomiku. Nemůžeme být spokojeni, i Vy musíte samozřejmě cílit výše. Je to jako v hokeji. Vy máte Váš národní hokejový tým a samozřejmě tam ti jednotlivci aspirují na nejvyšší mety a lidé se na to podívají a říkají si – ano, ty můžeme uctívat. Ale myslím, že vy můžete stejným způsobem mířit až na vrchol, protože na to máte dobré podmínky, jak to i ukazuje naše zpráva. Máte dobrý rámec fiskální, nemáte ekonomiku závislou tolik na. Zmiňujeme v naší zprávě spoustu pozitivních věcí a dovolte, abych zmínil další nálezy. Krátkodobý výhled pro Českou republiku závisí z velké míry na externích podmínkách. To je samozřejmě pro malou otevřenou ekonomiku normální, běžné. My projektujeme, že růst se zpomalí na 1,6% v roce 2012 a sice z 2,1% v letošním roce, tedy 2011. Nicméně i při tomto scénáři nízkém růstu, myslím si, že jsou tady další rizika, která se váží k eurozóně a ke globální ekonomice celkově. My věříme, že makroekonomická politika by měla podporovat růst a dát stabilitu v tomto obtížném ekonomickém prostředí. A proto věříme, že silný fiskální rámec je absolutně základní. Ten totiž pomáhá zachovat udržitelnost veřejných financí dlouhodobě a přitom vytváří nezbytný prostor pro politiku, která podporuje poptávku krátkodobě. Musíme si vlastně stanovit jasný dluhový cíl, aby každý stát něco přijal. Španělsko, Francouzi, Němci, ve Francii se o tom teď hovoří. V Británii hovoří o úřadu pro rozpočtovou zodpovědnost. Každý stát zkoumá různé možnosti, kombinace mechanismů a možností, jakým způsobem posílit toto poselství, kdy každý stát chce říci trhům, že jazyk kterým hovoříme s trhem, ty signály které posíláme na trhy, že to je závazek vůči fiskální konsolidaci a fiskální disciplíně a to i v kontextu nutnosti konsolidovat růst. Pokud jde o monetární politiku, Česká národní banka má vynikající historii. Je zde nízká inflace, očekávání mají dobré základy. Nevidíme zde nebezpečí, že by nám najednou narostla inflace. Takže tento monetární orgán samozřejmě musí být připraven na změnu externích podmínek. Samozřejmě je to nezávislý úřad, který to dělá, ale je to stále určitý nástroj, a proto musíme být konzistentní v tom, jak se chováme k externímu prostředí. Také v našem přehledu říkáme pane premiére, jděte do struktur. Buďte strukturální. Tím, že posílíte konkurenceschopnost a budete účinně využívat vzácné zdroje. Další strukturální reforma pomůže České republice, aby naplnila svůj ekonomický potenciál. Zotavení z krize je slabší, než se původně

očekávalo, a proto nemáme příliš rychlou konvergenci, pokud jde o životní úroveň, směrem k úrovni bohatších států EU a OECD. Není tomu tak, protože růst není dost rychlý. Takže dlouhodobě je potřeba přejít k více inovativní ekonomice založené na úspoře energie a dovednostech tak, aby populace z toho získala příslušné výhody. Strategie konkurenceschopnosti, kterou nedávno přijala česká vláda, bude hrát velmi důležitou roli při podpoře takového přechodu. My tuto strategii vítáme a těšíme se na spolupráci s Vámi při její implementaci. Když se podíváte na tento přehled, tak uvidíte, že všechny prvky Vaší strategie na str. 40 jsou zmíněny. Tady je rozbor strategie konkurenceschopnosti, všechny hlavní prvky. Je to samozřejmě plán pro získání konkurenceschopnosti v budoucnosti, jsou tam všechny prvky pohromadě a je to také velmi dobrý příklad správné praxe a dobré ekonomické politiky. Takže snad nám dovolíte si ji občas vypůjčit, abychom mohli radit i jiným zemím. Nové zdroje růstu by mohly také vyjít ze snahy snížit energii a uhlíkovou náročnost české ekonomiky. Ve srovnání s průměrem EU a OECD, používá česká ekonomika velké množství energie, zvláště z fosilních paliv. To představuje riziko pro veřejné zdraví i bezpečnost energetickou. Zvyšuje náročnost splnit cíle v oblasti kontrol emisí a ekonomiku to činí závislou na fluktuaci v cenách energie a surovin. Zelený růst a úspory energie by mohly být mocný tandem na podporu dlouhodobě udržitelného růstu. Důležité příležitosti k úsporám energie mohou být využity a důvod, proč nejsou využívány dostatečně spočívá v tom, že nejsou dostatečně silné pobídky. Silnější cenové signály budou proto zapotřebí, aby se změnil způsob, jak producenti i spotřebitelé využívají energii. My v našem přehledu doporučujeme, aby daně spotřební na všechny zdroje energie byly v souladu se systémem obchodování s emisemi v EU: To samozřejmě znamená zvýšení daně na naftu spolu s dalšími zdroji energie, které jdou proti úsporám energie. Velice efektivní síť sociální podpory v České republice by mohla pomoci snížit negativní dopad takových opatření na zranitelné skupiny obyvatelstva. Sektorové politiky na podporu zelenějších zdrojů energie a zlepšení úspor energie musí řešit nedostatky trhy podpor obnovitelných zdrojů energie musí být v rovnováze, aby nepodpořil neudržitelný nárůst investic a byl cenově efektivnější. My jsme na celém světě spotřebovali hodně peněz ve snaze podpořit tzv. alternativní zdroje. Hodně jsme zaplatili na dotacích některých těchto energetických alternativ. Například ve Spojených státech, kde každé biopalivo dostávalo obrovské dotace a samozřejmě nakonec se ukázalo, že to není udržitelná cesta. Musíme být proto velmi opatrní v nacházení té rovnováhy mezi těmi výhodami z hlediska životního prostředí a dopady na ekonomiku. Zvláště v takové obtížné rozpočtové situaci, jaká je dnes. To se samozřejmě ale dá udělat. V širším měřítku pane premiére, ten energetický mix ekonomiky se musí změnit poměrně podstatně. Musí se vzdát, nebo méně spoléhat na uhlí a více směřovat k energetickým zdrojům, které nespoteblovávají tolik kyslíčnicku uhličitého. Při strategickém rozhodování se musí politici rozhodovat na základě cen celého životního cyklu jednotlivých variant a brát v úvahu všechny externality. To platí zvláště pro jadernou energetiku. My jsme přesvědčeni, že jaderná energie je součástí řešení. Není to jediné řešení v žádné zemi, ale může to být součástí řešení ve všech zemích. A vy tuto variantu již znáte, pracujete s ní, máte technologii, provozujete úspěšně své elektrárny. Poměrně významnou část energie získáváte tímto způsobem a proto je to pro Vás nepochybně varianta, kterou můžete sledovat. Ještě další strukturální otázky, které bych chtěl zmínit stručně – penzijní a zdravotnický systém. Penzijní systém je účinný v tom, že brání chudobě ve stáří. Staří lidé, když jdou do důchodu, v některých zemích nemají dostatek příjmů, aby si zachovali důstojný život. V České republice je ten systém vytvořen tak, že tento problém nemáte. Vláda s pohledem ku předu se snaží zlepšit udržitelnost tohoto systému odvážnými reformami. Je to nutné, protože stárnutí obyvatelstva bude tento systém zatěžovat stále více. Vy stárnete poměrně rychle i v porovnání s ostatními zeměmi OECD. Já neříkám, že Vy stárnete, ale My stárneme jako společnost celkem rychle. Postupné zvyšování věku odchodu do důchodu, například sjednocení pro muže a ženy, to byl takový paradox. V každé zemi se to teď děje, že dochází k tomu srovnávání, protože ženy žijí déle a současně chodí do důchodu dříve. Takže to byl paradox, který nebyl úplně konzistentní s tím, co se dělo na trzích. Takže samozřejmě rovnost mezi muži a ženami, věk odchodu do důchodu by neměl být otázkou politických vyjednávání. Země, které mají nejlepší tyto systémy, věk odchodu do důchodu se odvíjí od očekávané doby dožití obyvatelstva. Jestliže věda říká, že nám narostla průměrná doba dožití o 2–3 měsíce, pak by se měl změnit i věk odchodu do důchodu adekvátně. A pak nemusíte mít politické diskuze o tom každý rok, nebo dva. Samozřejmě je tady dobré, že vláda zamýšlí, že lidé budou moci převést své příspěvky vůči penzím do privátně spravovaných fondů. To je jasné posílení tohoto. Umožňuje to budoucí příjmy penzistů a vláda zde jasně explicitně bere v úvahu finanční požadavky té penzijní reformy, aby současně neoslabila ten současný systém definovaných dávek. Čili vytváříte alternativu, ale nezbavujete se toho, co máte teď. Nebylo to tak třeba vždy ve všech dalších zemích. Někdy prostě je potřeba druhý pilíř prostě vystřídal první pilíř, ale to ne. U vás je to tak, že máte první pilíř, který zachováte zdravý a přidáváte pilíř druhý, což je daleko lepší způsob, kterému bychom měli dát přednost. Penzijní reformy jsou velmi technické. Není vůbec jednoduché, aby jim veřejnost rozuměla, aby je přijala a zde vláda může udělat hodně. Zkušenosti mnoha zemí OECD jsou myslím cenné a v tom Vám také nabízíme podělit se o tyto zkušenosti, abychom Vám mohli třeba pomoci s

komunikační kampaní, protože úspěšná efektivní komunikační kampaň je základem, aby lidé správně se rozhodli o svých penzijních plánech, protože vždyť vlastně oni dělají rozhodnutí, které ovlivní celý zbytek jejich života. A to rozhodnutí dělají dnes a ovlivní to prostě jejich život poté, co odejdou do důchodu. Takže prostě tato rozhodnutí jsou velmi důležitá a je jasné, že je lidé musí dělat na základě dobrých informací s dobrým vzděláním se o dané věci. Investiční strategie, výplaty, annuity. Myslím, že by bylo dobré mít centrální „clearing house“, prostě nějakou instituci, která vypořádává tyto platby s ohledem na penzijní plány. Čeští občané teď pokud jde o zdravotní péči, k nim mají velmi dobrý přístup, ale je zde samozřejmě mnoho různých hráčů, kdy pojišťovatelé jednájí na základě pro pojištěnce, vláda se chová ve prospěch daňového poplatníka, poskytovatele zdravotní péče, jednájí v zájmu pacientů. Každý hovoří za někoho jiného a myslím, že vláda zde má velmi důležitou úlohu koordinovat všechny tyto jednotlivé hráče, hlasy, aby hrála tu roli, že bude nejenom konvergovat různé zprávy a poselství, ale rovněž zajistí, že poptávka odpovídá nabídce a současně při dobré ceně. Poté samozřejmě my můžeme splnit poptávku při vysoké ceně a to potom není ono. Nicméně jde nám o to, aby i ty ceny byly efektivní a dostupné. My podporujeme současnou snahu vlády zlepšit český systém zdravotní péče. Je tady návrh, aby se zvýšila konkurenceschopnost mezi pojišťovacími fondy, mezi poskytovateli péče. V oblasti OECD Německo, Švýcarsko, Holandsko tímto směrem již vykročili. A je potřeba udělat další kroky, aby se zredukoval nadměrný počet lůžek a aby se zvýšila dostupnost dlouhodobé péče. A je to kvůli stárnoucí populaci pochopitelně. To je tedy velmi náročné a velké nároky to na nás klade do budoucna. Musíme třeba přenést důraz. Máme třeba dnes příliš mnoho nemocničních lůžek, v jiných zemích to tak není. Ale současně pak třeba není dostatek zdrojů, aby podchytily tento proces stárnutí národa. Samozřejmě, že národní kapacitní plán musí v tomto hrát velmi důležitou úlohu a je dobré zavést takové měkké „gate-keeping“ takové měkké zavádění zlepšování managementu a digitalizace záznamu o pacientech. Samozřejmě musíme přitom chránit jejich soukromí, to jsou důležité věci. Proto tedy pane premiére, dámy a pánové, bez ohledu na to, že mezinárodní kontext je pochmurný. Je to samozřejmě velmi náročné pro celý svět, pro Evropu, ale Česká republika si myslím může být pyšná na svoje úspěch, na to čeho dosáhla. Praha je dnes opět jedno z nejvíce prosperujících měst v Evropě. Pokud jde o možnosti, které Praha nabízí. Praha je bohatá na možnosti a jde správným směrem, takže bude moci nabízet více v tom tradičním slova smyslu. Zpátky na vrchol, jak jsme si říkali, inspirační motto řekněme. Tak, jak je to rovněž vyjádřeno ve Vaší strategii pro konkurenceschopnost. Vy chcete říct, že do roku 2020 chcete být mezi prvními dvaceti, což myslím, že je úžasná ambice, ale lze to provést. A proto prosím počítejte s námi, s OECD: Můžete se spolehnout na nás, že v tomto Vám pomůžeme, aby Vaše aspirace se stala realitou a věřte, že OECD bude spolupracovat s Vámi a pracovat i pro Vás, aby Váš reformní program byl skutečně úspěšný. Děkuji.

Jan Osúch, tiskový mluvčí Úřadu vlády: Děkuji za vyjádření. Dámy a pánové, nyní je prostor pro několik otázek.

Česká televize, Hana Vorlíčková: Dobrý den. Já mám dotaz na pana generálního tajemníka. Chtěla jsem se ho zeptat, jestli on by za dané ekonomické situace v eurozóně doporučil České republice přijetí eura. Děkuji.

Angel Gurría, generální tajemník OECD: Já se domnívám, že vůči Vám budu férový. Chci vůči Vám být zdvořilý. Před nějakou dobou samozřejmě byla tady tato otázka – uvažujete stále o přijetí eura. A myslím, že Vy jste tehdy pane premiére řekl, samozřejmě že to je pro nás dále zajímavá myšlenka, ale nejsme ve spěchu. Nevím, jestli Vás cituji přesně, nicméně dnes bych se vyjádřil takto. Kdybych tedy byl představitelem, nebo občanem České republiky, že s tímto souhlasím. Ano, je to samozřejmě zajímavá myšlenka připojit se k eurozóně, ale není žádný spěch. A samozřejmě je potřeba spoustu věcí rozhodnout a definovat předtím, než se tak stane. Ale dovoluji, abych řekl s přesvědčením a s cílem budování lépe fungující Evropy, než funguje dnes. Já jsem přesvědčen, že euro vyjde z této krize. Bude sice mít spoustu modřin a boulí, nicméně pokud se na to podíváme z hlediska institucionálního myslím si, že budujeme to, co se budovat mělo, když vlastně euro bylo původně konstruováno. Tedy lepší systém správy a to zvláště na straně fiskální. Proč? Země včetně České republiky, a to protože máte zvláštní dohody s dalšími evropskými státy. Nejste sice v eurozóně, ale jste Evropané a jste samozřejmě navázáni na všechno, co se v Evropě děje. Jste navázáni na otázky investic, obchodu. Před nedávnou dobou se tyto věci diskutovaly v Bruselu. Pak tam byli ti oficiální představitelé profesionálové, kteří se snažili prostě dávat dohromady, sloučit 27 názorů, nebo 17 postojů, pokud jde o státy eurozóny. A to samozřejmě chce čas. Samozřejmě je to časově náročné. Těch 17 států se musí dohodnout třeba na společné legislativě. Nicméně když už k tomu dojde, pak je taková

instituce řekněme pevná a solidní a lze jít dál. Já jsem vždycky říkal, že Evropa, to je jako muži a ženy při práci. Když přijdete na staveniště, tak to vidíte Evropu. Je to veliké staveniště, a tam je napsáno „zde se pracuje“. Jednoho dne samozřejmě sundáme lešení a pak uvidíme, že tam za tím lešením je krásná budova nebo krásná katedrála, nebo nějaký jiný monument. Já myslím, že to je obrázek Evropy, že se sama Evropa modernizuje, že se posiluje, že se stává více funkční. Evropa čelí realitě vlastních pochybení z minulosti tím, že dnes čelí této krizi, ale domnívám se, že to časem bude lepší a silnější Evropská unie, či euro, než jak se na to díváme dnes. Samozřejmě musíme vzít v ohled všechny tyto možnosti.

Reuters, Howard: Vidíte riziko, že by se eurozóna mohla rozpadnout? A bojíte se situace v Itálii?

Angel Gurría, generální tajemník OECD: Upřímně řečeno, kdo by se nebál. Teď je potřeba hlavně číst noviny a dívat se na televizi. Nedávno se vyměnil ministerský předseda v Itálii. Ten se včera ujal úřadu a schválil novou vládu. Takže bojíme se, ano, máme obavy. Ta první otázka, je spojena s tou druhou v tom smyslu, že euro a jeho kapacita držet pohromadě s tím souvisí. Odehrává se tu něco, k čemu bych tady mohl říct ten prvotní hřích eura, který ovlivňuje budoucnost eura a svým způsobem celé Evropy. Souvisí to s tím, co se děje v Řecku. Tady máme jednu zemi, která představuje 2% eurozóny, která byla předložena, veřejné účty nebyly transparentní a samozřejmě, byla to nehoda. A na co jsme pak přišli. Dvě, tři věci. Za prvé jsme zjistili, že ten deficit nebyl 45%, ale 15%. Za druhé, že se akumuloval velmi rychlým tempem. Akumulace dluhu může být neudržitelná, ukázalo se, že většina úřadů, orgánů i bank byla nerozumných a bylo potřeba dluh restrukturalizovat. No a pak jsme se rozhodli, že dluhy restrukturalizovat nebudeme, protože by to mohlo kontaminovat zbytek regionu. Tím, že jsme to neudělali, tak se zbytek regionu tím pádem kontaminoval. My jsme měli Řecko izolovat jako zvláštní případ, kterým je skutečně a řešit jej samostatně. Udělat rozhodnutí prolongace, restrukturalizace před dvěma lety. Zbytek Evropy by pak žil normálním svým obvykle složitým životem, ale ne krizí. Takže k té kontaminaci došlo proto, že jsme neizolovali Řecko. My jsme se rozhodli, že propojíme ten vozík Evropy s tím vozíkem, který byl předložený a fiskálně velmi zranitelný. Od té doby, co jsme to udělali, život se velmi zkomplikoval. Teď konečně jsme došli k tomu, že dohoda z 21. 7. byla neudržitelná. Uzavřeli jsme dohodu 26. října, která je realističtější, na ni se dá stavět a teď je zde otázka implementace, to je to, o čem jde. Provedení, realizace těch tří pilířů. Kapitalizace bank, oplocení a vyřešení Řecka a vytvoření tzv. ochranného valu pro ostatní členy, kteří jsou pod velkým tlakem trhu. V tuto chvíli jak mluvíme, se na tom pracuje. Je to stále otevřené.

Jan Osúch, tiskový mluvčí Úřadu vlády: Dámy a pánové, nyní je prostor pro poslední otázku. Pokud žádná taková není, pak mi dovoluňte, abych Vám poděkoval za pozornost a Vám, pane premiére a pane generální tajemníku za Vaše vyjádření. Děkuji.

www.vlada.cz

22. 11. 2011

Brífink po jednání premiéra P. Nečase s předsedou vlády Estonska

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Dámy a pánové, přeji Vám hezké odpoledne. Dovolte mi, abych Vás přivítal na tiskové konferenci po společném jednání předsedu vlád Česka a Estonska, pana Petra Nečase a pana Andrusa Ansipa. Prosím o úvodní slovo předsedu české vlády.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Dobrý den dámy a pánové. Jsem velice rád, že jsme dnes mohli s mým estonským kolegou projednat některé záležitosti, které se týkají jednak bilaterálních vztahů, jednak našeho společného působení v Evropské unii a Severoatlantické alianci. Chtěl bych připomenout, že vztahy mezi Českou republikou a Estonskem jsou velmi kvalitní, na vysoké úrovni. Naše země si jsou skutečně velmi blízké svými přístupy, jak jako členská země EU a NATO. Běží tady celá řada společných projektů. Chtěl bych tady zdůraznit také, že po krizovém roce 2009 roste obrát vzájemného obchodu mezi Českou republikou a Estonskem. Pro Českou republiku je určitě velice zajímavé expertní teritorium oblast Estonska, v oblasti například energetického strojírenství, dopravního strojírenství, nebo ochrany životního prostředí. My také máme specifickou oblast

spolupráce v oblasti členství v Severoatlantické alianci. Tady bych chtěl zdůraznit, že Česká republika se dlouhodobě podílí svými nadzvukovými letadly na programu tzv. air policing v Pobaltí. To znamená vzdušné ochrany všech pobaltských zemí, protože tyto tři pobaltské země nemají vlastní vojenská letectva vybavená nadzvukovými letouny a my to považujeme za výraz vzájemné solidarity uvnitř Severoatlantické aliance pokračovat v tomto programu. Dnes jsme také projednávali celou řadu otázek, které se týkají našeho společného působení uvnitř Evropské unie. Tady opět obě dvě naše země patří mezi země, které prosazují v ekonomické oblasti liberální přístupy. Obě dvě naše ekonomiky jsou velmi liberalizované, otevřené. Současně máme samozřejmě svá specifika. Estonsko, jak známo, vstoupilo do eurozóny. Má k tomu své specifické důvody, které považuje za důležité a z tohoto pohledu hodnotí vstup do eurozóny pozitivně. Tak jako má česká republika zase své specifické důvody zůstat u národní měny a do eurozóny nespěchat. My se také shodujeme v tom, že je naším společným zájmem, aby víceletý finanční rámec pro rozpočty Evropské unie se zbytečně nezvyšoval, aby nešel nad jedno procento hrubého národního důchodu. Máme také společnou pozici ve vztahu k důrazu na kohezní politiku a tyto pozice jsou velmi podobné. Jak na evropské, tak na bilaterální úrovni spolupráce mezi Českou republikou a Estonskem je velice čilá. Chtěl bych připomenout, že nedávno byla v České republice předsedkyně estonského parlamentu. Čili pracovní návštěva pana premiéra je jenom dalším příspěvkem do vzájemných, velice kvalitních bilaterálních vztahů, ale také i ve vzájemné spolupráci na úrovni Evropské unie a Severoatlantické aliance.

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Děkuji za vyjádření a poprosím o pár slov i Vás pane premiére Ansipe.

Andrus Ansip, předseda vlády Estonska: Já velice děkuji. Je pro mě vždy velkým potěšením navštívit Prahu. Začnu tím, že vzájemné vztahy mezi našimi zeměmi jsou ve velice dobré formě. Naše spolupráce v rámci Evropské unie a Organizace severoatlantické smlouvy je skutečně velice plodná. Rád bych upřímně poděkoval České republice za to, že pomáhá poskytovat bezpečnost regionu. Naši lidé jsou velice vděční za to, že čeští stíhači se svými stroji pomáhají chránit vzdušný prostor našich tří pobaltských států. Lidé v naší zemi si neuvědomovali do té doby, že vojáci estonští jsou vojáky NATO, ale poté co přišli čeští vojáci a vojáci z dalších spojeneckých zemí, tak si uvědomili, že jsme všichni spojenci a že díky spolupráci na mezinárodní úrovni je možné zajistit střežení vzdušného prostoru. Lidé v naší zemi jsou za to velice vděční a děkujeme Vám. Spolupráce v rámci obchodu a podnikatelském sektoru mezi našimi zeměmi je velice dobré, ale vždycky je prostor pro zlepšení, protože dosud ty vztahy nejsou příliš hluboké. Velice známé jsou v naší zemi automobily Škoda, stejně tak autobusy Škoda a také trolejbusy Škoda. Musím s politováním však konstatovat, že trolejbusy Škoda, které jsou provozovány v našem hlavním městě Tallinnu, mají stáří 20 až 25 let. V nedávné době jsme podepsali dohodu o zakoupení 110 meziměstských autobusů od společnosti Iveco, respektive její pobočky v České republice. Jak říkám, je hodně prostoru pro zlepšování v rámci obchodní výměny a obchodních vztahů mezi našimi zeměmi. Ještě jednou si dovoluji říci, že vztahy našimi zeměmi jsou vynikající a děkuji. Rád bych při této příležitosti ještě jednou pozval Vašeho premiéra k návštěvě naší země do Tallinnu. Já Vám děkuji.

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Díky i Vám za Vaše vyjádření pane premiére. Dámy a pánové, nyní je prostor pro několik otázek.

ČTK, Jakub Dospiva: Dobrý den přeji. K míře důrazu, který jste teď dali na ty české stíhače v Pobaltí. Kdy se tam ty vojáci vrátí a už se ví, kolik to bude stát a podobně?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Celý projekt je dělán v rámci Severoatlantické aliance, to znamená zhruba čtyř-měsíční turnusy, které jsou plánovány v rámci NATO. My samozřejmě považujeme za důležité, aby tam bylo jisté sdílení nákladů. Tady musím říci, že ministři obrany všech tří pobaltských zemí zaslali do centrály NATO i svým kolegům z dalších členských zemí aliance dopis, ve kterém zdůrazňují, že jsou připraveni zvýšit tu podporu, kterou dávají těm hostujícím letadlům ze spojeneckých zemí. Tento problém má dlouhodobé řešení a my jsme přesvědčeni, že bude nalezeno trvale-udržitelné a rozpočtově rozumné řešení tak, aby ochrana vzdušného prostoru tří baltických spojenců byla zajištěna. Já se přiznám, že Vám teď z paměti ten termín neřeknu.

Andrus Ansip, předseda vlády Estonska: Je to operace NATO. Myslím si, že poprvé se čeští stíhači zúčastnili v roce 2009. příště k tomu má dojít v roce 2012. Je to operace NATO a všechny ty operace hradí Severoatlantická aliance a Estonsko, Litva a Lotyšsko.

Reuters, Robert Muller: Mám dvě otázky. Za prvé jak vnímá Estonsko a jaký je dopad v Estonsku, co se týče krize v eurozóně a potom co se týče ECB, jak je vnímána její role a jak se bude stavět.

Andrus Ansip, předseda vlády Estonska: Možná je trochu obtížné pro lidi zde v České republice pochopit, proč chtěli Estonci vstoupit do eurozóny od 1. ledna 2011. Pro mě a pro lidi v Estonsku je jednoznačné, že euro je příběh, který se vyznačuje úspěchem v Estonsku.

www.vlada.cz

23. 11. 2011

TK po jednání premiéra P. Nečase s bavorským ministerským předsedou

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Dámy a pánové, přeji vám hezký večer. Dovolte mi, abych vás přivítal v prostorách Kramářovy vily na tiskové konferenci po společném jednání předsedy vlády ČR pana Petra Nečase a ministerského předsedy Svobodného státu Bavorsko a předsedy Spolkové rady pana Horsta Seehofera. O úvodní slovo prosím předsedu české vlády.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Dobrý večer, dámy a pánové, jsme rád, že po téměř roce mohu opět přivítat v Praze ministerského předsedu Svobodného státu Bavorsko pana Horsta Seehofera. Jsem přesvědčen, že je to další důkaz standardně se vyvíjejících vztahů mezi našimi zeměmi a jsme také velmi rád, že se rozvíjí spolupráce mezi ČR a Bavorskem. Chtěl bych připomenout, že Bavorsko je nejvýznamnější exportní teritorium pro českou ekonomiku, že tam směřuje 30 % českého vývozu do Německa. Bavorsko je také nejvýznamnější zahraniční investor v ČR. Od roku 1993 do roku 2010 dosáhly investice z Bavorska v ČR 4,5 miliardy EUR. Vzájemný obchodní obrát v letech 2000-2010 vzrostl o 121 %, ten je velmi výrazný. Během vyš loňské návštěvy pane ministerský předsedo, jsme si vytyčili některé priority naší spolupráce, jako je rozvoj dopravní infrastruktury, energetiku, evropskou politiku či spolupráci v oblasti vzdělávání vědy a výzkumu a jsme rád, že ve všech těchto oblastech zaznamenáváme výrazný pokrok. Velmi výrazně jsme se posunuli v oblasti dopravní infrastruktury. Zde bych chtěl připomenout železniční tratě Praha-Norimberk a Praha-Mnichov, ty byly zařazeny do základních trans-evropské dopravní sítě. Jsme velmi rád, že mohu konstatovat naši shodu na podpoře modernizace tratě mezi Prahou a Mnichovem. Jsme také velice rád, že se zvyšuje vzájemná propojitelnost v oblasti energetické infrastruktury, tedy propojení energetických přenosových soustav, ale také budování plynovodů jako projekt Gazela. My jsme se také v dnešní diskusi věnovali problematice energetiky. Zde je nezbytné říci, že ČR naprosto respektuje rozhodnutí svého souseda, SRN, odstoupit od jaderné energetiky, na druhé straně očekáváme stejný respekt vůči českému rozhodnutí pokračovat v programu jaderné energetiky. Pro vládu ČR je bezpečnost provozu jaderných elektráren prvořadou prioritou a výrazem zodpovědnosti nejen vůči vlastním občanům, ale i našim sousedům a přátelům. Chceme v této věci transparentní a čitelnou politiku a to byl i důvod, proč jsme dnes pana ministerského předsedu informoval, že jsme paní spolkové kancléře nabídl možnost uspořádat v Německu veřejnou diskusi k projektu dostavby JE Temelín. Skutečně nemáme co skrývat, chceme být vůči svým sousedům maximálně otevření. Chci zdůraznit, že k tomuto gestu nejsme povinováni ani z hlediska evropské legislativy, ani národní legislativy, ale je to výraz naší vůle po dobrém sousedství a dobrém přátelství s našimi německými sousedy. Takže, pane ministerský předsedo, ještě jednou, vítejte v Praze.

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Děkuji za vyjádření. Nyní prosím o pár slov i vás, pane ministerský předsedo.

Horst Seehofer, předseda vlády Bavorska: Pane předsedo vlády, milý kolego Nečasi, jsem velmi rád, že během jednoho roku se můžeme sejít už takto podruhé. Myslím, že naše vzájemná spolupráce mezi našimi národy, státy se vyvíjí velmi dobře a většina věcí z toho, co jsme dohodli před 11 měsíci

jsme dostali na velmi dobrou cestu. Dovolte jako jeden příklad jmenovat pouze spolupráci bezpečnostních orgánů, tehdy se týkalo závojeového pátrání na hranicích. Měli jsme mnoho stížností ze strany obyvatelstva, ale díky spolupráci orgánů na obou stranách hranice došlo k podstatnému snížení počtu stížností. Vedle spolupráce na vládní úrovni existuje i spolupráce na lokální či regionální úrovni. Máme více než 60 partnerství na úrovni obcí a okresů a více než 80 partnerství mezi školami. Česko-Bavorské vztahy jsou tedy dobré, velmi dobré, jsou naplněny životem a oba jsme vyslovili přání, abychom toto dále prohlubovali. Také bych vám chtěl poděkovat za vaši pozici v energetické politice. I my respektujeme rozhodnutí každého státu, každé vlády, aby sama rozhodovala o tom, jakou cestou jde její země a její národ v energetice. Jsme přesvědčeni o tom, že i vy respektujete naši cestu a my respektujeme vaši cestu. Jsme také vděční, že ČR se rozhodla používat a postupovat v tomto procesu transparentně, děkujeme také za nabídku, kterou jste vyslovil paní kancléře, že budete zevrubně informovat i německou stranu i když vás žádný předpis k tomu nenutí. Myslíme si, že to ukazuje opět vážnost našich vztahů a tuto nabídku rádi využíváme. Spolupráci bychom chtěli dále prohlubovat zejména v oblasti přenosových sítí, stability sítí. Kolega Nečas mne informoval o tom, že ČR chce investovat 2 miliardy EUR do dalšího rozvoje české přenosové sítě. Potom je další společné téma v unii, jsme rádi, že EU přijala spojení mezi Norimberkem a Prahou a Mnichovem do základní trans-evropských sítí, jsme velmi rádi, že se k tomu dostalo a díky tomu i my v Bavorsku můžeme vyvíjet větší tlak vůči naší vládě v Berlíně, aby nám dala více peněz na vybudování těchto spojení. Dnes jsem se naučil, že bych to neměl říci spojení na východ, protože Praha, jak mne informoval pan premiér Nečas je na sever od Mnichova. Jinak jsme projednali všechny aktuální politická témata, hovořili jsme o EU, o stabilitě Eura. Máme společný zájem, jde nám o stabilní ekonomiku, jde nám o uchování zaměstnanosti. Potom na závěr našeho jednání mne informoval pan Nečas o jedné zajímavé věci a sice bychom měli více spolupracovat v oblasti záchranných služeb. Je to důležité téma proto, že ať jde o nehodu lyžaře na sjezdovce či o nehodu na silnici, je důležité, aby záchranné služby více spolupracovali. Úplně na závěr jsme pozval pana kolegu Nečase d svobodného státu Bavorska a mohu říci, že pozvání přijal.

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Děkuji za vyjádření, pane ministerský předsedo. Dámy a pánové, nyní je prostor pro několik otázek, první se hlásil Jiří Hošek, Český rozhlas.

Jiří Hošek, Český rozhlas: Hezký večer, otázka k tématu Temelína na oba pány. Na pana Seehofera, jak hodnotí tu nabídku na uspořádání veřejné diskuse, která proběhne na území Bavorska, jestli ta diskuse bude jedna či jestli bude požadavek na vícero takových diskusí? A na pana premiéra Nečase, jestli jde o takový první etapu širší diplomatické a komunikační strategie věci evropským zemím ve věci české jaderné energetiky?

Horst Seehofer, předseda vlády Bavorska: Já jsem tu řekl, že jsme vděční za tuto nabídku, kterou pan premiér Nečas učinil vůči kancléře Merkelové a tuto nabídku rádi využíváme. Budeme to věcně a racionálně doprovázet. Respektujeme rozhodnutí vlády, kde rozhoduje o své vlastní energetické politice a kse, e přesvědčení a pan premiér nás také přesvědčil o tom, že česká vláda má vysoký zájem na bezpečnosti provozu jaderných elektráren a přesvědčil mne i o tom, že má vysoký zájem na zajištění bezpečnosti nejen vašich obyvatel, ale také obyvatel sousedního státu. Myslím si, že je to opět důkaz skutečného fungujícího partnerství mezi našimi zeměmi.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já bych zareagoval na ten dotaz tím, že my máme zájem na přátelských sousedských vztazích. Pokud považujeme někoho za přítele, tak před ním nemáme žádné tajnosti. My jsme přesvědčeni, že otázka provozu a bezpečnosti jaderných elektráren je prvořadá, nemáme tu co skrývat a jsme připraveni absolvovat tyto veřejné diskuse i s odborníky ze SÚJB. Ta technická stránka, zda to proběhne pouze v Bavorsku a nebo zda to bude jedno setkání či více, to bude otázkou dalších jednání, protože to se netýká jen Bavorska, ale i druhé spolkové země, která je naší sousedem, to znamená Saska. Takže ten konkrétní itinerář bude teprve vytvořen. A je skutečností, že my chceme mít maximálně transparentní politiku a transparentní přístup a ano, je to i součástí širší komunikační strategie, kterou chceme vůči svým německým a rakouským sousedům uplatnit. Chceme jim i tímto poslat jasný vzkaz, že se z hlediska jaderných elektráren v ČR nemusí a nemají čeho bát.

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Další otázka, prosím.

Bavorské rádio: Součástí vaší delegace je také delegace sudetských Němců. Dotkli jste se tohoto tématu ve vaší dnešní debatě? Druhá otázka, v zítřejším programu, kde je také položeno věcně na určitých místech, jsem si všiml, že není plánovaná účast českých zástupců, proč tomu tak je?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já bych si dovilil začít s odpovědí. My máme vzájemný respekt vůči tomu, že na celou řadu otázek minulosti můžeme a máme rozdílný pohled. Já mohu říci za českou stranu, že my z politického hlediska považujeme tuto věc za uzavřenou česko-německou deklarací. Na druhé straně spolu máme mluvit a diskutovat a máme objasňovat rozdílné pohledy na některé věci z minulosti, ale to je primárně úkol pro odborníky, historiky, zástupce občanské společnosti a i třeba pamětníky. Nikoliv pro politiky.

Horst Seehofer, předseda vlády Bavorska: Já jsem řekl minulý rok v prosinci, že jsme si tehdy vyměnili své rozdílné názory na tuto minulost. Také jsme to konstatovali. Já bych také řekl, že jsem se shodl na tom, že to jsou historické události, o kterých by měli hovořit odborníci. Měli bychom se orientovat na budoucnost a prohlubování naší spolupráce. Zítřejší program se už v podobném duchu konal na jiném místě v jiném obsazení a mně velmi záleželo, abychom měli vyrovnaný program, abychom uctili a uznali a vzpomínali na oběti na obou stranách. Abychom si vzpomněli na všechny hrůzy a zločiny a vraždy, ve kterých došlo v národně-socialistické době a také, abychom vzpomněli všech obětí na obou stranách.

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Další otázka, prosím, ČTK. Pan Dospiva.

Jakub Dospiva, ČTK: Já jsem se chtěl zeptat, kdy se vlaky rozjedou po nově opravených tratích do Norimberku a Mnichova? A druhá otázka, hovořili jste o projektu Galileo?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: My bychom byli nejraději, kdyby se moje návštěva v Bavorsku uskutečnila tím způsobem, že bych přijel do Mnichova vlakem z Prahy, to by byla nejlepší. Zatím jsem rád, že se dá do Mnichova dojet po dálnici, což jsme také absolvoval, respektive cestu z Mnichova do Prahy. Co se týče projektu Galileo, tak tady je velký zájem na česko-bavorské spolupráci, protože v Bavorsku je i velice silné centrum komunikačních a kosmických technologií v rámci Německa a my poté, co centrum této agentury GSA bude umístěno v Praze, předpokládáme i úzkou spolupráci s příslušnými výzkumnými centry v Bavorsku.

Horst Seehofer, předseda vlády Bavorska: Skutečně jsme slyšeli, že máme velký zájem, abychom měli dobrou spolupráci v otázce Galilea. My jsme svého času podpořili Prahu jako sídlo agentury a my si od spolupráce německého centra s pražským hodně slibujeme. Co se týče železnice a toho spojení, skutečně, i když máte obrovský projekt, vždy potřebujete nějaký první krok. Ne poprvé v mé politické dráze došlo k tomu, že máte před sebou gigantický úkol, o kterém si myslíte, že v životě se nedožijete jeho uskutečnění. Nicméně, někdy je skutečně obdivuhodné, co vše se může udát, pokud se skutečně chce a máte podporu všech vlád, pokud máte realistickou podporu ze všech stran, Pro bavorskou stranu a domnívám se i pro českou, se jedná o existenciální věc, měli bychom mít dostupné železniční spojení mezi evropskými centry. Osobně mohu slíbit, že uděláme všechno, jak z naší podpory plánování, tak finanční. A když si vzpomínám, když jsem vstoupil do německého spolkového sněmu jako nový poslanec, bylo to deset let před sjednocením Německa a v životě bych si nemyslel, že bych se toho sám dožil. Věřím, že to zvládneme i v tom železničním spojení.

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Prostor pro poslední otázku, prosím.

Bavorská televize: Pane premiére, byl jste pozván na návštěvu do Bavorska, otázka zní, kdy s takovou návštěvou můžeme počítat a co od ní očekáváte? Co si od ní slibujete?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Předpokládám, že dohodneme termín někdy v průběhu příštího roku. Teď specifikovat, ve kterém čtvrtletí to bude, bude otázkou dalších jednání. Já především očekávám od této návštěvy další potvrzení rozvíjení dobrých česko-bavorských vztahů, ale také to, že česko-bavorské vztahy jsou standardní. Dnes, když český předseda vlády zavítá do Drážďan a nebo

saský předseda do Prahy, tak to budí minimální pozornost médií. Je to důkaz standardnosti česko-saských vztahů a teď, aniž bych chtěl říkat, že tu nemá být tolik novinářů, tak si myslím, že podobné standardní vztahy by měly být naším cílem. Potvrzení každodenní spolupráce, potvrzení dobrých výsledků a potvrzení dobrých pozitivních kroků. Moje dlouholetá zkušenost ze zahraniční politiky je taková, že nejlepším důkazem dobrých vzájemných vztahů je to, když ty vztahy jsou v podstatě nudné.

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Vážení páni premiéři, díky za vaše vyjádření, vám dáma a pánové, díky za pozornost.

Horst Seehofer, předseda vlády Bavorska: Dovolte, abych řekl, co od toho očekávám já, sice totéž. A čím přirozenější a normálnější budou naše vztahy, o to hlubší budou a domnívám se, potom, pokud máme dobré vztahy, můžeme více hovořit o věcech, kde máme různé názory.

www.vlada.cz

29. 11. 2011

TK po jednání premiéra P. Nečase s předsedou vlády Moldavské republiky

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Dámy a pánové, přeji vám hezký den, dovolte mi, abych vás srdečně přivítal na tiskové konferenci po jednání vládních delegací České a Moldavské republiky. Vítám zde předsedy vlády, premiéra ČR pana Petra Nečase a premiéra Moldavské republiky, pana Vladimira Filata. Ještě předtím, než požádám předsedy vlád o vyjádření, podepíší zástupci obou zemí mezivládní dohody. Dovolte mi tedy na podium k podpisovému stolu jako první pozvat pana Jana Kubice, ministra vnitra ČR a pana Jurije Lianku, místopředsedu vlády Moldavské republiky a ministra zahraničních věcí evropské integrace. Ministři podepíší protokol mezi oběma zeměmi k provedení dohody mezi ES a Moldavskou republikou o zpětném přebírání neoprávněně pobývajících osob. Dovolte mi, abych vás informoval, že v roce 2008 vstoupila v platnost dohoda mezi ES a Moldavskou republikou o zpětném přebírání neoprávněně obývajících osob, která je závazná i pro ČR. Protokol k této dohodě upravuje konkrétní průběh zpětného předávání mezi oběma zeměmi. Protokol například stanoví hraniční přechody, které budou využívány pro přebírání osob, orgány, které se předání účastní, podmínky pro předávání osob s doprovodem nebo postupy pro provádění pohovorů s osobou, která má být předána. Děkuji českému ministru vnitra a panu ministru Liankovi. Nyní zvu za podpisový stůl ministra zdravotnictví ČR Leoše Hegera. Ministři Heger a Lianka nyní svými podpisy stvrdí dohodu mezi ministerstvy zdravotnictví obou zemí o spolupráci v oblasti zdravotnictví a lékařských věd. Uzavřením této dohody dochází k vytvoření právního rámce spolupráce, jehož cílem je rozvoj všestranných a vzájemně výhodných vztahů a podpora spolupráce a přímých kontaktů mezi zdravotnickými institucemi a organizacemi obou států. Konkrétně pak v oblasti transplantace orgánů, tkání, buněk, ochrany a podpory veřejného zdraví, nebo zdravotnické výzkumné činnosti. Děkuji oběma pánům ministrům a nyní bych rád na podium a k podpisovému stolu pozval pana Jaromíra Drábka, ministra práce a sociálních věcí a paní Valentinu Bulygu, ministryni práce a sociální ochrany rodiny Moldavské republiky. Paní ministryně a pan ministr podepíší smlouvu mezi ČR a Moldavskou republikou o sociálním zabezpečení. Tato smlouva upravuje účast an pojištění a poskytování důchodových dávek. V praxi smlouva předchází tomu, aby některé osoby nebyly pojištěny nebo podléhaly dvojímu pojištění. Dále zajišťuje sčítání dob pojištění získaných podle předpisů obou států pro nárok na důchod či zavádí možnost výplaty do ciziny. Smlouva může mít velký význam pro české občany zaměstnané a pojištěné v Moldavské republice, protože tato doba jim bude zohledněna při posuzování nároků na český důchod. Děkuji všem přítomným ministrům za podepsání dohod a nyní je čas požádat o komentář k dnešnímu jednání předsedy vlád obou zemí. Jako prvního prosím o vyjádření předsedu vlády ČR pana Petra Nečase.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Dobrý den, dámy a pánové, já jsem velice rád, že jsem dnes mohl v Praze přivítat předsedu Moldavské vlády pana Filata. Je to důkaz dynamičtějších vztahů, které se rozvíjí mezi ČR a Moldavskou republikou. Vláda pana Filata udělala velký pokrok v oblasti reformy a především vyjadřuje silné odhodlání pro evropskou integraci a tyto proevropské aspirace Moldavska mají naši plnou podporu. Jsem velice rád, že ČR patří mezi země, které podporují uzavření asociací dohody mezi EU a Moldavskou republikou především podpis a dojednání dohody o zóně volného

obchodu, která určitě přispěje výrazně ke vzájemné obchodní výměně i mezi ČR a Moldavskou republikou. Chci zdůraznit, ež v rámci probíhajícího českého předsednictví V4 Východní partnerství patří mezi naše priority a v červnu se dohodli předsedové vlád V4 o navýšení rozpočtu mezinárodního Visegrádského fondu a toto navýšení by mělo být směřováno na vytvoření specifického programu pro země Východního partnerství a Moldavská republika z tohoto pohledu patří díky svému reformnímu úsilí a jasným proevropským aspiracím k prioritním zemím. Moldavská republika je také jednou z pěti prioritních zemí z hlediska rozvojové pomoci ČR a chci zdůraznit, že v roce 2012 bude dokonce v rámci této pomoci největším příjemcem z ČR. MY jsme přesvědčeni, že tato mezinárodní pomoc přispívá k pokračování reformy ale i ke vzájemné ekonomické spolupráci a dnes jsme mluvili s panem premiérem o celé řadě oblastí, kde existuje velký potenciál pro vzácný obchod a ekonomickou spolupráci. Jde nám i o oblast investic pro ČR vidíme prostor v oblasti energetiky, modernizace zdrojů i výstavbě nových energetických zdrojů. Velký potenciál vidíme v oblasti hromadné dopravy a dopravy obecně, v rozvoji infrastruktury a vedle toho, že ČR má zájem na zvyšování tohoto obchodního obratu, má k dispozici i instituce, jako ČEB či EGAP a tyto investice a rozvoj spolupráce mají plnou podporu české vlády. Tím důkazem spolupráce je i podpis tří dohod, které byly před chvílí podepsány v oblastech ministerstev vnitra, zdravotnictví a sociálních věcí a já jsem přesvědčen lež tyto dohody přispějí k intenzivním bilaterálním kontaktům mezi ČR a Moldavskou republikou. Pane předsedo vlády, ještě jednou, vítejte v Praze.

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Děkuji za vyjádření a poprosím o pár slov i předsedu vlády Moldavské republiky, pana Vladimira Filata.

Vladimír Filat, předseda vlády Moldavské republiky: Vaše excellence, pane předsedo vlády, vážené dámy a pánové. Především bych chtěl vřele poděkovat panu předsedovi vlády za pozvání k této návštěvě v ČR. Během setkání jsme měli upřímné, otevřené rozhovory. Projednávali jsme bilaterální vztahy a jednali jsme o integraci Moldavské republiky do EU. Vyslovili jsme vděčnost ČR i panu předsedovi vlády za to, že poskytují podporu Moldavské republice. Zejména jsme hovořili o potenciálu, který máme. Pokud jde o naše hospodářské vztahy, mohu jen potvrdit, co řekl pan předseda vlády o potenciálu, který máme. A u něhož si přejeme, aby se proměnil v investice občanů u nás. Pokud jde o energetickou oblast, zde máme projekty, které mohou znamenat úspěch, jsou to otázky dopravy, stejně jako další. Domnívám se, že je důležitý přístup, který jsme měli doposud a který budeme mít i v budoucnu, totiž poskytnout platformu pro podnikatele. Dnes se v Praze uskutečňuje ekonomické fórum a to je věc, která poskytuje podnikatelům možnost komunikovat, navázat kontakty a zjistit nové projekty. Při setkání jsme hovořili i o podpoře, které se dostává Moldavské republice z ČR, pokud jde o integraci a i v budoucnosti jsme dostali ujištění, že tato pomoc bude poskytována i nadále. Bylo zdůrazněno, že Moldavská republika se těší prioritě. Měli jsme výměnu názorů, pokud jde o projekt urovnání konfliktu v Podněpří a i tady jsme poděkovali za podporu, kterou poskytuje ČR. Není to snadné. Nakonec jsem panu předsedovi vlády předložil pozvání, aby navštívil naši zemi, a při této návštěvě pak budeme pokračovat v dialogu, který jistě povede nejen k zintenzivnění, ale ke konkrétnímu rozvoji naší spolupráce a k integraci Moldavské republiky do EU. Ještě jednou děkuji za pozvání k návštěvě a za tuto jedinečnou atmosféru, se kterou jsem se setkal v Praze a v ČR.

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Dámy a pánové, nyní je prostor pro několik otázek. Prosím.

Radio Free Europe: Dotaz v AJ netlumočen.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já bych chtěl v první řadě zdůraznit, že česká vláda vždy podporovala rozšiřování EU. My jsme přesvědčeni, že rozšíření EU znamená především rozšíření pásma stability, míru a prosperity. Jsme přesvědčeni, že je nezbytné podporovat proevropské aspirace Moldavské republiky. Členství má řadu vývojových stupňů, jedním z nich je dosažení asociační dohody a její uzavření, později i případné zahájení přístupových rozhovorů po získání statutu kandidáta. To jsou jakési milestones, přes které musí integrační proces v každém případě projít. Prošla jimi i ČR i další nové země EU a nepochybně po této cestě vzhledem k odhodlání Moldavských představitelů se vydává i Moldavská republika. První milestone je uzavření dohody o volném obchodu, která by se stala součástí asociační dohody.

Vladimír Filat, předseda vlády Moldavské republiky: Hovořili jsme také o vztazích se zřetelem na východní partnerství. Východní partnerství je platforma, která poskytuje zemím možnost, aby projevily svůj souhlas a přílnutí k evropským hodnotám a to akcemi, ne deklaracemi. Náš postoj zůstává stejný, že naší zásadou je, aby toto partnerství bylo morfo-morfní, aby se vyslovovalo pro více pomoci. My se domníváme, že tak by to bylo správné. A tak by se to mělo projevit časem. My nemáme nějaké náznaky toho, že by se postoje změnil, že by došlo k nějakému snížení pomoci nebo podpory v rámci tohoto partnerství. My ovšem, rád bych řekl, nesledujeme zdroje. Nám nejde o zdroje, přestože ty zdroje jsou nutné právě v období krize, která postihuje všechny velice vážně, včetně Moldavské republiky. My se snažíme, aby tento proces evropské integrace, aby v něm mohli moldavští občané dosáhnout takovým věcem, jako je volný pohyb osob, volný obchod. V těchto procesech, do kterých jsme zapojeni, máme znatelné výsledky. A proto potřebujeme tuto podporu, dá-li se to nazvat morální, postoji, ocenění a to ze strany EU. Proto se budeme snažit a budeme dále pracovat v Moldavské republice. My si uvědomujeme, že evropská integrace, k té musí dojít v Moldavsku, ne v Praze či Bruselu. Ať z Prahy či Bruselu máme možnost dostávat podporu, pomoc a v tomto smyslu bych chtěl říci, že my jak z Prahy dostáváme pomoc a podporu a více než to, dostáváme pozitivní energii.

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Děkuji vám, vážení páni premiéři, vážení členové vlád obou zemí, za účast na dnešní tiskové konferenci. Vám, dámy a pánové, díky za pozornost.

www.vlada.cz

28. 11. 2011

Tisková konference premiéra P. Nečase a předsedy vlády Gruzie

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Dovolte mi, abych Vás srdečně přivítal na tiskové konferenci po společném jednání předsedů vlád České republiky a Gruzie, pánů Petra Nečase a Nika Gilauriho. Oba dva tu také srdečně vítám a prosím o úvodní slovo předsedu české vlády.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Dobrý den dámy a pánové. Já jsem velice rád, že dnes českou republiku navštívil předseda gruzínské vlády, pan Niko Gilauri. Dnešní setkání jenom navazuje na tradičně velice dobré česko-gruzínské vztahy a já bych chtěl říct, že Česká republika jednoznačně podporuje euro-atlantické aspirace Gruzie. To znamená úsilí našich gruzínských přátel stát se členskou zemí Severoatlantické aliance a Evropské unie. V této souvislosti bych chtěl velmi ocenit angažovanost Gruzie v bezpečnostní oblasti, protože Gruzie se velice silně podílí například na stejné operaci, jako Česká republika, což je operace ISAF v Afghánistánu. Chtěl bych připomenout, že naši přátelé mají v Afghánistánu více než 900 vojáků. Čili je to nesmírně silná přítomnost. Současně jsme také podporovatelem prohlubování našich vztahů s Gruzii v rámci i našeho českého předsednictví Visegrádské čtyřky a my jsme přesvědčeni, že z tohoto pohledu Gruzie je velmi důležitým partnerem v ekonomické oblasti. Chtěl bych připomenout, že Gruzie hraje klíčovou úlohu jako tranzitní země z hlediska dodávek kaspického plynu a také v celé řadě dalších oblastí. My velice silně podporujeme ekonomickou spolupráci s Gruzii. Chtěl bych připomenout, že Česká republika je pátým největším investorem v Gruzii. Máme tady zájem na velice intenzivní spolupráce například v oblasti energetiky. Tady bych chtěl připomenout, že v Gruzii běží velice ambiciózní program výstavby hydroelektráren. Na tom se také mají zájem podílet české firmy. Je zde zájem na rozvoji uhelných dolů a příslušných elektráren, opět za účasti českých firem. My se chceme velice silně, jako Česká republika se svými společnostmi a za podpory české exportní banky a EGAPu zapojit i do projektu modernizace hromadné dopravy v Gruzii, především v hlavním městě. V Tbilisi, kde česká vláda financovala projekt, na základě kterého mělo být provedeno zhodnocení a analýza budoucího rozvoje hromadné dopravy v tomto městě a máme silné firmy jako je INECON nebo Škoda Transportation, které v oblasti dodávek autobusů, trolejbusů, tramvají a podobně, jsou schopni se velice účinně zapojit. Zrovna tak zájem například na výstavbě opravárenského montážního závodu společnosti ZETOR Tractors v Gruzii. Je opět jeden z možných ekonomických projektů. Čili je zde velmi silné politické partnerství. Naše jednoznačná podpora euro-atlantickým aspiracím Gruzie, ale také velice intenzivní ekonomická spolupráce, kdy se české společnosti za podpory české vlády, velice silně zapojují do procesu rozvoje gruzínské ekonomiky a my jsme velice rádi, že se ve všech těchto oblastech rozvíjí intenzivní spolupráce našich dvou zemí. Takže vážený pane předsedo vlády.

Nika Gilauri, předseda vlády Gruzie: Chci poděkovat, pane premiére, za toto velice vřelé přijetí. Cítím se zde skutečně jako mezi přáteli. Chtěl bych poděkovat české vládě a parlamentu za podporu procesu, jak politickému procesu v Gruzii, tak našim snahám stát se členem NATO. Doufáme, že se nám podaří do konce tohoto roku dokončit draft, tedy koncept dohody o volném obchodu. Podepsali jsme asociační dohodu a další kroky samozřejmě budou následovat. Dalším důležitým krokem bude liberalizace vízové povinnosti, proto bychom chtěli poprosit českou republiku o podporu v této oblasti. Co se týče ekonomických vztahů, musím zdůraznit, že Gruzie a Česká republika mají vynikající vztahy v této oblasti. Česká republika je pátým největším investorem v Gruzii. Česká exportní banka je v Gruzii velice aktivní, je zde mnoho nových projektů, které se vyvíjejí v oblasti například dopravní, zemědělství, energetice a samozřejmě všechny tyto projekty doufáme, že budou atraktivní pro české firmy a že dojde ještě k mnohem těsnější spolupráci, protože prozatím můžeme říci, že ta spolupráce byla vynikající a dokonce se rozvíjí turistika mezi oběma zeměmi, ještě jednou mi dovolu,te, abych Vám poděkoval za podporu a samozřejmě také za pohostinství.

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Děkuji za úvodní vyjádření. Nyní je prostor pro několik otázek.

AFP, Jan Flemr: Já mám dotaz na pana premiéra Gruzie. Mohl byste okomentovat výsledky voleb v jihovýchodní Asii? Opoziční kandidát je zřejmě hodně vepředu.

Nika Gilauri, předseda vlády Gruzie: Nejedná se o volby, jedná se o okupované teritorium. Je tam maximálně 15 tisíc lidí a my nemůžeme komentovat něco, co je jenom taková hříčka ruských vojáků, kteří okupují část gruzínského území. Ruská vláda tady provádí etnické čistky v Jižní Osetii. Je to okupované území a i Evropský parlament podtrhl tuto terminologii. Takže ať se tam děje cokoliv, můžeme to připsat pouze ruským okupačním vojskům.

Gruzijská TV: Chtěla bych se nyní zeptat na podporu České republiky ke vstupu Gruzie do NATO. Medvěděv nedávno udělal takový komentář, nebo takovou poznámku, že by tyto snahy Gruzie o vstup do NATO by měly být zastaveny. Chci se zeptat, zda-li tato podpora Gruzii by měla být zvýšena a zda by se mělo dělat ještě něco více, než se zatím dělá.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Když na konci devadesátých let vyjednávala Česká republika, Polsko a Maďarsko o svém členství v Severoatlantické alianci, tak z ruské strany zaznívala velmi podobná rétorika nepřijatelnosti tohoto kroku. O tom, k jakým závažným konfliktům a problémům to povede. Bylo velmi důležité, že Severoatlantická aliance postavila svou politiku na dvou pilířích. Prvním pilířem bylo skutečně usilovat o rozšíření Severoatlantické aliance do střední Evropy a druhým pilířem byl dialog s Ruskem. Čas jednoznačně ukázal, že tento krok se povedl, byl úspěšný, přispěl k bezpečnosti a stabilitě v Evropě a nevedl k prohloubení konfliktu s Ruskem. Jsme přesvědčení, že podobná situace se týká i případného dalšího rozšíření Severoatlantické aliance, kde do oblasti prostoru bývalého SSSR dnes spadají již tři členové NATO, to znamená Litva, Lotyšsko a Estonsko. To znamená intenzivní dialog s Ruskem na straně jedné a na druhé straně jasný tah na branku. Chtěl bych připomenout, že Bukurešťský summit v roce 2008 jednoznačně podpořil severoatlantické aspirace Gruzie. My nemáme důvod z tohoto kroku ustupovat. Koneckonců tyto aspirace byly potvrzeny i společným zasedáním Komise NATO a Gruzie a my jsme přesvědčeni, že jedním ze závěrů summitu v Chicagu by měl být opět znatelný pokrok směrem k členství Gruzie v Severoatlantické alianci. Chci znovu zdůraznit, že Česká republika tyto aspirace plně podporuje.

Mediafax, Jan Kálal: Já bych se zeptal pana premiéra Nečase. Na začátku prosince, pokud se nepletu, byste měl mít příležitost jednat přímo s ruským prezidentem Medvěděvem. Jestli mu zopakujete to, co jste řekl tady, že Česko podporuje vstup Gruzie do NATO a obecně pozici Gruzie. Děkuji.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Jak jsem již řekl, česká politika v této oblasti a naše pozice je konstantní a dlouhodobá. My jsme přesvědčeni o tom, že rozšiřování Severoatlantické aliance rozšiřuje pásmo stability, prosperity a míru, a to je určitě v zájmu všech evropských zemí. A za druhé, že musí být součástí, a to je ten druhý pilíř těchto kroků, naše úsilí o dialog s Ruskem, o to aby byly vyvráceny

všechny případně, ať již oprávněné, nebo neoprávněné obavy z podobných kroků. Jak jsem již zdůraznil, minimálně dvakrát velmi silně zazněly tyto výhrady při dvou vlnách rozšíření Severoatlantické aliance. Při té první vlně o středoevropské země, při té druhé vlně i o země pobaltské a ve všech případech se podařilo intenzivním dialogem tuto situaci zvládnout.

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Vážení páni premiéři, děkuji za Vaše vyjádření. Vám dámy a pánové díky za pozornost. Hezký den.

www.vlada.cz

prosinec

2. 12. 2011

Ministr Alexandr Vondra v pořadu Ozvěny dne

Hostem diskusního pořadu ČRo 1 byl ministr obrany a místopředseda ODS Alexandr Vondra.

Jan BUMBA, moderátor:

Výjezd českých vojenských lékařů na Slovensko se významně přiblížil. Vláda dnes odsouhlasila vyslání tří desítek lékařů na Slovensko, které se i tímto způsobem snaží zmírnit dopady protestní akce tamějších lékařů. Ti podali hromadné výpovědi, podobně jako před časem jejich čeští kolegové si tím chtějí vyvzdorovat vyšší platy. Na lince je nyní ministr obrany Alexandr Vondra. Dobrý den.

Alexandr VONDRA, ministr obrany a místopředseda ODS:

Hezký dobrý den.

Jan BUMBA, moderátor:

Proč česká vláda právě tímto způsobem reaguje na onu slovenskou žádost o pomoc.

Alexandr VONDRA, ministr obrany a místopředseda ODS:

Reagujeme proto, že nás Slovensko, spřátelený sousední a spojenecký stát a jeho vláda požádaly o pomoc, a já si neumím představit, že bychom takovou pomoc, je-li stav nouze na Slovensku, že bychom ji odmítli. To se nedělá v sousedských vztazích.

Jan BUMBA, moderátor:

Nezasahuje ale opravdu česká vláda do vnitrostátních záležitostí Slovenské republiky, když tady nejde přece o pomoc při nějaké živelní pohromě, jde o spor mezi zaměstnanci a zaměstnavatelem o mzdy.

Alexandr VONDRA, ministr obrany a místopředseda ODS:

Do toho my se v žádném případě nemícháme, nepřísluší nám to, ale pokud nás slovenská vláda požádala, učinila tak i dopisem předsedkyně vlády, tak nemůžeme odmítnout, jsme-li žádáni o pomoc, pokud jde o zdraví a záchranu lidských životů. To je otázka spíše Hippokratovy přísahy nežli nějakého politikaření.

Jan BUMBA, moderátor:

Ti čeští vojenští lékaři, ti to prostě dostanou příkazem, musí na Slovensko?

Alexandr VONDRA, ministr obrany a místopředseda ODS:

Vojenští lékaři jsou vojenští lékaři, jsou to vojáci a oni samozřejmě plní rozkazy, ale přihlíželi jsme k tomu, aby toto operativní vyslání zásadním způsobem třeba neohrozilo jejich rodinnou situaci, je to narychlo a konáme v rozumných mezích.

Jan BUMBA, moderátor:

To rozhodnutí je plně v kompetenci vlády, nepotřebujete souhlas parlamentu?

Alexandr VONDRA, ministr obrany a místopředseda ODS:

Je to v kompetenci vlády, my samozřejmě parlament budeme informovat, ale je to v kompetenci vlády.

Jan BUMBA, moderátor:

A prosím ještě velice krátce, jak dlouho tam ti čeští vojenští lékaři budou?

Alexandr VONDRA, ministr obrany a místopředseda ODS:

My žádný časový deadline, horizont, to nemáme, ale předpokládám, že to je otázkou tohoto měsíce.

Jan BUMBA, moderátor:

Ministr obrany Alexandr Vondra. Děkujeme za rozhovor, na shledanou.

Alexandr VONDRA, ministr obrany a místopředseda ODS:

Na shledanou.

Radiožurnál

6. 12. 2011

Ministr P. Bendl pro Parlamentní listy: EU chce zdražit jídlo. Budu vás bránit

Nový ministr zemědělství Petr Bendl představil v rozhovoru své hlavní priority na svém rezortu. Mezi ně patří hlavně obrana rovnoprávnosti a boj proti diskriminaci českých zemědělců v EU a odpor proti směrnicím EU, které likvidují konkurenceschopnost našich farmářů.

Jaké máte jako nový ministr zemědělství priority? Liší se v něčem od těch Vašeho předchůdce Ivana Fuksy?

Nerad bych se srovnával s Ivanem Fuksou. Své priority bych rozdělil na dlouhodobé a krátkodobé. Mezi dlouhodobé priority patří prosazování Společné zemědělské politiky EU, která zajistí spravedlivé a nediskriminující finanční podmínky pro naše zemědělce, tak abychom se mohli pohybovat v konkurenčním prostředí. Aby naši zemědělci mohli dokázat, že jsou dobří, neboť v mnoha případech kvalitní produkty skutečně nabízejí. To je dlouhodobá klíčová priorita. Další prioritou, je vyřešit správu Lesů ČR a jak naložit s Dřevěnou knihou. Chci otevřít debatu nad tím, jak lesy spravovat a jak je případně privatizovat. Jak prodávat dříví, jak podpořit soukromého vlastníka v oblasti lesnictví. Další prioritou je i koncepce ministerstva na další léta. Je zde ekonomická krize a ta se nemůže nedotknout ministerstva zemědělství. I my musíme hledat vnitřní úspory. Vezmu-li tento rok a příští, tak se na ministerstvu ušetřilo na provozních nákladech něco málo pod 25 procent. Napětí při rozšiřování nůžek mezi příjmy a výdaji státu je pro Českou republiku velmi nebezpečné. Prioritou je i získání dostatku peněz na kofinancování projektů z evropských fondů. Peníze z EU na financování programů rozvoje venkova jsou velmi podstatné jako druhý pilíř Společné zemědělské politiky. Pokud jde o krátkodobé priority, mezi ně určitě patří dokončení tendrů v Lesích ČR a vytvoření a kontrola antierozivních

opatření, realizace protipovodňových opatření. Klima se mění a srážky jsou intenzivnější a čím dál tím více se musíme bavit o tom, jak znovu obnovit meliorace. Nutné je také vytvořit lepší a jednodušší legislativu pro výstavbu a revitalizaci rybníků, protože je nutné pokusit se udržovat vodu v krajině, aby jí nebyl nedostatek. Voda z dešťů se nyní nedostane do půdy, odchází z krajiny a do budoucna by nám mohla voda chybět. Dále chceme hlídat kvalitu potravin či dodržování pravidel EU týkající se produkce vajec, neboť ti, co se je, dodržují, mají vyšší náklady. Těch priorit je ale mnohem více.

Evropská komise nyní plánuje zastropování dotací pro období 2014 až 2020 pro zemědělské farmy, což by mohlo postihnout české zemědělce, neboť ty mají větší farmy s větší rozlohou půdy, než je průměr EU. Hovoří se až o možné ztrátě 13 miliard ročně na dotacích. Nachází Česká republika nějaké spojení v EU proti tomuto návrhu Evropské komise?

Nejprve obecně. Evropská unie bude muset šetřit. To, co se děje v Řecku, se začíná dít i v Itálii a ukazuje se, že finanční krize způsobuje čím dál větší rozevírání nůžek mezi příjmy a výdaji v hospodaření i dalších státech. EU bude tedy muset snižovat prostředky na dotace, i ty v zemědělství. My musíme dosáhnout toho, aby způsob přerозdělování v rámci EU nediskriminovala české zemědělce. Pokud by měla existovat diskriminace českých občanů, musíme se tvrdě bránit. To je klíčová povinnost ministra zemědělství a české vlády. Pokud jde o to zastropování, tak dělat umělá měřítko typu: 'tak a tak velká farma ještě podporu dostane a když už je větší, tak nedostane', to odmítám z principu. To nemá s vyvážením konkurenčního prostředí nic společného. Podmínky mají být rovné pro každého bez ohledu na to, zda má někdo tisíc krav a někdo deset tisíc krav. V tomto názoru vůbec nebudeme ojedinelí, ať už se jedná třeba o Němce či Poláky.

A co říkáte na návrh Evropské komise, aby sedm procent zemědělské půdy leželo ladem?

To nám vadí extrémně a považujeme to za faul, který sníží konkurenceschopnost Evropy vůči třetím zemím. Tam zásadně protestujeme a také v tom nejsme sami. Podobný názor mají Němci, Dánové, Nizozemci, Švédové, Britové, ale i Francouzi. Věřím, že dosáhneme zamítnutí takového návrhu. Klíčové pro nás také je, abychom při tom ekologickém tlaku Evropské komise na zemědělce, zabránili povinnosti ozeleňování plochy, kterou zemědělec využívá. Musíme se pokusit prosadit, aby to bylo pouze na bázi dobrovolnosti. V Česku jsou lokality, které jsou díky kvalitě zemědělské půdy doslova předurčeny k zemědělské produkci, a bylo by hříchem zemědělce nutit tyto plochy ozeleňovat. Jsou tu ale i místa v podhorských či horských oblastech, kde ta půda není tolik kvalitní a produkce nebude tolik vysoká a tam by mohl zemědělec, pokud se sám rozhodne, dobrovolně ozeleňovat, pokud by to neznamenal zhoršení jeho konkurenceschopnosti. Trváme na dobrovolnosti. V roce 2013 by měli mít naši zemědělci rovné dotace ve srovnání se starými členskými zeměmi, proto se snižuje i příspěvek z českého rozpočtu na dorovnání dotací.

Váš kolega, europoslanec Hynek Fajmon varoval, že by ponechávání půdy lada mohlo vést...

...ke zdražení potravin. Samozřejmě. Trochu s nadsázkou jsem řekl, že v Evropské komisi musí sedět nějaký zástupce Číny, protože v okamžiku, kdy tady budeme produkovat na menší rozloze půdy méně plodin a z nich potravin a přitom bude po potravinách poptávka, uvolňujeme tím prostor pro čínské exportéry, kteří budou skákat radostí. Na radě ministrů při podobných návrzích na sebe s kolegy z dalších zemí tak jenom nevěřičně koukáme a v kuloárech či při bilaterálních jednáních či trilaterálních jednáních s předsednickou zemí a komisí, to natvrdo odmítáme.

Vy jste rovněž znám podporou chovu ryb v Česku.

EU dováží 70 procent sladkovodních ryb, které se na trhu v EU prodávají, z třetích zemí. Tam je pro Českou republiku obrovský prostor. Vzhledem k tomu, že produkce mořských ryb je limitována kvůli tomu, aby v moři nějaké ryby vůbec zůstaly, tak je zde právě příležitost pro ryby sladkovodní a produkci v České republice, kde má rybníkářství obrovskou tradici. Snažíme se tedy přesvědčit evropskou komisařku mající v portfoliu rybolov, aby Evropská komise víc podpořila produkce

sladkovodních vliv, abychom nebyli tolik závislí právě na třetích zemích a kompenzovali výpadek z rybolovu v mořích.

Parlamentní listy

8. 12. 2011

Premiér Petr Nečas pro LN: Sankce za rozpočtové schodky nám nevadí

Rozhodovat, ne jenom poslouchat. S tím jede na evropský summit do Bruselu premiér Petr Nečas.

Dnešní summit výrazně promění Evropskou unii. Co vlastně chce vláda prosadit?

Naším bytostným zájmem je dobře fungující a prosperující eurozóna. Bez ní nemáme šanci prosperovat. Proto podpoříme všechny změny, které povedou ke stabilizaci měnové unie. Návrhy se sice každou hodinou mění, ale je z nich zřejmé, že Německo a Francie se rozhodly zpřísnit rozpočtovou zodpovědnost v Evropské unii. S tím jako vláda rozpočtové odpovědnosti, která se sama chystá prosadit finanční ústavu omezující státní dluhy, problém nemáme.

Německo chce prosadit pro celou EU dozorovou unii, kde platí automatické sankce pro země se schodkem vyšším než tři procenta HDP, které bude vymáhat Evropský soudní dvůr. Přistoupíme na to?

O sankcích za rozpočtovou nezodpovědnost jsme připraveni vyjednávat. Pro nás je nepřijatelné, abychom museli do Bruselu pokaždé posílat návrhy státního rozpočtu ještě dřív, než ho schválí Poslanecká sněmovna. Evropská komise nám nemůže a nesmí diktovat úpravy rozpočtů. Automatické sankce nám proto připadají spravedlivější, než kdyby se o nich u každé země vyjednávalo.

Proč se ale dobrovolně vzdáme suverenity nad státním rozpočtem, když nejsme v měnové unii?

Naším bytostným zájmem je udržení volného trhu. Proto je dobré být u co nejvíc jednání, která ho ovlivňují. Nevadí nám, když si eurozóna bude dvakrát do roka pořádat vlastní summity, nebylo by ale dobré mít je každý měsíc. Kdo vám zaručí, že se zásadní věci o volném trhu nebudou rozhodovat na nich? Naším bytostným zájmem je, aby rozhodovala EU27, ne EU17. Musíme si udržet vliv na co nejvíc rozhodnutí. Kdyby tady vznikla nějaká ekonomická vláda nad eurozónou, velmi nás to ovlivní.

Lidové noviny

9. 12. 2011

Premiér P. Nečas pro MFdnes: Tři a půl miliardy eur se nám platit nechce

Premiér Petr Nečas částečně souhlasí. A částečně nesouhlasí. Ne všechny návrhy Německa a Francie se mu zamlouvají.

Podle posledních zpráv se mluví o pomoci eurozóně půjčkami přes Mezinárodní měnový fond. Chce do toho jít i Švédsko, které euro nemá. Co my?

Pro nás by to podle předběžných propočtů znamenalo částku do tří a půl miliardy eur. To je více než deset procent devizových rezerv ČNB. To je velmi problematické a těžko přijatelné.

Co kdybychom zůstali sami?

To si umím těžko představit.

Budete souhlasit se změnami Lisabonské smlouvy?

Vítáme vše, co povede ke stabilizaci eurozóny. Je to v našem zájmu. Zároveň chceme udržet rozhodování na úrovni všech 27 zemí EU. Nová pravidla však nemohou být uplatňována na země mimo eurozónu (tedy nás, pozn. red.).

Vyhlásíte o euru referendum?

Kdyby se změna týkala jen eurozóny, pak by se to schválilo standardní parlamentní procedurou, neblokovali bychom eurozóně změny smluv. Obsahem referenda by se to stalo až při přistoupení do eurozóny. Nynější euro je totiž odlišné od toho, o kterém jsme hlasovali při vstupu do EU v roce 2003.

Co kdyby se rozhodla eurozóna nakonec sama?

Hrozí, že by se častěji scházelo těch 17 zemí eurozóny a vznikal by tlak i na setkávání té opačné desítky. A pak by si eurozóna mohla vyjednávat i věci, které se netýkají jen jí, ale celé EU. Měla by tendenci státy bez eura přehlasovávat.

Přesto s návrhy Merkelové a Sarkozyho nesouhlasíme. Nepřispíváme k tomu dělení?

Neodmítáme šmahem vše. Řadu věcí děláme ve vlastním zájmu jako snahu o vyrovnaný rozpočet. Ale penzijní systém nebo daně jdou mimo unijní působnost.

Merkelová navrhuje i sladit zákony pracovního trhu, korporátní základ daně nebo zavést daň z finančních transakcí.

Jsme proti sladování přímých daní a co se týče daně z finančních transakcí, nikdo si nemůže myslet, že ji zaplatí banky, ale lidé. Vše, co děláme, poměrujme optikou, zda to zvyšuje konkurenceschopnost.

MF DNES

9. 12. 2011

Tisková konference premiéra Petra Nečase po zasedání Evropské rady

Tiskový mluvčí: Dobré odpoledne dámy a pánové vítám Vás na evropské konferenci po zasedání Evropské rady, předseda vlády Petr Nečas Vás seznámí s průběhem jednání.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Dobrý den, dámy a pánové, věřím, že jste prožili také zajímavé a pestré noční hodiny. Já můžu říci následující věc, přijížděl jsem do Bruselu s tím, že vláda ČR preferuje, aby byla dosažena dohoda o změně základních smluv celá sedmadvacítka, která by umožnila eurozóně urychlit kroky, které vedou ke konsolidaci jejich veřejných financí. To byla jednoznačně

verze, které jsme dávali přednost, tzn. klasická změna smluv přijatá všemi 27 členskými zeměmi a dokonce jsme měli výhrady k některým právním trikům, typu pokusit se využít protokolu 12 apod. Jako druhou možnost jsme připouštěli prolomení jakéhosi tabu, tzn. možnost, v případě, že nebude možné dosáhnout dohody na úrovni sedmadvacítky o změně základních smluv, tak vytvoření systému mezivládní smlouvy pro členské země eurozóny. Ani v jednom z těchto případů vláda ČR nezaujala pozici, že by ČR se měla zúčastnit té akce eurozóny, čili ten můj postoj byl velmi logický a byl zcela v souladu s mandátem, který jsem předložil vládě ČR a který vláda ČR schválila. Chci říci, že jsme zaujali velmi racionální postoj, že to byl postoj, který jsme v podstatě zaujali především společně se Švédskem a že v podstatě z těch desíti zemí EU, které nejsou členy eurozóny, se těch 7 dalších, s výjimkou Velké Británie, která zůstala úplně mimo, postupně přidávalo v průběhu dnešního rána, dnešního dne, k pozici ČR a Švédska, čímž nám dali za pravdu, že také náš krok byl správný. My jsme vlastně až do této chvíle, kdy skončila Evropská rada, ze svého věčejšího, respektive abych byl úplně přesný, pozdně nočního nebo velmi brzo ranního stanoviska, neuhnuli ani o píd'. My jsme také řekli, že celou řadu věcí, které eurozóna chtěla dělat pro svojí větší stabilitu a konsolidaci veřejných financí, vítám a budeme je v ČR aplikovat nebo snažíme se je aplikovat už teď, bez ohledu na to, jestli jsou součástí nějakého našeho mezinárodně-smluvního závazku nebo ne, tzn.usilovat o vyrovnané veřejné rozpočty, o to vláda ČR usiluje bez ohledu na to, zda je tím vázána nějakou mezinárodní smlouvou nebo ne, je závazek této vlády nastavit trajektorii snižování deficitu veřejných financí, tak abychom v roce 2016 dosáhli vyrovnaných rozpočtů. Chceme snižovat schodky v rámci tohoto procesu, tzn. i závazek, že deficit veřejných financí nesmí překročit 0,5% HDP ve své strukturální části, na to chci upozornit, že i část českých médií psala, že má být pravidlo 0,5% HDP jako deficitu a že je to zpřísnění ze 3% na 0,5%, ne, deficit má tzv.svoji strukturální část a cyklickou část a teprve jejich součet je celková výše deficitu veřejných financí, čili toto pravidlo 0,5% HDP se týká strukturální část deficitu, tzn., že potom teoreticky ten celkový deficit může být až třeba k těm 3%, ale to je jeho cyklická část, kterou se to dopočítává vlastně do toho celkového objemu, čili to považujeme za správný zpřísnující krok, ve vládním programovém prohlášení je finanční ústava, čili to, co je obsahem této dohody v podobě tzv. golden rule, nebo dluhové brzdy, čili opět je to věc, kterou vláda ČR chce a bude dělat, bez ohledu na to, jestli je vázána nějakou mezinárodní smlouvou. Dřív jsme říkali, že mají-li být nějaká pravidla vymahatelná, tak musí být jejich součástí sankce, a že ty sankce mají být pokud možno automatické, aby nevytvářely prostor pro různé lobbyngy, politické tlaky apod. a pro subjektivní posuzování. Vzpomeňme si v minulých letech na případy překročení schodku veřejných financí, když se to poprvé stalo Portugalsku, bylo briskně potrestáno sankcemi a také okamžitě tehdy upadlo do recese, zatímco když ten samý prohřešek posléze spáchala Francie Německo, tak se začal upravovat pakt stability a růstu a vlastně změkčovat, takže tato automatika sankcí má zabránit, mimo jiné, i rozdílnému zacházení s různými státy. Také souhlasíme s dluhovým pravidlem, kde území, a to se nás naštěstí netýká, která mají více než 60%celkový veřejný dluh, 60%, HDP, takže se vlastně ročně bude postupně snižovat o jednu jednu dvacetinu toho, co přesahuje přes těch 60% HDP, až dosáhne vlastně v průběhu let, těch maximálně 60% HDP, čili všechny tyto věci jednoznačně schvalujeme a v podstatě vláda ČR je dělá a bude dělat bez ohledu na to, jestli je podepsána pod konkrétní mezinárodní smlouvou, která toto vlastně těm svým signatářům nakazuje. My také považujeme za nutné samozřejmě o této věci velmi otevřeně debatovat, já musím říci, že jsem dnes přivítal některá prohlášení např.lídrů opozice z ČSSD, já si to vysvětluji tak, že to znamená vlastně že slibují podporu i pro přijetí tzv.finanční ústavy, čili té protidluhové brzdy, která musí mít podobu ústavního zákona a vyžaduje tedy dohodu s opozicí, jak v Poslanecké sněmovně, tak především v Senátu, tzn., jestliže oni volají po přistoupení k této mezinárodní smlouvě, tak tím současně říkají, že jsou pro dluhovou brzdu, kterou, když si vezmete jejich rétoriku, jenom několik měsíců starou, dokonce z tohoto volebního období, tak ji odmítali, a to je velmi pozitivní posun pro ČR, že si ČSSD uvědomila tuto svoji chybu a rozhodla se změnit svůj mnohaletý postoj. Já chci také říci, že nebylo možné přistoupit k této mezinárodní dohodě z celé řady důvodů, v prvé řadě z toho důvodu, že nikdo vlastně doposud nezná její obsah, to jsou jenom velmi rámcové, tezovité části, kde vůbec není znám konkrétní obsah, konkrétní paragrafy, konkrétní články této smlouvy. Za další není z toho úplně jasné, v tuto chvíli, kde a za jakých okolností, případně dojde k přenosu kompetencí z národní úrovně na evropskou úroveň, proti stávajícímu stavu danému Lisabonskou smlouvou, což by mimochodem v souladu s vládním programovým prohlášením vyžadovalo potom schválení referendem. Není jasné, jaký tato smlouva bude mít vliv na fungování a řešení problematiky vnitřního trhu, to je další velký otazník, který zůstává, není jasné, přestože vypadlo z toho textu i jaksi pod naším spolutlakem to „ex antes“ z posuzování rozpočtu. Zda se to tam náhodou, když jsme to vyhodili dveřmi, nějakým prostě oknem, znovu nevrátí, čili ohrožení rozpočtové suverenity jednotlivých členských zemí. Není také jasné, zda tato smlouva nebude zasahovat do kompetencí, které dnes spadají do pravomoci národních států, např. důchodové systémy a zdravotnictví, které jsou velmi expenzivní, jsou součástí veřejných financí, a přesto spadají do národní pravomoci a není pro ně jaksi regulace jaksi ze strany evropského práva a především vzniká tady

skutečně velká otázka, jakkoli byla bagatelizována při tom mnohahodinovém jednání, jak do podobné smlouvy nebo dohody budou zahrnuty evropské instituce a především Evropská komise a Evropský soudní dvůr. To jsou totiž instituce, jejichž pravomoci jsou dány výhradně evropským právem a jsou jako kdyby ve vlastnictví všech členských zemí EU, čili celé sedmadvacítky a je otázkou na kolik menší zúžená skupina v rámci sedmadvacítky je může pověřit nebo žádat po nich nějakou činnost, která není definována evropským právem a evropskými smlouvami, takže to je věc, která se také musí velmi jasně vyjasnit. V každém případě ale symbolicky znamená ten závěr členských zemí eurozóny jít cestou mezivládní smlouvy jeden velmi jasný signál – ukazuje to totiž mimo jiné, že dva roky fungující Lisabonská smlouva byla slepou uličkou protože postatou Lisabonské smlouvy bylo posílení komunitárního principu fungování EU na úkor mezivládní spolupráce, zdůvodňované tím, že se tím zvýší efektivnost a celková akceschopnost EU. Ukázalo se, že tento základní *raison d'être* „Lisabonu“ vlastně neplatí a dnešní Evropská rada ho tím úmyslem zřídít vlastně mezivládní dohodu, tzn. od komunitární spolupráce se silněji postavit na bázi mezivládní spolupráce dokonce mimo rámec stávajících základní smluv, tak to je prostě, řekl bych symbolický, jasný vzkaz, že do značné míry to byla slepá ulička. Takže tolik dámy a pánové mé úvodní slovo a jsem připraven zodpovídat Vaše dotazy.

Právo, Michal Vacek: Chtěl bych se zeptat, tento summit byl vykládán jako místo, kde se mají dohodnout klíčové kroky na uklidnění finančních trhů, myslíte, že tohoto účelu bylo dosaženo a co by o tom svědčilo?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Řeknu velmi otevřeně, že není důležité, co si o tom myslím já, důležité je jaká bude opravdu reakce finančních trhů a nemyslím jen v tom krátkodobém horizontu hodin a dní, ale především bych to viděl v těch následujících týdnech, zda tyto kroky budou finančním trhům připadat jako dostatečně důvěryhodné nebo ne. Já mohu říci pouze jedno, a to zopakovat tezi, kterou jsem řekl mnohokrát veřejně, ale i na jednání Evropské rady. My máme vitální národní zájem na tom, aby se eurozóna konsolidovala. Míra našeho ekonomického propojení s ní je tak velká, že z jakýchkoli problémů eurozóny nejen že nemůžeme a nesmíme mít radost, ale máme s nimi prostě problémy, takže z tohoto důvodu je tento krok takto definovaný.

Lidové noviny: Jak moc je po dnešním jednání jasné dohadování se na tom, s centrální bankou (dále nesrozumitelné)...

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Tak na to musím říct, že to není závěr, který se týká ČR, protože je to v anexu, který je za závěry Evropské rady. Tam je vždycky anex, který je prohlášením hlav států a vlád eurozóny, čili se to nemůže týkat ČR, to je něco podobného jako kdybych se já rozhodl, že mě vy, novináři, zaplatíte kafe a oběd, jako rozhodnout se tak můžu, ale rozhodnete nakonec vy, jestli to kafe a ten oběd mi zaplatíte, já přepokládám tedy že jo, ale to tedy s problematikou MMF nemá nic společného. Navíc je tam použito slovo „consider“, čili zvážit, čili to není žádný tvrdý závazek; a nečlenských zemí eurozóny se to týká v podstatě v podobě, řekl bych, výzvy, přání, prosby, něčeho podobného, jenže nás eurozóna jako nečlenskou zemi nemůže k ničemu zavázat, bylo by to podobné jako kdyby tam, a je to tam v tom jednom řádku, když se vyzývá mezinárodní komunita k tomu, aby pomohla, tak je to jako kdyby tam byla výzva třeba k Číně, aby zaplatila. Ty úvahy, které byly a které zřejmě Vy máte na mysli, tzn. mít natvrdo a závazně půjčku ve výši 200 mld. euro, z toho bylo uvažováno v těch x variantách, které běžely politicky, 150 mld. z eurozóny a 50 mld. z nečlenských zemí eurozóny, tak v této podobě to vůbec neprošlo a vůbec nebylo uvažováno. Jakkoli na těch různých variantách na pracovní úrovni se diskutovalo a pracovalo, toto nebylo předmětem reálného politického rozhodování. Já musím říct, že by to pro nás byl problém, protože z těch 50 mld. pro nečlenské země EU zhruba 3,5 mld. připadají, euro tedy, na ČR, což je téměř 90 mld. korun, což je podle propočtů 11% devizových rezerv ČNB, čili již z těchto číselných údajů neplyne, že kdyby to bývalo bylo jako kdyby v reálném životě uskutečněno, tak je to pro nás těžko akceptovatelné, ale byla by to pouze jedna z možných hypotéz, čili prosím, vůbec toto nebylo jednáno a vůbec nebylo diskutováno na Evropské radě, že by k tomu takto mohlo dojít.

?: Ani pro země, které se k ní připojují?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Ani pro země, které se k nim připojí, ani do konce pro členské země eurozóny, znovu opakuji i pro ně je tam slovo „consider“, čili ani pro ně tam není závazek, budou prostě uvažovat o tom, jestli neposílit IMF.

Český rozhlas: Dobrý den, ČR tedy podle těch závěrů by měla zvážít, jestli se v budoucnu připojí k této dohodě, jaké tedy budou Vaše kroky, především na domácí scéně, budete je konzultovat s koaličními partnery, a nemyslím teď jenom dlouhou brzdu, která je pro nás asi populární, ale třeba i ostatní části toho balíčku, i když Vy asi řeknete, že není konkrétní, atd., jako třeba sankce, budete jednat s opozicí a budete tedy předkládat do parlamentu, aby se ČR připojila nebo nikoliv, děkuji.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já musím říci, jestli se ČR má nebo nemá připojit, tak musí vědět k čemu, a to teď neví, teď má prostě jenom jednu, dvě stránky tezí,. To je zatracený rozdíl od podoby mezinárodní smlouvy, která dokonce může být, jaksí, vymahatelná a případně její neplnění sankcionovatelné, to je zatracený rozdíl, to je jako když si uděláte náčrtek rodinného domku a pak ten dům už máte postavený, to je zatracený rozdíl od toho náčrtku rodinného domku k postavenému domu, do kterého už chcete navést jenom nábytek a přestěhovat se je ještě zatraceně dlouhá cesta, čili o nějakém definitivním rozhodnutí bude skutečně možné mluvit až tehdy, až bude podoba té smlouvy dána a především musím říci, že ve chvíli, kdy není jasný vliv na vnitřní trh, kdy by tam např. mohla být hrozba harmonizace přímých daní, byť cestou daňových základů nebo konsolidovaných daňových základů, kdyby mohla tato dohoda zasahovat do oblastí, které jsou pod národní kompetencí typu důchodový systém, zdravotnictví, prostřednictvím těch „country specific recommendation“, které by byly závazné a dokonce vymahatelné, dokud není vůbec jasné, a je to velmi diskutabilní, jak to bude s použitím evropských institucí, protože i, řeknu velmi otevřeně, z kuloárových jednání správní službou rady, je možné konstatovat jednu věc, ta právní služba svůj názor obrátila během 24 hodin o 180°, tzn. od názoru, že je to v podstatě velmi komplikované a prakticky těžko uskutečnitelné, aby evropské instituce mohly sloužit menší vybrané skupině členských zemí EU, až po názor, že to tedy zřejmě půjde, takže to jsou všechno příliš závazné otázky na to, abychom podepisovali nějaký bílý šek, takže na té smlouvě se bude pracovat, my to budeme velmi pečlivě monitorovat, budeme se maximálně zúčastňovat těch debat a jak jsem řekl, bude-li se to držet v tom koridoru, tzn. vyrovnané rozpočty, výše těch deficitů, protidluhová brzda a podobně, tak to jsou věci, které my budeme dělat tak jako tak, a tím nemáme problém. Na druhou stranu, kdyby tam přibýly věci typu harmonizace přímých daní, zavádění nějakých nových daní, harmonizace důchodových a zdravotnických systémů, nějaké „ex ante“ posuzování rozpočtových politik nebo rozpočtů, to jsou všechno věci, které by šly překonat nebo překousnout jenom velmi těžko.

Česká televize, Eva Hrnčířová: Pane premiére, sám jste mluvil vlastně o vlivu ekonomiky eurozóny na ČR, v pondělí máte jednání s NERVem, který by Vám měl předložit nějaké návrhy, co dělat, pokud by ekonomika šla do recese, co od toho jednání čekáte a budete se, do jaké míry se budete těmi návrhy řídit?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já musím říci, že s NERVem spolupracujeme dlouho, to není až teď v pondělí, tzn. včetně těchto makroekonomických záležitostí, to už je od počátku. Já bych shrnul v podstatě ty možnosti pouze do 3 scénářů, tzn. první scénář, který můžu označit možná za realistický, tzn. růst v příštím roce mezi +1 až -2% HDP, tam já bych příliš nerozlišoval, jestli je to jak kdyby nad tou nulou nebo pod tou nulou, potom scénář, který by v podstatě odpovídal poklesu, který tady byl v roce 2009, tzn. někde zhruba okolo těch 5%, a potom samozřejmě velmi krizový scénář, že by ten pokles byl větší a o to by skutečně byl důsledek nějakého kolapsu eurozóny, který pevně věřím, že nenastane, čili tímto se určitě budeme zabývat a i média seznámíme s některými věcmi, ale já bych tady chtěl velmi zdůraznit, že by bylo velkou chybou, když by ústavní činitelé a zvláště členové vlády a představitelé země strašili nějakými apokalyptickými scénáři. To, že máme upozorňovat na makroekonomická rozpočtová rizika příštího roku, že ta situace vůbec nebude růžová, tzn. řekl bych zákaz lakování na růžovo, to je pravda, že máme být připraveni i na horší vývoj ekonomiky, to je také pravda, ale že bychom primárně měli vypouštět veřejná sdělení o těch nejkrizovějších scénářích, tak to v ekonomice jde velmi část, prostě vyslovené skutečnosti se nakonec stanou ekonomickou pravdou, tak na to bychom měli být velmi opatrní a když se podíváme i na českou ekonomiku a podíváme se na to, že vlastně z těch zhruba 3 800 mld. korun HDP ročního, je zhruba polovina vytvářena spotřebou domácností, dalších zhruba 800 mld. korun je tvorba fixního kapitálu, čili ty dva zdroje, téměř 2/3 HDP, které jsou dány do značné míry ochotou domácností a firem utrácet, tak strašit je, tak to ukazuje koneckonců i výsledky 3. kvartálu letošního roku, že ty obavy tam jsou, že jako kdyby jak lidé, tak firmy trochu drží peníze v bankách na účtech u sebe a že se to i projevilo v tom, že vlastně kvartál proti kvartálu, ne rok proti roku, tam je růst dále kvartál proti kvartálu je dokonce mírný ekonomický pokles, byť podle mého názoru za hranicí statistické chyby.

Respekt: Já bych se chtěla vrátit k otázce Ondřeje Housky, k té procesní stránce, a sice k těm konzultacím, dneska ráno, když to vypadalo, to rozložení sil trošičku jinak, než to nakonec dopadlo ve finále, chtěla jsem se zeptat, zda jste třeba konzultoval tu věc, teď nemyslím v 6 ráno, ale o něco později, ať už s ministrem zahraničí nebo třeba ministrem financí nebo opozicí, s tím souvisí podotázka a je to furt ta jedna, do jaké míry, jak vlastně si představujete tu politickou konzultaci o té věci v následujících týdnech a měsících, mluvil jste o tom, že my vlastně budeme čekat na vyjasnění smlouvy, což je ten úkol tady, čili ten náš, jak si to představujete, jestli chcete, aby to byl třeba celý parlament, který by se k tomu vyjádřil nebo jenom evropský výbor náš sněmovní, který je poměrně silný a s tím souvisí třetí bod, je nějaká předdohoda s tím zbytkem té devítky, když teda pominu eurozónu a Británii, tu devítku zemí, do jaké míry budete mezi sebou korigovat případné informování se, zkrátka a dobře, aby si člověk, kterej si otevře zítra ráno noviny řekl nebo on vzal odpověď na otázku, dokdy je tedy jakýsi deadline na vyjádření ano či ne a případné (nesrozumitelné).

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já začnu trochu odzadu, já jsem přesvědčený, že výsledná podoba té dohody bez ohledu na to, jestli se jí zúčastní ČR nebo ne, tak bude v podobě otevřeného dokumentu, v každém případě, musí být otevřená minimálně pro ty země, které v budoucnu budou chtít přistoupit k euru, tak se s vysokou pravděpodobností vedle samotného aktu přistoupení k euru, bude od nich vyžadovat přistoupení ke stabilizačnímu mechanismu, EESM, a prakticky na 100% i k této mezivládní dohodě, čili principiálně ona bude muset zůstat i pro futuro otevřená pro nové členské země. Za další pro ty země, které nejsou členskou zemí eurozóny a přesto by se k této dohodě připojili, tak je tam přece jenom jedna skrytá nevýhoda, na ně se vztahují především všechny ty sankční a přísné mechanismy, tzn. je tam ten bič, ale oni neinkasují výhodu společné měny, včetně solidarity právě třeba přes EESM, apod., čili chybí tam ten cukr, je to trošku takový jednostranný krok, to si musí všichni, kteří nebudou v eurozóně a připojí se k této dohodě, uvědomit, že vlastně po tu dobu než přistoupí k euru, tak budou inkasovat pouze bič bez cukru. Takže to určitě možná na rozhodování někoho může mít vliv. Za další, ptala jste se na ty dohody, my od počátku tuto věc velice úzce komunikujeme především se Švédskem, já jsem prostě v kontaktu s Federickem Reinfeldem a máme také dohodu, že o jakémkoli vývoji v této věci vnitrostátní v našich zemích se budeme informovat, podobnou dohodu mám i s Viktorem Orbánem, maďarským premiérem. Co se týče konzultací, tak samozřejmě já v těchto věcech jsem v kontaktu s ministrem financí, protože dlouhodobě na těchto záležitostech, které se týkají hospodářské koordinace rozpočtové politiky naše úřady spolupracují, takže je to poměrně logická pracovní komunikace a jsme samozřejmě v telefonickém kontaktu a byli jsme tak i v těchto hodinách a těchto dnech.

?: I dnes Ráno?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Ano, samozřejmě.

?: A s ministrem zahraničí:

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Tak i pan ministr zahraničí se vyjádřil veřejně, že jaksi tuto věc přesunul na pana ministra financí, co se týče eura a eurozóny v rozhovoru pro nejmenovaný, přesto zde přítomný, český deník...

?: Takže jste spolu nemluvili?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: No já jsem mluvil s panem ministrem financí, toto navíc z hlediska kompetenčního zákona typ rozpočtové otázky spadají pod ministerstvo financí nikoliv pod MZV. A ten deadline podle mého názoru nebude žádný, protože budou pouze milníky, jedním z určitě významných milníků bude chvíle, kdy bude, zná, rozsah a obsah té smlouvy, kde již bude možné se bavit tedy konkrétně ano nebo ne, ale nějaký deadline podle mého názoru nebude. S tím, že my samozřejmě musíme připravit analýzy toho, co bude schváleno např. velmi podrobnou právní analýzu z hlediska např. fungování evropských institucí v evropském mechanismu, protože tady opravdu ty názory nejsou jednoznačné a i některé ekonomické analýzy, prostě zavedení některých těchto kroků musí být provedeny, takže budeme to určitě diskutovat intenzivně na pracovní úrovni jednotlivých ministerstev, vlády jako celku a samozřejmě s opozicí, protože to má přesah přes jedno volební období a já navíc některé kroky typu zavedení zlatého pravidla vyžadují změnu nebo přijetí ústavního zákona, takže tam v každém případě potřebujeme spolupráci s opozicí, ale tím, jak se ČSSD přihlásila vlastně v této smlouvě, že jako kdyby, oni že by k ní přistoupili, tak tím současně říkají, že vlastně kývli na to,

že má být zavedena v době ústavního zákona dluhová brzda a to je velmi významný posun a pozitivní, já ho hodnotím velmi pozitivně.

MF Dnes: Pane premiére, Vy sice neznáte obsah té budoucí smlouvy, ale ten domeček, o kterém jste mluvil, už Vám vykreslili včetně záclonek a Vy vidíte,...

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Ne, ne, ne, ne...

MF Dnes: jakým směrem ta eurozóna chce jít, tzn., jaké šance dáváte tomu, že vůbec dojde ke společné dohodě 26 zemí.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já musím říci, že rozhodně domeček není vykreslen, záclonky už vůbec ne, je velmi hrubá skica, ze které snad jde poznat, že to není přízemní domeček, ale jednopatrák a jestli má rovnou střechu nebo šikmou střechu, to je...prosím?

MF Dnes: ...že to mu vůbec nerozumím.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: prostě velmi hrubá skica. Takže některé klíčové otázky, které třeba pro nás jsou, jak jsem tady již zmiňoval, bude tam daňová harmonizace v oblasti přímým daní? Ano nebo ne? To nikdo neví, mluví se o tom, ale nikdo neví, zda to tam bude. Bude tam nějaký princip ex ante schvalování nebo předjednávání národních rozpočtů nebo rozpočtových politik, bude tam zásah do národních kompetencí, bude tam třeba nějaká vymahatelnost a závaznost těch „country specific recommendations“, tedy příliš mnoho důležitých otázek, niko povrchních otázek typu záclonka taková nebo onaká. To je prostě o konstrukci toho domu, velmi zásadní otázky. Čili když by tam byly tyto věci typu harmonizace přímých daní. Když by tam byla otázka jako ex ante schvalování rozpočtu eurounijními institucemi, když by tam byly nějaké požadavky na harmonizaci třeba důchodových systémů a zdravotnických systémů, když by to v podstatě pro nás jako pro nečlenskou zemi eurozóny skutečně znamenalo dlouhodobé konzumování pouze těch sankcí, těch bičů a přitom nemít ty výhody těch benefitů z té solidarity, typu přístupu k EESM, tak pro mě by to bylo těžko akceptovatelné.

TV NOVA: Pane premiére, bude ta dohoda, která byla na tomto summitu uzavřena potřebovat ještě další summit, když jste mluvil o té nejasné roli evropských institucí, budete se k tomu muset sejít znovu v tom plném počtu, abyste zvládli ten návrh nebo to už je opravdu jenom věc té sedmnáctky, té eurozóny?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Velmi teď bude záležet na tom, jak rychle pokročí práce směrem ke konkrétnější podobě té smlouvy, já osobně jsem přesvědčen, že se vystačí s formátem pravidelných evropských rad, tzn. má být na začátku března, zazněla jednoznačně na tom jednání ambice, že by vlastně do toho března měla být již známa konkrétní podoba této smlouvy, zda to tak bude nebo ne, to teprve ukáže čas.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Dámy a pánové, děkuji a přeji hezký den.

www.vlada.cz

13. 12. 2011

Tisková konference premiéra Petra Nečase k problematice eurozóny a EU

Kompletním přepisu tiskové konference nebyl na stránkách vlády ke dni vydání k dispozici.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Začátkem letošního roku se Česká republika odmítla zavázat k jakýmkoli krokům, které by měly zásadní fiskální či právní dopady na ČR bez toho, aby tyto věci byly projednány na vnitropolitické půdě, to znamená ve vládě ČR a v parlamentu. Není možné, aby kdokoli zavazoval tuto republiku k nevratným krokům bez toho, aby tyto kroky byly důkladně vydiskutovány na příslušných ústavních platformách. Co se týče mezivládní smlouvy, o které se teď mluví, tak chci zdůraznit, že nikdo nezná její pravou podobu, co je v ní obsaženo, co v ní obsaženo není, jaké závazky případně přináší členským zemím eurozóny, tak případným zemím, které stojí mimo eurozónu. Proto v tuto chvíli, kdy existuje pouze prázdný bílý papír, kdy dokonce i název smlouvy se může měnit, jako se u několika smluv už stalo, dávat silná prohlášení o tom, že se pod tento prázdný papír máme podepsat, je velmi zkratkovitě politické jednání. Já chci zdůraznit, že jsem odjížděl na tuto Evropskou radu s jasným mandátem vlády, to je upřednostnit dohodu ve formátu všech 27 členských zemí, dohodu, která by změnila stávající primární právo, tzn. Lisabonskou smlouvu, byť poměrně velmi komplikovanou procedurou. Jenom bych demonstroval, jak ta procedura je komplikovaná, tak se jí pokusím popsat. Spočívá ve změně protokolu 12 o nadměrném rozpočtovém schodku, potom ve změně článku 126 Lisabonské smlouvy a protokolu 14 o euroskupině dělané ale podle článku 48 odstavce 6 smlouvy o Evropské unii a současně ve změně článku 136 Lisabonské smlouvy dělané podle článku 48 odstavce 1 až 4 Lisabonské smlouvy. Na této změně nedošlo ke shodě. Proto se rozhodlo jít cestou mezivládní smlouvy, tady chci zdůraznit, že my jsme připouštěli možnost v případě nedohody na změně primárního práva jít cestou mezivládní smlouvy, nicméně mandát byl jednoznačně takový, měli jsme naprosto jasnou pozici, k přistoupení k takové smlouvě se nezavazovat nyní, pokud nejsou známy parametry této smlouvy. A ty nebyly známy ani ve čtvrtek, ani v pátek, ani dnes, tedy v úterý. Zdůrazňuji, že česká delegace po celou dobu jednání nezměnila svůj postoj ani o píď. Musím se tady velmi ohradit proti amatérským výrokům pana předsedy ČSSD Sobotky, že jsme nejprve dávali najevo neochotu přistoupit ke smlouvě, následně jsme měnili názor a že jsme měnili názor a jsme, jak on řekl, za hochštaplerky. Naopak, byla to kromě Švédska jediná země, tedy ČR, která z nečlenů eurozóny nezměnila stanovisko a dalších sedm zemí se změnou svého původního stanoviska přiklonilo v průběhu pátečního dopoledne připojilo k názoru, který my jsme hlásali spolu se švédským kolegou již v pět hodin ráno. To považuji za nesmírně důležité, že tedy další státy daly za pravdu tomuto našemu postoji a že se připojili k nám. Já bych také chtěl jednoznačně říci, že v tuto chvíli musíme vyčkat na praktickou podobu této dohody, ale co je nesmírně důležité zdůraznit, je následující fakt. ČR v každém případě usiluje po mém vedením vlády o fiskální disciplínu a konsolidaci veřejných rozpočtů bez ohledu na to, zda je nebo není na nás vyvíjen tlak EU. My k tomu, abychom vedli tuto zemi k vyrovnaným rozpočtům, abychom snižovali deficity veřejných financí, abychom nezvyšovali celkový veřejný dluh, abychom prováděli hluboké strukturální reformy, abychom ústavně zavedli dluhovou brzdu, nepotřebujeme žádný mezinárodní tlak, závazek, my tak činíme sami od sebe a bez ohledu na to, zda podobná mezinárodní smlouva bude nebo nebude uzavřena. Co považuji za nesmírně důležité zdůraznit, že pro nečlenskou zemi eurozóny samozřejmě znamená přistoupení k té budoucí smlouvě, jejíž parametry nejsou známy, nicméně jisté obrysy tady jsou, rozdílnou situaci od členských zemí eurozóny, protože u členských zemí eurozóny to bude něco za něco. Možnost čerpat z mechanismů European financial stability facility a mechanismu European Stability Mechanism v případě rozpočtových a bankovních problémů a za to, na základě této mezinárodní smlouvy, se tyto státy, které čerpají z těchto dvou nástrojů, zavazují plnit ona přísná pravidla fiskální disciplíny. Pro nečlenskou zemi eurozóny to je pouze jednostranná záležitost, zavazují se dodržovat pravidla fiskální disciplíny, aniž mají právo v případě problémů dosáhnout na ty dva mechanismy, EFSF a ESM. Nemohou z nich čerpat. Čili je to pouze, já používám to přirovnání cukr – možnost čerpat – a bič – dodržovat fiskální disciplínu, pro nečlenskou zemi eurozóny je to pouze bič – nutnost – dodržovat fiskální disciplínu, aniž je tam ten bendit, možnost čerpat z těch dvou nástrojů. Co se týče příspěvku do MMF, ze kterého se stává podle mého názoru hodně uměle jisté politikum. Já chci zdůraznit, že jako předseda vlády nepřistoupím na situaci, kdy by zodpovědnost byla hozena na nezávislou ČNB. Tuto zodpovědnost musí nést vláda. Nedovedu si představit jako předseda vlády situaci, kdy by vládu vyzvala ČNB, aby poskytla tento příspěvek a ČNB by pak řekla, že to neposkytne, protože to je její rozhodnutí z jejích devizových rezerv, a česká vláda by si umyla ruce a řekla, my jsme dělali všechno, co jsme mohli a ČNB to neudělala. Jinými slovy tento postup vylučuji. Buďto česká vláda se rozhodne, že se tohoto příspěvku nezúčastní a vědomě to takto řekne a nebude se na nikoho vymlouvat, anebo řekne, že se ho zúčastní, já se kloním k tomu, aby se nezúčastnila, a bude muset být schopna garantovat, že tyto finanční prostředky získá. Považoval bych za alibismus házet zodpovědnost na bankovní radu ČNB. Politickou zodpovědnost musí nést vláda ČR. Chci také zdůraznit, že tento příspěvek MMF nijak nesouvisí s tou mezinárodní dohodou. Představa, že tento příspěvek je vstupenkou do jádra Evropy, jak se domnívají např. někteří sociální demokraté, je naprostý omyl. Navíc je nutné si analyzovat podmínky, ze kterých k této půjčce můžou přistoupit členské státy eurozóny a nečlenské státy. Opět, neexistuje tady nevýhodnější pozice nečlenů oproti členům? První předběžné analýzy ukazují, že

existují rozdílné podmínky. Mj. spočívající v tom, že centrální banky zemí eurozóny mohou o tyto prostředky, které poskytnout jako půjčku MMF, požádat ECB a dostanou ji, jinými slovy nemusí sahat do rezerv. Kdežto nečlenské země tuto možnost nemají. Musí sahat do rezerv svých centrálních bank. Je to tedy rozdílná výhodnost a rozdílná komplikovanost. Pro členské země je to jednodušší rozhodnutí. Oni si prostě ty peníze vezmou z ECB. Nečlenská země eurozóny tuto možnost nemá. Čili musí být velmi pečlivě zváženy všechny aspekty a to, zda půjčka ve výši 150 až 200 mld. Kč může reálně ovlivnit situaci na finančních trzích. Je také nezbytné zvážit to, proč by země eurozóny upřednostnily poskytnutí peněz MMF a neposkytly tyto peníze, cca 150 mld. euro od eurozóny svým vlastním nástrojů, které už mají, tzn. EFSF a ESM. Takže je tady velmi mnoho otázek, a já bych chtěl velmi apelovat na celou českou politickou reprezentaci, aby okamžitě nejpozději ihned upustila od primitivní simplifikace, kterých jsme svědky od minulé neděle. Je to závažná situace, ale také velmi komplikovaný odborný a finanční problém s dalekosáhlými možnými dopady do struktury např. devizových rezerv ČNB. Primitivní zjednodušování, kterého jsme svědky, jako by se jednalo symbolickou věc, jako by bylo nebo nebylo jedno, že v příštím roce bude mít ČNB teoreticky o 11 % nižší devizové rezervy, tak bych považoval podobnou diskusi za politicky velmi nezodpovědnou. Je to vážná věc, prosím argumentujme vážnými argumenty, držme se faktů a velmi důsledně, ne politickoideologických výkřiků o izolacích, ale držme se jádra věc. Jde poměrně o značné finanční objemy.

www.vlada.cz

13. 12. 2011

Rozhovor s M. Kalouskem pro Český rozhlas 1

O zapojení Česka do pomoci eurozóně rozhodne vláda, nebude odpovědnost přenášet na centrální banku. Premiér se kloní k tomu, abychom se pomoci neúčastnili. Co si mají lidé myslet o plánech na vícerychlostní Evropu? Jsme schopni případně splnit přísná rozpočtová pravidla takzvané užší hospodářské unie? A jak to vše zvládnout dohromady s dopady krize na samotné Česko a jeho rozpočet? Začíná Dvacet minut Radiožurnálu. Pozvání přijal ministr financí Miroslav Kalousek, vítejte.

Děkuji za pozvání. Dobrý den.

Pane ministře, premiér řekl, cituji: "Osobně se kloním k tomu, aby se Česko pomoci neúčastnilo." K čemu se kloníte vy?

Podívejte se, pomoc prostřednictvím Mezinárodního měnového fondu, to znamená, že by Česká republika poskytla část svých devizových rezerv jako půjčku a Mezinárodnímu měnovému fondu, který by potom sanoval ty ohrožené země v eurozóně, to je z ryze fiskálního hlediska teda finanční politiky státu nevhodná riziková operace. Já neznám žádného ministra financí, kterému by se do toho chtělo. To znamená, z pozice ministra financí se mi do toho samozřejmě nechce. Z hlediska zahraničně-politické orientace jsem přesvědčen, že to není otázka, zda Česká republika půjčí nebo nepůjčí, protože bez těch našich byt astronomických 90 miliard, ale z hlediska té finanční potřeby řešení krize je to malá částka, se každý obejde, je to prostě zpráva, kterou Česká republika řekne - jsme na palubě se svými spojenci, anebo nejsme na palubě.

Z hlediska zahraničně-politické orientace jsem přesvědčen, že to není otázka, zda Česká republika půjčí nebo nepůjčí, protože bez těch našich byt astronomických 90 miliard, ale z hlediska té finanční potřeby řešení krize je to malá částka, se každý obejde, je to prostě zpráva, kterou Česká republika řekne - jsme na palubě se svými spojenci, anebo nejsme na palubě.

Neboli je to automatická vstupenka do té užší Evropy, nebo to není automatická vstupenka a podmínka, protože pan premiér si dnes na té tiskovce rýpl do ČSSD, jak si někteří členové ČSSD myslí, že to musíme automaticky zaplatit, abychom se dostali do užšího výběru.

Určitě to není automatická vstupenka, kterou si musíme zaplatit, abychom se dostali do užšího výběru. Ale víte, já jsem před 22 lety, čekal jsem narození svého syna, na začátku roku 90 běhal po náměstích a psal jsem vápnem na zdi "chci zpátky do Evropy". Já nechci dnes svému dospělému synovi říkat "chci z Evropy pryč". Opravdu si musíme uvědomit, že je to našimi spojenci v Evropské unii vnímáno tohle gesto, zda jsme, nebo nejsme na palubě a podle toho se také česká vláda musí rozhodnout z hlediska svých zahraničně-politických priorit. Já upřímně řečeno nepokládám to rozpočítání na jednotlivé členské země za fér, já si myslím, že v jiné situaci jsou země, které platí svou vlastní měnou, v jiné situaci jsou země, které platí eurem.

O tom hovořil i premiér, upozorňoval, že ty státy neplatící eurem musejí na rozdíl od eurozóny sahat pro půjčku do vlastních rezerv.

To je samozřejmě pravda. My bychom museli půjčit své vlastní opravdové devizové rezervy, zatímco země platící eurem jsou na tom asi tak, jako kdybychom my půjčovali koruny, což je jiný rozdíl. Z tohoto hlediska já bych rád jednal o podmínkách té půjčky, to ano, ale určitě bych si nepřál, aby 25 či 26 zemí řeklo ano, půjčíme a Česká republika hrdě řekla – ne, my nepůjčíme, my tady sice řadu let kasírujeme desítky miliard pomoci od našich bohatších sousedů, kteří to berou jako samozřejmost, že nám přispívají na naši infrastrukturu, na naši vědu, výzkum, na cokoliv ostatního, ale teď, když my se jako spojenci máme k něčemu přihlásit, tak to už zase nechceme. My jsme ochotni pouze brát, nejsme ochotni platit. Je to opravdu zahraniční politické gesto, jsme na palubě, nebo nejsme na palubě. A já chci říct ...

...to je z ryze fiskálního hlediska teda finanční politiky státu nevýhodná riziková operace. Já neznám žádného ministra financí, kterému by se do toho chtělo.

A teď, jestli bude vláda zítra hlasovat?

Vláda zítra určitě hlasovat nebude, protože vláda by hlasovala na základě velmi mála informací, velmi malé priority. Já si myslím, že vláda by měla ...

To řekl premiér, že je možné, že už zítra budete hlasovat.

Pan premiér samozřejmě zítra může dát hlasovat, já, kdybych byl na jeho místě, tak nedám hlasovat, protože si myslím, že je to nesmírně vážná otázka, možná mnohem vážnější, než hlasování o státním rozpočtu na příští rok, je to skutečně závažná otázka o naší zahraničně-politické orientaci.

My tady sice řadu let kasírujeme desítky miliard pomoci od našich bohatších sousedů, kteří to berou jako samozřejmost, že nám přispívají na naši infrastrukturu, na naši vědu, výzkum, na cokoliv ostatního, ale teď, když my se jako spojenci máme k něčemu přihlásit, tak to už zase nechceme. My jsme ochotni pouze brát, nejsme ochotni platit.

A kdyby se hlasovalo, kdyby dal zítra premiér hlasovat, váš hlas bude znít ano půjčce a ano novým pravidlům Unie?

Kdyby se zítra mělo, no, tak ano novým pravidlům Unie, o tom zítra nikdo přičetný hlasovat nemůže, protože to je stránka a půl velmi obecných odstavců, které, když si přečtu tak, jak bych je rád četl, tak bych klidně hlasoval ano, ale já si myslím, že v následujících dnech a týdnech se dostaneme do situace, kdy jednotlivé členské země si budou vysvětlovat, co vlastně odhlasovaly na tom summitu. Já si myslím, že interpretace těch velmi obecně deklarovaných odstavců bude ještě docela oříškem, takže oddělme od sebe dvě věci, smlouva o fiskální disciplíně, kdy Česká republika se vždycky hlásila k té nejpřísnější fiskální disciplíně. Já nemám problém s fiskální disciplínou, já nemám problém s automatickými sankcemi za jejich porušování. Říkal jsem mnohokrát a opakuji, že bych měl problém s tím, aby Evropská komise mohla konkrétními připomínkami připomínkovat náš rozpočet, který by národní parlament byl povinen zpracovat. To už by byla technokratická kontrola nad demokracií a ...

To už je způsob provedení smlouvy, která ještě není pořádně sepsaná, takže se vraťme ...

To bych odmítal.

Tomu, o čem se hlasovat zítra může, tedy pravděpodobně o té půjčce teoreticky.

Já si myslím, že zítra se nemůže hlasovat o ničem.

...jsme na palubě, jsme v Evropě, nechceme být letadlovou lodí Ruska v centru centrální Evropy, chceme být součástí Evropy.

Kdyby, tak vaše, váš hlas bude?

Záleží na tom, jak by zněla ta formulace, o které by se hlasovalo. Pokud by ...

Jste pro půjčení 90 miliard Mezinárodnímu měnovému fondu?

No, tam musí být ještě za jakých podmínek a kdy. Jinými slovy, abych nevypadal jako alibista, kdyby zítra někdo navrhl, a to jsem přesvědčen, že nenavrhne.

No, tak přijde to na další zasedání vlády.

Kdyby zítra někdo navrhl nebo na příštím zasedání vlády někdo navrhl, a to jsem přesvědčen, že nenavrhne, kdo je pro, abychom v žádném případě nepůjčili Mezinárodnímu měnovému fondu, tak bych zcela jistě hlasoval proti, protože si myslím, že tohle gesto si Česká republika nemůže dovolit, a to mluvím sám proti sobě, protože znovu opakuji, není rozhodně žádným přáním žádného ministra financí do něčeho takového jít. Z hlediska ryze národní fiskální politiky je to nevýhodná operace, je to riskantní operace, nejsou to vyhozené peníze, máte je uložené někde jinde než na trzích, máte je uložené u Mezinárodního měnového fondu, ale máte je tam uložené tak, že je nemůžete v patřičné době použít. Já jsem to dneska vysvětloval na předsednictvu své strany, já jsem říkal, to je to samé, jako když má Schwarzenberg Orlický zámek. Je to obrovský majetek, ale v dané chvíli si za něj vůbec nic nekoupí, protože ho nepromění v likviditu. Takže asi něco takového by byla naše půjčka Mezinárodnímu měnovému fondu. Měli bychom tam uložených 3,5 miliardy euro nebo menší částku, ale kdybychom těch 3,5 miliardy nebo menší částku potřebovali, tak bychom nemohli z toho učinit likviditu, což je velké riziko. Na druhou stranu znovu opakuji, je to odpověď na tu otázku našim spojencům v Evropě – jste na palubě, nebo nejste na palubě.

Říkal jsem mnohokrát a opakuji, že bych měl problém s tím, aby Evropská komise mohla konkrétními připomínkami připomínkovat náš rozpočet, který by národní parlament byl povinen zapracovat. To už by byla technokratická kontrola nad demokracií a to bych odmítl.

Takže si nemůžeme dovolit říci ne?

A já jim chci říct, já říkám zahraničně-politickou prioritu TOP 09, já jim chci říct - jsme na palubě, jsme v Evropě, nechceme být letadlovou lodí Ruska v centru centrální Evropy, chceme být součástí Evropy.

A co tedy budete dělat s postojem svého premiéra?

Budeme o tom na té vládě diskutovat, abychom se dostali k nějaké vládní, k nějaké vládní pozici. Já si určitě nemyslím, že zítra česká vláda řekne, že v žádném případě tu půjčku neposkytne.

Byl byste ochoten třeba diskutovat, kdyby se snížila ta půjčka, případně na kolik? Máte představu, kdy už by byla přijatelnější?

Já vás nechci zkoušet ze svých vyjádření z posledních dnů. Já jsem říkal, že za předpokladu, že ...

Že bude nižší, ale neříkal jste o kolik?

No, já sice tu představu vám, ale ve vší účtě k vašim posluchačům, nejprve bych ji měl říct české vládě, že buď bude nižší, nebo tam budou nějaké jiné podmínky, které by snížily naše rizika pro případ, že

bychom ty devizové rezervy potřebovali mít likvidní, těch variant je několik. To znamená, nějaké podmínky by u toho musely být, ale v žádném případě bych se bál říct ne, my s tím nemáme nic společného, my vám v žádném případě nepůjčíme.

Já jsem to dneska vysvětloval na předsednictvu své strany, já jsem říkal, to je to samé, jako když má Schwarzenberg Orlický zámek. Je to obrovský majetek, ale v dané chvíli si za něj vůbec nic nekoupí, protože ho nepromění v likviditu. Takže asi něco takového by byla naše půjčka Mezinárodnímu měnovému fondu.

Co ovlivňuje rozhodování o vstupu do užší Unie a o poskytnutí půjčky? Ve Dvaceti minutách Radiožurnálu diskutujeme s ministrem financí Miroslavem Kalouskem. Podívejme se na názor guvernéra České národní banky Miroslava Singera. Řekl Hospodářským novinám, cituji: "Ohledně 90 miliard půjčky musím říct, že pokud vláda za námi přijde, tak si to důkladně prostudujeme a budeme se muset hodně zamýšlet. Zdá se mi, že částka 200 miliard eur, které chce Evropa poslat Mezinárodnímu měnovému fondu, je trošku jako Acylpyrin na zlomenou nohu," konec citátu. Nebolí, co když ty peníze jako gesto poskytneme, poskytnou je i další země a ono to nepomůže?

To všechno je pravda. Za prvé, pokud by se vláda rozhodla tu půjčku poskytnout ať už v jakékoliv výši, tak to rozhodnutí vlády samo o sobě pouze znamená jenom to, že ministr financí žmoulaje klobouk přijde na bankovní radu a bude uctivě prosit bankovní radu, zda by pro tento politický účel neuvolnila část bankovních rezerv zase za nějakých podmínek, které mezi sebou by musely podepsat ministerstvo financí a Česká národní banka, protože Česká národní banka je zaplatpánbůh nezávislá a to je dobře. Já se teď nechci schovávat za autoritu bankovní rady, já tím chci jenom říct, že vláda v tom není úplně suverénní, že vláda může bankovní radu žádat, ale rozhodnutí o uvolnění těch rezerv musí udělat bankovní rada.

Což tedy premiér dnes řekl, že tuto zodpovědnost na národní banku přenášet nebude.

No, nebude.

Může vůbec splnit něco takového, protože ta zodpovědnost na ní nakonec ležet bude, bankovní rada může říct – my vám ty peníze nedáme.

Může, ale tím, že se vláda přihlásí k té politické odpovědnosti a řekne jasně - my žádáme bankovní radu, tak tím se samozřejmě bankovní rada jako nepolitický orgán dostává do situace, kdy jenom velmi těžko může odmítnout, kdy může říct - dobře, vy politici, vy vládo, chcete-li umrtvit zhruba 10 % našich devizových rezerv u Mezinárodního měnového fondu, přenášíte také na sebe tu odpovědnost, že kdybyste ty devizové rezervy potřebovali, musíte si je koupit na trhu třeba za mnohem nevýhodnějších podmínek.

Takže může to rozhádat vládu s Českou národní bankou nakonec?

Nemyslím. Myslím si, že členové vlády a bankovní rady jsou dostatečně přičetní, aby se domluvili, aby bylo zřejmé, kdo nese tu odpovědnost, že tu odpovědnost nenesla bankovní rada, že ji nesla vláda. Ale to faktické a formální rozhodnutí zase nemůže být někdo jiný než bankovní rada, protože devizové rezervy jsou vlastnictvím zaplatpánbůh České národní banky a nikoliv Vlády České republiky.

A co pozice ještě premiéra Camerona, který teď sklízí velkou kritiku v Británii, protože rovnou řekl ne takovým plánům. A pozici dalších zemí, do jaké míry ovlivňuje teď to rozhodování v současných dnech a hodinách v naší vládě?

Premiér Cameron je odpovědný britským voličům a britské politice a já, když se zamýšlím nad naší pozicí, tak si jenom dovolím říct, že my nejsme veliký ostrov za kanálem La Manche, který má historicky obrovské obchodní i finanční vazby do celého světa a který nemá svoji City. My jsme malá liberální proexportně otevřená ekonomika v centru Evropy dominantně vázaná na eurozónu. My jsme prostě naprosto pragmaticky v jiné situaci, než je Velká Británie. A jestliže si pan předseda Cameron může dovolit říct my nejsme na palubě, je to jeho odpovědnost. Já ...

Čili situace, kdyby Česká republika nezůstala osamocena v tom odmítnutí, ale byla vedle ní Velká Británie, je stále prakticky stejně nepřijatelná, jako kdyby byla osamocena?

Samozřejmě Velká Británie je prostě kapitola sama o sobě, Velká Británie není Česká republika a těžko se ..., máme na mnoho věcí stejné názory, ale máme úplně jiné pozice. Naší povinností je hájit české národní zájmy, nikoliv britské národní zájmy. A hájíme-li české národní zájmy, musíme si být vědomi, že jsme malá liberální proexportně orientovaná ekonomika obklopená eurozónou a vzkaz - my v žádném případě nechceme být s vámi na palubě, je vzkazem, který by mohl být dramaticky negativní nejenom pro naši generaci, ale pro spoustu dalších generací. Já nemám rád zjednodušování, ale tady si ho dovolím - buď chceme být součástí Evropy, anebo chceme být letadlovou lodí Moskvy v centru Evropy a o tom se musíme rozhodovat v těchto okamžicích.

My jsme malá liberální proexportně otevřená ekonomika v centru Evropy dominantně vázaná na eurozónu. My jsme prostě naprosto pragmaticky v jiné situaci, než je Velká Británie.

Podívejme se na to politicky, ČSSD deklarovala podporu, pokud se vláda rozhodne připojit k dohodám o užší Unii, ale ODS tedy, bereme-li premiéra jako jejího představitele a stejně tak Věci veřejné, jsou mírně řečeno zdrženlivé. Teď to tedy vypadá, že jediná TOP 09 je jasně pro nějaký směr do té užší Evropy. Co kdyby se to tedy vládě nepodařilo projednat politicky? Spojí se třeba TOP 09 s ČSSD?

Já nebudu spekulovat o tom co by kdyby. Je to naprosto zásadní otázka, je to obrovská výzva pro tuhle vládu a já pevně doufám, že i tuhle výzvu vláda zvládne ve prospěch svých občanů a své budoucnosti. Já pokládám za poctivé říct svůj názor, já teď neříkám vládní pozici, já říkám svůj názor, říkám pozici TOP 09, s tím jde do vládních diskusí a budeme velmi poctivě na základě věcných argumentů, nikoliv na základě hysterie či mediálního pokřikování hledat východisko, já jsem přesvědčen, že ho najdeme.

Jaroslav Plesl z Hospodářských novin zhodnotil tu momentální dohadovací situaci, cituji: "Jsme součástí evropských hospodářských struktur, nakonec se připojíme k oběma dohodám." Víceméně se tedy shoduje s vaším názorem, jestli tomu dobře rozumím.

V zásadě ano, nicméně já znovu chci říct, že ta dohoda o fiskální disciplíně, byť tam na první pohled nevidím nic, co by mně bránilo, co by mě uráželo, tak vzhledem k tomu, že skutečně očekávám rozdílnou interpretaci těch obecných ustanovení, tak si ponechávám právo mít názor na konkretizaci těch jednotlivých odstavců, protože ďábel bývá ukryt v detailu, zrovna tak, jako když se bavíme o půjčce České republiky Mezinárodnímu měnovému fondu, tak mám řadu výhrad nerovných podmínek zemí mimo eurozónu vůči eurozóně, možností mobilizovat ty rezervy, kdybychom je potřebovali, to znamená, tam je celá řada podmínek, které bychom měli využít k tomu, abychom je dohodli, v případě, že tu půjčku poskytneme. Jenom si myslím, že by bylo velmi krátkozraké, velmi neprozíravé a z dlouhodobého hlediska velmi ztrátové pro české národní zájmy, kdybychom již teď uměli říct ne, my v žádném případě do toho s vámi nejdemo, my jsme ochotní peníze jenom brát.

Pojďme si tady specifikovat úplně krátce ty dopady, kdybychom tedy řekli ne.

Kdybychom řekli ne, tak jako druhý den vyjde slunce a bude se péci chléb jenom ti, kteří jsou našimi nejbližšími politickými obchodními partnery dostanou od nás jasnou zprávu, že už s námi nemohou počítat. A začnou se tak chovat, začnou se tak chovat na vnitřním trhu, začnou se tak chovat na kapitálových trzích, začnou se tak chovat v reálné ekonomice. Vzhledem k jejich reálné ekonomické i politické síle z dlouhodobého hlediska by se České republice nemohlo vyplatit, kdyby jim dnes řekla - ne, my nejsme vaši spojenci a nechceme být.

Prezident Václav Klaus řekl, cituji: "Česká republika sama žije s deficitem, který není schopná eliminovat. Bylo by nezodpovědné zadlužení zvyšovat poskytováním dalším půjček pro extrémně zadlužené země," konec citátu.

Pan prezident dobře ví, že poskytnutí půjčky samo o sobě neznamená žádné zvýšení deficitu, protože to znamená jenom uložit ty peníze nikoliv na trzích, ale u Mezinárodního měnového fondu, že svým způsobem je to jenom účetní operace. Pan prezident ví lépe než kdokoliv jiný, že tady teď opravdu se

nehraje o české 3 miliardy euro, protože upřímně řečeno bez těch se každý obejde, to není zásadní příspěvek nebo nepřispěvek řešení krize, to je jenom zásadní otázka na zásadní odpověď České republiky jste na palubě, nebo nejste na palubě. Pan prezident si tohle uvědomuje lépe, než kdokoliv jiný, a pan prezident si z nějakých důvodů, které respektuji, přeje, aby Česká republika řekla nejsme na palubě. Já patřím k politickým silám, které si přejí říct jsme na palubě, no, a prostě nějak musíme rozhodnout.

A teď mi ještě povězte, může si český občan spojovat to, že se mu třeba zvýší daně, že se mu bude hůř dařit, že mu někdo sníží mzdu nebo zkrátí pracovní týden, to, že budeme poskytovat Unii půjčku, nebo to, že budeme zpříšňovat fiskální pravidla kvůli tomu, abychom se vešli do pravidel Unie?

Ne, to s tím nemá nic společného, český občan si to může ...

Protože to je možná tam, kam trošičku i cílí vysvětlování pana prezidenta.

Ne, ale pan prezident samozřejmě jistě dobře ví, že konkrétní změny v rozpočtové legislativě nebudou a nemohou souviset s touto půjčkou, znovu opakuji ...

Neboli bude se nám dařit hůř, budeme-li mít vyšší daně, nemůže za to Evropská unie a její nová pravidla?

Nejde o nic ..., podívejte se, v případě té půjčky Česká národní banka má nějaké devizové rezervy v řádu desítek miliard euro. Pokud zhruba desetinu těchto devizových rezerv uloží u Mezinárodního měnového fondu, tak nejde o nic jiného, než že je nebude mít uloženo na trhu v bankách, kde je může učinit kdykoliv likvidními, když je bude potřebovat, ale bude je mít uloženo u Mezinárodního měnového fondu ...

Který o ně buď požádá, nebo pouze o část?

Kde je bude mít možná hůře úročené a samozřejmě je nebude mít okamžitě likvidní, ale to vůbec neznamená, že tím zhorší fiskální pozici České republiky, prostě ty peníze budou uloženy jenom někde jinde. To je zahraničně-politické rozhodnutí, jehož smysl je opravdu jeden jediný – patříme do Evropy, nebo nechceme patřit do Evropy.

Kolik času na to rozhodnutí máme?

Já si myslím, že rozhodně dost. Rozhodně není pravda, že do 10 dnů musíme rozhodnout, že to zaplatíme nebo nezaplatíme. Důležité je, abychom nepřibouchli ty vrata a neřekli – ne, nezaplatíme. Můžeme jednat o výši té částky, můžeme jednat o podmínkách, za kterou tu částku poskytneme. Pan prezident evidentně pracuje v politické síle, která by si přála ne, my s váma nechceme mít nic společného, a proto vám tu půjčku neposkytneme a on dobře ví tak, jako si troufnu říct, že to ví i já, že v takovémto rozhodnutí vůbec nejde o těch konkrétních penězích, ale o zahraničně-politické orientaci, prostě pan prezident ji má jinou, než ji má v tuhle chvíli vedení mé strany TOP 09. My chceme do Evropy patřit, my tam chceme zůstat.

Řekl ve Dvaceti minutách Radiožurnálu ministr financí Miroslav Kalousek. Díky za váš čas. Na slyšenou.

Na slyšenou.

Český rozhlas 1

13. 12. 2011

Článek ministra A. Vondry v LN

Evropská integrace není cíl, ale nástroj

Evropská rada v Bruselu skončila rozpačitě. Státy eurozóny vedené Německem požadovaly ve jménu udržení společné měny úmluvu o rozpočtové kázní a solidaritě, která by hříšníky vystavila přísné kontrole a sankcím.

Británie svůj souhlas podmínila výjimkou z nadměrné regulace bankovního sektoru. Francie tuto výjimku bohužel odmítla – zřejmě v naději, že omezí roli londýnské City ve prospěch Paříže – a Británie dohodu v rámci celé EU vetovala. Německo, Francie a další státy eurozóny se proto přiklonily k mezivládní dohodě mimo rámec celé EU. Je pravděpodobné, že tato dohoda, která má teď pouze tvar politické deklarace a bude schvalována až na jaře, trhy úplně neuklidní a situaci nevyřeší. A zároveň je evidentní, že dohoda tyto země posune dál k jejich hlubší politické integraci. Premiér Petr Nečas spolu s některými dalšími státy, které nejsou součástí eurozóny, se k deklaraci zatím zcela správně nepřipojil a vzal si time-out.

Reakce v některých českých médiích (a samozřejmě z opozičních lavic) na sebe nenechala čekat. Znovu se křísí historická až hysterická obava z toho, že Evropská unie se rozděluje a Česká republika se svým přístupem dostává do izolace a na periferii. Zjednodušeně řečeno: "Kdo nejde s Německem a Francií, zůstane mimo."

Šířitelé tohoto názoru zapomněli na jednu podstatnou věc. Evropská unie není cíl. Evropská unie je nástroj k zajištění politické a bezpečnostní stability a zejména hospodářského rozvoje jejich členů. Integrace není maraton, ve kterém by Německo a Francie běžely střídavě na špici a ostatní státy s nimi buď běžely po boku, nebo naopak kulhaly někde v pozadí. Německo i Francie prosazují pouze taková opatření, která jsou výhodná pro ně samotné, pro jejich firmy a obyvatele. Což nemusí nutně znamenat rozpor s ostatními a není to nic nelegitimního. Stejně tak je naprosto legitimní, aby se země, pro kterou jsou konkrétní návrhy na další integraci nevýhodné, takového projektu neúčastnila nebo si vzala čas na rozmyšlenou. Vícerychlostní EU neznámá jádro a periferii. Nikdo se nepodivuje nad tím, že EU je už dlouho rozdělena na členy eurozóny a na nečleny. Na země zapojené do schengenského systému a na ty stojící mimo. Na země mající výjimku z charty základních práv EU a na ty ostatní. Vícerychlostní EU je již dlouho realitou a Unii to neoslabuje.

Co však EU oslabuje, je snaha zavádět stejné recepty pro všechny. To je ostatně příběh deseti let eurozóny. Za krizi nemůže samo euro, ale jeho konstruktéři a uživatelé, kteří přehlíželi zásadní a těžko překonatelné rozdíly mezi státy severní a jižní Evropy. Jestliže nyní členové eurozóny došli k závěru, že je pro ně nezbytné předat své rozpočtové pravomoci kolektivnímu orgánu, ať tak učiní. Jejich rozhodnutí bychom měli respektovat. Chaotický rozpad eurozóny není ani v našem zájmu. A jedním z předpokladů (nikoliv jediným) pro úspěšné fungování měnové unie je fiskální unie. Platí to ovšem i naopak. Stát provádějící vlastní měnovou politiku, a tím Česká republika stále je, musí být schopen provádět i vlastní fiskální politiku.

Ano, naše země se v přístupové smlouvě zavázala, že se k eurozóně v budoucnu připojí. Ale euro jako měnu dnes nemáme a ještě dlouho mít nebudeme. Je proto zcela legitimní, aby státy, které se k euru dosud nepřipojily, zatím nepřistoupily ani k této dohodě. Euro není totéž, co je EU. Dohoda, kterou se státy eurozóny rozhodly uzavřít, má mnoho otazníků. Z věcného hlediska můžeme přijmout náš vlastní ústavní zákon o rozpočtové kázní. Vláda ho má v programu a žádnou cizí kuratelu k tomu nepotřebujeme. Navíc by bylo naivní se teď vzdát fiskální suverenity a zavázat se k solidaritě vůči druhým, když samy – jako nečlenové eurozóny – neznáme protihodnotu. Náklady na udržení eura budou ohromné, ve hře jsou peníze daňových poplatníků, a na místě je proto opatrnost. Je pravděpodobné, že dohoda si nakonec vynutí další přesuny kompetencí na úroveň EU a koaliční dohoda v tomto mluví jasně: to není možné učinit bez referenda a jeho výsledek nemůže nikdo předjímat.

Čeká nás těžké jaro. Tlaky doma i zvenčí budou nemalé. Němci, kteří nesou největší náklady, budou chtít, aby Česko a další "rozpočtově odpovědné" země byly součástí dohody a dodávaly potřebné hlasy

k případnému přehlasování těch méně odpovědných. Tím spíš je důležité se připravit a správně nastavit naši cenu: vědět, co chceme a co už ne. A nikoli bezhlavě odklepnout text, který delegace menších a středních států – jak je to už pravidlem – dostanou jen pár hodin před jednáním.

Lidové noviny

14. 12. 2011

Premiér kondoloval belgickému předsedovi vlády

Předseda vlády ČR Petr Nečas napsal ve středu dopoledne kondolenční dopis předsedovi vlády Belgického království Eliu di Rupovi.

Vaše Excellence,

s hlubokým zármutkem jsem přijal zprávu o včerejší tragické události v Lutychu. Jakékoliv projevy násilí vůči obyvatelům jsou neospravedlnitelné a v naší demokratické společnosti nepřijatelné.

Vážený pane předsedo vlády, dovoluji mi, abych jménem svým i jménem občanů České republiky vyjádřil hlubokou a upřímnou soustrast a podporu belgickému lidu v těchto dnech.

S úctou

Petr Nečas, předseda vlády ČR

www.vlada.cz

14. 12. 2011

Tisková konference premiéra po jednání vlády týkajícího se mj. Evropské unie

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Dámy a pánové, přeji vám hezký večer, vítám vás na tiskové konferenci k evropské agendě, o které dnes jednala vláda. Vítám zde předsedu vlády Petra Nečase a prosím ho úvodní slovo.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Dámy a pánové, vláda ČR se dnes samozřejmě nemohla vyhnout evropské agendě a evropským tématům. Jenom z hlediska svého standardního projednávání, ale i z hlediska právě proběhlé Evropské rady a i na základě klíčových jednání, která v tuto chvíli běží. Jedná se tedy především o dvě záležitosti, které bych prosil, aby byly skutečně oddělovány a nesmíchávány do jedné věci a jedné reportáží. To znamená na jedné straně příprava nové mezivládní dohody jdoucí mimo rámec primárních práva EU a na straně druhé půjčka MMF. Chci zdůraznit, že se jedná o dvě naprosto rozdílné věci, které spolu nesouvisí, a prosím, aby nebyly smíchávány dohromady. Co se týče té první věci, tedy smlouvy o tzv. fiskální unii, abych to použil velmi zjednodušený název. Tak vláda dnes projednala některé analytické materiály, které se týkají analýzy současné situace jednání, ale i beroucí v potaz analýzy evropského právního řádu. My jsme se dnes dohodli, že bude vytvořen tříčlenný vyjednávací tým, do kterého budou své zástupce jmenovat předseda vlády a oba místopředsedové vlády, kteří se budou účastnit jednání o této nové mezinárodní smlouvě, kde opravdu teď platí to, že nejsou známy žádné podrobnosti, takže o tom, jak se ČR bude stavět k tomuto dokumentu, tak bude možné říci skutečně až poté, co bude vypracován text této smlouvy. Současně bude připravena i příslušná instrukce pro zástupce ČR, kteří se účastní těchto jednání a kteří budou

koncipovat tento text. Současně jsme se dohodli, aby zástupcům ČR, aby měli uloženo, že závazky vyplývající z uvedené mezinárodní smlouvy o fiskální unii se vztahovaly výlučně na členské státy EU, jejichž měnou je Euro. To bylo přijato jednomyslně vládou. Tolik k tomu prvnímu tématu. Jsme se teď symbolicky odmlčeli, aby bylo jasné, že jsou to dvě nesouvisející témata. Děkuji a aby jste si i vy udělali v textech tři odrážky a nyní mi dovolu k půjčce MMF. Vláda se touto otázkou zabývala velmi zevrubně za účasti guvernéra ČNB. My jsme vyslechli velmi podrobnou a detailní informaci jednak o expozici ČR a ČNB ve vztahu k MMF, také o struktuře a stavu rezerv ČNB včetně devizových rezerv. Já chci zdůraznit to, co jsem řekl veřejně již včera a na čem skutečně trvám, že vláda ČR převezme plnou zodpovědnost za toto rozhodnutí, my nebudeme tlačit na ČNB, respektive nebudeme ovlivňovat politicky rozhodování nezávislé ČNB. Z hlediska stability měnové politiky, ale i ČNB jako regulátora bankovního trhu, považujeme za nutné udržet pozici nezávislé ČNB. Vláda také jednoznačně konstatuje, že potřebuje další analytické informace, další údaje, které budeme získávat i z MMF. Budeme také vést intenzivní konzultace se zahraničními partnery v rámci EU a teprve poté, co vláda získá všechny nezbytné údaje a data, fakta a analýzy, tak rozhodně v této věci o dalším postupu. Není žádný důvod dostávat se pod umělý časový tlak. Je to skutečně velmi důležité rozhodnutí. Přesto považuji za nutné tady opravit několik záležitostí, které se objevilo i v médiích, nikoliv úmyslně, ale třeba, ež ty informace nebyly úplné. Například informace o tom, že když poskytne členský stát MMF půjčku MMF, takže údajně tyto peníze jsou okamžitě vratné, kdykoliv si stát požádá. Tedy, že to nic neznamená, že ty peníze je jako je odložit někam, kde si je zase můžete vzít, dámy a pánové, není to pravda. Část toto médií toto psala v rámci argumentace, že máme přistoupit na tuto půjčku, není to pravdivý údaj, není tomu tak, neodpovídá to skutečnosti, pokud tam stát dá tyto prostředky, jsou tam dány na léta a pokud je chce zpět, nejsou disponibilní. Je to poměrně komplikovaná procedura a musí o tom rozhodnout MMF. Tato teze není pravdivá. Není také pravdivá teze, že MMF je přednostní věřitel, tedy, že je jako první uspokojen při jeho pohledávkách, to je pouze zvykové právo, které platilo včera, platilo dnes, může platit klidně zítra, ale pozití již platit nemusí. Není žádný systém mezinárodního práva, žádný legální rámec, který by umožňoval takto suverénně tvrdit, že MMF automaticky vydobude, ačkoliv je to velmi solidní věřitel, takže má automaticky právo být přednostní věřitel. Já také musím konstatovat, ež se potvrdila skutečnost, kterou jsme uvedl veřejně včera na tiskové konferenci, že tuto půjčku MMF poskytují členské země eurozóny za výhodnějších podmínek než neelejské země. Jinými slovy země eurozóny si pro objem té peníze v podstatě sáhnou do ECB, jenom to formálně proteče přes účetnictví jejich národních bank a je to tedy poskytnuto MMF, kdežto země jako ČR musí skutečně sáhnout na své rezervy, nebo si jít půjčit na trhy, aby mohly tuto půjčku poskytnout. Jsou to rozdílné podmínky, které jsou z finančních hlediska méně výhodné pro neelejské země eurozóny. Tyto skutečnosti se potvrdily již dnes a byly potvrzeny i panem guvernérem a já je považuji za nutné zde říci, protože ve chvíli, kdy by nebyly uvedeny některé záležitosti na pravou míru, tak by tu vznikly nějaké mediální mýty, které by mohly dezinformovat českou veřejnost. Tolik tedy, dámy a pánové k jednání. My se k němu samozřejmě vrátíme a budeme pravidelně vracet. Ten bod není věcí, kterou bychom ukončili. Po získání všech údajů a dat vláda rozhodne o svém dalším postupu.

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Děkuji, dámy a pánové, prostor pro několik otázek. Jakub Dospiva, ČTK.

Jakub Dospiva, ČTK: První otázka, jsou známé ta trojice těch emisarů, kteří by měli jednat o tom bodu jedna z těch eurobodů? Druhá věc, časový horizont rozhodnutí o té půjčce, do konce roku?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já musím říci, že ta trojice není známa, jakkoliv já bych jí dokázal odhadnout, ale nebudu o ní spekulovat, dokud nebude jasné dána., Bude jistě zveřejněna a nebudou to překvapivá jména, dopředu říkám. Horizont, já bych chtěl připomenout, že ten horizont deset dní byl stanoven v anexu, závěru ER, který byl vytvořen hlavami států a vláda členských zemí eurozóny, tedy jejich rozhodnutí není závazné pro neelejské země, jako je ČR. My to bereme pouze jako orientační datum. ČR jím není vázána a bude v těchto věcech postupovat svým tempem. Ještě bych na naši obhajobu zmínil i stanovisko Bundesbanky, které také není zrovna stanoviskem, které by ukazovalo na rychlost toho procesu, kde Bundesbank podmínila tento krok tím, že ho učiní i jiné státy.

Kučera, nezávislý novinář: Já jsme se chtěl zeptat, jestli ve vašem rozhodování bude hrát nějakou roli postoj jiných zemí k této otázce?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: My jsme se nikdy nepochybovali v nějakém vakuu. Já jsme také řekl, že velice intenzivně vedeme konzultace s partnery v rámci EU. Jenom aby to dokumentoval, dnes

večer jsme měl telefonický rozhovor s Davidem Cameronem, zítra jednám v Budapešti s Viktorem Orbánem, takže vedou se konzultace velice intenzivní, jak na úrovni premiérů, tak dalších členů vlády či státních tajemníků, náměstků a podobně. Nežijeme ve vakuu, zajímáme se o stanoviska a pozice našich partnerů.

Kateřina Šafaříková, Respekt: Dobrý večer, já mám dvě otázky, první se týká bodu jedna a toho fiskálního kompaktu, ti tři lidé, jakou by měli mít roli na to vyjednávání o textu té smlouvy? Půjde standardním způsobem na forech, která vy znáte, GAG, Ecofin, jaká bude role těch vyjednávačů, o kterých mluvíte, protože paní Peake nepřísluší mít místo u stolu s ministry financí EU. Jakou tedy budou mít roli? A druhá otázka, debata trvala 2 a čtvrt hodiny, což je historicky nejdelší debata k evropské problematice, asi mne opravíte, mohl byste nám přiblížit, co zabralo nejvíce času, o čem byli mezi diskutéry jaksi největší debata a kdo do debaty zasahoval, mohl byste to přiblížit?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Děkuji za tu otázku. Významnou odmlkou jsme demonstroval, že se jednalo o dvě témata, čili jedno téma na hodinu, to není nic rekordního a jednou use již stalo, že tzv. evropské okénko, jak tomu žertovně říkáme, trvalo i déle, nemluvě o tom, pokud máme zařazen Výbor pro EU na vládní úrovni, ten standardně trvá déle, nejednalo se o rekordně dlouhou debatu. Zadruhé, je definován podle předběžných údajů vyjednávací formát pro tuto smlouvu ve které předběžně je to uděláno tak, že delegace mají být tříčlenné, z toho my vycházíme. Jedná se také o to, že to nebude vyjednáváno na úrovni členů vlád. Budou zapojeny i standardní mechanismy jako Koreper, v pondělí již poprvé jednal na toto téma, bude jednat Eurogroup a podobně. Standardní formáty budou zapojeny, akorát v některých etapách doufáme, do toho budou začleněny i neeejské země eurozóny. Ta debata byla věcná, byla poměrně číselná, tím chci demonstrovat, že se skutečně operovalo s konkrétními údaji a čísly, protože to rozhodnutí má závažný charakter nejen z hlediska ekonomického a politického, ale i z hlediska fungování ČNB, která zodpovídá za měnovou stabilitu, což je její klíčový úkol a my při jakýchkoliv krocích ve vztahu k ČNB tento její klíčový úkol – měnovou stabilitu a inflační stabilitu, musíme brát v potaz.

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Další otázka, to bude prosím poslední dotaz vzhledem k dalšímu jednání vlády.

Miloš Meřík, ČT: Já bych se chtěl zeptat, aniž bych nějak předjímal stanovisko vlády k půjčce, jestli platí i po dnešku, že TOP 09 jsou zatím osamoceni v té jednoznačné podpoře té půjčky? A potom bych se chtěl na závěr zeptat, odlehčující otázku, co byste chtěl najít pod stromečkem, a poprosil bych o nějakou hmotnou formu, i kdyby to byla maličkost, děkuji.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Tak, co bych chtěl najít pod stromečkem, určitě nějakou pěknou knihu, to vždy stojí za to. A teď k vašemu vážnějšímu dotazu, to je dotaz na představitele TOP 09. Já sám za sebe si nejsem jist, zda jejich názor je po dnešním jednání vlády stejný, jako byl v uplynulých dnech, to je dotaz na ně. To je můj subjektivní dojem.

Jan Osúch, tiskový mluvčí vlády ČR: Dámy a pánové, zatím díky za pozornost.

16. 12. 2011

P. Nečas pro Právo: Členové vlády po zprávě guvernéra ČNB o půjčce zestrízlivěli

Nová dohoda EU trošku připomíná yettiho: všichni o ní mluví, ale nikdo neví, jak vypadá. Je ale tady několik nepřekročitelných oblastí typu harmonizace daní, povinností, které by rozšiřovaly pravomoci zasahovat do důchodových, sociálních systémů, zdravotnictví, rodinné politiky, které dnes stojí mimo pravomoc EU. To by působilo vážné problémy.

Řekl jste, že kdyby nová dohoda EU směřovala k daňové harmonizaci, měl byste s ní vážný problém. Jsou i jiné oblasti nepřijatelné pro ČR?

Nemá význam zabíhat do podrobností, protože tato mezinárodní smlouva trošku připomíná yettiho: všichni o ní mluví, ale nikdo neví, jak vypadá. Je ale tady několik nepřekročitelných oblastí typu harmonizace daní, povinností, které by rozšiřovaly pravomoci zasahovat do důchodových, sociálních systémů, zdravotnictví, rodinné politiky, které dnes stojí mimo pravomoc EU. To by působilo vážné problémy.

Ve středu jste obědval s prezidentem Václavem Klausem a po telefonu jste hovořil s britským premiérem Davidem Cameronem. O čem?

Pracovní oběd s prezidentem byl dlouho plánovaný a probírali jsme celou řadu záležitostí. Evropská témata byla maximálně 20 procent. Prezidenta jsem informoval o průběhu Evropské rady. S premiérem Cameronem jsme jednání rady zpětně hodnotili. Shodli jsme se, že je škoda, že se nepodařilo dosáhnout shody všech 27 států. Bavili jsme se i o dalším vývoji. Jsem přesvědčený, že je možné pokračovat cestou mezivládní smlouvy.

Konzultovali jste tedy společnou taktiku?

Vyměnili jsme si postoje, že ČR a řada dalších zemí včetně Británie má zájem na prohlubování vnitřního trhu Unie. To je obrovský potenciál konkurenceschopnosti a ekonomického rozvoje. Vnitřní trh není dokončený a z tohoto pohledu by neměl být popelkou v porovnání se společnou měnou. Všichni mluví o zachování eura, ale zrovna tak bychom měli pěstovat rozvoj společného trhu.

Už je jasné, dokdy vláda rozhodne o půjčce 89 miliard MMF pro zadlužené země eurozóny?

Není stanoveno žádné datum a bylo by zbytečné, abychom sami sebe svazovali nějakým šibeničním termínem. Rozhodneme na základě dostatečně validních údajů.

Mohlo by to být do Nového roku?

To se může vyvinout velmi rychle, třeba se ukáže, že půjčka je mimo hru, protože se nenaplní ani z hlediska členských zemí eurozóny. Vzpomeňme například postoj německé Bundesbanky, která podmiňuje poslání prostředků až poté, co peníze poskytnou další země. Situace je velmi dramatická a mění se ze dne na den.

Co si myslíte o návrhu ministra financí Kalouska (TOP 09) vyjednat menší sumu?

Troufám si říci, že velmi podrobná, vyčerpávající informace guvernéra ČNB všechny členy vlády poněkud zestřízlivěla z hlediska jejich veřejných výroků ohledně půjčky.

Kdy očekáváte, že se vyřeší nejasnosti týkající se dohody?

O paragrafovém znění smlouvy jednali v pondělí stálí zástupci. Na konkrétnějším textu s našimi vyjednavací se začne pracovat, lze očekávat mimořádnou Evropskou radu ještě před březnovým summitem.

Právo

19. 12. 2011

Tisková konference premiéra P. Nečase s premiérem Ukrajiny

Jan Osúch, tiskový mluvčí Úřadu vlády: Dámy a pánové, přeji Vám hezké dopoledne. Dovolte mi, abych Vás přivítal na tiskové konferenci po společném jednání předsedů vlád České republiky a Ukrajiny – pana Petra Nečase a Nikolaj Azarova. Ještě než požádám pány premiéry o úvodní slovo,

podepíší zástupci vybraných vládních rezortů vzájemné smlouvy. Prosím tedy, aby jako první na pódium přišel a za podpisový stůl usedl pan Ivan Wilhelm, náměstek ministra školství, mládeže a tělovýchovy České republiky, a také pan Volodimir Seminoženko, předseda ukrajinské státní agentury pro otázky vědy, inovací a informatizace. Oba páni podepíší dohodu mezi vládou České republiky a kabinetem ministrů Ukrajiny o vědeckotechnické spolupráci. Rád bych Vás informoval, že se jedná o standardní resortní dohodu o spolupráci, která zajišťuje například výměnu informací, výměnu pedagogů a studentů, a také konkrétní podmínky jejich výměny. Děkuji panu předsedu Seminoženkovi. Poprosím pana náměstka Wilhelma, aby ještě setrval za podpisovým stolem a nyní prosím pana Dimitro Tabačnika, ministra vzdělávání, vědy, mládeže a sportu Ukrajiny. Prosím oba pány, aby nyní podepsali ujednání mezi Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky a Ministerstvem školství, vědy, mládeže a tělovýchovy Ukrajiny o spolupráci v oblasti vzdělávání a vědy na léta 2012 až 2015. Dovolte mi dámy a pánové, abych Vás informoval, že jednotlivá ustanovení tohoto meziresortního smluvního dokumentu podporují vzájemné výměny akademických pracovníků a studentů vysokých škol. Stanovují podmínky výměny lektorů mateřského jazyka, vymezují délku studijních pobytů, podporují například přímou spolupráci veřejných vysokých škol v České republice se státními vysokými školami na Ukrajině a v souladu s ujednáním si dále obě smluvní strany také mohou vyměňovat odborníky z oblasti školství k výměně zkušeností a zhodnocení výsledků spolupráce. Zvat také například specialisty na vědecké konference, semináře, sympozia. Do třetice mi dovolte, abych pozval na pódium pana Františka Mikeše, prvního náměstka ministra kultury České republiky a také pana Michaela Kuliňaka, ministra kultury Ukrajiny. Nyní budeme svědky podpisů ujednání o spolupráci v oblasti kultury mezi ministerstvem kultury České republiky a ministerstvem kultury Ukrajiny na léta 2012 až 2014. Zde se jedná pro příští roky o standardní resortní dohodu upravující podporu spolupráce v řadě oblastí kultury a například toto ujednání umožňuje také výměnu odborníků. Děkuji. Nyní už prosím o vyjádření předsedy vlád obou zemí. Jako prvního prosím českého premiéra Petra Nečase.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Dobrý den dámy a pánové. Já jsem velice rád, že dnes máme možnost přivítat v České republice pana premiéra Azarova, který je doprovázen početnou delegací ministrů a náměstků ministrů ukrajinského kabinetu. My jsme velmi rádi, že se tato návštěva uskutečňuje mimo jiné i proto, že je to po pěti letech návštěva ukrajinského premiéra v České republice a vzhledem k tomu, že uplynuly také tři roky od návštěvy českého premiéra na Ukrajině, tak je to vlastně po několika letech první kontakt na takto vysoké úrovni, i když my jsme měli možnost se s panem premiérem Azarovem setkat v Bratislavě při jednání premiérů Visegrádské čtyřky, i na bilaterálním jednání. Česká republika jednoznačně podporuje proevropské směřování Ukrajiny. My také chceme zdůraznit, že Ukrajina patří k našim prioritám v oblasti vnějších ekonomických vztahů a v zahraničním obchodě. My jsme zaznamenali poměrně značný pokles vzájemné obchodní výměny v krizovém roce 2009. Nicméně od té doby, to znamená za rok 2010 a i za letošní rok, dochází k poměrně razantnímu nárůstu vzájemné obchodní výměny a my to vidíme jako velký potenciál. Máme zájem o všestranný rozvoj a intenzifikaci našich bilaterálních obchodně-ekonomických vztahů. Velký potenciál vidíme v oblasti energetiky, strojírenství, chemického průmyslu, hutnictví, infrastruktury, dopravního strojírenství a také v oblasti ekologických technologií a obnovitelných zdrojů energie. Tady všude jsou připraveny i české firmy, jednak samozřejmě se svými produkty, ale také s možnostmi investic, i za podpory státních orgánů, včetně příslušných institucí, jako je Exportní banka, nebo pojišťovací společnost Egap. I v politické rovině pro nás Ukrajina představuje důležitého partnera, především v rámci tzv. Východního partnerství, které patří mezi priority české zahraniční politiky a také mezi priority České republiky jako předsednické země Visegrádské čtyřky. My jednoznačně podporujeme aktivní proreformní politiku v těchto partnerských zemích Východního partnerství a máme zájem na jeho rozvoji. Jak jsem již řekl, východní Evropa je jednou z hlavních priorit našeho předsednictví v rámci Visegrádské čtyřky a tady chci zdůraznit, že Ukrajina je největším příjemcem grantů z mezinárodního Visegrádského fondu mimo státy Visegrádské čtyřky a že mimo jiné stovky ukrajinských studentů obdrželo díky tomu stipendia v zemích Visegrádské čtyřky a my chceme tento program dále rozvíjet. Čili v té ekonomické, tak politické rovině česko-ukrajinské vztahy mají velký potenciál a my chceme větší intenzitou vzájemných styků tento potenciál využít. Takže vážený pane předsedo vlády, ještě jednou vítajte v Praze a věřím, že vaše dnešní návštěva v České republice, setkání se všemi klíčovými ústavními představiteli České republiky, budou velmi pozitivní impuls pro rozvoj česko-ukrajinských vztahů.

Nikola Azarov, předseda vlády Ukrajiny: Děkuji pane premiére, chci Vám poděkovat za velmi srdečné uvítání, za konstruktivní rozhovor. Chci říct, že velmi velkou pozornost v Ukrajině věnujeme našemu rozvoji vztahů mezi Ukrajinou a Českou republikou. Především bych Vám chtěl vyjádřit svou

soustrast jménem svým a jménem celého ukrajinského národa v souvislosti s úmrtím prominentního politického činitele, dramatika, pana Václava Havla. Jak už tady bylo zmíněno, mezi Českou republikou a Ukrajinou existuje dlouholetá tradice přátelství a partnerství, což potvrdilo podepsání dnešních dohod v oblasti vědeckotechnické spolupráce, školství a kultury. Dnes v Kyjevě probíhá velmi důležitý summit Evropské unie. Myslím si, že summit bude úspěšný a na tomto summitu bude oznámeno dokončení jednání ohledně zóny volného obchodu s Evropskou unií a také bude podepsána asociační dohoda. Jednání probíhaly velmi komplikovaně, nebyly jednoduché. Proběhlo dvacet zasedání, ale Ukrajina se vždy snažila najít kompromis, najít nějaké řešení během těchto jednání, což znamená, že naše evropské zaměření je strategickým a není ovlivněn nějakými konjunkturními změnami. Kompromisy, které byly dosaženy během těchto jednání podle našeho názoru jsou strategickými jednak pro Evropskou unii, tak i pro Ukrajinu. V souvislosti s tím chci říct několik slov o našem vzájemném obchodu s Českou republikou. Během krize samozřejmě obrat podstatně propadl, ale dnes jsme dosáhli ukazatelů z roku 2007. Za deset měsíců letošního roku jsme dosáhli jedné a půl miliardy a předpokládám, že do konce roku dosáhneme dvou miliard a jak jsem již řekl, že velmi si vážíme naší spolupráce s Českou republikou, jelikož Česká republika nám dodává vysoko-technologické celky, strojírenské celky a právě tato produkce nám povolí modernizovat naši výrobu a zlepšit výrobu naší produkce. Nabídl jsem panu premiéru zlepšit naše kontakty v oblasti obchodu a najít státní nástroje podpory, především to je Exportní banka, dneska tu bude obchodní fórum a tak dále. Také během našeho jednání jsem zmínil otázku o bezvízové výměně, ale tuto výměnu bychom chtěli mít pro majitele služebních pásů. A myslím si, že tyto otázky lze řešit v rámci bilaterálních dohod. Pozval jsem pana premiéra navštívit Ukrajinu v rámci oficiální návštěvy a podporuji názor českého premiéra, že intenzifikace našich bilaterálních vztahů povede ke zlepšení našeho obchodu. Ještě jednou děkuji představitelům české vlády, kteří se zúčastnili jednání, což vyústilo v podepsání dnešních dohod, že právě tyto dohody budou ovlivňovat rozvoj našich bilaterálních vztahů během několika příštích let.

Dotaz novináře v ukrajinském jazyce – netlumočeno.

Jednání probíhají velmi komplikovaně, což je spojeno s tím, že v roce 2009 byla podepsána velmi nerovnoprávná smlouva mezi Ruskem a Ukrajinou. Dle této smlouvy má Rusko řadu převah, velmi seriózních a cena, kterou teď platíme za plyn je nejvyšší, která existuje na evropském trhu. To je mnohem vyšší cena, než cena, kterou platí Německo, které se nachází mnohem dále od Ruska a potom tato jednání probíhají velmi komplikovaně, ale jsem přesvědčen, že vzhledem ke strategickým zájmům naší spolupráce najdeme kompromisní řešení. Během posledních dnů máme velmi intenzivní jednání. Jak víte, naši ministři se setkávali několikrát a během několika dnů dosáhneme kompromisního řešení. Pro nás je to velmi důležité, protože za pár dnů bude nový rok a chceme vejít do nového roku s modernizovanou smlouvou.

Dotaz novináře: Když Česká republika poskytla exministru Danilišinovi azyl, jak to ovlivní dnešní situaci. Co očekáváte od dnešního jednání, jestli ta jednání potvrzují, že se zlepšily vztahy po této konfliktní situaci spojené s panem Danilišinem.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Tady v Praze, naše rozhovory se všemi klíčovými představiteli České republiky, je přítomnost početné ukrajinské delegace, podepsání tří mezivládních dohod jednoznačně ukazují, že jsme toto období překonali a že naše vzájemné vztahy získávají nový impuls a novou dynamiku.

Nikola Azarov, předseda vlády Ukrajiny: Pan premiér Vám odpověděl velmi přesně. Mohu pouze dodat, že vycházíme z toho, že podobné případy jsou velmi krátkodobé a naše vztahy jsou dlouhodobě strategické, velmi důležité. A podobně, tak jak jsou velmi důležité přátelské vztahy mezi našimi národy a děkujeme České republice za stálou a důslednou podporu našich evropských zájmů. Vážíme si zájmu české vlády a českého vedení rozvíjet naše vztahy a v tom svém přání ze své strany jsme upřímní a hodnotíme jako upřímný vztah ze strany Česka.

www.vlada.cz

Ministerstvo zahraničních věcí

9. 10. 2011

Rozhovor pro aktuálně.cz o ministru zahraničí Karlu Schwarzenbergovi

Rakousko žárí, že Schwarzenberg je u vás ministr

Už teď je nová kniha rozhovorů současného vicepremiéra a ministra zahraničí Karla Schwarzenberga s názvem 'Nepodceňujte moji zlomyslnost' podezíraná z toho, že se má stát součástí jeho případné prezidentské kampaně.

Kniha zatím vyšla jen v Rakousku a v němčině. Schwarzenberg v ní s novinářkou Barbarou Tóthovou mluví o „politice, morálce a budoucnosti společnosti“.

„Pro Rakušany je podle mého názoru složité to, že je tady český ministr zahraničí, který mluví perfektně německy, který část svého života prožil v Rakousku a teď pracuje pro „druhou stranu“, pro Česko a je jejím „PR“ ministrem,“ řekla v rozhovoru pro Aktuálně.cz novinářka Barbara Tóthová při své návštěvě Prahy. I když, možná to byl Schwarzenberg, kdo si se „svými“ Rakušany začal. Hned zkraje svého působení ve vrcholné české politice označil rakouské protitemelínské aktivisty za „magory“. Sám Schwarzenberg teď mezi rakouským publikem vtipkoval, že o Česku se v Rakousku bude psát pozitivně nejdřív za sto let. Barbara Tóthová, která vyrůstala ve Vídni a pracuje tam pro levicově liberální týdeník Der Falter, má podobně jako Kníže kořeny v Česku. Její matka je Češka, otec pochází ze Slovenska. Se Schwarzenbergem už v roce 2005 vydala jeho biografii.

V jaké řeči jste spolu s Karlem Schwarzenbergem vedli rozhovory, které nyní vyšly knižně v němčině?

Mluvili jsme spolu německy. Karel Schwarzenberg se sice narodil v Česku, ale mnoho let žil v Rakousku. Jeho němčina je pravděpodobně stejně perfektní jako čeština, i když občas v ní používá některé starobylé výrazy. To je ale podle mě zajímavé, protože oproti němu většina politiků používá uniformní jazyk.

Vy nemluvíte česky?

Moje matka je Češka, můj otec se narodil ve slovenském Lučenci do maďarsky mluvící rodiny. Moji rodiče spolu mluvili česky a slovensky, ale když jsem začala chodit do školy, už jsem nechtěla mluvit jazykem svých rodičů. To je typické pro druhou generaci přistěhovalců. Česky rozumím, ale mluvení mi tolik nejde.

Kniha rozhovorů se Schwarzenbergem se jmenuje: 'Nepodceňujte moji zlomyslnost'. V čem spočívá jeho zlomyslnost?

Na tomto názvu trval Karel Schwarzenberg sám. Říká, že zlomyslnost je jedna z posledních neřestí, které se může věnovat. V knize říká mnoho „různých zlomyslností“. On je celkem otevřený. To je jedna z věcí, díky níž je oblíben nejen v České republice, ale i v Rakousku. Nemáme politiky, kteří by říkali věci, které si doopravdy myslí.

Týkají se ty „zlomyslnosti“ také jaderné energie? Pokud dobře počítám, během doby, kdy jste rozhovory vedli, se musela také stát havárie v japonské jaderné elektrárně Fukušima. Atom je patrně nejtraskavější téma mezi Prahou a Vídní.

Kapitola věnovaná jaderné energii je velmi zajímavá, protože Karel Schwarzenberg je samozřejmě jejím zastáncem, já nikoli a v Rakousku odmítáme jaderné elektrárny. Na tomto tématu se také ukazuje, že ten rozhovor je také mezigenerační. Mohla bych být Schwarzenbergova dcera, což vedlo k

zajímavým diskuzím. On má samozřejmě více zkušeností, já přináším úhel pohledu mladší generace. **Celým rozhovorem se prolíná to, že spolu mluví dva lidé rozdílného věku i životopisů.**

Mluvili jste o česko-rakouských vztazích a napětí, které panuje mezi Prahou a Vídní?

Je to samozřejmě součástí knihy, ale není to ten hlavní motiv. Mě osobně už to unavuje. Je pravda, že jsme si velmi blízcí. A i to, že Rakousko neustále vytahuje témata, která jsou pro Česko citlivá. Což je jen hra, na které se nechci podílet.

Ale i vztah Rakušanů ke Schwarzenbergovi se změnil. Bývá teď častěji kritizován v médiích.

Podle mě je pro nás složité to, že tady je český ministr zahraničí, který mluví perfektně německy a který prožil část svého života v Rakousku, a teď pracuje pro „druhou stranu“. A zároveň je takový „PR“ ministrem své země.

Je to tedy tak, že Rakušané snad žárlí, že Schwarzenberg je tu ministrem, že o vás tolik ví?

Trošku. Je to těžko pochopitelné pro lidi, kteří jsou zvyklí uvažovat v národních kategoriích. Myslím, že by bylo zajímavé, kdybychom měli víc „dvounárodních“ politiků, jako je Karel Schwarzenberg. Pomohlo by to vzájemnému porozumění. Je to také více evropské, pokud má politik základnu ve dvou zemích. Ano, možná, že můžu žárlit na to, že nemáme rakouského politika, který by v sobě měl takovou komplexnost.

Jak dlouho rozhovory vznikaly? Byl někdy zlomyslný k vám?

Rozhovor vznikl rok, setkali jsme se šestkrát, vždy asi na dvě hodiny. Samozřejmě že Karel Schwarzenberg má rád vtipy a bývá někdy ostřejší, ale myslím, že je příliš velký gentleman na to, aby byl zlomyslný k ženě. Býval někdy unavený kvůli velmi nabitému programu a všichni víme, že usíná, pokud ho debata nezaujme, proto jsem si musela dát záležet na otázkách. Ale mám pocit, že si užíval to, že u jednoho tématu může zůstat i dvě hodiny. Politický život je jiný, rozsekaný do dvacetiminutovek, kdy člověk musí přecházet z tématu na téma.

Jak dlouho se znáte?

Už v roce 2004 jsem psala jeho biografii. Rok před tím jsem získala stipendium Mileny Jesenské na vídeňské univerzitě, kde jsem v rámci projektu napsala knihu o ročníku, který dokončil školu v roce 1989. Tato kniha byla vydaná a na její prezentaci se úplně náhodou objevil Karel Schwarzenberg a koupil si dva výtisky. Jeden pro sebe a jeden pro svého syna. Myslím, že kniha i to, jak jsem se pokusila odvyprávět příběhy těch lidí, se mu opravdu líbila a i proto jsem dostala nabídku, abych napsala jeho biografii.

www.top09.cz

11. 10. 2011

Prohlášení MZV k odsouzení bývalé ukrajinské premiérky

Česká republika přijala s nepochopením rozsudek Pečerského oblastního soudu a nepodmíněný trest 7 let pro bývalou premiérku Ukrajiny a předsedkyni politické strany Baťkyvščina Julii Tymošenkovou.

Tento krok, přestože soudem právně odůvodněný, jasně ukazuje na značné rozdíly v chápání spravedlnosti a rozdílů mezi trestní a politickou odpovědností v EU a na Ukrajině a odhaluje trvající rozpory mezi jejich právní kulturou. Česká republika nemůže uznat soudní verdikt, který by mohl být na základě nedokonalé či zastaralé legislativy využit „cui bono“ v politickém boji.

Na druhou stranu, Česká republika si nepřeje dávat žádné lekce Ukrajině, která podle názorů svých obyvatel i současných elit chce směřovat do Evropské unie. Nejde o Julii Tymošenkovou. Všichni ukrajinští politici, a především ti, kteří čekají v soudních procesech na verdikt (jako např. Jurij Lucenko), by měli mít nezpochybnitelnou možnost účastnit se politického procesu v Ukrajině, tedy především pasivní volební právo.

Česká republika si přeje, aby její evropský soused – Ukrajina – byl svobodnou, nezávislou zemí bez politických vězňů s otevřeným pluralitním politickým systémem, v níž se bude ve volbách podle vůle národa rozhodovat o její budoucnosti. Pak bude Česká republika připravena přijmout žádost Ukrajiny o členství v EU.

www.mzv.cz

12. 10. 2011

Prohlášení MZV k dokumentu Evropské komise

MZV ČR vítá sdělení Evropské komise „Strategie rozšíření a hlavní výzvy v letech 2011 2012“ a v obecné rovině se ztotožňuje se závěry a doporučeními a s hodnocením pokroku dosaženého jednotlivými kandidátskými a potenciálně kandidátskými zeměmi.

Vývoj za poslední rok ukázal, že politika rozšíření EU je nadále úspěšným, efektivním a důvěryhodným nástrojem pro šíření stability, prosperity a demokracie v Evropě. Zachování principu kondicionality a zásluhovosti v rozšiřovacím procesu je důležitým stimulem pro pokračování v politických, ekonomických a sociálních reformách v aspirantských zemích.

Uzavření přístupových jednání s Chorvatskem v červnu 2011 MZV ČR považuje za významný impuls pro další rozšíření EU. MZV ČR doufá, že Chorvatsko bude pokračovat v naplňování svých závazků vyplývajících z přístupové dohody a vstup Chorvatska do EU k 1. 7. 2013 se tak stane realitou.

MZV ČR souhlasí s významem vztahu Turecka a EU a považuje za důležité udržovat pozitivní náplň ve vztazích EU s Tureckem. MZV ČR je zklamáno minimálním pokrokem v přístupových jednáních s Tureckem. MZV ČR doufá, že v příštích měsících nastane pozitivní posun v implementaci Dodatkového protokolu k Ankarské dohodě ze strany Turecka a v rozhovorech o urovnání kyperské otázky.

MZV ČR vítá pokrok v přístupových jednáních EU s Islandem a doufá, že se podaří udržet dobrou dynamiku v jednáních i v příštích měsících.

MZV ČR vyjadřuje plnou podporu doporučení Evropské komise k zahájení přístupových rozhovorů s Černou Horou. Tento úspěch je podložen značným reformním úsilím Černé Hory a bude impulsem pro proces integrace zemí západního Balkánu do Evropské unie.

MZV ČR se ztotožňuje s opakovaným doporučením Komise, aby byly zahájeny přístupové rozhovory s Makedonií/FYROM.

MZV ČR doufá, že na základě doporučení Komise rozhodne Evropská rada o udělení statusu kandidátské země Srbsku. Tato země v uplynulém roce dosáhla významného pokroku v reformách, spolupráci s Mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii a procesu regionálního usmíření. Konstruktivní pokračování srbsko-kosovského dialogu, včetně otevření nových témat jednání, a implementace dosažených dohod má přispět k usnadnění života obyvatel Kosova a k normalizaci vztahů mezi Srbskem a Kosovem.

MZV ČR vítá úmysl Komise zahájit do konce tohoto roku vízový dialog s Kosovem, který považujeme za důležitý krok k zapojení této země do procesu evropské integrace. Rovněž podporujeme návrh Komise zahájit strukturovaný dialog o vládě práva a snahu Komise dosáhnout sjednání obchodní dohody a zapojení Kosova do unijních programů.

MZV ČR potvrzuje svou podporu evropské integraci zemí západního Balkánu. Tato naše podpora je vázána na dostatečné plnění kritérií evropských partnerství a stabilizačních a asociačních dohod. Doufáme, že Albánie a Bosna a Hercegovina zintenzívní v nadcházejícím období své reformní úsilí tak, aby Komise v příštím roce mohla konstatovat dosažení pozitivního pokroku. ČR bude i nadále podporovat ambice států západního Balkánu na evropské cestě konkrétní pomocí v jednotlivých sektorových oblastech evropské integrace.

www.mzv.cz

15. 10. 2011

Ministr zahraničních věcí ke smrti Laury Pollán

„Odešla odvážná žena, neúnavná obhájkyň lidských práv a zásad demokracie. Vyjadřuji upřímnou soustrast její rodině, Dámám v bílém, kubánskému lidu a všem, kteří stáli v těžkých časech při jejím boku“

www.mzv.cz

19. 10. 2011

Prohlášení MZV k sérii útoků ve východních provinciích Turecka

Ministerstvo zahraničních věcí ČR je znepokojeno eskalujícím násilím a sérií teroristických útoků ve východním Turecku, včetně posledního útoku v Provincii Hakkari v noci na 19. října 2011.

Ministerstvo zahraničních věcí ČR vyjadřuje upřímnou soustrast a účast rodinám a blízkým všech obětí i zraněným osobám. Česká republika jednoznačně odsuzuje tyto teroristické činy, které si vyžádaly smrt příslušníků bezpečnostních sil a civilistů, a ujišťuje Tureckou republiku o své solidaritě.

www.mzv.cz

24. 10. 2011

Ministr Schwarzenberg zaslal kondolenční telegram do Turecka

Ministr zahraničí Karel Schwarzenberg zaslal kondolenční telegram svému tureckému protějšku ministru Davutogluovi.

Dear Minister

I was so sorry to hear about the natural disaster that occurred in your country today. I would like to express my profound compassion and sympathy to the families of victims and to all people of Turkey. Kindly be assured about our readiness to provide assistance, should the need arise.

Yours sincerely

Karel Schwarzenberg

www.mzv.cz

25. 10. 2011

Prohlášení MZV k vyhlášení osvobození Libye

Prohlášení představitelů Národní přechodné rady o osvobození Libye od režimu Muammara Kaddáfího je milníkem v historii země. Česká republika vyjadřuje úctu hrdinství těch, kteří přinesli pro osvobození země oběť nejvyšší, a vyjadřuje svoji hlubokou soustrast rodinám obětí.

Pád režimu Muammara Kaddáfího otevírá novou etapu historie svobodné Libye. Před Národní přechodnou radou a dočasnou vládou leží obrovské úkoly. Musí zajistit klid a bezpečí na celém území Libye, zabránit mstě a rabování, zahájit všennárodní politický dialog, který povede k nutným politickým i ekonomickým reformám, ustavení vlády práva a respektu k lidským právům a základním svobodám.

Česká republika vždy zastávala vůči režimu Muammara Kaddáfího kritický postoj a nikdy s ním nespolupracovala. Byla mezi prvními zeměmi, které navázaly kontakty s Národní přechodnou radou Libye. V dubnu ČR poskytla 2,5 mil Kč na řešení humanitárních problémů libyjských uprchlíků v Tunisku. V červnu jsme předali vybavení polní nemocnice jako dar vlády ČR v hodnotě téměř 2,5 mil. Kč, v rámci programu MEDEVAC ministerstva vnitra byli tři pacienti přepraveni k operaci v ČR. V souvislosti se znovuotevřením zastupitelského úřadu poskytla Česká republika další humanitární pomoc ve výši téměř 4 mil. Kč ve formě zdravotnických potřeb a materiálu.

Na základě potřeb libyjské strany jsme nadále odhodláni se podílet na poválečné obnově Libye jak bilaterálně, tak v rámci projektů Evropské unie či Organizace spojených národů. Nabízíme zejména naši neopakovatelnou zkušenost s přechodem k demokratickému systému vládnutí.

www.mzv.cz

29. 10. 2011

K. Schwarzenberg pro LN: Třicátá léta to sice ještě nejsou, ale...

Rozhovor s předsedou TOP 09 Karlem Schwarzenbergem

Před rokem a půl jste mi na této stránce řekl, že kandidovat na prezidenta nechcete, neboť jste si už hradů a zámků v dětství užil dost. Co se změnilo?

Poněvadž očividně v příštím roce po volbách do Senátu horní komora tak zrudne, že parlament celkově bude mít levicovou většinu. Takže aniž bych byl v nebezpečí, že bych se tím prezidentem opravdu stal, je nutné alespoň vytáhnout do boje a ukázat vlajku. To show the flag.

Vy si myslíte, že jdete do prohrané bitvy?

Řekněme, že šance jsou poměrně malé. Ale mně stojí za to jít vesele do boje.

Není za vaší nominací kalkul TOP 09 zvýšit si upadající popularitu tím, že se zase politika vyhroť a zjednoduší jako loni před volbami na plebiscit o vaší osobě?

To bych neřekl, poněvadž mezi prezidentskou volbou a příštími volbami do parlamentu bude tak veliký odstup, že to nemá vliv.

Volby mohou být i předčasné. Vyloučil byste obavy lidí v ODS, že by vaše kandidatura mohla posloužit jako tmel pro spolupráci TOP 09 s ČSSD? Čili předčasné volby a Schwarzenberg na Hrad?

To je přece blbina na první pohled.

Počkejte, v létě se Miroslav Kalousek choval, jako kdyby kvůli úředníkovi Ladislavu Bátorovi chtěl zrušit vládu.

Ale to všechno jsou chýry. My jsme chtěli odstranit fašouna z ministerstva školství, o to nám šlo.

Už jste si zjišťoval, proč ministr Kalousek téhož fašouna Bátoru před čtyřmi lety jmenoval do představenstva Škodaexportu?

To nevím, poněvadž jsem se neptal. Upřímně řečeno jsem ani nevěděl, že ho tam tehdy jmenoval.

Taky se z ODS šíří chýry, že jste před časem dalším zájemci o Hrad Přemyslu Sobotkovi z ODS slíbil, že ho podpoříte.

Ne. Já jsem mu jenom řekl, že ho považuji za celkem vhodného kandidáta. Já si ho cenil jako předsedy Senátu, považuji ho za čestného politika, takže jsem mu řekl, že si ho vážím a že kdyby byl zvolen, mně to vadit nebude. Ale podporu jsem mu nikdy nesliboval.

Za jednu z priorit na Hradě byste považoval zlepšení vztahů s Německem. ODS se naopak vytýká, že je zahleděná do USA a do Británie a zapomíná přitom na Německo a další země starého kontinentu. S tím souhlasíte?

Byl tu sklon, už ze začátku 90. let, který bych označil za biskajskou politiku. Neboli dělali jsme politiku, jako kdybychom byli v Biskajském zálivu a byla pro nás nejdůležitější Anglie a Spojené státy. Samozřejmě že Spojené státy z bezpečnostních a jiných důvodů jsou veledůležité. S Anglií sdílíme spoustu názorů, neboť Angličani jsou pragmatičtí a rozumní lidé, čímž mě taky vždycky fascinovali. A já jsem si teď taky velice dobře při své poslední návštěvě Londýna rozuměl se svým kolegou Williamem Haguem, že Evropa má spoustu neduhů a že by potřebovala spoustu reforem. Ovšem jinou politiku si může dovolit ostrov, který má přístup k moři a z 50 procent obchoduje mimo EU, a země bez výjimky obklopená členy EU, jejíž export jde do EU z 85 procent. A třetina do Německa.

Podepsal byste slavný Hagueův bonmot, že eurozóna je hořící dům, z něhož nevede žádný východ?

Zajisté to v té budově doutná, taky je pravda, že jak jednou přijmete nějakou měnu, je velmi těžké se jí zbavit. Eurozóna byla vytvořena poněkud optimisticky, oni když si ji vytvořili, tak do ní ze samého nadšení přijali státy, které na to hospodářsky neměly: Řecko, Portugalsko... Měli být opatrnější a nepřijímat země, co na to neměly. To je, jako kdybyste se vy nebo já pokoušel vstoupit do kielského

jachtařského klubu, kde je podmínka, že vlastníte jachtu. Když nemám jachtu, tak přece nelezu do toho klubu.

O Řecku nebo Portugalsku dnes není pochyb, ale měla na eurozónu například tak důležitá země jako Itálie?

Itálie vypadala tehdy ještě líp. Je pravda, že vláda Berlusconiho má vinu, že nezaváděla reformy. Berlusconi bohužel – zaccpěte si uši – (obrací se ke své podřízené – pozn. red.) tu dobu prožoustal, místo aby ji využil na reformy.

Jak hodnotíte výsledky střeďečního summitu?

Krůček kupředu to je, konečné řešení zajisté ještě ne. Ale ta krize není věci eurozóny, ale nezodpovědnosti evropských politiků. Různé evropské státy, ne všechny, ale taky včetně Británie, poslední čtvrtstoletí rok co rok vydávaly víc, než kolik vydělávaly. Tedy žily si nad poměry. A teď na to doplácí.

Dobře, jenže se ukazuje, že eurozóna funguje jako mechanismus, přes který se momentální nákaza z jednoho státu rychle šíří do dalších. Nebyla to chybná konstrukce od počátku?

To ne. Ale byla udělána spíš z politických než z ekonomických důvodů. Je jasné, že se dělaly chyby. Nevznikla společná hospodářská a rozpočtová politika, proto taky Václav Klaus před 21 lety právem odmítl při rozpadu Československa měnovou unii se Slovenskem. Mečiar chtěl měnovou unii, ale trval na tom, že si bude dělat vlastní rozpočtovou politiku. To pak ovšem společná měna není možná.

Klaus a mnozí další vznášeli dost přesné námítky vůči eurozóně, které většina včetně vás po léta bagatelizovala. Neměl byste si dnes trochu posypat hlavu popelem?

Kdyby v jistých bodech Klaus svou kritiku vyjadřoval jinak a nestavěl se zásadně proti dalšímu sjednocování Evropy, měl by mnohem větší úspěch. Neboť samozřejmě on je člověk inteligentní, vzdělaný národohospodář, takže viděl potíže, samozřejmě. Jenže on svou hlavní kritiku nestavěl na těchto věcech, kde měl pravdu, nýbrž on byl zásadně proti dalšímu užšímu propojení evropských států, což já považuji do budoucna za nutné. V tom je ten rozdíl.

Na sjezdu TOP 09 jste vy i Miroslav Kalousek zdůrazňovali, že Česká republika si nemůže dovolit stát mimo hlavní proud evropské integrace. Znamenalo by to vstup do trvalého eurovalu?

Jednou snad ano, až dosáhneme patřičnou hospodářskou úroveň. Zavázali jsme se vstoupit do eura, a kdyby byl hospodářský vývoj příznivý, jako že není, mohli bychom už dosáhnout mantinelů, které nám dovolí požádat o vstup do eurozóny někdy v roce 2015. Při současném vývoji se to ještě o pár let posune. A říci, že někdy v roce 2018 či 2019 bychom to měli podmínit referendem, považuji v této situaci za... No. Když u sousedů hoří, tak se člověk má zdržet takových prohlášení.

Za dnešních podmínek by vstup do ESM znamenal vstupní poplatek mezi 30 až 40 miliardami korun. Odkud byste ty peníze bral?

Proto taky diskutovat o tom dnes považuji za předčasné. O tom musíme diskutovat, až uvidíme, jak se to vyvine. A až my se hospodářsky vzmůžeme.

Tak poslední hypotetická otázka. Stane-li se z eurozóny fiskální unie, máme se do ní dál hlásit?

Ta situace u nás může nastat nejdřív koncem tohoto desetiletí. Teď bychom si to dovolit nemohli, nemůžeme sjednotit daně. Počkejme, až teoreticky budeme mít možnost to udělat, pak zahájme věcnou diskusi.

Proč vám Nečasův záměr vyhlásit o přijetí eura referendum připadá jako vystrčený zadek na Německo?

Poněvadž v okamžiku, kdy Němci bojují o záchranu eurozóny, tak říkat jim: my jsme vám něco slíbili, ale nevíme, jestli to dodržíme, je jako ta slavná věta ze Švejka: Měl jim to odpřísáhnout, a pak se na to vy... To je z mého pohledu nejblbější politika, jaká může být.

Počkejte, eurozóna se od našeho vstupu zásadně proměnila, hlavně už se nedodrží zásada, že dluhy si každý platí sám.

Všechno se mění. Ale když se zrovna něco nevyvíjí, přijít a říct: my svůj závazek nedodržíme, pro mě není zodpovědná politika. Zrovna malá země musí pečlivě dbát na to, aby ji ostatní viděli jako naprosto spolehlivou.

A co si myslíte, že Německo, případně i další, si to budou pamatovat a jednou nám to spočítají?

Takové věci se vždycky pamatují. To je nešťastná česká politika.

Pojďme ještě k extremismu. Vy i váš první místopředseda Kalousek jste na sněmu v Hradci zdůrazňovali, že s hospodářskými těžkostmi hrozí nástup extremismu a že bude vaší úlohou se mu postavit.

Ona ta situace zatím sice ještě není tak vážná jako ve 30. letech, ale jisté podobné rysy tu jsou. Především očekávám, že tak rychle se z hospodářské krize nevybabráme a že všude v Evropě se životní úroveň značně sníží.

Obáváte se víc extremismu takzvaně pravicového, nebo levicového?

Obou. To jde vždycky dosti paralelně a viděli jsme u paní Bobošíkové, jak byla schopna kandidovat za komunisty. Navíc dnes žijeme v době, kdy na rozdíl od mého mládí levice už není internacionalistická, nýbrž viditelně se všude nacionalizuje.

Kde přesně vidíte v České republice nebezpečí pro hnědnutí politiky, jak o něm mluvil Miroslav Kalousek?

Zatím ještě velmi roztráštěné straničky a skupiny extrémní pravice už mezitím mají větší ohlas.

Kde? Vždyť mají všechny preference nula celá nula.

Ale když se podívám na ty demonstrace na Šluknovsku, to má potenciál. My máme jedno veliké štěstí: že se tu prozatím neobjevil nikdo, kdo by měl nadání zesnulého doktora Haidera nebo pana Wilderse a tak dále. Ale kdyby někdo schopný spatřil tuto mezeru na trhu, tak nevylučuji, že uspěje.

Narážíte na Václava Klause?

To vy říkáte, že narážím na Václava Klause. Já jsem o něm nemluvil. Ale dělá mi starosti, jakými lidmi se obklopuje.

Myslíte si, že Klaus je latentní fašista?

Ne! Vůbec ne. Naprosto ne. Ale je to člověk, který pečlivě analyzuje politickou situaci a ví, že se tady otevírá prostor.

Do kterého on bude ochoten vstoupit?

To neříkám. Ale jeho spojení s tímto typem lidí mě znepokojuje. A to nemůžete popírat, že ať je to pan Bátor, ať je to paní Bobošíková, ať je to pan Hájek, ti lidé stojí pod jeho ochranou.

Obáváte se i toho, že se ODS přidá k rostoucímu pravicovému populismu v Evropě. V čem ho spatřujete?

V Holandsku Wilders, v Rakousku Svobodní, ve Švýcarsku Blochovi lidovci jsou nejsilnější stranou. Dcera Le Pena by se ve Francii mohla dostat do druhého kola prezidentských voleb...

Co přesně je extremistického na Gertu Wildersovi? On je radikální liberál.

Není. Že se za něj označuje, je jiná věc.

Považujete za extremisty Pravé Finy?

Jsou tomu velmi blízko.

Praví Finové nechtějí euroval, nechtějí homosexuální manželství, chtějí omezit přistěhovalectví z humanitárních důvodů, ale nevdí jim přistěhovalectví za prací. Co z toho konkrétně je extremismus?

Jak začnete zdůrazňovat čistě nacionalistické postoje, to vždycky po nějakém čase sklouzne do velmi výrazných postojů.

Není paradox, že ačkoliv strůjci eura většinou upřímně doufali, že tím navždy zlikvidují nacionalismus v Evropě, krize eura teď nacionalismus spíš příživuje?

O tom, že se udělaly chyby, už jsme mluvili. Doufám, že už odpovědní lidé nacházejí mechanismus, jak na to.

Vypovídá krize eura něco o evropském intelektuálním a politickém establishmentu? V drtivé většině nebyl dnešní potíže schopen předvídat a teď panikaří. Nestojíme před změnou paradigmatu?

To se může stát. Vždycky se měnily názory, ono i u nás většina novinářů a think tanků sleduje, kudy vane vítr.

A neocitá se tím pádem tento establishment v krizi důvěry?

To bezesporu. Když lidi vidí hospodářské těžkosti, ztrácejí důvěru ve své vedení.

Chápu to správně, že v Hradci si topka vytkla dvě velká témata: proevropskou politiku a boj proti extremismu?

Zajisté, také spolu obě souvisí.

Na Slovensku po pádu vlády kvůli eurovalu kdekdo navrhuje překreslit politickou mapu. Místo pravice a levice se prý politici budou dělit podle vztahu k evropské integraci. Přijde to i tady?

To je velice dobře možné, že to bude hlavní věc. Poněvadž jak středopravicové, tak i středolevicové strany jsou vyprázdněné, bez velkých myšlenek. Pořádného sociálního nebo křesťanského demokrata už jsem léta nepotkal. Zatímco Evropa je aktuální téma, na kterém se to asi bude tříbit.

Lidové noviny

31. 10. 2011

Prohlášení MZV ke vstupu Ruské federace do WTO

Česká republika oceňuje úsilí Švýcarska při zprostředkování dohody mezi Ruskou federací a Gruzii ve věci vstupu Ruské federace do WTO.

Česká republika by uvítala, kdyby obě strany v zájmu dosažení kompromisu akceptovaly švýcarský návrh dohody a Ruská federace tak mohla v brzké době dokončit přístupová jednání do WTO.

www.mzv.cz

listopad

18. 11. 2011

Prohlášení MZV k rezoluci Rady guvernérů

Prohlášení Ministerstva zahraničních věcí ČR k rezoluci Rady guvernérů Mezinárodní agentury pro atomovou energii (MAAE) k íránskému jadernému programu

Íránský jaderný program nadále vzbuzuje obavy České republiky. Zpráva generálního ředitele Mezinárodní agentury pro atomovou energii k implementaci zárukové dohody s Íránem, která byla zveřejněna 8. listopadu 2011, tyto obavy z vojenských aplikací íránského jaderného programu jen stvrzuje. Írán svým nezájmem o plnohodnotnou spolupráci znemožňuje Agentuře potvrdit, že je veškerý jaderný materiál na jeho území předmětem mírových aktivit. Nadále přitom obohacuje uran, pokračuje v těžkovodních aktivitách, nepředává projektové informace a odmítá diskuzi o nevyjasněných záležitostech včetně vojenského charakteru svých jaderných aktivit. Írán tím porušuje nejen rezoluce Rady guvernérů MAAE, ale i Rady bezpečnosti OSN, všeobecnou zárukovou dohodu a dodatkový protokol. Generální ředitel MAAE znovu vyzývá Írán, aby začal neodkladně naplňovat svou zárukovou dohodu a ostatní mezinárodní závazky.

V reakci na vydanou zprávu a poslední vývoj země E3+3 (Francie, Německo, Velká Británie, USA, RF, Čína) předložily na zasedání Rady guvernérů MAAE (17.-18.11.2011) návrh rezoluce, který odsuzuje Írán a vyzývá ho ke spolupráci s MAAE a plnění všech přijatých závazků. Její text není tak silný, jak bychom si přáli, nejdůležitější však je, že rezoluci podpořili všichni členové E3+3 a zachovali tak jednotný postup vůči Íránu. Nereagování Rady guvernérů MAAE by Írán nepochybně považoval za své dílčí vítězství a nečinnost Rady by poškodila důvěryhodnost Agentury.

ČR stejně jako ostatní členské země EU (kromě ČR jsou v Radě guvernérů MAAE ze států EU zastoupeny také Belgie, Bulharsko, Francie, Itálie, Maďarsko, Německo, Nizozemsko, Portugalsko, Švédsko a Velká Británie) opakovaně silně podpořila MAAE a její verifikační postupy a rovněž plně podpořila záměr, aby Rada guvernérů reagovala na zprávu předloženou generálním ředitelem MAAE přijetím nové rezoluce. ČR následně návrh rezoluce kosponzorovala, tak jako ostatní členové EU v Radě guvernérů.

Předkladatelé rezoluce navrhovali její přijetí konsenzem, Kuba však požádala o hlasování. Rezoluce byla přijata s výsledkem: 32 hlasy pro, 2 země (Kuba, Ekvádor) hlasovaly proti, Indonésie se zdržela hlasování. ČR schválení rezoluce tak jasnou většinou hlasů vítá.

www.mzv.cz

24. 11. 2011

Prohlášení MZV k Bělorusku

Ministerstvo zahraničních věcí České republiky je šokováno rozhodnutím běloruského soudu odsoudit Alese Bialatského, předsedu lidskoprávní organizace Vjasna, k trestu odnětí svobody na čtyři a půl roku.

Ministerstvo zahraničních věcí České republiky považuje tento soudní proces za politicky motivovaný a vyzývá běloruské úřady k ukončení represí proti zástupcům běloruské občanské společnosti. Ministerstvo bude nadále pozorně sledovat vývoj tohoto případu.

prosinec

01. 12. 2011

Prohlášení ministra k procesu rozšíření EU o státy západního Balkánu

Prohlášení ministra zahraničních věcí Karla Schwarzenberga k procesu rozšíření EU o státy západního Balkánu před jednáními Rady pro všeobecné záležitosti EU 5.12. a Evropské rady 9.12.

Prosincová jednání Rady pro všeobecné záležitosti EU a Evropské rady jsou každoročními mezníky v procesu rozšiřování Evropské unie, neboť je na nich hodnocen pokrok jednotlivých aspirantů na členství v EU a jsou přijímána příslušná rozhodnutí. Letos se může debata o rozšíření odehrávat poněkud ve stínu jiných závažných témat. Rozšíření EU však musí zůstat významnou politikou a nesmí být odsunuto na druhou kolej. I nadále platí podmíněnost postupu jednotlivých kandidátů a potenciálních kandidátů dosažením nutného pokroku a splněním všech daných podmínek. Na druhé straně je pro zachování důvěryhodnosti celého procesu nezbytné, aby i na straně Evropské unie byl dosažený pokrok příslušně zohledněn.

Podpis přístupové smlouvy s Chorvatskem, který proběhne na okraj Evropské rady dne 9. prosince, bude úspěšným završením úsilí Chorvatska a významným symbolem pro ostatní státy západního Balkánu.

Oceňuji aktivní přístup Černé Hory k plnění politických kritérií stanovených Evropskou unií a plně se ztotožňuji s názorem Evropské komise, že Černá Hora dostatečně naplnila všech sedm ukazatelů stanovených v hodnocení z roku 2010 jako podmínky pro zahájení přístupových jednání. Zastávám názor, že k rozhodnutí o datu zahájení přístupových jednání EU s Černou Horou by mělo dojít na nadcházejícím jednání Evropské rady 9. prosince. Jsem přesvědčen, že pokud bude Černá Hora pokračovat v dosavadním tempu reform, může po úspěchu Chorvatska představovat další významný impuls pro evropskou integraci ostatních zemí západního Balkánu.

Srbsko je významným státem regionu a s potěšením lze konstatovat, že v uplynulém roce dosáhlo výrazného pokroku v reformách, ve spolupráci s Mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii i v procesu regionálního usmíření. Došlo k naplnění podmínek pro udělení statusu kandidátské země, což následně doporučila Evropská komise ve svém hodnocení. Považoval bych tedy za správné, aby prosincová Evropská rada rozhodla o udělení statusu kandidátské země Srbsku.

Vývoj dialogu mezi Srbskem a Kosovem včetně otevírání nových témat jednání a implementace dosažených dohod sleduji velmi bedlivě. Věřím, že pokroky v tomto dialogu přispějí k usnadnění života obyvatel zejména v Kosovu a v delší perspektivě povedou k normalizaci vztahů mezi Srbskem a Kosovem.

5. 12. 2011

Projev ministra zahraničí na konferenci v Bonnu

Minister's speech, Bonn conference

Ten years ago, foundations for peaceful and democratic Afghanistan were laid down here in Bonn. Today, there is the Islamic Republic of Afghanistan, with its president and parliament elected by its people in accordance with Afghan constitution. Afghanistan has its own governmental structures, security forces, civil society. Those are indisputable achievements.

Naturally, we hear many voices of dissatisfaction and clearly, a lot remains to be done. We shall be realistic in our expectations, though. Ten years is not enough to complete restoration of one depleted and destroyed country – either for international community or for its own people. All achievements are very fragile, often sustained only with extreme difficulties.

The Czech Republic believes that only a long-term engagement of international community, effective endeavour and political will of both sides opens the way ahead. We are ready to support the development and capacity building of Afghanistan beyond 2014. Last month the Czech Republic initiated a discussion between our two countries on a bilateral development partnership. We are ready to continue our engagement in building Afghan national security forces should there be an international framework for that. Speaking of our nearest future, we may see obstacles to deal with. We have to bear in mind that the handover of the security responsibility will severely impact our development activities in areas heavily relying on the work of our PRTs.

PRTs will be phased out. But this process should be well elaborated and carefully managed. Especially in those areas, where security is deteriorating and there are none or very few development agencies present. Naturally, the capacity of provincial governments is still limited, yet the gap in development assistance provided to local population will need to be mitigated. It will be very difficult if not impossible though for the NGOs or development agencies to start their work immediately in the areas where they had not worked for years before.

We should live up to our shared responsibility and find ways of how to ensure that the assistance provided to population continues, not to weaken its trust and also not to lose all results achieved so far.

If we wish to succeed in Afghanistan, we have to honour our mutual commitments. The international community has to continue to support Afghanistan financially and provide all necessary technical assistance.

Meanwhile, the Government of the Islamic Republic of Afghanistan need to show its strong commitment to undertake further steps in the democratic process, such as strengthening and improving of electoral process before upcoming elections and continue building of the justice system. Its strong commitment to fight corruption and addressing the issue of narcotics are also essential for the international community to be able to increase its support. The tasks that lay ahead of us are enormous, but I am convinced that if we all work together to achieve the goals we set for ourselves today, we will succeed.

12. 12. 2011

K. Schwarzenberg: Bud' půjčíme Unii 89 miliard, nebo přijde izolace

Česko stojí před volbou: buď se rozhodne připojit k většině zemí EU, přispět 89 miliardami korun na záchranu eura a zůstat ve středu integračních snah, nebo se ocitne na chvostu Unie. Při včerejší debatě ČT se na tom shodli ministr zahraničí Karel Schwarzenberg (TOP 09) a šéf soc. dem. Bohuslav Sobotka.

Unie pod taktovkou Německa a Francie zvažují smlouvu, která by znamenala přísnější dohled nad národními rozpočty a pomohla zachránit euro. Premiér Petr Nečas (ODS) po jednání uvedl, že si ČR účast rozmyslí. Na to má čas ještě týden. Pokud Praha na podmínky kývne, musela by do záchranného fondu vložit 89 miliard.

„Považoval bych za nevýhodné, kdybychom byli nuceni přijmout daňová pravidla pro celou Evropu. Daně a sociální dávky můžete dělat podle stavu vlastní země,“ podotkl ministr zahraničí.

Jak Schwarzenberg, tak Sobotka by uvítali, kdyby Česko bylo součástí tvrdého jádra Evropské unie.

„Jsem přesvědčen, že premiér si je vědom nesmírné zodpovědnosti, kterou nese za osud ČR, a že ví, že se ČR nesmí a nemůže izolovat v Evropě. Že by to bylo nastoupení velice strmé cesty dolů,“ řekl Schwarzenberg.

Ministr dodal, že Praze mnoho jiných možností než zaplatit nezbude, pokud se „nebudeme chtít vrátit po 22 letech zpátky k Rusku“, jak by si to podle ministra přál například Hrad.

Podle Sobotky Česko v Evropě působí dojmem „hochštaplera“, který jen bere a není schopen přijmout širší zodpovědnost.

Schwarzenberg: Bud' půjčka EU, nebo izolace

Lídr ČSSD dodal, že za dva roky by byl český vklad prostřednictvím plateb přicházejících z EU zaplacen.

„Situace eurozóny jsou naše pracovní místa, náš export a náš hospodářský růst. Náš čistý zisk (z rozpočtu EU) je minimálně 40 miliard Kč, ze kterých se opravují silnice, zateplují školy, opravují se kanalizace a vodovody,“ upozornil Sobotka.

„Jsem přesvědčen, že premiér si je vědom nesmírné zodpovědnosti, kterou nese za osud ČR, a že ví, že se ČR nesmí a nemůže izolovat v Evropě. Že by to bylo nastoupení velice strmé cesty dolů,“ řekl Schwarzenberg.

Ministr obrany Alexandr Vondra (ODS) doporučuje nespěchat, jelikož se v Česku eurem neplatí, a tudíž země nevyužívá jeho výhod. „Je lepší přijmout zákony o rozpočtové kázi tady doma. Ale byl bych opatrný zavazovat se mezinárodně k tomu, že na nás budou uplatněny sankce, když nemáme jistou protihodnotu,“ řekl Právu.

Skepse se ozývá i z Věcí veřejných. Podle předsedy Radka Johna nelze souhlasit s tím, že za chyby řady bankéřů evropských bank ponese zodpovědnost český občan. Šéf poslanců věcek Vít Bárta uvedl, že si nedovede představit, že takové rozhodnutí by mohlo být přijato „pouze hlasovací koalici ČSSD a TOP 09“. „Nejde v uvozovkách pouze o 90 miliard, což je mimochodem stavba celé rychlostní silnice R 35 dohromady, ale také o míru samostatnosti naší rozpočtové, daňové a hospodářské politiky na desítky let dopředu,“ uvedl Bárta.

Schwarzenberg si ale myslí, že výhody nové smlouvy převáží nad negativy, je však třeba si pohlídat, aby určité věci zůstaly v kompetenci národních vlád.

„Společné daně a dávky? To by bylo nevýhodné“

„Považoval bych za nevýhodné, kdybychom byli nuceni přijmout daňová pravidla pro celou Evropu. Daně a sociální dávky můžete dělat podle stavu vlastní země,“ podotkl.

Podle ministra je však klíčové, aby EU do budoucna učinila rozhodování demokratičtější, a ne aby za celou Unii rozhodovalo Německo a Francie jako nyní.

ČSSD by naopak uvítala, kdyby součástí dohody bylo i zdanění finančních transakcí nebo například sjednocení daní, aby se předešlo daňové soutěži.

ČSSD chce veřejnou debatu

Co se týče veřejné debaty, Sobotka se Schwarzenbergem se v názorech různí. Šéf diplomacie uvedl, že věc není na velkou debatu v parlamentu, ale že by se smlouva měla prodiskutovat v parlamentních výborech, ve vedení klubů a stran.

Sobotka se naopak domnívá, že by se ve zbylém čase měla rozvinout široká veřejná diskuse, a to nejen ve Sněmovně a v Senátu. „Vůbec se parlamentní diskuse nebojím, může být časově omezena. Jsme připraveni se dohodnout, že budeme diskutovat jenom půl dne,“ prohlásil.

Lídr soc. dem. míní, že pokud by smlouva výrazně přesunula pravomoci na nadnárodní úroveň, mělo by se vyhlásit referendum. Schwarzenberg příznivcem lidového hlasování v takto složitých otázkách není – podle něj jsou změny mnohdy náročné pro politiky, natož pro občany.

www.top09.cz

16. 12. 2011

K. Schwarzenberg pro ČT24: Národním zájmem je zůstat v hlavním proudu EU

Rozhovor s ministrem zahraničních věcí Karlem Schwarzenbergem

Dobrá podvečer. Pošle vláda 90 miliard korun zadlužené eurozóně? A když nepošle, dostane se Česká republika do unijní izolace? Hostem Interview ČT24 je dnes ministr zahraničních věcí a předseda TOP 09 Karel Schwarzenberg, vítejte.

Dobrá večer přeji.

Pane ministře, vláda se zatím na půjčce Mezinárodnímu měnovému fondu nedohodla. Vidíte to jako problém?

My jsme společně došli k závěru, že se ještě podíváme, jaké jsou podmínky, že některé informace ještě nemáme a potom se rozhodneme. To je jedna věc. Koncepcí my tolik nespícháme, závázání termínem jsou jenom členi eurozóny, což nejsme. Musíme se časem vyjádřit, ale u nás to není tak napjaté s tím, kdy do kdy se máme vyjádřit. Ovšem musíme najít konečné stanovisko, musíme říct ano, či ne. Tady jsou odlišné představy. Já jsem osobně o tom přesvědčen, že musíme dodržet evropskou solidaritu. Ale někteří to vidí trochu jinak.

Jak dlouho může vláda s rozhodnutím podle vás otálet?

Klidně ještě asi do konce roku.

Do konce roku byste to viděl, že by mělo padnout rozhodnutí.

Ale jo, myslím, že bylo by dobré, kdybychom se brzy vyjádřili. Ale jak říkám, nejsme vázáni tím termínem.

Předseda vašeho koaličního partnera, tedy Věcí veřejných Radek John mi tady především řekl, že peníze bez dalšího by eurozóně poslal. A promiňte mi ten výraz, není to můj výraz, ale že peníze bez dalšího by do eurozóny poslal jen osel. Bylo by chytré poslat zadlužené eurozóně bez znalostí podmínek vlastně 10 procent devizových rezerv České národní banky?

Za prvé, abychom věci objasnili, my je neposíláme zadlužené eurozóně, nýbrž poskytujeme půjčku Mezinárodnímu měnovému fondu, tedy ten je náš dlužník, nikoliv potom zadlužené země. Za prvé to bysme si měli nejdřív objasnit. Za druhé, my nesmíme zapomenout, že jsme členy Evropské unie, že eurozóna je jedna část a že 85 procent našeho exportu jde do Evropské unie, 30 procent nebo něco více jde pouze do Německa a tudíž to je málo smyslné se poté, co jsme sami v posledních letech přijali zhruba 180 miliard eur u nás, najednou říkat: ale my nic nedáme. Evropská unie tak je společnost solidarity vzájemné. A se z toho, řekněme, vyčlenit nepovažuji já osobně za příliš rozumné.

Podle europoslance Zahradila z Občanské demokratické strany nehájíte české národní zájmy a jste jednostranně servilní vůči takzvanému tvrdému jádru Evropské unie. Podle něj si nemůžete dovolit formulovat politiku vládního kabinetu.

To je názor zajisté pana Zahradila. On byl vždycky velmi kritický vůči Evropské unii, to je jeho názor, když tohle prohlašuje, budiž. Jak říkám, my jsme společně došli na vládu ke stanovisku, který jsem vám řekl. Teď si zjišťujeme ještě fakta a tak dále. Ale řekněme, že zásadně jsem pro to, abychom dodrželi evropskou solidaritu. To pro mě a pro moji stranu můžu zodpovědně říct.

Pokud se Česká republika nepřipojí, tak to ale přece nemusí automaticky znamenat unijní nebo mezinárodní izolaci České republiky, ani to, že by se Česká republika stala vlajkovou lodí Moskvy, jak tuto obavu vyjádřil váš místopředseda Miroslav Kalousek.

Vše to nebude ihned. Ne že příští den potom se vyhlásila blokáda České republiky. To samozřejmě nebude. Ale když se podíváme, kolik je procento největších českých průmyslových podniků, nejuspěšnějších v exportu v České republice, který jsou, řekněme, v německém majetku nebo jiných států Evropské unie, když se podíváme na naše exportní čísla, když se podívám na polohu naší země, uprostřed Evropy, tak tady vykřikovat, že s tím nemáme co dělat, je podle mě poněkud bláhové.

Jedna věc je půjčka Mezinárodnímu měnovému fondu a druhá věc je změna smlouvy do budoucna s Unií, která by přinesla přísný centrální dohled nad národními rozpočty a hospodařením jednotlivých zemí. Proč by se Česko mělo nechat ekonomicky řídit centrálně z Bruselu, když situaci v eurozóně nezavinilo. Takové jsou některé argumenty těch kritiků tohoto opatření?

Já vám něco řeknu, tedy my jsme ještě taky k tomu neřekli definitivně ano. Příští úterý bude o tom první porada. My tam vyšleme delegaci z úřadu vlády a z ministerstva zahraničí. Uvidíme, co tam uslyšíme. Některými třídami úsporných opatření v zásadě jsme taky srozuměni. My jsme toto už dokonce zavedli před tím, než se to od nás vyžadovalo, pač jsme sami usoudili, že musíme snížit svoji dluhovou úroveň, že musíme mít poněkud úspornější rozpočet. Takže uvidíme, co z toho bude. Já nerad mluvím o smlouvě, o kterých víme jenom, řekněme, základní teze, nikoliv ale paragrafové znění. To je ale, jak známo, ve všech smlouvách i v této je dobré se taky důkladně podívat, co je malými písmeny tištěno.

Ano, a je otázka, jestli ale při tom rozhodování bude moci Česká republika čekat na ono paragrafované znění. Německo a Francie se takto rozhodly, vlastně podle mnohých evropských politiků donutily ostatní státy přijmout tento diktát, tedy smlouvy o smlouvě budoucí. Rozhoduje podle vás ještě Unie demokraticky? Británie už toho měla zřejmě všeho plně.

Británie měla toho plný zuby, není to tak, jak vy to líčíte, že by to byla naprostá diktatura těch britských zemí.

Já se jen ptám.

To je prostě, to jsou, pardon, kecy. Že samozřejmě veliké země, který byly tahounem Evropské unie v posledních desetiletích, mají velký vliv, o tom nepochybuju. Nicméně ta smlouva by musela být odsouhlasena taky ostatními státy a tudíž se na jednáních budeme podílet. I když tam budeme opravdu zásadní problém, tak ovšem se potom musíme podívat, jak dále, jestli na to chceme přistoupit, nebo ne. Ale ty základní /nesrozumitelné/, ty zde nejsou tak strašlivý, jak je někteří líčí. A jak říkám, zásadní národní zájem České republiky už kvůli našemu hospodářství, tak z bezpečnostně jiných důvodů je, abychom se nevyčlenili z hlavního proudu Evropské unie.

Proč by o této věci neměli rozhodnout lidé v Česku referendu? Vám jako předsedovi TOP 09 se referendum v této věci příliš nezamlouvá.

Samozřejmě že ne, pač jak jsem zjistil v diskusi, jak někdy v Bruselu, tak i u nás, některým problémům i politici, někdy i ministři a poslanci a europoslanci, který se tím zabývají, moc nerozumí. A tudíž takovou otázku velice někdy technickou velmi složitou předložit k referendu považuju za nesmysl. Referenda mají vůbec tu vlastnost, že obvykle třeba rozhodnou o něčem jiném, než k čemu byla kladená otázka.

Pane předsedo, vy máte obavy z toho, že by Česká republika mohla postupně sklouznout do vlivu Moskvy? Ted' se rozhoduje, kdo dostane zakázku na dostavbu Temelína, byl tu prezident Medveděv.

Člověk má být aspoň ostražitý. Co se týče dostavby Temelína, tak musíme se velmi objektivně podívat na všechny, v zásadě to budou tři nabídky, co by bylo pro nás nejvýhodnější a potom se rozhodnout, že všeobecně to není žádné rusofobii, že bych byl nerad, kdybychom se dostali do vlivu příliš velkého jednoho státu. Nesmíme zapomenout, že tedy už co se týká plynu, jsme ve veliké závislosti u Ruské federace, částečně nafty a tak dále. Tudíž máme být trošku ostražití. Já mám nerad, když jeden stát má přílišný vliv na nás.

Mladá fronta DNES napsala, že jste včera nosil placku s nápisem Putine, ke mně! Mazej na místo!. Prý jste tak chtěl udělat radost i jedné dívce. Nedají se dívky potěšit jiným diplomatictějším způsobem?

Když ona mi to darovala. Ona mi to darovala, a tudíž byla ráda, že jsem to nosil.

No, a vy jste ministr zahraničních věcí České republiky, proto se ptám, jestli se dívky nedají třeba potěšit diplomatictějším způsobem?

Já vám něco řeknu. Poté, jak proběhly ty volby, poté jak také pan ministerský předseda Putin se teď vyjadřuje o opozici, tak by mu slušelo jisté uskromnění, když mazal na místo.

A věděl jste, co je tam napsáno?

Prosím?

Jestli jste věděl, co je tam napsáno, když jste tu placku nosil nebo ten odznak?

Já jsem se potom na to podíval samozřejmě.

A nebylo vám to jedno? Dál jste...

Prosím?

Jestli vám to třeba bylo jedno nebo jestli jste dál s tím odznakem chodil jako celý den?

Ale já jsem ještě nějaký čas chodil, jsem to teprve dneska sundal.

Až dnes jste to sundal. Víte, vy chcete kandidovat v přímé volbě na prezidenta. A pokud se jím stanete a Putin se vrátí podle všeho do úřadu prezidenta, tak bude vaším protějškem na úrovni hlav státu.

Nebude. On nebude můj protějškem, nebude ministrem zahraničí, toho času Sergej Lavrov. S tím se někdy též nesnáším, někdy jsme měli velké rozpory, jak to tak v politice chodí. Ale jedna věc je, že dle mého názoru i když je někdo sebemocnější a když je to velká velmoc, to neznamená, že my máme sklonit hlavu, že si nesmíme dělat i poměrně nevinné žerty z moci pánů tohoto světa.

A třeba se ale vrátí do prezidentského úřadu a jednou se vás zeptá, jak jste to myslel, třeba vás jako případného prezidenta České republiky.

Tak mu to přesně řeknu, co jsem vám řekl, že jak ty volby proběhly, tak jsem z toho nebyl nadšený. Všechny svědectví vypovídaly o tom, že tady došel k nepravostem a taky jak potom okřikl při tiskové konferenci opozici, jak se zatýkalo na demonstracích. To řídíme s mými pojmy práva demokratické ústavy není slučitelné.

Takže v některých situacích by i představitel Ruska měl mazat na místo.

Ano, ano, samozřejmě. Vlastně ty skoro každý politik, jednou to někdo mně řekl taky. To proti tomu nebudu nic mít.

Tak pojďme dál. Ministr kultury, váš poslanecký klub, respektive TOP 09 a Starostové a Nezávislí vyslali nebo chtějí vyslat poslankyni Alenu Hanákovou, tuším, že v pondělí by o její nominaci měl rozhodnout předseda vlády Petr Nečas. Vy jste její jméno v rámci vašich stranických struktur konečným rozhodnutím posvětil. Bude dobrou ministryní v době krize? Ona podle uměleckých sfér toho za sebou moc nemá.

Já vám něco řeknu, to se ukáže, jak říkají Angličané, Bůh to pozná, to je teprve, když jíte, dokavad nebyla ministryně, nemůžu říct, jestli bude dobrá nebo špatná. Byla úspěšná starostka, je inteligentní žena. Umí tedy větší /nesrozumitelné/ spravovat, takže uvidíme. A je jistá výhoda, když nejste spojen s nějakým směrem kulturní scény. Já se v tom pohybuju už nějakých desetiletí, tam jsou různé proudy, který vždycky pokoušejí se jeden druhého vytlačit a tak dále. Je spor, máme víc na, já nevím, na divadla, na národní divadla nebo na moderní kulturu, na stranu památky. Je dobré, když člověk není pod vlivem jednoho směru.

To je pravda, ale když buchtu mícháte a když ji pečete, tak víte, co do ní dáváte, víte, jaký kvalitní materiál do ní dáváte. Já neříkám, že paní poslankyně není kvalitní političkou a že nemůže být kvalitní ministryní, ale přece jenom nevíme, co má za sebou.

Vím, že je velice kvalitní, velice, velice kvalitní žena a převezme ministerstvo. Každý, a to se stává, že někdo převezme ministerstvo, aniž v tom oboru pracoval. Otázka je, které práce a které spolupracovníky si vybere. To je klíčová otázka. A jak je schopna, řekněme, ten útvar řídit. O to jde.

A na to jste se ji ptal, koho si vybere, jaké spolupracovníky, ptali jste se ji na to?

Ona to bude sama říkat, já nebudu před ní říkat.

Ale vy to víte.

A vím, už o něčem vím.

Umělecká scéna protestovala proti jejímu jménu. Tlak na vás byl velký a umělecké sféry tlačily na tento post Iva Mathé, který podle nich rozumí kultuře a navíc tedy je dobrým, skvělým manažerem. Nakonec jste se nedomluvili, proč, na čem ta dohoda padla s panem Mathé?

Já nevím, já jsem na něho čekal, on je zpátky z Rakouska, kde byl na lyžích. Já jsem tam údolí a setkali jsme se, když dojel do Prahy a on mi sdělil, že to nechce dělat. My jsme vůbec o nějakých podmínkách nebo něco nejednali.

Takže nepadly tam žádné podmínky, které by pro něj byly nepřijatelné?

Vůbec žádné. Ne, on mi jenom sdělil, že to nechce dělat. Tak jsem to musel brát na vědomí.

A ani vám neřekl důvod?

Ne.

Vy jste se ho ani neptal. Nechtěl, tak jste to uzavřel to jednání.

Já jsem se nad tím zamyslel, že nechce, no, prosím.

Umělec, výtvarník Jiří David, který je dlouhodobě aktivní v kulturní politice, vám psal teď i minule, když jste obsazovali Jiřího Bessera. Prý jste mu ani jednou neodepsal a s Jiřím Besserem to teď nedopadlo úplně dobře. Proč se třeba neporadíte s kulturní obcí, nepovažujete to za nutné nebo jste to třeba dělali, ale nakonec to řešení bylo takové?

Za prvé, podívejte se, s kulturní obcí s kým, poradíme se s Jiřím Davidem, tak budou jiní protestovat. Poradíme se s Davidem Černým, budou zase první, bude... to je velice obtížné. Já jsem s nimi ve styku, diskutuju o tom. Jiří David mi psal esemesky, který jsem vždy si pečlivě přečetl. Já jsem, jak říkal, on byl taky pro pana Mathé. Pan Mathé mi to odmítl, tak to je bezpředmětné. Člověk má být ve styku s tou scénou, ale musí vědět, že tam jsou taky velmi různé názory, byť tentokrát většina opravdu byla pro pana Mathé, to bych chtěl potvrdit.

Co říkáte tomu, že Věci veřejné nastolily nové požadavky ohledně vyrovnání se s církvemi? Váš ministr financí Miroslav Kalousek tají podle Radka Johna, který tu seděl na vašem místě předsedou, údajně soupis toho vydávaného majetku.

To není vůbec tajné. Bohudík tento návrh asi padl. Já vám něco řeknu, když se někdo chce, tak to celkem možné se na to podívat. Ale je, jde pouze o to, co byl už církevním majetkem. Tady se nic nově, nic co by patřilo státu, nedává, nýbrž vrací se církevní majetek. A z toho jenom část. Takže to je pro mě úplně jasná věc. Proč by se tady měl dělat nějaký tajemství z toho.

A existuje takový soupis?

Prosím? Myslím, ta komise se dohodla, o které pozemky a tak dále jde, nebo se ještě dopracuje. Já v té komisi nebyl, ale myslím, že když vám si od vás vezmu něco a vracím, tak nemá nikdo třetí do toho kecat, jestli se chce podívat na inventář, co vám vracím.

Ale je to, ale je to koaliční partner Věci veřejné a Radek John říká...

Jo, já vím, ale myslím, tady byli poněkud pomýleni s tím požadavkem.

Pomýleni proč?

Jak říkám, pač to není, že by stát něco daroval, nýbrž vrací se cizí majetek.

Ale Radek John říkal: my jsme se ministra financí na to ptali a chtěli jsme vidět ten soupis a ministr financí nám ho nedal s tím, že to není důležité to vědět a zkrátka jim to neukázal ten soupis.

No, tak není důležitý, není jim co do toho. Je to věc příslušných ministerstev, ne nějaké politické strany.

To je pravda, ale mají vicepremiérku.

Já jsem to taky si nevyžádal.

Taky jste si to nevyžádal.

No, samozřejmě že ne, pač tady v tom konají dotyčná ministerstva.

Ale pokud Věci veřejné jako koaliční partner chce vidět...

A je to jejich záležitost.

Je svoboda informací, asi by měl mít vládní koaliční partner mít možnost nahlédnout do toho, pokud o to stojí.

Ať se dohodne s partnery, když mu to... tak já proti nic nemám, ale nemá na to nárok.

Jako jediný aktivní vrcholný politik jste se teď sešel s dalajlámou. Co jste se dozvěděl o tom, jak hledat štěstí v nejistém světě?

To v nejistém světě je se zbavit především sobectví, nemyslet na sebe, se pokoušet aspoň, každý je někdy sobec, každý je někdy ješitný a podobný nepříznivý vlastnosti, já taky. Ale toho se co nejvíc zbavit, což je tedy jádro buddhistického učení.

Předseda TOP 09 a ministr zahraničních věcí Karel Schwarzenberg. Děkuji vám za rozhovor, na shledanou.

Na shledanou.

ČT 24

17. 12. 2011

K. Schwarzenberg pro Rheinische Post: Evropa přežije i bez eura a prezidentem asi nebudu

Z eura by se neměl dělat fetiš, na kterém všechno závisí, míní ministr zahraničí Karel Schwarzenberg. Uvedl to v aktuálním rozhovoru pro německý deník Rheinische Post. Ministrova TOP 09 se přitom zatím k české půjčce MMF staví kladně. Jako "každý den menší" vidí Schwarzenberg svou šanci na zvolení prezidentem.

Pád jednotné evropské měny by podle Karla Schwarzenberga sice znamenal těžkou krizi, Evropa by ale ani v tomto případě neztroskotala.

"Evropa, to je politický projekt," připomněl Schwarzenberg. "To, že tento projekt byl ekonomicky obrovsky úspěšný a jedním z nástrojů tohoto úspěchu je euro, je dobré, ale euro nebylo nejvyšším politickým cílem, a proto bychom z něj nyní neměli dělat fetiš, na kterém údajně všechno visí," myslí si šéf české diplomacie.

Podle Schwarzenberga by hlavní roli při záchraně eura mělo hrát Německo. "V zásadě sdílím názor mého polského kolegy Radka Sikorského," připomněl prohlášení šéfa polské diplomacie, který před časem vyzval Německo k tomu, aby ukázalo své vůdčí schopnosti a zabránilo rozpadu eurozóny.

Přes rezervovaná Schwarzenbergova slova v rozhovoru pro německý deník se TOP 09 kloní k tomu, aby se Česko aktivně podílelo na záchraně eurozóny a půjčilo na tento účel 89 miliard Mezinárodnímu měnovému fondu. Zbylé dvě vládní strany, ODS a Věci veřejné, jsou k půjčce mnohem skeptičtější.

V této souvislosti také Schwarzenberg nepřeceňuje, že se na demonstracích po Evropě objevují protiněmecké nálady a na transparentech hákové kříže. "Ty symboly jsou užívány, aby nás šokovaly, bez nějakého historického významu. Většina lidí dobře ví, že nemusí mít strach z německé hegemonie nebo dokonce z nějaké 'čtvrté říše'. To je čirý nesmysl," říká český ministr.

Kořeny současné krize, která sužuje hlavně eurozónu, ale ohrožuje celou Evropskou unii, Schwarzenberg vidí v nedostatku morálky, v jistém "blahobytném zpusťnutí".

"Politici po desetiletí nechávali státy úmyslně žít nad poměry a rozdávali s vidinou příštích voleb," říká český ministr zahraničí. Suchou nit nenechal ani na finanční branži. V ní podle něho "letěla přes palubu všechna tabu, hrálo se o prachy, které těm gamblerům vůbec ani nepatřily".

Podle Schwarzenberga ale může krize i pomoci, pokud bude vnímána jako jistý šok. To se však podle něj zatím úplně neděje. "Je to tvrdé, takto to říci, ale krize zatím zřejmě ještě tolik nebolela, aby byla léčivá," přemítá předseda TOP 09.

V části věnované zahraniční politice zmínil, že by se EU měla dál rozšiřovat o balkánské země, ale třeba i o Ukrajinu či Bělorusko. Na dotaz, zda mohou současné povolební protesty v Rusku vyústit v ruskou obdobu arabského jara, odpověděl, že v tomto ohledu je Rusko v tuto chvíli někde "na začátku února".

Hrad je mi každý den vzdálenější

V závěru rozhovoru zhodnotil Schwarzenberg i své šance, že se v roce 2013 stane českým prezidentem. "Jsou každý den menší," uvedl se smíchem. "Česká republika se posouvá doleva a pro 'prezidenta Schwarzenberga' tu za dva roky nebude většina. Je to i důsledek krize: vláda dělá bolestivá opatření, za která bude potrestána," řekl dosud jediný oficiální kandidát klání o Hrad.

www.top09.cz

28. 12. 2011

Prohlášení MZV k osobě Václava Havla

Milníky jeho politické cesty se zahraničně politickým významem

Otevření Československa světu

Prezident Havel se díky svému charismatu stal jedním z čelních představitelů „osvobozené střední Evropy“ ve světě a symbolem politických změn.

Sbohem Varšavské smlouvě

Jako prezident vyvedl zemi z členství v alianci Varšavská smlouva ke dni 1. července 1991.

Spoluautor V4

Novodobá Visegrádská trojka vznikla 15. února 1991 na společném setkání maďarského premiéra Józsefa Antalla, prezidenta ČSFR Václava Havla a polského prezidenta Lecha Wałęsy ve Visegrádu. Na tomto setkání zúčastnění státníci podepsali deklaraci blízké spolupráce tří střeoevropských zemí na

jejich společné cestě k evropské integraci. Po rozdělení ČSFR se označení této aliance změnilo na Visegrádská čtyřka (V4), jelikož stávající členství se převedlo na oba nástupnické státy Česko i Slovensko.

Z československého prezidenta českým prezidentem

Po červnových parlamentních volbách v roce 1992 se rozhodující politické síly nedokázaly shodnout na funkční podobě federace a rozpory českých a slovenských politiků se staly hlavním důvodem proč při volbě prezidenta dne 3. července 1992 již Václav Havel nezískal dostatek poslaneckých hlasů. Podle platného zákona ještě dočasně zůstal prezidentem i po této neúspěšné volbě. Z funkce prezidenta České a Slovenské Federativní republiky odstoupil dne 20. července 1992 s odůvodněním, že nemůže nadále plnit závazky vyplývající ze slibu věrnosti federativní republice způsobem, který by byl v souladu s jeho přesvědčením a svědomím. Po opuštění úřadu ustoupil na několik měsíců z veřejného života. V polovině listopadu 1992, v době politického směřování k samostatnému českému státu, potvrdil, že se chce ucházet o funkci prezidenta republiky. Dne 26. ledna 1993 zvolila Poslanecká sněmovna Václava Havla prvním prezidentem samostatné České republiky.

Zastánce silné euroatlantické vazby

Po celou svoji politickou dráhu významně podporoval dobré vztahy mezi Evropou a USA, silnou euroatlantickou vazbu. Snažil se vždy čelit iracionálnímu evropskému a českému antiamerikanismu.

Architekt česko-německého smíření

Zvláštní pozornost věnoval česko-německým vztahům, poškozeným druhou světovou válkou a jejími následky. Česko-německá deklarace z roku 1997, v níž se obě strany omluvily za vzájemně způsobené bezpráví a deklarovaly společné demokratické hodnoty, byla vyvrcholením tohoto směru zahraniční politiky.

Země Balkánu jako stálé téma prezidentovy zahraniční politiky

Prezident Havel se vždy zasazoval o co nejrychlejší ukončení konfliktů na Balkáně a s tím spojeného lidského utrpení. V rámci tohoto úsilí aktivně vystupoval na nejrůznějších multilaterálních fórech a aktivně pomáhal organizacím hájícím lidská práva. Jeho postoje se však ne vždy střetávaly s pochopením.

Závěrečný prezidentský mandát

V obtížné vnitropolitické situaci byl Václav Havel dne 20. ledna 1998 na společném zasedání horní a dolní komory parlamentu opětovně zvolen prezidentem republiky. Tento prezidentský mandát ukončil dne 2. února 2003 a od 3. února zůstal Václav Havel bez jakékoli politické funkce.

NATO jako garance naší západní příslušnosti

Podílel se zásadní měrou na vstupu ČR do NATO v roce 1999.

Státník, který věřil ve společné ideály Evropy a v její integraci

I když se plnohodnotná integrace ČR do EU uskutečnila až v roce 2004, tj. po skončení jeho mandátu, přesto byl Václav Havel jedním z nejrůznějších zastánců našeho přiblížení k EU a našeho vstupu do unie.

Fórum 2000

Václav Havel jej založil v roce 1996 společně s japonským filantropem Yohei Sasakawou a nositelem Nobelovy ceny míru Elie Wieselem. Konference Fóra 2000 a další navazující setkání se konají v Praze. Od roku 1997 se jich zúčastnila řada nositelů Nobelových cen, čelních zástupců bývalé i aktivní

politiky, úspěšných podnikatelů a dalších významných osobností, jejichž společným jmenovatelem je zkušenost s vahou odpovědnosti.

Společná starost – projev přetrvávajícího zájmu o světové dění

V dubnu 2005 se společně s Jeho svátostí Dalajlamou, Jeho královskou výsostí princem El Hassanem bin Talalem a Jeho Excelencí Frederikem Williemem De Klerkem stal spoluzakladatelem iniciativy Společná starost. Tato iniciativa je volným a otevřeným uskupením osobností reprezentujících různé kultury, historii, náboženství a tradice, jehož cílem je prosazování principů dobrého vládnutí, respektu k lidským právům a vzájemné tolerance.

www.mzv.cz

29. 12. 2011

Prohlášení MZV k sérii teroristických útoků v Nigérii

Ministerstvo zahraničních věcí ČR vyjadřuje hluboké znepokojení nad eskalací násilí souvisejícím se sérií teroristických útoků v Nigérii, ke kterým došlo během vánočních svátků především vůči příslušníkům křesťanské komunity v zemi.

Tyto útoky, z nichž nejzávažnější byl spáchán v blízkosti hlavního města Abuja, si vyžádaly 40 obětí na lidských životech a mnoho zraněných.

Ministerstvo zahraničních věcí ČR vyjadřuje upřímnou soustrast a účast rodinám a blízkým všech obětí i zraněných. Česká republika jednoznačně odsuzuje spáchané teroristické činy, vyjadřuje podporu úsilí prezidenta Goodlucka Jonathana v boji proti všem projevům terorismu a ujišťuje Nigerijskou federativní republiku o své solidaritě.

www.mzv.cz

Zahraniční politika na ostatních úrovních

5. 10. 2011**Projev B. Svobody při odhalení pomníku Woodrowa Wilsona**

Vážený pane prezidente, Vaše Excellence, vážené dámy, vážení pánové,

velice dobře si pamatuji na mé první setkání s prezidentem Wilsonem. Uklidním Vás, i přestože jsem ze starší generace, šlo samozřejmě o setkání nepřímé.

Jako malé dítě jsem se prohrabával starými novinami, výstřižky a obrázky a mezi nimi jsem našel i pohlednici s prezidentem Woodrowem Wilsonem. Na této pohlednici bylo zajímavé to, že se do domácnosti mých rodičů nedostala od známého z USA, ale byla vytištěna v předválečném Československu jako výraz vděku a uznání našeho národa prezidentu Wilsonovi za jeho roli při vzniku Československa. I to myslím dostatečně symbolizuje vztah nás – Čechů k prezidentu Wilsonovi. I díky němu vzniklo v roce 1918 několik národních států, včetně našeho prvorepublikového Československa.

Jak všichni dobře víte, nedaleko tohoto místa se nachází jiné nádraží - Masarykovo - pojmenované po prezidentu zakladateli Tomáši Garrigue Masarykovi. Je symbolické, že dnešní Masarykovo nádraží a někdejší Wilsonovo nádraží, od sebe dělí pouze několik desítek, maximálně stovek metrů pěší chůze. Jako by tato blízkost měla symbolizovat vztahy mezi Tomášem G. Masarykem a Woodrow Wilsonem, spíše ale mezi Čechy, ale i Slováky a občany Spojených států.

Obě nádraží nám ve zkratce symbolizují i vývoj našeho státu od jeho založení. Jeho slávu, i doby nesvobody. Obě byla po vzniku republiky přejmenována – jedno po zakladateli Československa na Masarykovo, druhé po neoficiálním patronu vzniku našeho státu Woodrowu Wilsonovi.

Po německé okupaci se však jména Masaryk a Wilson, stejně tak jako vše, co tyto dvě osobnosti připomínalo, stala nežádoucími. Strhávány tak byly nejen jejich sochy, včetně zde umístěné sochy Woodrowa Wilsona, přejmenovávaly se i ulice, či nádraží. Z Masarykova nádraží se tak stává Hyberské nádraží, z Wilsonova Hlavní.

Krátké poválečné období již nedokázalo plnohodnotně navázat na demokratickou a svobodnou tradici Československé první republiky. Po konci 2. světové války se již ke svému původnímu jménu vrací pouze Masarykovo nádraží, přestože pouze na několik let. Někdejší Wilsonovo nádraží neslo i po dobu komunistické nadvlády jméno Hlavní.

Po sametové revoluci došlo k obnově názvu Masarykovo nádraží a alespoň k doplnění názvu Hlavního nádraží i o příjmení prezidenta Wilsona. Osobně doufám, že do budoucna dojde k opravdu plnohodnotnému přejmenování nádraží z Hlavního na Wilsonovo.

V současné době bychom se i dle současných jmen nádraží mohli domnívat, že vše je v pořádku. Ano, i ne. Zcela jistě žijeme v jednom z nejlepších období lidské existence, alespoň my v Evropě. Užíváme si všech výhod svobodného a demokratického státu, založeném na zdravé konkurenci. Naše životní úroveň je na tom nejlépe v historii. Nestrádáme, nikdo nás neotročí, jsme sami svými pány.

Přesto se musíme mít na pozoru před hrozbami, které nejsou tak viditelné. O to jsou však nebezpečnější. Stavme se proti omezování lidské svobody, které je omlouváno ochranou naší bezpečnosti, braňme se proti umlčování svobodné diskuse s odkazem na politickou korektnost. Mluvme o všech problémech, které naši společnost trápí, pouze tak se vyhneme tomu, že se dlouhodobě skrývaná zloba obrátí proti nám a našemu současnému zřízení.

Obnovou pomníku Woodrowa Wilsona se snad uzavírá kruh, kterým náš stát v uplynulých desetiletích posel. Pevně věřím, že v budoucnu se již Česká republika nedočká toho, aby v ní docházelo ke strhávání soch a přejmenování nároží, či nádraží.

Lex Masaryk a Lex Beneš již oficiálně naše legislativa zná. Alespoň v našich hlavách mějme i Lex Wilson. Woodrow Wilson si to zcela jistě zaslouží.

www.ods.cz

21. 10. 2011

Stanovisko ČSSD k smrti diktátora Kaddáfího

ČSSD vnímá smrt M. Kaddáfího coby symbolický konec dlouhého období autoritářského režimu v Libyi.....

ČSSD vnímá smrt M. Kaddáfího coby symbolický konec dlouhého období autoritářského režimu v Libyi, který měl na svědomí mnoho lidských životů jak doma, tak při teroristických aktech v zahraničí. Zároveň tak vyvrcholil odpor libyjského lidu proti represivnímu systému.

Nyní záleží jen na samotné vůli Libyjců, jak uspořádají své záležitosti. Vyjadřujeme naději, že tato událost významně potlačí riziko občanské války a bude znamenat počátek procesu demokratizace země.

ČSSD je připravena-ať už v jakékoli roli – nabídnout libyjskému lidu na cestě k demokracii maximální podporu a pomoc.

www.cssd.cz

prosinec

05.12.2011

Lékaři bez hranic vyzývají k rozšíření financování léčby HIV

Při příležitosti včerejšího zahájení Africké konference o AIDS v etiopské Addis Abebě mezinárodní humanitární a zdravotnická organizace *Lékaři bez hranic* upozornila, že boj s HIV v subsaharských zemích je vážně ohrožen těžkou finanční krizí, do níž se dostal Globální fond pro boj proti AIDS, TBC a malárii.

Globální fond čelí nedostatku financí na programy boje proti HIV/AIDS v době, kdy poslední vědecké poznatky ukazují, že včasná a masově rozšířená léčba HIV nejen zachraňuje životy, ale také dramaticky omezuje další šíření viru mezi lidmi.

Na africkém kontinentu jsou země s nejvyšším výskytem HIV na světě, které se současně vypořádávají s nejtěžšími sociálními a ekonomickými dopady pandemie. Mezinárodní konference o AIDS a sexuálně přenosných nemocech v Africe (ICASA) je hlavním setkáním vědců, zdravotníků a politiků o pandemii AIDS, která nepřestává pustošit kontinent.

„Současný pokrok v léčbě HIV a rozšíření její dostupnosti na polovinu těch, kteří ji potřebují, ukazují správným směrem,“ uvedla Dr. Leslie Shanks, zdravotnická ředitelka *Lékařů bez hranic*. *„To vše ale ztratí smysl, pokud se nenajde dost peněz na uskutečnění politických slibů, kterých jsme byli svědky. Všechny vlády by měly poskytnout finance na další rozšíření léčby, která zachraňuje životy a současně omezuje další šíření viru.“*

Předminulý týden Globální fond oznámil své rozhodnutí zrušit kvůli nedostatku finančních zdrojů nejnovější grantové kolo pro zdravotnické projekty a uvedl, že k dalšímu kolu nedojde před rokem 2014. Náhradní plán v podobě tzv. Přechodného finančního mechanismu umožní pouze pokračování existujících programů a nepokryje tedy rozšiřování léčby HIV či rezistentních forem tuberkulózy pro nové pacienty.

Toto rozhodnutí přichází v době, kdy se již dva roky celosvětově snižují prostředky na boj proti HIV, což už nyní vážně ohrožuje pokračování léčby pro mnoho pacientů, stejně jako plány na její další rozšiřování pro statisíce dalších, kteří žijí s HIV.

Lékaři bez hranic vyzývají správní radu Globálního fondu, aby poskytla novou příležitost pro udělování grantů a svolala krizovou dárcovskou konferenci ještě před Mezinárodní konferencí o AIDS v červenci 2012 ve Washingtonu, USA.

Letošní rok přitom přinesl zásadní politická prohlášení a přísliby: setkání vlád na červnovém summitu OSN k HIV/AIDS vedlo k závazku rozšířit do roku 2015 léčbu HIV na 15 milionů lidí a vláda USA se při příležitosti Světového dne boje proti AIDS (1. 12.) zavázala zpřístupnit do dvou let léčbu pro další dva miliony nemocných. To jsou důležitá rozhodnutí v situaci, kdy je ohroženo globální financování boje proti HIV/AIDS. Avšak bez zajištění potřebných finančních zdrojů nebudou moci být realizována. Je třeba zajistit dostatek financí pro Globální fond a současně dotčené vlády musí začít jednat, aby zabránily nedostatku financí a pomohly rozšířit léčbu a zvrátit tak epidemii HIV/AIDS.

„V zemích, kde působíme, jsme už zaznamenali přímé dopady finanční krize,“ řekla dále Dr. Shanks. *„Některé země musely omezit počet lidí, kteří mohou začít s léčbou, jiné musely odložit zavedení nových léčebných protokolů a další důležité plány s velkým dopadem na epidemii.“*

Lékaři bez hranic budou na konferenci ICASA prezentovat výsledky terénního výzkumu, který kvantifikuje a dokumentuje důsledky nedostatku financí v afrických zemích během posledních dvou let. Kromě toho také seznámí s výsledky výzkumu týkajícího se oportunistických infekcí zhoršujících stav lidí žijících s HIV/AIDS v Africe, jako je např. tropická viscerální leishmanióza či kryptokoková meningitida. Nedostatek financí na boj proti AIDS se projeví i v této oblasti.

06. 12. 2011

Rozhovor s Dr. Unnim Karunakarou, prezidentem Lékařů bez hranic

Globální fond pro boj proti AIDS, TBC a malárii učinil krok, který by mohl mít nedozírné následky pro pacienty v rozvojových zemích – oznámil, že vzhledem ke katastrofálnímu propadu dárcovských příspěvků nebude přijímat žádné další grantové přihlášky na podporu léčebných programů.

Globální fond, který je z převážné části financován vládami, byl založen před deseti lety jako „obraný štít“ v boji proti pandemii AIDS a infekčním chorobám malárii a tuberkulóze, které si v rozvojových zemích každým rokem vybírají milióny obětí.

V mnoha zemích pracují Lékaři bez hranic po boku místních zdravotnických organizací, které při poskytování život zachraňující léčby spoléhají právě na podporu ze strany Globálního fondu. Tyto země nemohou platit plnou výši nákladů potřebných k pokrytí léčby těchto tří onemocnění. Prohlášení Globálního fondu z předminulého týdne tedy vyvolalo obecné obavy a v určitých případech i paniku.

Mezinárodní prezident Lékařů bez hranic Dr. Unni Karunakara hovoří o reakci organizace na finanční krizi Globálního fondu a o dalších nezbytných krocích.

Jaká byla reakce Lékařů bez hranic jako zdravotnické organizace, která v rozvojovém světě léčí pacienty s HIV, tuberkulózou a malárií, na zprávu o škrtech v Globálním fondu?

V celé organizaci zavládl pocit šoku a hlubokých obav z toho, že Globální fond, který prostřednictvím svých projektů celosvětově učinil výrazný posun v léčbě HIV, malárie a tuberkulózy, by měl být právě nyní postižen zhroucením financování, což bezprostředně ohrožuje životy mnoha lidí v rozvojových zemích. *Lékaři bez hranic* v mnoha z těchto zemí působí a setkávají se s tím, jak snadno ohrožitelné jsou výsledky, kterých bylo dosaženo tvrdou prací.

Globální fond nyní oznámil, že do začátku roku 2014 poskytne pouze tu nezákladnější podporu zemím, jejichž programy by v důsledku omezení financování čelily hrozbě uzavření. Bezpochyby ale budeme svědky toho, že další rozvoj léčebných programů na HIV, malárii a tuberkulózu se rapidně zpomalí, což bude mít pro pacienty, jejich rodiny a celé komunity nedozírné následky. Je šokující, že dárci a členové správní rady Globálního fondu teď v podstatě vysílají signál, že dotčené země musejí přestat přijímat nové pacienty do léčebných programů.

Kdo je za to zodpovědný?

Dá se říci, že sestupná tendence ve financování ze strany mezinárodních dárců je problém několika posledních let obecně, zejména ale ve vztahu k AIDS. Nicméně toto dramatické snížení je důsledkem chování dárců Globálního fondu. Někteří z nich snížili skutečné příspěvky oproti svým původním závazkům, například Dánsko a Holandsko. Jiní přestali přispívat vůbec kvůli svým vlastním problémům, například Irsko, Španělsko a Itálie, a doposud se opětovně nepřihlásili ke svým dřívějším závazkům. *Lékaři bez hranic* se obávají, že jsou ohroženy i příspěvky největšího darce, Spojených států amerických. V konečném důsledku jsou za zrušení tohoto kola grantových žádostí zodpovědní všichni dárci, kteří dlouhodobě omezují zdroje Globálního fondu.

Jak ničivé budou tyto škrty pro pacienty, kteří se již podrobují léčbě HIV?

Při léčbě HIV, tuberkulózy a malárie pracujeme většinou společně s národními zdravotnickými organizacemi, které budou škrty tak či onak přímo zasaženy. Pokud jednotlivá ministerstva zdravotnictví nezískají stabilní a plánovatelné financování, organizace jako *Lékaři bez hranic* nebudou v žádném případě schopny ztráty pokrýt.

V některých zemích, kde působíme, se vládní organizace potýkaly s finančními problémy při poskytování léčby HIV ještě před tím, než byly škrty oznámeny. Například Zimbabwe už sáhla do krizových zásob, aby pokryla spotřebu léků.

Rozšiřování léčby bude možné pouze ve velmi malém rozsahu, co nejučelněji a s ohledem na inovativní způsoby jejího poskytování. Léčba v takovém objemu, jaký si tyto nemoci ve skutečnosti vyžadují, ale bez dalšího výrazného financování možná není.

Smutným faktem je, že mnohé postižené země se nechaly inspirovat dosavadním enormním úspěchem léčby a samy začaly zkoušet nové strategie, které by mohly reálně zastavit šíření epidemie HIV. Například Uganda plánuje dvojnásobně urychlit přijímání nových pacientů do HIV programů, Keňa chystá zajištění celoživotní antiretrovirové léčby pro HIV pozitivní těhotné matky, která by snížila počet dětí s vrozeným HIV. Jiné země, jako například Mozambik, doufají v časnější léčbu za použití lepších preparátů, která pacientům umožní delší a kvalitnější život a sníží výskyt nově nakažených.

Nové studie dokazují, že ti, kteří se podrobují léčbě, nejenže z léčby těží jako jednotlivci, ale zároveň se u nich výrazně snižuje riziko, že virus přenesou na ostatní, což v důsledku chrání celou komunitu.

Toto skutečně není vhodná doba na zastavení financování.

Co lidé, kteří jsou nemocní tuberkulózou nebo malárií?

I v tomto případě založení Globálního fondu umožnilo zahájení ambiciózních plánů na boj s těmito dvěma epidemiemi. V minulém roce zajistil většinu veškerého mezinárodního financování programů zaměřených na tuberkulózu. Navzdory všem překážkám zaznamenal jistý úspěch ve zvýšení počtu pacientů léčených na rezistentní formy tuberkulózy. Ale musím zopakovat, že stejně jako v případě HIV tyto škrty přišly právě ve chvíli, kdy jsme začali vnímat konkrétní výsledky. V Uzbekistánu pracují *Lékaři bez hranic* s místními úřady a provozují program pro pacienty trpící rezistentní formou tuberkulózy. Bylo plánováno rozšíření kapacity programu tak, aby se zamezilo dalšímu šíření choroby. Tyto plány jsou nyní vážně ohroženy. Roky jsme čekali na to, abychom byli schopni poskytovat včasnou a přesnou diagnózu lidem trpícím tuberkulózou. Nyní máme k dispozici nový test, který by diagnostiku velmi zjednodušil. Bez patřičného financování ovšem tento test k pacientům nedostaneme.

Stejně je tomu v případě malárie. I zde byly zaznamenány pokroky, které nám umožní zachránit mnoho dětských životů. Studie vypracovaná v minulém roce dokazuje, že přechod na nový léčebný protokol založený na artesunatu, který byl aplikován na děti s vážnými případy malárie, by mohl zachránit o 195 000 životů více než dosavadní způsob léčby. Několik afrických států již tento protokol přijalo a zařadilo do oficiálních léčebných postupů. Jenže tato léčba je dražší a tak bez pomoci zvenčí zůstane i nadále nepřístupná. V roce 2009 pokryl Globální fond 65% veškerých světových nákladů na léčbu malárie.

Jaký z toho tedy plyne vzkaz pro dárcovské země?

Uvědomujeme si, že celosvětová ekonomická situace je obtížná a mnoho lidí v bohatých státech čelí těžké situaci. Musíme se na to ale dívat realisticky: objem financí potřebných pro záchranu životů v chudých zemích je zanedbatelný v porovnání se státními rozpočty bohatých zemí.

Představa, že jsme schopni snížit počet lidí, kteří potřebují léčbu, tím, že ji budeme dávkovat, není adekvátní odpovědí. Nastal čas, aby se dárcovské země a státy, kde si tyto choroby vybírají svou daň, postavily této těžké situaci.

Nezastavujme sanitku ve chvíli, kdy se nám naše investice začínají vracet.

10. 12. 2011

Neschopnost pravicových vlád v čerpání evropských peněz je alarmující

Vladimír Špidla: Česká republika patří v současnosti mezi čtyři nejhorší země v oblasti korupce a porušování pravidel při čerpání evropských dotací. Ačkoliv se veřejnost prostřednictvím ministerstva pro místní rozvoj pravidelně dozvídá, jak jsme úspěšní v čerpání evropských dotací, opak je pravdou.

Hlavními důvody, proč z Bruselu peníze nepřicházejí, jsou:

- neschopnost české vlády předložit odůvodněné žádosti o dotace,
- časté podezření na korupci při čerpání dotací s důsledkem pozastavení programů,
- ministerstvo financí doposud nevytvořilo efektivní systém preventivního auditu.

Největší ztráty jsou v dotacích z programu Doprava, Životní prostředí a ROP Severozápad – ačkoliv je čerpání pozastaveno už řadu měsíců, vláda ani zodpovědná ministerstva nejsou stále schopná tyto konkrétní problémy řešit. Systémové chyby přitom vznikly právě v době pravicových vlád.

Programy, které mají největší problémy a prodlevy ve fungování (pozastavené z důvodu korupčních podezření a nedodržování pravidel):

- ROP Jihozápad – zastaven 12. 1. 2010, znova obnoven až 8. 9. 2011,
- OP Životní prostředí – zastaven 22. 12. 2010, čerpání dosud nebylo obnoveno,
- OP VaVPI – zastaven 22. 12. 2010, znova obnoven až 15. 4. 2011,
- OP Podnikání a inovace – pozastaven 21. 3. 2011 spuštěn až 6. 10. 2011,
- ROP Severozápad – zastaven 26. 3. 2011, chod programu stále není obnoveno,
- OP Doprava – fakticky stále nečerpá, ministerstvo dopravy stále nebylo schopno vypořádat všechny výtky Evropské komise.

Například projekty předložené za ministra Řebíčka na ministerstvu dopravy, byly v důsledku nedodržení pravidel a porušování zákona o zadávání veřejných zakázek, financovány pouze z národních zdrojů. Těchto 20 mld. korun jsou peníze, které již z EU jen těžko nedostaneme. Takto bychom mohli pokračovat i s kauzami na ministerstvu životního prostředí a pana Drobila.

Tyto problémy ukazují, že korupce a porušování pravidel jsou národohospodářským problémem ČR. Věci se ještě mohou napravit ale každý ztracený týden je drahý. V letošním roce už můžeme počítat s čistou ztrátou. Evropská komise přitom proplácí peníze do 3 měsíců od předložení žádosti, reálně je to do 5 – 6 týdnů, což platí i pro ČR. Větší dluh pro nás znamená více dluhopisů a větší úroky, což je v důsledku čistá ztráta.

www.cssd.cz

14. 12. 2011

Komentář místopředsedy TOP 09 Marka Ženíška

Ženíšek: „Ne“ Evropě, „Ano“ Rusku?

Po dvaceti letech se na jednání vlády rozhoduje o tom, jestli zůstaneme součástí demokratické Evropy, nebo se vrhneme do náruče někomu jinému...Ale komu? Naše země leží v srdci Evropy a tak moc možností není.

Vše se dnes točí okolo 90 miliard, které by Česká republika měla poskytnout jako půjčku Mezinárodnímu měnovému fondu. Od vstupu do Evropské unie do konce minulého roku získala Česká republika z rozpočtu EU o 144,8 miliard korun více, než kolik do rozpočtu odvedla. I když evropským zemím dnes půjčíme 90 miliard, pořád budeme z EU získávat více, než kolik odvádíme. Zároveň tím pomůžeme sami sobě. Pokud by se eurozóna rozpadla, znamenalo by to pro Českou republiku hospodářskou katastrofu. Životní úroveň každého českého občana by dramaticky poklesla. NERV dal proto české vládě jasné doporučení, aby podpořila stabilizaci eurozóny.

Mnozí kritizují, že v současné době není jasné, jak konkrétně budou nová pravidla pro jádro EU vypadat. O to více je ale důležité, abychom se aktivně podíleli na jejich tvorbě a ne stáli v koutu. Jen tak budeme moci zajistit, že nová pravidla budou přijatelná i pro Českou republiku. Například Polsko toto pochopilo dávno, a i proto je dnes při vyjednáváních v EU tak úspěšné. S mnohými dnes známými návrhy navíc souhlasíme. Podporuje například větší fiskální disciplínu v EU. Přesně o to se již přes rok snažíme v České republice.

Co by se ale stalo, kdyby se Česká republika k jádru EU jako Velká Británie přeci jen nepřipojila? Musíme si uvědomit, že Česká republika není Velká Británie. Historicky jsme vždy byli součástí nějakého většího celku a je naivní si myslet, že tomu bude v budoucnu jinak. Proto dnes stojíme před otázkou, jestli zůstaneme v hlavním proudu Evropské unie, nebo se otevřeme vlivu jiných zemí. Hlavní roli v této nové hře by mělo Rusko. Bylo by ale pro ekonomickou prosperitu, bezpečnost a svobodu v České republice přínosnější otevřít se Rusku, před kterým naše bezpečnostní služby dlouhodobě varují?

Evropská unie není dokonalá, ale je pořád naší nejlepší alternativou. Proto by se Česká republika měla dále aktivně podílet na jejím utváření.

idnes.cz-blog